

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Petavatthu-aṭṭhakathā

Ganthārambhakathā

Mahākāruṇikaṃ **nāthaṃ**, ñeyyasāgarapāraguṃ;
Vande nipuṇagambhīra-vicitranayadesanaṃ.

Vijjācaraṇasampannā, yena niyyanti lokato;
Vande tamuttamaṃ **dhammaṃ**, sammāsambuddhapūjitaṃ.

Sīlādiguṇasampanno, ʒhito maggaphalesu yo;
Vande **ariyasaṅghaṃ** taṃ, puññaṅkhettaṃ anuttaraṃ.

Vandanājanitaṃ puññaṃ, iti yaṃ ratanattaye;
Hatantarāyo sabbattha, hutvāhaṃ tassa tejasā.

Petehi ca kataṃ kammaṃ, yaṃ yaṃ purimajātisu;
Petabhāvāvahaṃ taṃ taṃ, tesaṅhi phalabhedato.

Pakāsayantī buddhānaṃ, desanā yā visesato;
Saṃvegajananī kamma-phalapaccakkhakarīnī.

Petavatthūti nāmena, supariññātavattukā;
Yaṃ khuddakanikāyasmim, saṅgāyimsu mahesayo.

Tassa sammāvalambitvā, porāṇaṭṭhakathānayaṃ;
Tattha tattha nidānāni, vibhāvento visesato.

Suvisuddhaṃ asaṃkiṇṇaṃ, nipuṇatthavinicchayaṃ;
Mahāvihāravāsīnaṃ, samayaṃ avilomayaṃ.

Yathābalaṃ karissāmi, atthasaṃvaṇṇanaṃ subhaṃ;
Sakkaccaṃ bhāsato taṃ me, nisāmayatha sādhavoti.

Tattha **petavatthūti** seṭṭhiputtādikassa tassa tassa sattassa petabhāvahetubhūtaṃ kammaṃ, tassa pana pakāsanavasena pavatto “khetṭupamā arahanto” tiādikā pariyattidhammo idha “petavatthū” ti adhippeto.

Tayidaṃ petavatthu kena bhāsitaṃ, kattha bhāsitaṃ, kadā bhāsitaṃ, kasmā ca bhāsitanti? Vuccate – idaṅhi petavatthu duvidhena pavattaṃ aṭṭhuppattivāsena, pucchāvissajjanavasena ca. Tattha yaṃ aṭṭhuppattivāsena pavattaṃ, taṃ bhagavatā bhāsitaṃ, itaraṃ nāradattherādīhi pucchitaṃ tehi tehi petehi bhāsitaṃ. Sattā pana yasmā nāradattherādīhi tasmim tasmim pucchāvissajjane ārocite taṃ taṃ aṭṭhuppattim katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi, tasmā sabbampetaṃ petavatthu satthārā bhāsitameva nāma jātaṃ. Pavattitavaradhammacakke hi satthari tattha tattha rājagahādīsu viharante yebhuyyena tāya tāya aṭṭhuppattiyā pucchāvissajjanavasena sattānaṃ kammaphalapaccakkhakaṇāya

taṃ taṃ petavatthu desanāruḷhanti ayaṃ tāvettha “kena bhāsita”ntiādīnaṃ padānaṃ sādharmaṇato vissajjanā. Asādharmaṇato pana tassa tassa vatthussa atthavaṇṇanāyameva āgamissati.

Taṃ panetaṃ petavatthu vinayapiṭakaṃ suttantapiṭakaṃ abhidhammapiṭakanti tīsu piṭakesu suttantapiṭakapariyāpannaṃ, dīghanikāyo majjhimanikāyo saṃyuttanikāyo aṅguttaranikāyo khuddakanikāyoti pañcasu nikāyesu khuddakanikāyapariyāpannaṃ, suttam geyyam veyyākaraṇaṃ gāthā udānaṃ itivuttakaṃ jātaṃ abbhutadhammaṃ vedallanti navasu sāsanaṅgesu gāthasaṅgahaṃ.

“Dvāsīti buddhato gaṇhiṃ, dve sahasāni bhikkhuto;
Caturāsīti sahasāni, ye me dhammā pavattino”ti. (theragā. 1027) –

Evam dhammabhaṇḍāgārikena paṭiññātesu caturāsītiyā dhammakhandhasahassesu katipayadhammakhandhasaṅgahaṃ, bhāṇavārato catubhāṇavāramattaṃ, vaggato – uragavaggo ubbarivaggo cūlavaggo mahāvaggoti catuvaggasaṅgahaṃ. Tesu paṭhamavagge dvādasa vatthūni, dutiyavagge terasa vatthūni, tatiyavagge dasa vatthūni, catutthavagge soḷasa vatthūnīti vatthuto ekapaññāsavattupaṭimaṇḍitaṃ. Tassa vaggesu uragavaggo ādi, vatthūsu khettūpamapetavatthu ādi, tassāpi “khettūpamā arahanto”ti ayaṃ gāthā ādi.

1. Uravaggo

1. Khettūpamapetavattuvaṇṇanā

Taṃ panetaṃ vatthuṃ bhagavā rājagahe viharanto veḷuvane kalandakanivāpe aññataraṃ seṭṭhiputtapetaṃ ārabha kathesi. Rājagahe kira aññataro aḍḍho mahaddhano mahābhogo pahūtavittūpakaraṇo anekakoṭidhanasannicayo seṭṭhi ahoṣi. Tassa mahādhanasampannatāya “mahādhanaseṭṭhi”tveva samaññā ahoṣi. Ekova putto ahoṣi, piyo manāpo. Tasmim viññutaṃ patte mātāpitaro evaṃ cintesuṃ – “amhākaṃ puttassa divase divase sahasaṃ sahasaṃ paribbayaṃ karontassa vassasatenāpi ayaṃ dhanasannicayo parikkhayaṃ na gamissati, kiṃ imassa sippuggahaṇaparissamena, akilantakāyacitto yathāsukhaṃ bhoge paribhuñjatu”ti sippaṃ na sikkhāpesuṃ. Vayappatte pana kularūpayobbanavilāsasampannaṃ kāmābhimukhaṃ dhammasaññāvimukhaṃ kaññaṃ ānesuṃ. So tāya saddhiṃ abhiraṃanto dhamme cittaṃattampi anuppādetvā, samaṇabrāhmaṇagurujaṇesu anādarō hutvā, dhuttajanaparivuto rajjamāno pañcakāmaguṇe rato giddho mohena andho hutvā kālaṃ vītināmetvā, mātāpitūsu kālakatesu naṭanāṭakagāyākādīnaṃ yathicchitaṃ dento dhaṇaṃ vināsetvā nacirasseva pārijuññappatto hutvā, iṇaṃ gahetvā jīvikaṃ kappento puna iṇampi alabhitvā iṇāyikehi codiyamāno tesam attano khettavattugharādīni datvā, kapālahattho bhikkhaṃ caritvā bhuñjanto tasmimyeva nagare anāthasālāyaṃ vasati.

Atha naṃ ekadivasam corā samāgatā evamāhaṃsu – “ambho purisa, kiṃ tuyhaṃ iminā dujjīvitena, taruṇo tvamasi thāmajavabalasampanno, kasmā hatthapādavikalo viya acchasi? Ehi amhehi saha corikāya paresam santakaṃ gahetvā sukkena jīvikaṃ kappehi”ti. So “nāhaṃ corikaṃ kātuṃ jānāmī”ti āha. Corā “mayaṃ taṃ sikkhāpema, kevalaṃ tvaṃ amhākaṃ vacanaṃ karohī”ti āhaṃsu. So “sādhu”ti sampaṭicchitvā tehi saddhiṃ agamāsi. Atha te corā tassa hatthe mahantaṃ muggaraṃ datvā sandhiṃ chinditvā gharaṃ pavisanto taṃ sandhimukhe ṭhapetvā āhaṃsu – “sace idha añño koci āgacchati, taṃ iminā muggarena paharitvā ekappahāreṇeva mārehi”ti. So andhabālo hitāhitam ajānanto paresam āgamanameva olokento tattha aṭṭhāsi. Corā pana gharaṃ pavisitvā gayhūpagaṃ bhaṇḍam gahetvā gharamanussehi nātamatāva ito cito ca palāyimsu. Gharamanusasā utthahitvā siḅhaṃ siḅhaṃ dhāvanta ito cito ca oloketā taṃ purisaṃ sandhidvāre ṭhitaṃ disvā “hare duṭṭhacorā”ti gahetvā hatthapāde muggarādīhi pothetvā rañño dassesuṃ – “ayaṃ, deva, coro sandhisukhe gahito”ti. Rājā “imassa sīsam chindāpehi”ti nagaraguttikaṃ āṇāpesi. “Sādhu, devā”ti nagaraguttiko taṃ gāhāpetvā pacchābāham gāḷhabandhanaṃ bandhāpetvā rattavaṇṇaviraḷamālābandhakaṇṭhaṃ iṭṭhakacuṇṇamakkhitasīsam vajjhapaṭaṭabheridesitamaggaṃ rathikāya rathikaṃ siṅghāṭakena siṅghāṭakaṃ vicarāpetvā kasāhi

tāḷento āghātanābhimukhaṃ neti. “Ayaṃ imasmiṃ nagare vilumpamānakacoro gahito”ti kolāhalaṃ ahoṣi.

Tena ca samayena tasmīṃ nagare sulasā nāma nagarasobhinī pāsāde ṭhitā vātapānantarena oloketī taṃ tathā nīyamānaṃ disvā pubbe tena kataparicayā “ayaṃ puriso imasmiṃyeva nagare mahatiṃ sampattiṃ anubhavitvā idāni evarūpaṃ anattaṃ anayabyasanaṃ patto”ti tassa kāruṇṇaṃ uppādetvā cattāro modake pānīyaṅca pesesi. Nagaraguttikassa ca ārocāpesi – “tāva ayyo āgametu, yāvāyaṃ puriso ime modake khādītva pānīyaṃ pivissatī”ti.

Athetasmīṃ antare āyasmā mahāmoggallāno dibbena cakkhunā oloketto tassa byasanappattiṃ disvā karuṇāya saṅcoditamānaso – “ayaṃ puriso akatapuṇṇo katapāpo, tenāyaṃ niraye nibbattissati, mayī pana gate modake ca pānīyaṅca datvā bhummadevesu uppajjissati, yaṃnūnāhaṃ imassa avassayo bhaveyya”nti cintetvā pānīyamodakesu upanīyamānesu tassa purisassa purato pāturaḥosi. So therāṃ disvā pasannamānaso “kiṃ me idāneva imehi māriyamānassa modakehi khādītehi, idaṃ pana paralokaṃ gacchantassa pātheyyaṃ bhavissatī”ti cintetvā modake ca pānīyaṅca therassa dāpesi. Thero tassa pasādasamvādḍhanattaṃ tassa passantasseva tathārūpe ṭhāne nisīditvā modake paribhuñjītvā pānīyaṅca pivitvā uṭṭhāyāsanaṃ pakkāmi. So pana puriso coraghātakehi āghātaṃ netvā sīsacchedaṃ pāpito anuttare puṇṇakkhette mahāmoggallānatthere katena puṇṇena uḷāre devaloke nibbattanārahopi yasmā “sulasam āgamma mayā ayaṃ deyyadhammo laddho”ti sulasāya gatena sinehena maraṇakāle cittaṃ upakkilīṭṭhaṃ ahoṣi. Tasmā hīnakāyaṃ upapajjanto pabbatagahanasambhūte sandacchāye mahānigrodharukkhe rukkhadevatā hutvā nibbatti.

So kira sace paṭhamavaye kulavaṃsaṭṭhapane ussukkaṃ akarissa, tasmīṃyeva nagare seṭṭhīnaṃ aggo abhaviṣṣa, majjhimavaye majjhimō, pacchimavaye pacchimo. Sace pana paṭhamavaye pabbajito abhaviṣṣa, arahā abhaviṣṣa, majjhimavaye sakadāgāmī anāgāmī vā abhaviṣṣa, pacchimavaye sotāpanno abhaviṣṣa. Pāpamittasamsaggena pana itthidhutto surādḍhutto duccharitanirato anādariko hutvā anukkamena sabbasampattiṃ pariḥāyītvā mahābyasanaṃ pattoti vadanti.

Atha so aparena samayena sulasam uyyānagataṃ disvā saṅjātakāmarāgo andhakāraṃ māpetvā taṃ attano bhavanaṃ netvā sattāhaṃ tāya saddhiṃ samvāsaṃ kappesi, attānaṅcassā ārocesi. Tassā mātā taṃ apassantī rodamānā ito cito ca paribbhamati. Taṃ disvā mahājano “ayyo mahāmoggallāno mahiddhiko mahānubhāvo tassā gatiṃ jāneyya, taṃ upasaṅkamitvā puccheyyāsī”ti āha. Sā “sādhu ayyo”ti therāṃ upasaṅkamitvā tamattaṃ pucchi. Thero “ito sattame divase veḷuvanamahāvihāre bhagavati dhammaṃ desente parisapariyante passissasī”ti āha. Atha sulasā taṃ devaputtaṃ avoca – “ayuttaṃ mayhaṃ tava bhavane vasantiyā, ajja sattamo divaso, mama mātā maṃ apassantī paridevasokasamāpannā bhavissati, sādhu maṃ, deva, tattheva nehi”ti. So taṃ netvā veḷuvane bhagavati dhammaṃ desente parisapariyante ṭhapentvā adissamānarūpo aṭṭhāsi.

Tato mahājano sulasam disvā evamāha – “amma sulase, tvaṃ ettakaṃ divasaṃ kuhiṃ gatā? Tava mātā tvaṃ apassantī paridevasokasamāpannā ummādappattā viya jātā”ti. Sā taṃ pavattiṃ mahājanassa ācikkhi. Mahājanena ca “kathaṃ so puriso tathāpāpapasuto akatakusalo devūpapattiṃ paṭilabhatī”ti vutte sulasā “mayā dāpīte modake pānīyaṅca ayyassa mahāmoggallānattherassa datvā tena puṇṇena devūpapattiṃ paṭilabhatī”ti āha. Taṃ sutvā mahājano acchariyabbhutacittajāto ahoṣi – “arahanto nāma anuttaraṃ puṇṇakkhattaṃ lokassa, yesu appakopi kato kāro sattānaṃ devūpapattiṃ āvhatī”ti uḷāraṃ pītisomanassaṃ paṭisaṃvedesi. Bhikkhū tamattaṃ bhagavato ārocesuṃ. Tato bhagavā imissā aṭṭhuppattiyā –

1. “Khettūpamā arahanto, dāyakā kassakūpamā;
Bījūpamaṃ deyyadhammaṃ, etto nibbattate phalaṃ.
2. “Etaṃ bījaṃ kasī khattaṃ, petānaṃ dāyakassa ca;

Taṃ petā paribhuñjanti, dātā puññaena vaḍḍhati.

3. “Idheva kusalaṃ katvā, pete ca paṭipūjīya;
Saggañca kamatiṭṭhānaṃ, kammaṃ katvāna bhaddaka”nti. – imā gāthā abhāsi;

1. Tattha **khettūpamā**ti khittam vuttam bījaṃ tīyati mahapphalabhāvakaraneṇa rakkhatīti khettam, sālibijādīnaṃ viruhanaṭṭhānaṃ. Taṃ upamā etesanti khettūpamā, kedārasadisāti attho. **Arahantoti** khīṇāsavā. Te hi kilesārīnaṃ saṃsāracakkassa arānañca hatattā, tato eva ārakattā, paccayādīnaṃ arahattā, pāpakaraṇe rahābhāvā ca “arahanto”ti vuccanti. Tattha yathā khetañhi tiṇādidosarahitam svābhisankhatabījāmi vutte utusalilādipaccayantarūpetam kassakassa mahapphalaṃ hoti, evam khīṇāsavasantāno lobhādidosarahito svābhisankhate deyyadhammabīje vutte kālādipaccayantarasaṃhito dāyakassa mahapphalo hoti. Tenāha bhagavā “khettūpamā arahanto”ti. Ukkaṭṭhaniddeso ayaṃ tassa sekhādīnampi khettabhāvāpaṭikkhepato.

Dāyakāti cīvarādīnaṃ paccayānaṃ dātāro pariccajanakā, tesam pariccāgena attano santāne lobhādīnaṃ pariccajanakā chedanakā, tato vā attano santānassa sodhakā, rakkhakā cāti attho.

Kassakūpamāti kassakasadisā. Yathā kassako sālikhettādīni kasitvā yathākālañca vuttudakadānañharānañidhānarakkhañādīhi appamajjanto uḷāraṃ vipulañca sassaphalaṃ paṭilabhati, evam dāyakopi arahantesu deyyadhammapariccāgena pāricariyāya ca appamajjanto uḷāraṃ vipulañca dānaphalaṃ paṭilabhati. Tena vuttam “dāyakā kassakūpamā”ti.

Bījūpamaṃ deyyadhammanti līngavipallāseṇa vuttam, bījasadiso deyyadhammoti attho. Annapānādīkassa hi dasavidhassa dātabbavattuno etaṃ nāmaṃ. **Etto nibbattate phalanti** etasmā dāyakapaṭiggāhakadeyyadhammapariccāgato dānaphalaṃ nibbattati ceva uppajjati ca, ciratarapabandhavasena pavattati cāti attho. Ettha ca yasmā pariccāgacetanābhisankhatassa annapānādīvatthuno bhāvo, na itarassa, tasmā “bījūpamaṃ deyyadhamma”nti deyyadhammagahaṇam kataṃ. Tena deyyadhammāpadesena deyyadhammavattuvīsayāya pariccāgacetanāyāyeva bījabhāvo daṭṭhabbo. Sā hi paṭisandhiādippabhedassa tassa nissayārammaṇappabhedassa ca phalassa nipphādīkā, na deyyadhammoti.

2. **Etam bījaṃ kasi khettanti** yathāvuttam bījaṃ, yathāvuttañca khettam, tassa bījassa tasmim khetto vapanapayogasañkhātā kasi cāti attho. Etaṃ tayaṃ kesam icchitabbanti āha “petānaṃ dāyakassa cā”ti. Yadi dāyako pete uddissa dānaṃ deti, petānañca dāyakassa ca, yadi na pete uddissa dānaṃ deti, dāyakasēva etaṃ bījaṃ esā kasi etaṃ khettam upakārāya hotīti adhippāyo. Idāni taṃ upakāram dassetuṃ “**taṃ petā paribhuñjanti, dātā puññaena vaḍḍhati**”ti vuttam. Tattha **taṃ petā paribhuñjanti**ti dāyakena pete uddissa dāne dinne yathāvuttakhettakasibījasampattiyā anumodanāya ca yaṃ petānaṃ upakappati, taṃ dānaphalaṃ petā paribhuñjanti. **Dātā puññaena vaḍḍhati**ti dātā pana attano dānamāyapuññānimittaṃ devamanussesu bhogasampattīdīnā puññaphalena abhivaḍḍhati. Puññaphalampi hi “kusalānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ samādānāhetu evamidam puññam pavaḍḍhati”tiādīsu (dī. ni. 3.80) puññanti vuccati.

3. **Idheva kusalaṃ katvā**ti anavajjasukhavipākattāna kusalaṃ petānaṃ uddisanavasena dānamāyaṃ puññaṃ upacinitvā idheva imasmiṃyeva attabhāve. **Pete ca paṭipūjīyāti** pete uddissa dānena sammānetvā anubhuyamānadukkhato te mocetvā. Pete hi uddissa diyyamānaṃ dānaṃ tesam pūjā nāma hoti. Tenāha – “ambhākañca katā pūjā”ti (pe. va. 18), “petānaṃ pūjā ca katā uḷārā”ti (pe. va. 25) ca. “Pete cā”ti ca-saddena “piyo ca hoti manāpo, abhigamañīyo ca hoti vissāsañīyo, bhāvañīyo ca hoti garukātabbo, pāsāṃso ca hoti kittanīyo viññūna”nti evamādike diṭṭhadhammike dānānisamse saṅgañhāti. **Saggañca kamati ṭhānaṃ, kammaṃ katvāna bhaddakanti** kalyāṇam kusalakammaṃ katvā dibbehi āyūādīhi dasahi ṭhānehi suṭṭhu aggattā “sagga”nti laddhanāmaṃ katapuññānaṃ nibbattanaṭṭhānaṃ devalokaṃ kamati upapajjanavasena upagacchati.

Ettha ca ‘kusalaṃ katvā’ ti vatvā puna ‘kammaṃ katvāna bhaddaka’ nti vacanaṃ ‘deyyadhammapariccāgo viya pattidānavasena dānadhammapariccāgopi dānamayakusalakammamevā’ ti dassanatthanti daṭṭhabbaṃ. Keci panettha ‘petāti arahanto adhippetā’ ti vadanti, taṃ tesam matimattaṃ ‘petā’ ti khīṇāsavānaṃ āgataṭṭhānasseva abhāvato, bījādibhāvassa ca dāyakassa viya tesam ayujjamānattā, petayonikānaṃ yujjamānattā ca. Desanāpariyosāne devaputtaṃ sulasaṅca ādiṃ katvā caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Khettūpamapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Sūkaramukhapetavatthuvaṇṇanā

Kāyo te sabbasovaṇṇoti idaṃ satthari rājagahaṃ upanissāya veḷuvane kalandakanivāpe viharante aññātaraṃ sūkaramukhapetaṃ ārabha vuttaṃ. Atīte kira kassapassa bhagavato sāsane eko bhikkhu kāyena saññato ahoṣi, vācāya asaññato, bhikkhū akkosati paribhāsati. So kālaṃ katvā niraye nibbato, ekaṃ buddhantaraṃ tattha paccitvā tato cavitvā imasmim buddhuppāde rājagahasamīpe gijjhakūṭapabbatapāde tasseva kammaṃ vipākāvasesena khuppipāsābhibhūto peto hutvā nibbatti. Tassa kāyo suvaṇṇavaṇṇo ahoṣi, mukhaṃ sūkaramukhasadiṣaṃ. Athāyasmā nārado gijjhakūṭe pabbate vasanto pātova sarīrapaṭijagganaṃ katvā pattacīvaramādāya rājagahaṃ piṇḍāya gacchanto antarāmagge taṃ petam disvā tena katakammaṃ pucchanto –

4. ‘Kāyo te sabbasovaṇṇo, sabbā obhāsate disā;
Mukhaṃ te sūkarasseva, kiṃ kammakarī pure’ ti. –

Gāthamāha. Tattha **kāyo te sabbasovaṇṇoti** tava kāyo deho sabbo suvaṇṇavaṇṇo uttattakanakasannibho. **Sabbā obhāsate disāti** tassa pabhāya sabbāpi disā samantanto obhāsati vijjotati. **Obhāsate**ti vā antogadhahotuatthamidaṃ padanti ‘te kāyo sabbasovaṇṇo sabbā disā obhāseti vijjoteti’ ti attho daṭṭhabbo. **Mukhaṃ te sūkarassevāti** mukhaṃ pana te sūkarassa viya, sūkaramukhasadiṣaṃ tava mukhanti attho. **Kiṃ kammakarī pureti** ‘tvam pubbe atītajātiyaṃ kīdisaṃ kammaṃ akāsi’ ti pucchati.

Evam therena so peto katakammaṃ puṭṭho gāthāya vissajjento –

5. ‘Kāyena saññato āsiṃ, vācāyāsimasaññato;
Tena metādiso vaṇṇo, yathā passasi nārada’ ti. –

Āha. Tattha **kāyena saññato āsinti** kāyikena saṃyamena saṃyato kāyadvārikena saṃvarena saṃvuto ahoṣiṃ. **Vācāyāsimasaññatoti** vācāya asaññato vācasikena asaṃvarena samannāgato ahoṣiṃ. **Tenāti** tena ubhayena saṃyamena asaṃyamena ca. **Meti** mayhaṃ. **Etādiso vaṇṇoti** ediso. Yathā tvam, nārada, paccakkhato passasi, evarūpo, kāyena manussasaṅghāno suvaṇṇavaṇṇo, mukhena sūkarasadiṣo āsinti yojanā. **Vaṇṇasaddo** hi idha chaviyaṃ saṅghāne ca daṭṭhabbo.

Evam peto therena pucchito tamatthaṃ vissajjetvā tameva kāraṇaṃ katvā therassa ovādaṃ dento –

6. ‘Taṃ tyāhaṃ nārada brūmi, sāmaṃ diṭṭhamidaṃ tayā;
Mākāsi mukhasā pāpaṃ, mā kho sūkaramukho ahū’ ti. –

Gāthamāha. Tattha **tanti** tasmā. **Tyāhanti** te ahaṃ. **Nārada**ti theram ālapati. **Brūmi**ti kathemi. **Sāmani** sayameva. **Idanti** attano sarīraṃ sandhāya vadati. Ayañhettha attho – yasmā, bhante nārada, idaṃ mama sarīraṃ galato paṭṭhāya heṭṭhā manussasaṅghānaṃ, upari sūkarasaṅghānaṃ, tayā paccakkhatova diṭṭhaṃ, tasmā te ahaṃ ovādavasena vadāmīti. Kinti ceti āha ‘**mākāsi mukhasā pāpaṃ, mā kho sūkaramukho ahū**’ ti. Tattha **māti** paṭisedhe nipāto. **Mukhasāti** mukhena. **Khoti** avadhāraṇe, vācāya pāpakammaṃ

mākāsi mā karohi. **Mā kho sūkaramukho ahūti** ahaṃ viya sūkaramukho mā ahoṣiyeva. Sace pana tvam mukharo hutvā vācāya pāpaṃ kareyyāsi, ekaṃsena sūkaramukho bhavēyyāsi, tasmā mākāsi mukhasā pāpanti phalapaṭisedhanamukhenapi hetumeva paṭisedheti.

Athāyasmā nārado rājagahe piṇḍāya caritvā pacchābhataṃ piṇḍapātaṭikkanto catuparisamajjhe nisinnassa satthuno tamatthaṃ ārocesi. Satthā, “nārada, pubbeva mayā so sattho diṭṭho”ti vatvā anekākāravokāraṃ vacīduccaritasannissitaṃ ādīnavam, vacīsucaritapaṭisaṃyuttañca ānisaṃsaṃ pakāsentō dhammaṃ desesi. Sā desanā sampattaparisaṃyā sāthhikā ahoṣīti.

Sūkaramukhapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Pūtimukhapetavatthuvaṇṇanā

Dibbaṃ subhaṃ dhāresi vaṇṇadhātuntī idaṃ satthari veḷuvane viharante kalandakanivāpe aññatarāṃ pūtimukhapetaṃ ārabba vuttaṃ. Atīte kira kassapassa bhagavato kāle dve kulaputtā tassa sāsane pabbajitvā sīlācārasampannā sallekhaṃvuttino aññatarasmim gāmakāvāse samaggavāsaṃ vasiṃsu. Atha aññataro pāpajjhāsayo pesuññābhīrato bhikkhu tesam vasanaṭṭhānaṃ upagañchi. Therā tena saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā vasanaṭṭhānaṃ datvā dutiyadivase taṃ gahetvā gāmaṃ piṇḍāya pavasiṃsu. Manussā te disvā tesu theresu ativiya paramanipaccakāraṃ katvā yāgubhattādīhi paṭimānesuṃ. So vihāraṃ pavasiṃvā cintesi – “sundaro vatāyaṃ gocaragāmo, manussā ca saddhā pasannā, paṇītapanaṭītaṃ piṇḍapātaṃ denti, ayañca vihāro chāyūdakasampanno, sakkā me idha sukkena vasituṃ. Imesu pana bhikkhūsu idha vasantesu mayhaṃ phāsuvihāro na bhavissati, antevāsikavāso viya bhavissati. Handāhaṃ ime aññamaññaṃ bhinditvā yathā na puna idha vasissanti, tathā karissāmi”ti.

Athekadivasaṃ mahāthere dvinnampi ovādaṃ datvā attano vasanaṭṭhānaṃ pavitṭhe pesuṇiko bhikkhu thokaṃ kālaṃ vītināmetvā mahātheraṃ upasaṅkamitvā vanditvā therena “kiṃ, āvuso, vikāle āgatosī”ti ca vutte, “āma, bhante kiñci vattabbaṃ atthī”ti vatvā “kathēhi, āvuso”ti therena anuññāto āha – “eso, bhante, tumhākaṃ sahāyakatthero sammukhā mitto viya attānaṃ dassetvā parammukhā sapatto viya upavadaṭī”ti. “Kiṃ kathetī”ti pucchito “suṇātha, bhante, ‘eso mahāthero saṭho māyāvī kuhako micchājīvena jīvikāṃ kappetī’ti tumhākaṃ agūṇaṃ kathetī”ti āha. “Mā, āvuso, evaṃ bhaṇi, na so bhikkhu evaṃ maṃ upavadiṣṣati, gihikālato paṭṭhāya mama sabhāvaṃ jānāti ‘pesalo kalyāṇasīlo’”ti. “Sace, bhante, tumhe attano visuddhacittatāya evaṃ cintetha, taṃ tumhākaṃyeva anucchavikaṃ, mayhaṃ pana tena saddhiṃ veraṃ natthi, kasmā ahaṃ tena avuttaṃ ‘vutta’nti vadāmi. Hotu, kālantarena sayameva jāniṣṣathā”ti āha. Theropi puthujjanabhāvadōsena dvelhakacitto “evampi siyā”ti sāsāṅkahadayo hutvā thokaṃ sithilavissāso ahoṣi. So bālo paṭṭhamaṃ mahātheraṃ paribhīnditvā itarampi thenaṃ vuttanayeneva paribhīndi. Atha te ubhopi therā dutiyadivase aññamaññaṃ anālapitvā pattacīvaramādāya gāme piṇḍāya caritvā piṇḍapātamādāya attano vasanaṭṭhāneyeva paribhuñjitvā sāmīcimattampi akatvā taṃ divasaṃ tattheva vasitvā vibhātāya ca rattiyā aññamaññaṃ anārocetvā yathāphāsukaṭṭhānaṃ agamaṃsu.

Pesuṇikaṃ pana bhikkhuṃ paripuṇṇamanorathaṃ gāmaṃ piṇḍāya pavitṭhaṃ manussā disvā āhaṃsu – “bhante, therā kuhiṃ gatā”ti? So āha – “sabbarattim aññamaññaṃ kalahaṃ katvā mayā ‘mā kalahaṃ karoṭha, samaggā hoṭha, kalaho nāma anattāhāvo āyatidukkhuṃpādako akusalasaṃvattaniko, purimakāpi kalahena mahatā hitā paribhaṭṭhā’tiādīni vuccamānāpi mama vacanaṃ anādiyitvā pakkantā”ti. Tato manussā “therā tāva gacchantu, tumhe pana amhākaṃ anukampāya idheva anukkaṇṭhitvā vasathā”ti yāciṃsu. So “sādhū”ti paṭissuṇitvā tattheva vasanto katipāhena cintesi – “mayā sīlavanto kalyāṇadhammā bhikkhū āvāsālobhena paribhīnnā, bahuṃ vata mayā pāpakammaṃ pasuta”nti balavavippaṭṭisārābhībhūto sokavegena gilāno hutvā nacireneva kālaṃ katvā avīcimhi nibbatti.

Itare dve sahāyakattherā janapadacārikaṃ carantā aññatarasmim āvāse samāgantvā aññamaññaṃ

sammoditvā tena bhikkhunā vuttam bhedavacanam aññamaññassa ārocetvā tassa abhūtabhāvaṃ ñatvā samaggā hutvā anukkamena tameva āvāsaṃ paccāgamimṃsu. Manussā dve there disvā haṭṭhatuṭṭhā sañjātasomanassā hutvā catūhi paccayehi upaṭṭhahimṃsu. Therā ca tattheva vasantā sappāyāāhāralābhena samāhitacittā vipassanaṃ vaḍḍhetvā nacireneva arahattaṃ pāpuṇimṃsu.

Pesuṇiko bhikkhu ekaṃ buddhantaram niraye paccitvā imasmim buddhuppāde rājagahassa avidūre pūtimukhapeto hutvā nibbatti. Tassa kāyo suvaṇṇavaṇṇo ahosi, mukhato pana puḷavakā nikkhamitvā ito cito ca mukhaṃ khādanti, tassa dūrampi okāsaṃ pharitvā duggandhaṃ vāyati. Athāyasmā nārado gijjhakūṭapabbatā orohanto taṃ disvā –

7. “Dibbaṃ subhaṃ dhāresi vaṇṇadhātuṃ, vehāyasaṃ tiṭṭhasi antalikkhe;
Mukhañca te kimayo pūtigandhaṃ, khādanti kiṃ kammamakāsi pubbe”ti. –

Imāya gāthāya katakammaṃ pucchi. Tattha **dibbanti** divi bhavaṃ devattabhāvapariyāpannaṃ. Idha pana dibbaṃ viyāti dibbaṃ. **Subhanti** sobhanaṃ, sundarabhāvaṃ vā. **Vaṇṇadhātuntī** chavivaṇṇaṃ. **Dhāresīti** vahasi. **Vehāyasaṃ tiṭṭhasi antalikkheti** vehāyasasaññite antalikkhe tiṭṭhasi. Keci pana “vihāyasaṃ tiṭṭhasi antalikkhe”ti pāṭhaṃ vatvā vihāyasaṃ obhāsento antalikkhe tiṭṭhasīti vacanasesena atthaṃ vadanti. **Pūtigandhanti** kuṇapagandhaṃ, duggandhanti attho. **Kiṃ kammamakāsi pubbeti** paramaduggandhaṃ te mukhaṃ kimayo khādanti, kāyo ca suvaṇṇavaṇṇo, kīdisaṃ nāma kammaṃ evarūpassa attabhāvassa kāraṇabhūtaṃ pubbe tvaṃ akāsīti pucchi.

Evam therena so peto attanā katakammaṃ puṭṭho tamatthaṃ vissajjento –

8. “Samaṇo ahaṃ pāpotiduttavāco, tapassirūpo mukhasā asaññato;
Laddhā ca me tamasā vaṇṇadhātu, mukhañca me pesuṇiyena pūti”ti. –

Gāthamāha. Tattha **samaṇo ahaṃ pāpoti** ahaṃ lāmako samaṇo pāpabhikkhu ahosiṃ. **Atiduttavācoti** atiduttavacano, pare atikkamitvā laṅghitvā vattā, paresaṃ guṇaparidhamsakavacanoti attho. “Atidukkavāco”ti vā pāṭho, ativiya pharusavacano musāvādapesuññādivacīduccaritanirato. **Tapassirūpoti** samaṇapatirūpako. **Mukhasāti** mukhena. **Laddhāti** paṭiladdhā. Ca-kāro sampiṇḍanatto. **Meti** mayā. **Tapasāti** brahmacariyena. **Pesuṇiyenāti** pisuṇavācāya. **Pūti**ti pūtigandhaṃ.

Evam so peto attanā katakammaṃ ācikkhitvā idāni therassa ovādaṃ dento –

9. “Tayidaṃ tayā nārada sāmaṃ diṭṭhaṃ,
Anukampakā ye kusalā vadeyyuṃ;
Mā pesuṇaṃ mā ca musā abhāṇi,
Yakkho tuvaṃ hohisi kāmakāmī”ti. –

Osānagāthamāha. Tattha **tayidanti** taṃ idaṃ mama rūpaṃ. **Anukampakā ye kusalā vadeyyunti** ye anukampanasīlā kāruṇikā parahitapaṭipattiyāṃ kusalā nipuṇā buddhādayo yaṃ vadeyyuṃ, tadeva vadāmīti adhippāyo. Idāni taṃ ovādaṃ dassento “**mā pesuṇaṃ mā ca musā abhāṇi, yakkho tuvaṃ hohisi kāmakāmī**”ti āha. Tassattho – **pesuṇaṃ** pisuṇavacanaṃ musā ca **mā abhāṇi** mā kathehi. Yadi hi tvaṃ musāvādaṃ pisuṇavācañca pahāya vācāya saññato bhaveyyāsi, yakkho vā devo vā devaṇṇataro vā tvaṃ bhavissasi, kāmaṃ kāmītabbaṃ ulāraṃ dibbasampattiṃ paṭilabhitvā tattha kāmanasīlo yathāsukhaṃ indriyānaṃ paricaraṇena abhiramaṇasīloti.

Taṃ sutvā thero tato rājagahaṃ gantvā piṇḍāya caritvā pacchābhattaṃ piṇḍapāṭapaṭikkanto sattu tamatthaṃ ārocesi. Sathā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā dhammaṃ desesi. Sā desanā sampattaparīsāya sātthikā ahosīti.

Pūtimukhapetavattuvuṇṇanā niṭṭhitā.

4. Piṭṭhadhītalikapetavattuvuṇṇanā

Yaṃ kiñcārammaṇaṃ katvāti idaṃ satthā sāvattiyāṃ jetavane viharanto anāthapiṇḍikassa gahapatino dānaṃ ārabba kathesi. Anāthapiṇḍikassa kira gahapatino dhītu dhītāya dārikāya dhāti piṭṭhadhītalikaṃ adāsi “ayaṃ te dhītā, imaṃ gahetvā kīlassū”ti. Sā tattha dhītusaññaṃ uppādesi. Athassā ekadivasāṃ taṃ gahetvā kīlantiyā pamādena pativā bhijji. Tato dārikā “mama dhītā matā”ti parodi. Taṃ rodantiṃ kocipi gehajano saññāpetuṃ nāsakki. Tasmañca samaye satthā anāthapiṇḍikassa gahapatino gehe paññatte āsane nisinno hoti, mahāseṭṭhi ca bhagavato samīpe nisinno ahoṣi. Dhāti taṃ dārikaṃ gahetvā seṭṭhissa santikaṃ agamāsi. Seṭṭhi taṃ disvā “kissāyaṃ dārikā rodati”ti āha. Dhāti taṃ pavattiṃ seṭṭhissa ārocesi. Seṭṭhi taṃ dārikaṃ anke nisīdāpetvā “tava dhītudānaṃ dassāmi”ti saññāpetvā satthu ārocesi – “bhante, mama nattudhītaṃ piṭṭhadhītalikaṃ uddissa dānaṃ dātukāmo, taṃ me pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ svātanāya adhivāsethā”ti. Adhivāsesi bhagavā tuṇhībhāvena.

Atha bhagavā dutiyadivase pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ seṭṭhissa gharaṃ gantvā bhattakiccaṃ katvā anumodanaṃ karonto –

10. “Yaṃ kiñcārammaṇaṃ katvā, dajjā dānaṃ amaccharī;
Pubbapete ca ārabba, atha vā vatthudevātā.
11. “Cattāro ca mahārāje, lokapāle yasassine;
Kuveraṃ dhataratṭhañca, virūpakkaṃ virūlhakaṃ;
Te ceva pūjitā honti, dāyakā ca anipphalā.
12. “Na hi ruṇṇaṃ vā soko vā, yā caññā paridevanā;
Na taṃ petassa atthāya, evaṃ tiṭṭhanti ñātayo.
13. “Ayañca kho dakkhiṇā dinnā, saṅghamhi suppatiṭṭhitā;
Dīgharattaṃ hitāyassa, ṭhānaso upakappati”ti. – imā gāthā abhāsi;

10. Tattha **yaṃ kiñcārammaṇaṃ katvā**ti maṅgalādāsu aññataraṃ yaṃ kiñci ārabba uddissa. **Dajjā**ti dadeyya. **Amaccharī**ti attano sampattiyaṃ parehi sādharmaṇabhāvāsahanaḷakkhaṇassa maccherassa abhāvato amaccharī, pariccāgasīlo macchariyalobhādicittamaḷaṃ dūrato katvā dānaṃ dadeyyāti adhippāyo. **Pubbapete ca ārabbhāti** pubbakepi pete uddissa. **Vatthudevātā**ti gharavattuādāsu adhiatthā devatā ārabbhāti yojanā. **Atha vā**ti iminā aññepi devamanussādike ye keci ārabba dānaṃ dadeyyāti dasseti.

11. Tattha devesu tāva ekacce pākāte deve dassento “**cattāro ca mahārāje**”ti vatvā puna te nāmato gaṇhanto “kuvera”ntiādīmāha. Tattha **kuveranti** vessavaṇaṃ. **Dhataratṭhanti**ādīni sesānaṃ tiṇṇaṃ lokapālānaṃ nāmāni. **Te ceva pūjitā honti**ti te ca mahārājāno pubbapetavattudevātāyo ca uddisanakiriyaṃ paṭimānikā honti. **Dāyakā ca anipphalā**ti ye dānaṃ denti, te dāyakā ca paresaṃ uddisanamattena na nipphalā, attano dānapalassa bhāgino eva honti.

12. Idāni “ye attano ñātīnaṃ maraṇena rodanti paridevanti socanti, tesāṃ taṃ niratthakaṃ, attaparitāpanamattamevā”ti dassetuṃ “**na hi ruṇṇaṃ vā**”ti gāthamāha. Tattha **ruṇṇanti** ruditaṃ assumocanaṃ na hi kātābanti vacanaseso. **Sokoti** socanaṃ cittasantāpo, antonijjhānanti attho. **Yā caññā paridevanā**ti yā ca ruṇṇasokato aññā paridevanā, “kahaṃ ekaputtakā”tiādivācāvippalāpo, sopi na kātābanti attho. Sabbattha vā-saddo vikappanatto. **Na taṃ petassa atthāyāti** yasmā ruṇṇaṃ vā soko vā paridevanā vāti sabbampi taṃ petassa kālakatassa atthāya upakāraya na hoti, tasmā na hi taṃ kātābanti, tathāpi evaṃ tiṭṭhanti ñātayo aviddasunoti adhippāyo.

13. Evaṃ ruṇṇādīnaṃ niraṭṭhakabhāvaṃ dassetvā idāni yā pubbapetādike ārabba dāyakena saṅghassa dakkhiṇā dinnā, tassā sātṭhakabhāvaṃ dassento “**ayaṅca kho dakkhiṇā**”ti gāthamāha. Tattha **ayanti** dāyakena taṃ dinnam dānam paccakkhato dassento vadati. Ca-saddo byatirekattho, tena yathā ruṇṇādi petassa na kassaci atthāya hoti, na evamayam, ayam pana dakkhiṇā dīgharattaṃ hitāyassa hotīti vakkhamānameva viṣesaṃ joteti. **Khoti** avadhāraṇe. **Dakkhiṇāti** dānam. **Saṅghamhi suppatiṭṭhitāti** anuttare puññakkhette saṅghe suṭṭhu patiṭṭhitā. **Dīgharattaṃ hitāyassāti** assa petassa cirakālam hitāya atthāya. **Ṭhānaso upakappatīti** taṅkhaṇaṅṅeva nipphajjati, na kālantareti attho. Ayañhi tattha dhammatā – yaṃ pete uddissa dāne dinne petā ce anumodanti, tāvadeva tassa phalena petā parimuccantīti.

Evaṃ bhagavā dhammaṃ desetvā mahājanaṃ pete uddissa dānābhīratamānasam katvā utṭhāyāsanā pakkāmi. Punadivase seṭṭhibhariyā avasesā ca nītakā seṭṭhiṃ anuvattantā evaṃ temāsamattaṃ mahādānam pavattesuṃ. Atha rājā pasenadi kosalo bhagavantaṃ upasaṅkamitvā “kasmā, bhante, bhikkhū māsamattaṃ mama gharaṃ nāgamimsū”ti pucchi. Satthārā tasmim kāraṇe kathite rājāpi seṭṭhiṃ anuvattanto buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānam pavattesi, taṃ disvā nāgarā rājānam anuvattantā māsamattaṃ mahādānam pavattesuṃ. Evaṃ māsadvayaṃ piṭṭhadhītalikamūlakam mahādānam pavattesunti.

Piṭṭhadhītalikapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Tirokuṭṭapetavatthuvaṇṇanā

Tirokuṭṭesu tiṭṭhantīti idaṃ satthā rājagahe viharanto sambahule pete ārabba kathesi.

Tatrāyaṃ vitthārakathā – ito dvānavutikappe kāsi nāma nagaraṃ ahosi. Tattha jayaseno nāma rājā rajjaṃ kāresi. Tassa sirimā nāma devī. Tassā kucchiyaṃ phusso nāma bodhisatto nibbatitvā anupubbena sammāsambodhiṃ abhisambujjhi. Jayaseno rājā “mama putto mahābhīnikkhamanaṃ nikkhamitvā buddho jāto, mayhameva buddho, mayhaṃ dhammo, mayhaṃ saṅgho”ti mamattaṃ uppādetvā sabbakālam sayameva upaṭṭhahati, na aññesaṃ okāsaṃ deti.

Bhagavato kaniṭṭhabhātarō vemātikā tayo bhātarō cintesuṃ – “buddhā nāma sabbaloka hitatthāya uppajjanti, na ekasseva atthāya. Amhākaṅca pitā aññesaṃ okāsaṃ na deti. Kathaṃ nu kho mayaṃ labheyyāma bhagavantaṃ upaṭṭhātuṃ bhikkhusaṅghaṅcā”ti? Tesam etadahosi – “handa mayaṃ kiñci upāyaṃ karomā”ti. Te paccantaṃ kupitaṃ viya kārāpesuṃ. Tato rājā “paccanto kupito”ti sutvā tayopi putte paccantaṃ vūpasametum pesesi. Te gantvā vūpasametvā āgatā. Rājā tuṭṭho varam adāsi “yaṃ icchatha, taṃ gaṇhathā”ti. Te “mayaṃ bhagavantaṃ upaṭṭhātuṃ icchāmā”ti āhaṃsu. Rājā “etaṃ ṭhapetvā aññaṃ gaṇhathā”ti āha. Te “mayaṃ aññena anattikā”ti āhaṃsu. Tena hi paricchedaṃ katvā gaṇhathāti. Te satta vassāni yācimsu. Rājā na adāsi. Evaṃ “cha, pañca, cattāri, tīni, dve, ekaṃ, satta māse, cha, pañca, cattāro”ti vatvā yāva temāsaṃ yācimsu. Tadā rājā “gaṇhathā”ti adāsi.

Te bhagavantaṃ upasaṅkamitvā āhaṃsu – “icchāma mayaṃ, bhante, bhagavantaṃ temāsaṃ upaṭṭhātuṃ, adhvāsetu no, bhante, bhagavā imaṃ temāsaṃ vassāvāsa”nti. Adhvāsesi bhagavā tuṅhībhāvena. Te tayo attano janapade niyuttakapurisassa lekhaṃ pesesuṃ “imaṃ temāsaṃ amhehi bhagavā upaṭṭhātabbo, vihāraṃ ādim katvā sabbam bhagavato upaṭṭhānasambhāraṃ sampādehi”ti. So sabbam sampādetvā paṭipesesi. Te kāsāyavathanivatthā hutvā purisasahashehi veyyāvaccakarehi bhagavantaṃ bhikkhusaṅghaṅca sakkaccaṃ upaṭṭhahamānā janapadaṃ netvā vihāraṃ niyyātetvā vassaṃ vasāpesuṃ.

Tesam bhaṇḍāgāriko eko gahapatiputto sapajāpatiko saddho ahosi pasanno. So buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānavattaṃ sakkaccaṃ adāsi. Janapade niyuttakapuriso taṃ gahetvā jānapadehi ekādasamattehi purisasahashehi saddhiṃ sakkaccameva dānam pavattāpesi. Tattha

keci jānapadā paṭihatacittā ahesuṃ. Te dānassa antarāyaṃ katvā deyyadhammaṃ attanā khādiṃsu, bhattasālaṅca agginā dahiṃsu. Pavāritā rājaputtā bhagavato sakkāraṃ katvā bhagavantam purakkhatvā pitu santikameva paccāgamimṃsu. Tattha gantvā bhagavā parinibbāyi. Rājaputtā ca janapade niyuttakapuriso ca bhaṇḍāgāriko ca anupubbena kālaṃ katvā saddhiṃ parisāya sagge uppajjimṃsu, paṭihatacittā janā niraye uppajjimṃsu. Evaṃ tesam ubhayesam janānaṃ saggato saggam nirayato nirayam upapajjantānaṃ dvānavutikappā vītivattā.

Atha imasmiṃ bhaddakappe kassapassa bhagavato kāle te paṭihatacittā janā petesu uppannā. Tadā manussā attano attano ñātakānaṃ petānaṃ atthāya dānaṃ datvā uddisanti “idaṃ no ñātīnaṃ hotū”ti, te sampattim labhanti. Atha imepi petā tam disvā kassapaṃ sammāsambuddham upasaṅkamitvā pucchimṃsu – “kiṃ nu kho, bhante, mayampi evarūpaṃ sampattim labheyyāma”ti? Bhagavā āha – “idāni na labhatha, anāgate pana gotamo nāma sammāsambuddho bhavissati, tassa bhagavato kāle bimbisāro nāma rājā bhavissati, so tumhākaṃ ito dvānavutikappe ñāti ahoṣi, so buddhassa dānaṃ datvā tumhākaṃ uddisissati, tadā labhissathā”ti. Evaṃ vutte kira tesam petānaṃ tam vacanaṃ “sve labhissathā”ti vuttam viya ahoṣi.

Tato ekasmiṃ buddhantare vītivatte amhākaṃ bhagavā uppajji. Tepi tayo rājaputtā purisasahassena saddhiṃ devalokato cavitvā magadharaṭṭhe brāhmaṇakule uppajjitvā anupubbena tāpasapabbajjam pabbajitvā gayāsīse tayo jaṭilā ahesuṃ, janapade niyuttakapuriso rājā bimbisāro ahoṣi, bhaṇḍāgāriko gahapatiputto visākho nāma seṭṭhi ahoṣi, tassa pajāpati dhammadinnā nāma seṭṭhidhītā ahoṣi, avasesā pana parisā rañño eva parivārā hutvā nibbattimṃsu.

Amhākampi bhagavā loke uppajjitvā sattasattāhaṃ atikkamitvā anupubbena bārāṇasim āgamma dhammacakkaṃ pavattetvā pañcavaggiye ādim katvā yāva sahasparivāre tayo jaṭile vinetvā rājagahaṃ agamāsi. Tattha ca tadahupasaṅkamantaṃyeva rājānaṃ bimbisāraṃ sotāpattiphale paṭiṭṭhāpesi saddhiṃ ekādasanahutehi aṅgamagadhavāsīhi brāhmaṇagahapatikehi. Atha rañña svātanāya bhattena nimantito adhivāsetvā dutiyadvāse māṇavakavaṇṇena sakkena devānamindena purato gacchantena –

“Danto dantehi saha purāṇajaṭilehi, vippamutto vippamuttehi;
Siṅgīnikkhasavaṇṇo, rājagahaṃ pavisi bhagavā”ti. (mahāva. 58) –

Evamādīhi gāthāhi abhitthaviyamāno rājagahaṃ pavisitvā rañño nivesane mahādānaṃ sampaṭicchi. Te pana petā “idāni rājā dānaṃ amhākaṃ uddisissati, idāni uddisissati”ti āsāya samparivāretvā aṭṭhaṃsu.

Rājā dānaṃ datvā “kattha nu kho bhagavā vihareyyā”ti bhagavato vihāraṭṭhānameva cintesi, na tam dānaṃ kassaci uddisi. Tathā tam dānaṃ alabhantā petā chinnāsā hutvā rattiyam rañño nivesane ativiya bhiṃsanakaṃ vissaramakaṃsu. Rājā bhayasantāsasaṃvegaṃ āpajjitvā vibhātāya rattiyā bhagavato ārocehi – “evarūpaṃ saddaṃ assosiṃ, kiṃ nu kho me, bhante, bhavissati”ti? Bhagavā “mā bhāyi, mahārāja, na te kiñci pāpakaṃ bhavissati, apica kho santi te purāṇañātakā petesu uppannā. Te ekaṃ buddhantaram tameva paccāsīsantā ‘buddhassa dānaṃ datvā amhākaṃ uddisissati’ti vicarantā tayā hiyyo dānaṃ datvā na uddisitattā chinnāsā hutvā tathārūpaṃ vissaramakaṃsu”ti āha. “Kiṃ idānipi, bhante, dinne te labheyyu”nti? “Āma, mahārājā”ti. “Tena hi, bhante, adhivāsetu me bhagavā ajjatanāya dānaṃ, tesam uddisissāmi”ti. Adhivāsesi bhagavā tuṅhībhāvena.

Rājā nivesanaṃ gantvā mahādānaṃ paṭiyādāpetvā bhagavato kālaṃ ārocāpesi. Bhagavā rājantepuraṃ gantvā paññatte āsane nisīdi saddhiṃ bhikkhusaṅghena. Te petā “api nāma ajja labheyyāma”ti gantvā tirokuṭṭādīsū aṭṭhaṃsu. Bhagavā tathā akāsi, yathā te sabbeva rañño āpātham gatā ahesuṃ. Rājā dakkhiṇodakaṃ dento “idaṃ me ñātīnaṃ hotū”ti uddisi. Tāvadeva petānaṃ kamalakuvalayasaṅchannā pokkharāṇiyo nibbattimṃsu. Te tattha nhatvā ca pivitvā ca paṭippassaddhadarathakilamathapipāsā suvaṇṇavaṇṇā ahesuṃ. Rājā yāgukhajjabhojjāni datvā uddisi. Tesam taṅkhaṇāññaeva dibbayāgukhajjabhojjāni nibbattimṃsu. Te tāni paribhuñjitvā piṇḍriyā ahesuṃ.

Atha vatthasenāsanāni datvā uddisi. Tesam dibbavatthapāsādapaccattharaṇaseyyādiḷaṅkāraviddhayo nibbattiṃsu. Sā ca tesam sampatti sabbāpi yathā rañño pākaṭā hoti, tathā bhagavā adhiṭṭhāsi. Rājā taṃ disvā ativiya attamano ahosi. Tato bhagavā bhuttāvī pavārito rañño bimbisārassa anumodanattaṃ tirokuṭṭapetavattaṃ abhāsi –

14. “Tirokuṭṭesu tiṭṭhanti, sandhisinḡhāṭakesu ca;
Dvārabāhāsu tiṭṭhanti, āgantvāna sakam gharam.
15. “Pahūte annapānamhi, khajjabhojje upaṭṭhite;
Na tesam koci sarati, sattānam kammaṃpaccayā.
16. “Evaṃ dadanti ñātīnam, ye honti anukampakā;
Sucim paṇītam kālena, kappiyam pānabhojanam.
17. “Idam vo ñātīnam hotu, sukhitā hontu ñātayo;
Te ca tattha samāgantvā, ñātipetā samāgatā;
Pahūte annapānamhi, sakkaccam anumodare.
18. “Ciram jīvantu no ñātī, yesam hetu labhāmase;
Amhākaṇca katā pūjā, dāyakā ca anipphalā.
19. “Na hi tattha kasi atthi, gorakkhettha na vijjati;
Vaṇijjā tādisī natthi, hiraññaena kayākayam;
Ito dinnena yāpentī, petā kālagatā tahim.
20. “Unname udakam vuṭṭham, yathā ninnam pavattati;
Evameva ito dinnam, petānam upakappati.
21. “Yathā vārivahā pūrā, paripūrenti sāgaram;
Evameva ito dinnam, petānam upakappati.
22. “Adāsi me akāsi me, ñātimittā sakhā ca me;
Petānam dakkhiṇam dajjā, pubbe katamanussaram.
23. “Na hi ruṇṇam vā soko vā, yā caññā paridevanā;
Na tam petānamatthāya, evam tiṭṭhanti ñātayo.
24. “Ayaṇca kho dakkhiṇā dinnā, saṅghamhi suppatiṭṭhitā;
Dīgharattam hitāyassa, ṭhānaso upakappati.
25. “So ñātidhammo ca ayam nidassito, petāna pūjā ca katā ulārā;
Balaṇca bhikkhūnamanuppadinnam, tumhehi puññam pahutam anappaka”nti.

14. Tattha **tirokuṭṭesūti** kuṭṭānam parabhāgesu. **Tiṭṭhantīti** nisajjādipaṭikkhepato ṭhānakappanavacanametam, gehapākāraḡuṭṭānam dvārato bahi eva tiṭṭhantīti attho. **Sandhisinḡhāṭakesu cāti** sandhīsu ca sinḡhāṭakesu ca. **Sandhīti** catukkoṇaracchā, gharasandhibhittisandhiālokasandhiyopi vuccanti. **Sinḡhāṭakāti** tikoṇaracchā. **Dvārabāhāsu tiṭṭhantīti** nagaradvāragharadvārānam bāhā nissāya tiṭṭhanti. **Āgantvāna sakam gharanti** sakagharam nāma pubbañātigharampi attanā sāmibhāvena ajjhāvutthagharampi, tadubhayampi te yasmā sakagharasaññāya āgacchanti, tasmā “āgantvāna sakam ghara”nti āha.

15. Evaṃ bhagavā pubbe anajjhāvutthapubbampi pubbañātigharattā bimbisāranivesanaṃ sakagharasaññāya āgantvā tirokuṭṭādīsu ṭhite issāmacchariyaphalaṃ anubhavante ativiya duddasikavirūpabhayānakadassane bahū pete rañño dassento “tirokuṭṭesu tiṭṭhanti”ti gāthaṃ vatvā puna tehi katassa kamma dāruṇabhāvaṃ dassento “**pahūte annapānamhī**”ti dutiyagāthamāha.

Tattha **pahūte**ti anappake bahumhi, yāvadattheti attho. Ba-kārassa hi pa-kāro labbhati “pahu santo na bharaṭi”tiādīsu (su. ni. 98) viya. Keci pana “bahuke”ti paṭhanti, so pana pamādapāṭho. **Annapānamhī**ti anne ca pāne ca. **Khajjabhojjeti** khajje ca bhojje ca. Etena asitapītakhāyitasāyitavasena catubbidhampi āhāraṃ dasseti. **Upaṭṭhite**ti upagamma ṭhite sajjite, paṭiyatteti attho. **Na tesam koci sarati sattānanti** tesam pettivisaye uppannānaṃ sattānaṃ koci mātā vā pitā vā putto vā nattā vā na sarati. Kiṃ kārāṇā? **Kammappaccayā**ti, attanā katassa adānadānapaṭisedhanādibhedassa kadariyakamma kārāṇabhāvato. Tañhi kammaṃ tesam ñātīnaṃ saritum na deti.

16. Evaṃ bhagavā anappakepi annapānādīmhi vijjamāne ñātīnaṃ paccāsīnantānaṃ petānaṃ kammaphalena ñātakānaṃ anussaraṇamattassāpi abhāvaṃ dassetvā idāni pettivisayupapanne ñātake uddissa raññā dinnadānaṃ pasamsanto “**evaṃ dadanti ñātīna**”nti tatiyagāthamāha.

Tattha **evanti** upamāvacanaṃ. Tassa dvidhā sambandho – tesam sattānaṃ kammappaccayā asarantesupi kesuci keci dadanti ñātīnaṃ, ye evaṃ anukampakā hontīti ca, mahārāja, yathā tayā dinnam, evaṃ sucim paṇītam kālena kappiyam pānabhojanaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakāti ca. Tattha **dadantī**ti denti uddisanti niyyāte. **Ñātīnanti** mātito ca pitito ca sambandhānaṃ. **Yeti** ye keci puttādayo. **Hontīti** bhavanti. **Anukampakāti** atthakāmā hitesino. **Sucinti** suddham manoharam dhammikañca. **Paṇītanti** ulāraṃ. **Kālenāti** dakkhiṇeyyānaṃ paribhogayoggakālena, ñātipetānaṃ vā tirokuṭṭādīsu āgantvā ṭhitakālena. **Kappiyanti** anucchavikam patirūpaṃ ariyānaṃ paribhogārahaṃ. **Pānabhojananti** pānañca bhojanañca, tadupadesena cettha sabbaṃ deyyadhammaṃ vadati.

17. Idāni yena pakārena tesam petānaṃ dinnam nāma hoti, taṃ dassento “**idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo**”ti catutthagāthāya pubbaḍḍham āha. Taṃ tatiyagāthāya pubbaḍḍhena sambandhitabbaṃ –

“Evaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakā;
Idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo”ti.

Tena “idaṃ vo ñātīnaṃ hotūti evaṃ pakārena dadanti, no aññathā”ti ākārathena evaṃsaddena dātabbākāranidassanaṃ kataṃ hoti.

Tattha **idanti** deyyadhammanidassanaṃ. **Voti** nipātamattaṃ “yehi vo ariyā”tiādīsu (ma. ni. 1.36) viya. **Ñātīnaṃ hotūti** pettivisaye uppannānaṃ ñātakānaṃ hotu. “No ñātīna”nti ca paṭhanti, amhākaṃ ñātīnanti attho. **Sukhitā hontu ñātayoti** te pettivisayūpapannā ñātayo idaṃ phalaṃ paccanubhavantā sukhitā sukhappattā hontu.

Yasmā “idaṃ vo ñātīnaṃ hotū”ti vuttepi aññena katakammaṃ na aññassa phaladaṃ hoti, kevalaṃ pana tathā uddissa dīyamānaṃ taṃ vatthu ñātipetānaṃ kusalakammaṃ paccayo hoti, tasmā yathā tesam tasmim vatthusmim tasmimyeva khaṇe phalanibbattaṃ kusalakammaṃ hoti, taṃ dassento “**te ca tattho**”tiādīmāha.

Tattha **te**ti ñātipetā. **Tatthāti** yattha dānaṃ dīyati, tattha. **Samāgantvāti** “ime no ñātayo amhākaṃ atthāya dānaṃ uddisanti”ti anumodanattaṃ tattha samāgatā hutvā. **Pahūte annapānamhī**ti attano uddissa dīyamāne tasmim vatthusmim. **Sakkaccaṃ anumodareti** kammaphalaṃ abhisaddahantā cittikāraṃ avijahantā avikkhittacittā hutvā “idaṃ no dānaṃ hitāya sukhāya hotū”ti modanti anumodanti

pītisomanassajātā honti.

18. Ciraṃ jīvantūti ciraṃ jīvino dīghāyukā hontu. **No ñātīti** amhākaṃ ñātakā. **Yesaṃ hetūti** yesaṃ kāraṇā ye nissāya. **Labhāmaseti** īdisaṃ sampattiṃ paṭilabhāma. Idañhi uddisanena laddhasampattiṃ anubhavantānaṃ petānaṃ attano ñātīnaṃ thomanākāradassanaṃ. Petānañhi attano anumodanena, dāyakaṇaṃ uddisanena, ukkhiṇeyyasampattiyā cāti tīhi aṅgehi dakkhiṇā taṅkhaṇaṇṇeva phalanibbattikā hoti. Tattha dāyakaṇā visesahetu. Tenāha “yesaṃ hetu labhāmase”ti. **Amhākaṇca katā pūjāti** “idaṃ vo ñātīnaṃ hotū”ti evaṃ uddisantehi dāyakehi amhākaṇca pūjā katā, te **dāyakaṇca anipphalā** yasmiṃ santāne pariccāgamayaṃ kammaṃ nibbattaṃ tassa tattheva phaladānato.

Etthāha – “kiṃ pana pettivisayūpapannā eva ñātī hetusampattiyo labhanti, udāhu aññepī”ti? Na cettha amhehi vattabbaṃ, atthi bhagavatā evaṃ byākatattā. Vuttañhetam --

“Mayamassu, bho gotama, brāhmaṇā nāma dānāni dema, puññāni karoma ‘idaṃ dānaṃ petānaṃ ñātīsālohitānaṃ upakappatu, idaṃ dānaṃ petā ñātīsālohitā paribhuñjantū’ti. Kacci taṃ, bho gotama, dānaṃ petānaṃ ñātīsālohitānaṃ upakappati, kacci te petā ñātīsālohitā taṃ dānaṃ paribhuñjantīti? Thāne kho, brāhmaṇa, upakappati, no aṭṭhāneti.

“Katamaṃ pana, bho gotama, thānaṃ, katamaṃ aṭṭhānanti? Idha, brāhmaṇa, ekacco paṇātipātī hoti...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedā paraṃ maraṇā nirayaṃ upapajjati. Yo nerayikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idaṃ kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha thitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco paṇātipātī hoti...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedā paraṃ maraṇā tiracchānayaṇiṃ upapajjati. Yo tiracchānayaṇikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idampi kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha thitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco paṇātipātā paṭivirato hoti...pe... sammādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedā paraṃ maraṇā manussānaṃ saḥabyataṃ upapajjati...pe... devānaṃ saḥabyataṃ upapajjati. Yo devānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idampi kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha thitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco paṇātipātī hoti...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedā paraṃ maraṇā pettivisayaṃ upapajjati. Yo pettivisayikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Yaṃ vā panassa ito anupaveccenti mittāmaccā vā ñātīsālohitā vā, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idaṃ kho, brāhmaṇa, thānaṃ, yattha thitassa taṃ dānaṃ upakappati”ti.

“Sace pana, bho gotama, so peto ñātīsālohito taṃ thānaṃ anupapanno hoti, ko taṃ dānaṃ paribhuñjati”ti? “Aññepissa, brāhmaṇa, petā ñātīsālohitā taṃ thānaṃ upapannā honti, te taṃ dānaṃ paribhuñjantī”ti.

“Sace pana, bho gotama, so ceva peto ñātīsālohito taṃ thānaṃ anupapanno hoti, aññepissa petā ñātīsālohitā taṃ thānaṃ anupapannā honti, ko taṃ dānaṃ paribhuñjati”ti? “Aṭṭhānaṃ kho etaṃ, brāhmaṇa, anavakāso, yaṃ taṃ thānaṃ vivittaṃ assa iminā dīghena addhunā yadidaṃ petehi ñātīsālohitehi, apica, brāhmaṇa, dāyakopi anipphalo”ti (a. ni. 10.177).

19. Idāni pettivisayūpapannānaṃ tattha aññassa kasigorakkhādino sampattiapaṭilābhakāraṇassa abhāvaṃ ito dinnena yāpanaṇca dassetuṃ “**na hī**”tiādi vuttaṃ.

Tattha **na hi tattha kasi atthī** tasmim pettivisaye kasi na hi atthi, yaṃ nissāya petā sukkena jīveyyūṃ. **Gorakkhettha na vijjati** ettha pettivisaye na kevalaṃ kasiyeva natthi, atha kho gorakkhāpi na vijjati, yaṃ nissāya te sukkena jīveyyūṃ. **Vañijjā tādisī natthī** vañijjāpi tādisī natthi, yā tesam sampattiṭṭhābhahetu bhaveyya. **Hirañña kayā kayanti** hirañña kayavikkayampi tattha tādisam natthi, yaṃ tesam sampattiṭṭhābhahetu bhaveyya. **Ite dinnena yāpenti, petā kālagatā tahinti** kevalaṃ pana ito ñātīhi vā mittāmaccehi vā dinnena yāpenti, attabhāvaṃ pavattenti. **Petāti** pettivisayūpapannā sattā. **Kālagatā** attano maraṇakālena gatā. “Kālakatā”ti vā pāṭho, katakālā katamaraṇā maraṇaṃ sampattā. **Tahinti** tasmim pettivisaye.

20-21. Idāni yathāvuttamatthaṃ upamāhi pakāsetuṃ “**unname udakaṃ vuṭṭha**”nti gāthādvayamāha. Tassattho – yathā unname thale unnatappadese meghehi abhivuṭṭhaṃ udakaṃ yathā ninnam pavattati, yo bhūmibhāgo ninno oṇato, taṃ upagacchati; evameva ito dinnam dānaṃ petānaṃ upakappati, phaluppattiyā viniyuṃjati. Ninnamiva hi udakappavattiyā ṭhānaṃ petaloko dānūpakappanāya. Yathāha – “idaṃ kho, brāhmaṇa, ṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ upakappati”ti (a. ni. 10.177). Yathā ca kandarapadarasākhapasākhakusobbhamahāsobbhe hi ogalitena udakena vārivahā mahānājjo pūrā hutvā sāgaraṃ paripūrenti, evaṃ ito dinnadānaṃ pubbe vuttanayena petānaṃ upakappati.

22. Yasmā petā “ito kiñci labhāmā”ti āsābhībhūtā ñātigharaṃ āgantvāpi “idaṃ nāma no dethā”ti yācituṃ na sakkonti, tasmā tesam imāni anussaraṇavatthūni anussaranto kulaputto dakkhiṇaṃ dajjāti dassento “**adāsi me**”ti gāthamāha.

Tassattho – idaṃ nāma me dhanam vā dhaññaṃ vā adāsi, idaṃ nāma me kiccaṃ attanāyeva yogaṃ āpajjanto akāsi, “asuko me mātito vā pitito vā sambandhattā **ñāti**, sinehasasena tāṇasamatthatāya **mitto**, asuko me sahaṃsukīlakasahāyo **sakhā**”ti ca etaṃ sabbamanussaranto petānaṃ dakkhiṇaṃ dajjā dānaṃ niyyāteyya. “Dakkhiṇā dajjā”ti vā pāṭho, petānaṃ dakkhiṇā dātābbā, tena “adāsi me”tiādinā nayena pubbe katamanussaraṃ anussaratāti vuttaṃ hoti. Karaṇatthe hi idaṃ paccattavacanaṃ.

23-24. Ye pana sattā ñātimaraṇena ruṇṇasokādiparā eva hutvā tiṭṭhanti, na tesam atthāya kiñci denti, tesam taṃ ruṇṇasokādi kevalaṃ attaparitāpanamattameva hoti, taṃ na petānaṃ kañci atthaṃ sādhetīti dassento “**na hi ruṇṇaṃ vā**”ti gāthaṃ vatvā puna magadharājena dinnadakkhiṇāya sātthakabhāvaṃ dassetuṃ “**ayañca kho**”ti gāthamāha. Tesam attho heṭṭhā vuttoyeva.

25. Idāni yasmā imaṃ dakkhiṇaṃ dentena rañña ñātīnaṃ ñātīhi kattabbakiccakaraṇena ñātidhammo nidassito, bahujaṇassa pākaṭo kato, nidassanaṃ pākaṭaṃ kataṃ “tumhehi evameva ñātīsu ñātidhammo paripūretabbo”ti. Te ca pete dibbasampattiṃ adhigamentena petānaṃ pūjā katā uḷārā, buddhappamukkaṃ bhikkhusaṅghaṃ annapānādīhi santappentena bhikkhūnaṃ balaṃ anuppadinnaṃ, anukampādiguṇaparivārañca cāgacetanaṃ nibbattentena anappakaṃ puññaṃ pasutaṃ, tasmā bhagavā imehi yathābhuccaguṇehi rājānaṃ sampahaṃsento “**so ñātidhammo**”ti osānagāthamāha.

Tattha **ñātidhammoti** ñātīhi ñātīnaṃ kattabbakaraṇaṃ. **Uḷārāti** phītā samiddhā. **Balanti** kāyabalaṃ. **Pasutanti** upacitaṃ. Ettha ca “**so ñātidhammo ca ayaṃ nidassito**”ti etena bhagavā rājānaṃ dhammiyā kathāya sandassesī. Ñātidhammadassanañhettha sandassanaṃ. “**Petāna pūjā ca katā uḷārā**”ti iminā samādapesī. “Uḷārā”ti pasāmsanañhettha punappunaṃ pūjākaraṇe samādapanam. “**Balañca bhikkhūnamanuppadinna**”nti iminā samuttejesī. Bhikkhūnaṃ balānuppadānañhettha evaṃvidhānaṃ balānuppadāne ussāhavaḍḍhanena samuttejanaṃ. “**Tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappaka**”nti iminā sampahaṃsesī. Puññapasavanakittanañhettha tassa yathābhuccaguṇasaṃvaṇṇanabhāvena sampahaṃsananti evamettha yojanā veditābbā.

Desanāpariyosāne ca pettivisayūpapattiādīnavasaṃvaṇṇanena saṃviggahadayānaṃ yoniso padahataṃ caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Dutiyadvasepi devamanussānaṃ

idameva tirokuṭṭadesanam desesi. Evaṃ yāva satta divasā tādisova dhammābhisamayo ahoṣīti.

Tirokuṭṭapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Pañcaputtakhādakapetivatthuvaṇṇanā

Naggā dubbaṇṇarūpāsīti idaṃ satthari sāvattiyam viharante pañcaputtakhādakapetiṃ ārabha vuttam. Sāvattiyā kira avidūre gāmake aññatarassa kuṭumbikassa bhariyā vañjhā ahoṣi. Tassa ñātakā etadavocum – “tava pajāpati vañjhā, aññaṃ te kaññaṃ ānemā”ti. So tasso bhariyāya sinehena na icchi. Athassa bhariyā taṃ pavattiṃ sutvā sāmikam evamāha – “sāmi, ahaṃ vañjhā, aññaṃ kaññaṃ ānetabbā, mā te kulavaṃso upacchiṃ”ti. So tāya nippīliyamāno aññaṃ kaññaṃ ānesi. Sā aparena samayena gabbhinī ahoṣi. Vañjhītthi – “ayaṃ puttam labhitvā imassa gehassa issarā bhavissati”ti issāpakatā tassā gabbhapātanūpāyam pariyesanti aññataram paribbājikam annapānādīhi saṅgaṇhitvā tāya tassā gabbhapātanam dāpesi. Sā gabbhe patite attano mātuyā ārocesi, mātā attano ñātake samodhānetvā tamattham nivedesi. Te vañjhītthiṃ etadavocum – “tayā imissā gabbho pātito”ti? “Nāham pātemi”ti. “Sace tayā gabbho na pātito, sapatham karohi”ti. “Sace mayā gabbho pātito, duggatiparāyaṇā khuppipāsābhīhūtā sāyam pātam pañca pañca putte vijāyitvā khādītva tittim na gaccheyyam, niccam duggandhā makkhikāparikiṇṇā ca bhavye”nti musā vatvā sapatham akāsi. Sā nacirasseva kālam katvā tasseva gāmassa avidūre dubbaṇṇarūpā peti hutvā nibbatti.

Tadā janapade vutthavassā aṭṭha therā satthu dassanatham sāvattim āgacchantā tassa gāmassa avidūre chāyūdakasampanne araññaṭṭhāne vāsam upagacchimsu. Atha sā peti therānam attānam dassesi. Tesu saṅghatthero taṃ petim –

26. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, duggandhā pūti vāyasi;
Makkhikāhi parikiṇṇā, kā nu tvam idha tiṭṭhasi”ti. –

Gāthāya paṭipucchi. Tattha **naggāti** niccolā. **Dubbaṇṇarūpāsīti** ṇavirūpā ativiya bībhaccharūpena samannāgatā asi. **Duggandhāti** anīṭṭhagandhā. **Pūti vāyasi** sarīrato kuṇapagandham vāyasi. **Makkhikāhi parikiṇṇāti** nīlamakkhikāhi samantato ākiṇṇā. **Kā nu tvam idha tiṭṭhasīti** kā nāma evarūpā imasmim ṭhāne tiṭṭhasi, ito cito ca vicarasīti attho.

Atha sā peti mahātherena evam puṭṭhā attānam pakāsentī sattānam samvegam janenti –

27. “Ahaṃ bhadante petimhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
28. “Kālena pañca puttāni, sāyam pañca punāpare;
Vijāyitvāna khādāmi, tepi nā honti me alam.
29. “Pariḍayhati dhūmayati, khudāya hadayam mama;
Pāniyam na labhe pātum, passa maṃ byasanam gata”nti. –

Imā tisso gāthā abhāsi.

27. Tattha **bhadanteti** theram gāravena ālapati. **Duggatāti** duggatiṃ gatā. **Yamalokikāti** “yamaloko”ti laddhanāme petaloke tattha pariyaṇnabhāvena viditā. **Ito gatāti** ito manussalokato petalokaṃ upapajjanavasena gatā, upannāti attho.

28. **Kālenāti** rattiyā vibhātakāle. Bhummatthe hi etaṃ karaṇavacanam. **Pañca puttānīti** pañca putte. Liṅgavipallāsena hetam vuttam. **Sāyam pañca punāpareti** sāyanhakāle puna apare pañca putte

khādāmīti yojanā. **Vijāyitvānāti** divase divase dasa dasa putte vijāyitvā. **Tepi nā honti me alanti** tepi dasaputtā ekadivasaṃ mayhaṃ khudāya paṭighātāya ahaṃ pariyattā na honti. Gāthāsukhatthañhettha nā-iti dīghaṃ katvā vuttaṃ.

29. Pariḍayhati dhūmāyati khudāya hadayaṃ mamāti khudāya jighacchāya bādhiyamānāya mama hadayapadeso udaragginā parisamantato jhāyati dhūmāyati santappati. **Pānīyaṃ na labhe pātunti** pipāsābhībūtā tattha tattha vicarantī pānīyampi pātuṃ na labhāmi. **Passa maṃ byasanaṃ gatanti** petūpapattiyā sādharmaṇaṃ asādharmaṇaṃca imaṃ īdisaṃ byasanaṃ upagataṃ maṃ passa, bhanteti attanā anubhaviyamānaṃ dukkhaṃ therassa pavedesi.

Taṃ sutvā thero tāya katakammaṃ pucchanto –

30. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, puttamaṃsāni khādāsī”ti. –

Gāthamāha. Tattha **dukkaṭanti** duccharitaṃ. **Kissa kammavipākenāti** kīdisassa kammassa vipākena, kiṃ pāṇātipātassa, udāhu adinnādānādīsu aññatarassāti attho. “Kena kammavipākena”ti keci paṭhanti.

Atha sā petī attanā katakammaṃ therassa kathentī –

31. “Sapatī me gabbhinī āsi, tassā pāpaṃ acetayim;
Sāhaṃ paduṭṭhamanasā, akariṃ gabbhapātaṇaṃ.

32. “Tassa dvemāsiko gabbho, lohitaññeva pagghari;
Tadassā mātā kupitā, mayhaṃ ñātī samānaya;
Sapathaṇca maṃ akāresi, paribhāsāpayī ca maṃ.

33. “Sāhaṃ ghoraṇca sapaṭhaṃ, musāvādaṃ abhāsisam;
‘Puttamaṃsāni khādāmi, sace taṃ pakataṃ mayā’.

34. “Tassa kammassa vipākena, musāvādassa cūbhayaṃ;
Puttamaṃsāni khādāmi, pubbalohitamakkhitā”ti. – gāthāyo abhāsi;

31-32. Tattha **sapatīti** samānapatikā itthī vuccati. **Tassā pāpaṃ acetayinti** tassa sapatiyā pāpaṃ luddakaṃ kammaṃ acetayim. **Paduṭṭhamanasāti** paduṭṭhacittā, paduṭṭhena vā manasā. **Dvemāsikoti** dvemāsajāto patiṭṭhito hutvā dvemāsikā. **Lohitaññeva paggharīti** vipajjamāno ruhiraññeva hutvā vissandi. **Tadassā mātā kupitā, mayhaṃ ñātī samānaya**ti tadā assā sapatiyā mātā mayhaṃ kupitā attano ñātake samodhānesi. “Tatassā”ti vā pāṭho, tato assāti padavibhāgo.

33-34. Sapaṭhanti sapaṇaṃ. **Paribhāsāpayīti** bhayena tājāpesi. **Sapaṭhaṃ musāvādaṃ abhāsisanti** “sace taṃ mayā kataṃ, īdisī bhaveyya”nti katameva pāpaṃ akataṃ katvā dassentī musāvādaṃ abhūtaṃ sapaṭhaṃ abhāsim. **Muttamaṃsāni khādāmi, sacetaṃ pakataṃ mayāti** idaṃ tadā sapaṭhassa katākāradassanaṃ. Yadi etaṃ gabbhapātanapāpaṃ mayā kataṃ, āyatim punabbhavābhiniṃbattiyam mayhaṃ puttamaṃsāniyeva khādeyyanti attho. **Tassa kammassāti** tassa gabbhapātanavasena pakatassa pāṇātipātakammassa. **Musāvādassa cāti** musāvādakammassa ca. **Ubhayanti** ubhayassapi kammassa ubhayena vipākena. Karaṇatthe hi idaṃ paccattavacanaṃ. **Pubbalohitamakkhitāti** pasavanavasena paribhijjanavasena ca pubbena ca lohiteṇa ca makkhitā hutvā puttamaṃsāni khādāmīti yojanā.

Evam sā petī attano kammavipākaṃ pavedetvā puna there evamāha – “ahaṃ, bhante, imasmiṃyeva gāme asukassa kuṭumbikassa bhariyā issāpakatā hutvā pāpakammaṃ katvā evaṃ

petayoniyam nibbattā. Sādhu, bhante, tassa kuṭumbikassa geham gacchatha, so tumhākam dānam dassati, tam dakkhiṇam mayham uddisāpeyyātha, evam me ito petalokato mutti bhavissati’ ti. Therā tam sutvā tam anukampamānā ullumpanasabhāvasaṅghitā tassa kuṭumbikassa geham piṇḍāya pavisimsu. Kuṭumbiko there disvā saṅjātappasādo paccuggantvā pattāni gahetvā there āsanesu nisīdāpetvā paṇītena āhārena bhojetum ārabhi. Therā tam pavattim kuṭumbikassa ārocetvā tam dānam tassā petiyā uddisāpesum. Taṅkhaṇaññeva ca sā petī tato dukkhato apetā ulārasampattim paṭilabhitvā rattiyam kuṭumbikassa attānam dassesi. Atha therā anukkamena sāvattim gantvā bhagavato tamattham ārocesum. Bhagavā ca tamattham aṭṭhuppattim katvā sampattaparisāya dhammam desesi. Desanāvasāne mahājano paṭiladdhasamvego issāmaccherato paṭivirami. Evam sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Pañcaputtakhādakapetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Sattaputtakhādakapetivatthuvaṇṇanā

Naggā dubbaṇṇarūpāsīti idam sathari sāvattiyam viharante sattaputtakhādakapetim ārabha vuttam. Sāvattiyā kira avidūre aññatarasmim gāmake aññatarassa upāsakassa dve puttā ahesum – paṭhamavaye ṭhitā rūpasampannā silācārena samannāgatā. Tesam mātā ‘puttavatī aha’nti puttabalena bhattāram atimaññati. So bhariyāya avamānito nibbinnamānaso aññam kaññam ānesi. Sā nacirasseva gabbhinī ahoṣi. Athassa jeṭṭhabhāriyā issāpakatā aññataram vejjam āmisena upalāpetvā tena tassā temāsikam gabbham pātesi. Atha sā nātīhi ca bhattārā ca ‘tayā imissā gabbho pātito’ ti puṭṭhā ‘nāham pātemī’ ti musā vatvā tehi asaddahantehi ‘sapatham karohī’ ti vuttā ‘sāyam pātam satta satta putte vijāyitvā puttamaṃsāni khādāmi, niccam duggandhā ca makkhikāparikiṇṇā ca bhavye’nti sapatham akāsi.

Sā aparena samayena kālam katvā tassa gabbhapātanassa musāvādassa ca phaleneva petayoniyam nibbattitvā puttānaya puttamaṃsāni khādanti tasseva gāmassa avidūre vicarati. Tena ca samayena sambahulā therā gāmakāvāse vutthavassā bhagavantam dassanāya sāvattim āgacchantā tassa gāmassa avidūre ekasmim padese rattiyam vāsam kappesum. Atha sā petī tesam therānam attānam dassesi. Tam mahāthero gāthāya pucchi –

35. ‘Naggā dubbaṇṇarūpāsī, duggandhā pūti vāyasi;
Makkhikāhi parikiṇṇā, kā nu tvam idha tiṭṭhasī’ ti.

Sā therena puṭṭhā tīhi gāthāhi paṭivacanam adāsi –

36. ‘Aham bhadante petīmhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokam ito gatā.
37. ‘Kālena satta puttāni, sāyam satta punāpare;
Vijāyitvāna khādāmi, tepi nā honti me alam.
38. ‘Pariḍayhati dhūmāyati, khudāya hadayam mama;
Nibbutim nādhigacchāmi, aggidaḍḍhāva ātape’ ti.

38. Tattha **nibbutinti** khuppipāsādukkhassa vūpasamam. **Nādhigacchāmīti** na labhāmi. **Aggidaḍḍhāva ātape** atiṇṇhaātape agginā ḍayhamānā viya nibbutim nādhigacchāmīti yojanā.

Tam sutvā mahāthero tāya katakammaṃ pucchanto –

39. ‘Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭam kataṃ;
Kissakammavipākena, puttamaṃsāni khādasī’ ti. – gāthamāha;

Atha sā petī attano petalokūpapattiñca puttamaṃsakhādanakāraṇaṃca kathentī –

40. “Ahū mayhaṃ duve puttā, ubho sampattayobbanā;
Sāhaṃ puttabalūpetā, sāmikaṃ atimaññisaṃ.
41. “Tato me sāmiko kuddho, sapatim̃ mayhamānaya;
Sā ca gabbhaṃ alabhittha, tassā pāpaṃ acetayim̃.
42. “Sāhaṃ paduṭṭhamanasā, akariṃ gabbhapātaṇaṃ;
Tassa temāsiko gabbho, pūtilohitako pati.
43. “Tadassā mātā kupitā, mayhaṃ ñātī samānaya;
Sapathaṃca maṃ kāresi, paribhāsāpayī ca maṃ.
44. “Sāhaṃ ghoraṃca sapaṭhaṃ, musāvādaṃ abhāsisaṃ;
‘Puttamaṃsāni khādāmi, sace taṃ pakataṃ mayā’.
45. “Tassa kammaṃ vipākena, musāvādassa cūbhayaṃ;
Puttamaṃsāni khādāmi, pubbalohitamakkhitā”ti. – imā gāthā abhāsi;

40-45. Tattha **puttabalūpetā**ti puttabalena upetā, puttānaṃ vasena laddhabalā. **Atimaññisanti** atikkamitvā maññim̃ avamaññim̃. **Pūtilohitako patī**ti kuṇapalohitaṃ hutvā gabbho paripati. Sesam̃ sabbaṃ anantarasadisameva. Tattha aṭṭha therā, idha sambahulā. Tattha pañca puttā, idha sattāti ayameva visesoti.

Sattaputtakhādakapetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Goṇapetavatthuvaṇṇanā

Kim nu ummattarūpo vāti idaṃ satthā jetavane viharanto aññataraṃ matapitikaṃ kuṭumbikaṃ ārabha katesi. Sāvattihayaṃ kira aññatarassa kuṭumbikassa pitā kālamakāsi. So pitu maraṇena sokasantattahadayo rodamāno ummattako piya vicaranto yaṃ yaṃ passatī, taṃ taṃ pucchati – “api me pitaraṃ passitthā”ti? Na koci tassa sokaṃ vinodetuṃ asakkihi. Tassa pana hadaye ghaṭe padīpo viya sotāpattiphālassa upanissayo pajjalati.

Satthā paccūsasamaye lokaṃ olovento tassa sotāpattiphālassa upanissayaṃ disvā “imassa atītakāraṇaṃ āharitvā sokaṃ vūpasametvā sotāpattiphalaṃ dātuṃ vaṭṭatī”ti cintetvā punadivase pacchābhattaṃ piṇḍapātaṭṭikkanto pacchāsamaṇaṃ anādāya tassa gharadvāraṃ agamāsi. So “satthā āgato”ti sutvā paccuggantvā satthāraṃ gehaṃ pavesetvā satthari paññatte āsane nisinne sayam̃ bhagavantaṃ vanditvā ekamantaṃ nisinno “kim, bhante, mayhaṃ pitu gatattānaṃ jānāthā”ti āha. Atha naṃ satthā, “upāsaka, kim̃ imasmim̃ attabhāve pitaraṃ pucchasi, udāhu atīte”ti āha. So taṃ vacanaṃ sutvā “bahū kira mayhaṃ pitaro”ti tanubhūtasoko thokaṃ majjhataṃ paṭilabhi. Athassa satthā sokavinodanaṃ dhammakathaṃ katvā apagatasokaṃ kallacittaṃ viditvā sāmukkaṃsikāya dhammadesanāya sotāpattiphale patiṭṭhāpetvā vihāraṃ agamāsi.

Atha bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ – “passatha, āvuso, buddhānubhāvaṃ, tathā sokaparidevasamāpanno upāsako khaṇeneva bhagavatā sotāpattiphale vinīto”ti. Satthā tattha gantvā paññattavarabuddhāsane nisinno “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchi. Bhikkhū tamatthaṃ bhagavato ārocesuṃ. Satthā “na, bhikkhave, idāneva mayā imassa soko apanīto, pubbepi apanītoyeva”ti vatvā tehi yācito atītaṃ āhari.

Atīte bārānasiyaṃ aññatarassa gahapatikassa pitā kālamakāsi. So pitu maraṇena sokaparidevasamāpanno assumukho rattakkho kandanto citakaṃ padakkhiṇaṃ karoti. Tassa putto sujāto nāma kumāro paṇḍito byatto buddhisampanno pitusokavinayanūpāyaṃ cintento ekadivasam bahinagare ekaṃ matagoṇaṃ disvā tiṇaṅca pānīyaṅca āharitvā tassa purato ṭhapetvā “khāda, khāda, piva, pivā”ti vadanto aṭṭhāsi. Āgatāgatā taṃ disvā “samma sujāta, kiṃ ummattakosi, yo tvaṃ matassa goṇassa tiṇodakaṃ upanesī”ti vadanti? So na kiñci paṭivadati. Manussā tassa pitu santikaṃ gantvā “putto te ummattako jāto, matagoṇassa tiṇodakaṃ detī”ti āhaṃsu. Taṃ sutvā ca kuṭumbikassa pitaraṃ ārabha ṭhito soko apagato. So “mayhaṃ kira putto ummattako jāto”ti saṃvegappatto vegena gantvā “nanu tvaṃ, tāta sujāta, paṇḍito byatto buddhisampanno, kasmā matagoṇassa tiṇodakaṃ desī”ti codento –

46. “Kiṃ nu ummattarūpova, lāyitvā haritaṃ tiṇaṃ;
Khāda khādāti lapasi, gatasattaṃ jaraggavaṃ.
47. “Na hi annena pānena, mato goṇo samuṭṭhahe;
Tvamsi bālo ca dummedho, yathā taññaova dummatī”ti. –

Gāthādvayaṃ māha. Tattha **kiṃ nūti** pucchāvacaṃ. **Ummattarūpovāti** ummattakasabhāvo viya cittakkhepaṃ patto viya. **Lāyitvāti** lavitvā. **Haritaṃ tiṇanti** allatiṇaṃ. **Lapasi** vilapasi. **Gatasattanti** vigatajīvitam. **Jaraggavanti** balibaddaṃ jīṇṇagoṇaṃ. **Annena pānenāti** tayā dinnena haritatiṇena vā pānīyena vā. **Mato goṇo samuṭṭhaheti** kālakato goṇo laddhajīvito hutvā na hi samuṭṭhaheyya. **Tvamsi bālo ca dummedhoti** tvaṃ bālyayogato bālo, medhāsankhātāya paññāya abhāvato dummedho asi. **Yathā taññaova dummatīti** yathā taṃ aññopi nippañño vippalapeyya, evaṃ tvaṃ niratthakaṃ vippalapasīti attho. Yathā tanti nipātamattaṃ.

Taṃ sutvā sujāto pitaraṃ saññāpetuṃ attano adhippāyaṃ pakāsento –

48. “Ime pādā idaṃ sīsaṃ, ayaṃ kāyo savāladhi;
Nettā tatheva tiṭṭhanti, ayaṃ goṇo samuṭṭhahe.
49. “Nāyyakassa hatthapādā, kāyo sīsaṅca dissati;
Rudaṃ mattikathūpasmim, nanu tvaññaeva dummatī”ti. –

Gāthādvayaṃ abhāsi. Tassattho – imassa goṇassa **ime cattāro pādā, idaṃ sīsaṃ**, saha vāladhinā vattatīti **savāladhi ayaṃ kāyo. Imāni ca nettā** nayanāni yathā maraṇato pubbe, **tatheva** abhinnasatthānāni **tiṭṭhanti. Ayaṃ goṇo samuṭṭhaheti** imasmā kāraṇā ayaṃ goṇo samuṭṭhaheyya samuttitṭheyyāti mama cittaṃ bhavēyya. “Mañña goṇo samuṭṭhahe”ti keci paṭhanti, tena kāraṇena ayaṃ goṇo sahasāpi kāyaṃ samuṭṭhaheyyāti ahaṃ maññēyyaṃ, evaṃ me maññānā sambhavēyyāti adhippāyo. **Ayyakassa** pana mayhaṃ pitāmahassa **na hatthapādā kāyo sīsaṃ dissati**, kevalaṃ pana tassa aṭṭhikāni pakkhipitvā kate mattikāmaye thūpe rudanto satagaṇena sahasagaṇena, tāta, **tvaññaeva dummatī** nippañño, bhijjanadhammā saṅkhārā bhijjanti, tattha vijānataṃ kā paridevanāti pitu dhammaṃ kathesi.

Taṃ sutvā bodhisattassa pitā “mama mutto paṇḍito maṃ saññāpetuṃ imaṃ kammaṃ akāsi”ti cintetvā “tāta sujāta, ‘sabbepi sattā maraṇadhammā’ti aññātametaṃ, ito paṭṭhāya na socissāmi, sokaharaṇasamatthēna nāma medhāvinā tādisēneva bhavitabba”nti puttaṃ pasamsanto –

50. “Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghatasittaṃva pāvakaṃ;
Vārinā viya osiṅcaṃ, sabbam nibbāpaye darāṃ.
51. “Abbahī vata me sallaṃ, sokaṃ hadayanissitaṃ;
Yo me sokaparetassa, pitusokaṃ apānudi.

52. “Svāhaṃ abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna māṇava.
53. “Evaṃ karonti sappañña, ye honti anukampakā;
Vinivattayanti sokamhā, sujāto pitaraṃ yathā”ti. –

Catasso gāthā abhāsi. Tattha **ādittanti** sokagginā ādittaṃ jalitaṃ. **Santanti** samānaṃ. **Pāvakanti** aggi. **Vārinā viya osiñcanti** udakena avasiñcanto viya. **Sabbaṃ nibbāpaye daranti** sabbaṃ me cittadarathaṃ nibbāpesi. **Abbahī vatāti** nīhari vata. **Sallanti** sokasallaṃ. **Hadayanissitanti** cittaśannissitasallabhūtaṃ. **Sokaparetassāti** sokena abhibhūtaṃ. **Pitusokanti** pitaraṃ ārabha uppannaṃ sokaṃ. **Apānudīti** apanesi. **Tava sutvāna māṇavāti**, kumāra, tava vacanaṃ sutvā idāni pana na socāmi na rodāmi. **Sujāto pitaraṃ yathāti** yathā ayaṃ sujāto attano pitaraṃ sokato vinivattesi, evaṃ aññepi ye anukampakā anuggaṇhasīlā honti, te sappañña evaṃ karonti pitūnaṃ aññesañca upakāraṃ karontīti attho.

Māṇavassa vacanaṃ sutvā pitā apagatasoko hutvā sīsaṃ nahāyitvā bhuñjitvā kammante pavattetvā kālaṃ katvā saggaparāyaṇo ahoṣi. Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā tesam bhikkhūnaṃ saccāni pakāsesi, saccapariyosāne bahū sotāpattiṃ phalādīsu paṭiṭṭhahimsu. Tadā sujāto lokanātho ahoṣīti.

Goṇapetavattuvuṇṇanā niṭṭhitā.

9. Mahāpesakārapetivattuvuṇṇanā

Gūthañca muttaṃ ruhirañca pubbanti idaṃ satthari sāvattiyāṃ viharante aññataraṃ pesakārapetiṃ ārabha vuttaṃ. Dvādasamattā kira bhikkhū satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā vasanayoggaṭṭhānaṃ vīmaṃsantā upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya aññataraṃ chāyūdakasampannaṃ ramaṇīyaṃ araññāyatanāṃ tassa ca nātidūre nāccāsanne gocaragāmaṃ disvā tattha ekarattiṃ vasitvā dutiyadivase gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Tattha ekādasa pesakāra paṭivasanti, te te bhikkhū disvā sañjātasomanassā hutvā attano attano gehaṃ netvā paṇītena āhārena parivisitvā āhaṃsu “kuhiṃ, bhante, gacchathā”ti? “Yattha amhākaṃ phāsukaṃ, tattha gamissāmā”ti. “Yadi evaṃ, bhante, idheva vasitabba”nti vassūpagamaṃ yāciṃsu. Bhikkhū sampaṭicchimsu. Upāsakā tesam tattha araññakuṭīkāyo kāretvā adamsu. Bhikkhū tattha vassaṃ upagacchimsu.

Tattha jeṭṭhakapesakāro dve bhikkhū catūhi paccayehi sakkaccaṃ upaṭṭhahi, itare ekekaṃ bhikkhū upaṭṭhahimsu. Jeṭṭhakapesakārassa bhariyā assaddhā appasannā micchādiṭṭhikā maccharinī bhikkhū na sakkaccaṃ upaṭṭhāti. So taṃ disvā tassāyeva kaniṭṭhabhaginīṃ ānetvā attano gehe issariyaṃ niyyādesi. Sā saddhā pasannā hutvā sakkaccaṃ bhikkhū paṭijaggi. Te sabbe pesakāro vassaṃ vutthānaṃ bhikkhūnaṃ ekekassa ekekaṃ sātakaṃ adamsu. Tattha maccharinī jeṭṭhapesakārassa bhariyā paduṭṭhacittā attano sāmikaṃ paribhāsi – “yaṃ tayā samaṇānaṃ sakyaputtīyānaṃ dānaṃ dinnaṃ annapānaṃ, taṃ te paraloke gūthamuttaṃ pubbalohitañca hutvā nibbattatu, sātakaṃ ca jalitā ayomayapaṭṭā hontū”ti.

Tattha jeṭṭhapesakāro aparena samayena kālaṃ katvā viñjhātavīyaṃ ānubhāvasampannā rukkhadevatā hutvā nibbatti. Tassa pana kadariyā bhariyā kālaṃ katvā tasseva vasanaṭṭhānassa avidūre peṭī hutvā nibbatti. Sā naggā dubbaṇṇarūpā jighacchāpipāsābhībhūtā tassa bhūmadevassa santikaṃ gantvā āha – “ahaṃ, sāmi, niccolā ativiya jighacchāpipāsābhībhūtā vicarāmi, dehi me vatthaṃ annapānañca”ti. So tassā dibbaṃ uḷāraṃ annapānaṃ upanesi. Taṃ tāya gahitamattameva gūthamuttaṃ pubbalohitañca sampajjati, sātakañca dinnaṃ tāya paridahitaṃ pajjalitaṃ ayomayapaṭṭāṃ hoti. Sā mahādukkhaṃ anubhavanti taṃ chaḍḍetvā kandanti vicarati.

Tena ca samayena aññataro bhikkhu vutthavasso satthāraṃ vanditūṃ gacchanto mahatā satthena saddhiṃ viñjhātaṃ paṭipajji. Satthikā rattiṃ maggaṃ gantvā divā vane sandacchāyūdakasampannaṃ

padesaṃ disvā yānāni muñcivā muhuttaṃ vissamiṃsu. Bhikkhu pana vivekakāmatāya thokaṃ apakkamivā aññatarassa sandacchāyassa vanagahanapaṭicchannassa rukkhassa mūle saṅghāṭiṃ paññapetvā nipanno rattiyaṃ maggagamanaparissamena kilantakāyo niddaṃ upagañchi. Satthikā vissamivā maggaṃ paṭipajjīṃsu, so bhikkhu na paṭibujjhi. Atha sāyanhasamaye uṭṭhahivā te apassanto aññataraṃ kummaggaṃ paṭipajjitvā anukkamena tassā devatāya vasanaṭṭhānaṃ sampāpuṇi. Atha naṃ so devaputto disvā manussarūpena upagantvā paṭisanthāraṃ katvā attano vimānaṃ pavesetvā pādabbhañjanādīni datvā payirupāsanto nisīdi. Tasmīṃca samaye sā petī āgantvā “dehi me, sāmi, annapānaṃ sātakañcā”ti āha. So tassā tāni adāsī. Tāni ca tāya gahitamattāni gūthamuttapubbalohitapajjalitaayopaṭṭāyeva ahesuṃ. So bhikkhu taṃ disvā sañjātasamvego taṃ devaputtaṃ –

54. “Gūthañca muttaṃ ruhirañca pubbaṃ, paribhuñjati kissa ayaṃ vipāko;
Ayaṃ nu kiṃ kammamakāsi nārī, yā sabbadā lohitapubbabhakkhā.
55. “Navāni vatthāni subhāni ceva, mudūni suddhāni ca lomasāni;
Dinnāni missā kitakā bhavanti, ayaṃ nu kiṃ kammamakāsi nārī”ti. –

Dvīhi gāthāhi paṭipucchi. Tattha **kissa ayaṃ vipākoti** kīdisassa kammaṃ ayaṃ vipāko, yaṃ esā idāni paccanubhavatīti. **Ayaṃ nu kiṃ kammamakāsi nārīti** ayaṃ itthī kiṃ nu kho kammaṃ pubbe akāsi. **Yā sabbadā lohitapubbabhakkhāti** yā sabbakālaṃ ruhirapubbameva bhakkhati paribhuñjati. **Navānīti** paccagghāni tāvadeva pātubhūtāni. **Subhānīti** sundarāni dassanīyāni. **Mudūnīti** sukhasamphassāni. **Suddhānīti** parisuddhavaṇṇāni. **Lomasānīti** salomakāni sukhasamphassāni, sundarānīti attho. **Dinnāni missā kitakā bhavanti**ti kitakakaṇṭakasadisāni lohapaṭṭasadisāni bhavanti. “Kīṭakā bhavanti”ti vā pāṭho, khādakapaṇakavaṇṇāni bhavanti attho.

Evam so devaputto tena bhikkhunā puṭṭho tāya purimajātiyā katakammaṃ pakāsento –

56. “Bharyā mamesā ahu bhadante, adāyikā maccharinī kadariyā;
Sā maṃ dadantaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ, akkosati ca paribhāsati ca.
57. “Gūthañca muttaṃ ruhirañca pubbaṃ, paribhuñja tvaṃ asuciṃ sabbakālaṃ;
Etaṃ te paralokasiṃ hotu, vatthā ca te kitakasamā bhavantu;
Etādisaṃ duccharitaṃ caritvā, idhāgatā cirarattāya khādati”ti. –

Dve gāthā abhāsi. Tattha **adāyikāti** kassaci kiñcipi adānasīlā. **Maccharinī kadariyāti** paṭhamam maccheramalassa sabhāvena maccharinī, tāya ca punappunaṃ āsevanatāya thaddhammaccharinī, tāya kadariyā ahūti yojanā. Idāni tassā tameva kadariyataṃ dassento “**sā maṃ dadanta**”ntīdimāha. Tattha **etādisanti** evarūpaṃ yathāvuttavacīduccaritādiṃ caritvā. **Idhāgatāti** imaṃ petalokaṃ āgatā, petattabhāvaṃ upagatā. **Cirarattāya khādatīti** cirakālaṃ gūthādimeva khādati. Tassā hi yenākārena akkuṭṭhaṃ, tenevākārena pavattamānampi phalaṃ. Yaṃ uddissa akkuṭṭhaṃ, tato aññattha pathaviyaṃ kamantakasāṅkhāte matthake asanipāto viya attano upari patati.

Evam so devaputto tāya pubbe katakammaṃ kathetvā puna taṃ bhikkhuṃ āha – “atthi pana, bhante, koci upāyo imaṃ petalokato mocetu”nti? “Atthī”ti ca vutte “kathetha, bhante”ti. Yadi bhagavato ariyasāṅghassa ca ekasseva vā bhikkhuno dānaṃ datvā imissā uddisiyati, ayañca taṃ anumodati, evametissā ito dukkhato mutti bhavissatīti. Taṃ sutvā devaputto tassa bhikkhuno paṇītaṃ annapānaṃ datvā taṃ dakkhiṇaṃ tassā petiyā ādisi. Tāvadeva sā petī suhitā pīṇindriyā dibbāhārassa tittā ahoṣi. Puna tasseva bhikkhuno hatthe dibbasāṭakayugaṃ bhagavantaṃ uddissa datvā tañca dakkhiṇaṃ petiyā ādisi. Tāvadeva ca sā dibbavatthanivatthā dibbālaṅkāravibhūsitā sabbakāmasamiddhā devaccharāpaṭibhāgā ahoṣi. So ca bhikkhu tassa devaputtassa iddhiyā tadaheva sāvattiṃ patvā jetavanaṃ pavisitvā bhagavato santikaṃ upagantvā vanditvā taṃ sātakayugaṃ datvā taṃ pavattiṃ

ārocesi. Bhagavāpi tamattham aṭṭhuppattim katvā sampattaparisāya dhammam desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Mahāpesakārapetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Khallāṭiyapetivatthuvaṇṇanā

Kā nu antovimānasminti idaṃ satthari sāvattiyam viharante aññataram khallāṭiyapetim ārabha vuttam. Atīte kira bārānasiyam aññatarā rūpūpajīvinī itthī abhirūpā dassanīyā pāsādikā paramāya vaṇṇapokkharatāya samannāgatā atimanoharakesakalāpī ahoṣī. Tassā hi kesā nīlā dīghā tanū mudū siniddhā vellitagga dvihatthagayhā visaṭṭhā yāva mekkhalā kalāpā olambanti. Tam tassā kesasobham disvā taruṇajano yebhuyyena tassam paṭibaddhacitto ahoṣī. Athassā tam kesasobham asahamānā issāpakatā katipayā itthiyo mantevā tassā eva paricārikadāsim āmisena upalāpetvā tāya tassā kesūpapātanam bhesajjam dāpesum. Sā kira dāsī tam bhesajjam nhāniyacunṇena saddhim payojetvā gaṅgāya nadiyā nhānakāle tassā adāsi. Sā tena kesamūlesu temetvā uduke nimujji, nimujjanamatteyeva kesā samulā paripatiṃsu, sīsam cassā tittakalābusadisam ahoṣī. Atha sā sabbaso vilūnakesā luñcitamatthakā kapotī viya virūpā hutvā lajjāya antonagaram pavisitum asakkontī vatthena sīsam veṭhetvā bahinagare aññatarasmim padese vāsam kappentī katipāhaccayena apagatalajjā tato nivattetvā tilāni piḷetvā telavaṇṇijjam surāvaṇṇijaṅca karontī jīvikam kappesi. Sā ekadivasam dvīsu tīsu manussesu surāmattesu mahānidam okkamantesu sithilabhūtāni tesam nivatthavattāni avahari.

Athekadivasam sā ekam khīṇāsavatttheram piṇḍāya carantam disvā pasannacittā attano gharam netvā paññatte āsane nisīdāpetvā telasamsattham doṇinimmajjanim piññākamadāsi. So tassā anukampāya tam paṭiggahetvā paribhuñji. Sā pasannamānasā upari chattaṃ dhārayamānā aṭṭhāsi. So ca thero tassā cittaṃ pahamsento anumodanam katvā pakkāmi. Sā ca itthī anumodanakāleyeva “mayham kesā dīghā tanū siniddhā mudū vellitagga hontū” ti patthanamakāsi.

Sā aparena samayena kālam katvā missakakammassa phalena samuddamajjhe kanakavimāne ekikā hutvā nibbatti. Tassā kesā patthitākārāyeva sampajjimsu. Manussānam sātākāvaharaṇena pana naggā ahoṣī. Sā tasmim kanakavimāne punappunam uppajjitvā ekam buddhantaram naggāva hutvā vītināmesi. Atha amhākam bhagavati loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakke anupubbena sāvattiyam viharante sāvattivāsino sattasatā vāṇijā suvaṇṇabhūmim uddissa nāvāya mahāsamuddam otarimsu. Tehi āruḷhā nāvā visamavātevegukkhittā ito cito ca paribbhamantī tam padesam agamāsi. Atha sā vimānapetī saha vimānena tesam attānam dassesi. Tam disvā jeṭṭhavāṇijo pucchanto –

58. “Kā nu antovimānasmim, tiṭṭhantī nūpanikkhami;
Upanikkhamassu bhadde, passāma tam bahiṭṭhita”nti. –

Gāthamāha. Tattha **kā nu antovimānasmim tiṭṭhantī**ti vimānassa anto abbhantare tiṭṭhantī kā nu tvam, kim manussithī, udāhu amanussithīti pucchati. **Nūpanikkhamī**ti vimānato na nikkhami. **Upanikkhamassu, bhadde, passāma tam bahiṭṭhita**nti, bhadde, tam mayam bahi ṭhitaṃ passāma daṭṭhukāmamhā, tasmā vimānato nikkhamassu. “Upanikkhamassu bhaddante”ti vā pāṭho, bhaddam te atthūti attho.

Athassa sā attano bahi nikkhamisum asakkuṇeyyatam pakāsentī –

59. “Aṭṭiyāmi harāyāmi, naggā nikkhamitum bahi;
Kesehamhi paṭicchannā, puññam me appakam kata”nti. –

Gāthamāha. Tattha **aṭṭiyāmi**ti naggā hutvā bahi nikkhamitum aṭṭikā dukkhita amhi. **Harāyāmi**ti lajjāmi. **Kesehamhi paṭicchannā**ti kesehi amhi aham paṭicchaditā pārutasarīrā. **Puññam me appakam katanti**

appakaṃ parittaṃ mayā kusalakammaṃ kataṃ, piññākadānamattanti adhippāyo.

Athassā vāñijo attano uttarisāṭakaṃ dātukāmo --

60. “Handuttarīyaṃ dadāmi te, idaṃ dussaṃ nivāsaya;
Idaṃ dussaṃ nivāsetvā, ehi nikkhama sobhane;
Upanikkhamassu bhadde, passāma taṃ bahiṭṭhita”nti. –

Gāthamāha. Tattha **handāti** gaṇha. **Uttarīyanti** upasaṃbyānaṃ uttarisāṭakanti attho. **Dadāmi teti** tuyhaṃ dadāmi. **Idaṃ dussaṃ nivāsayaṭi** idaṃ mama uttarisāṭakaṃ tvam nivāsehi. **Sobhaneti** sundararūpe.

Evañca pana vatvā attano uttarisāṭakaṃ tassā upanesi, sā tathā diyyamānassa attano anupakappanīyatañca, yathā diyyamānaṃ upakappati, tañca dassenti –

61. “Hatthena hatthe te dinnaṃ, na mayhaṃ upakappati;
Esetthupāsako saddho, sammāsambuddhasāvako.
62. “Etaṃ acchādayitvāna, mama dakkhiṇamādisa;
Tathāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhini”ti. –

Gāthādvayamāha. Tattha **hatthena hatthe te dinnaṃ, na mayhaṃ upakappatīti**, mārisa, tava hatthena mama hatthe tayā dinnaṃ na mayhaṃ upakappati na viniyujjati, upabhogayoggaṃ na hotīti attho. **Esetthupāsako saddhoti** eso ratanattayaṃ uddissa saraṇagamanena upāsako kammaphalasaddhāya ca samannāgatattā saddho ettha etasmim janasamūhe atthi. **Etaṃ acchādayitvāna, mama dakkhiṇamādisāṭi** etaṃ upāsakaṃ mama diyyamānaṃ sāṭakaṃ paridahāpetvā taṃ dakkhiṇaṃ mayhaṃ ādisa pattidānaṃ dehi. **Tathāhaṃ sukhitā hessanti** tathā kate ahaṃ sukhitā dibbavathanivatthā sukhappattā bhavissāmīti.

Taṃ sutvā vāñijā taṃ upāsakaṃ nhāpetvā vilimpetvā vatthayugena acchādesuṃ. Tamatthaṃ pakāsentā saṅgītikārā –

63. “Tañca te nhāpayitvāna, vilimpetvāna vāñijā;
Vattheacchādayitvāna, tassā dakkhiṇamādisuṃ.
64. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
65. “Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārinī;
Hasantī vimānā nikkhami, dakkhiṇāya idaṃ phala”nti. –

Tisso gāthāyo avocuṃ.

63. Tattha **tanti** taṃ upāsakaṃ. Ca-saddo nipātamattaṃ. **Teti** te vāñijāti yojanā. **Vilimpetvānāti** uttamena gandhena vilimpetvā. **Vattheacchādayitvānāti** vaṇṇagandharasasampannaṃ sabyañjanaṃ bhojanaṃ bhojetvā nivāsanaṃ uttarīyanti dvīhi vatthehi acchādesuṃ, dve vatthāni adamsūti attho. **Tassā dakkhiṇamādisuntī** tassā petiyā taṃ dakkhiṇaṃ ādisiṃsu.

64. **Samanantarānuddiṭṭheti anū-**ti nipātamattaṃ, tassā dakkhiṇāya uddiṭṭhasamanantameva. **Vipāko udapajjathāti** tassā petiyā vipāko dakkhiṇāya phalaṃ uppajji. Kīdisoti petī āha **bhojanacchādanapānīyanti**. Nānappakāraṃ dibbabhōjanasadisam bhojanañca

nānāvīrāgavaṇṇasamujjalamaṃ dibbavatthasadisamaṃ vatthañca anekavidhamaṃ pānakañca **dakkhiṇāya idaṃ** idisamaṃ **phalaṃ udapajjathāti** yojanā.

65. Tatoti yathāvuttabhōjanādipaṭilābhato pacchā. **Suddhāti** nhānena suddhasarīrā. **Sucivasanāti** suvisuddhavatthanivatthā. **Kāsikuttamadhārinīti** kāsikavatthatopi uttamavatthadhārinī. **Hasantīti** “passatha tāva tumhākaṃ dakkhiṇāya idaṃ phalavisesa”nti pakāsanavasena hasamānā vimānato nikkhami.

Atha te vāṇijā evamaṃ paccakkhato puññaphalaṃ disvā acchariyabbhutatittajātā tasmim upāsake sañjātagāravabahumānā katañjalī taṃ payirupāsimsu. Sopi te dhammakathāya bhiyyosomattāya pasādetvā saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhāpesi. Te tāya vimānapetiyaṃ katakammaṃ –

66. “Sucittarūpaṃ ruciraṃ, vimānaṃ te pabhāsati;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala”nti. –

Imāya gāthāya pucchimsu. Tattha **sucittarūpanti** hatthiassaitthipurisādivasena ceva mālākammalatākammādivasena ca suṭṭhu vihitacittarūpaṃ. **Ruciranti** ramaṇīyaṃ dassanīyaṃ. **Kissa kammassidaṃ phalanti** kīdisassa kammassa, kiṃ dānamayassa udāhu sīlamayassa idaṃ phalanti attho.

Sā tehi evamaṃ puṭṭhā “mayā katassa parittakassa kusalakammassa tāva idaṃ phalaṃ, akusalakammassa pana āyatim niraye edisamaṃ bhavissati”ti tadubhayaṃ ācikkhanti –

67. “Bhikkhuno caramānassa, doṇinimajjanim ahaṃ;
Adāsimaṃ ujubhūtassa, vippasannena cetasā.

68. “Tassa kammassa kusalassa, vipākaṃ dīghamantaraṃ;
Anubhomi vimānasmiṃ, tañca dāni parittakaṃ.

69. “Uddhaṃ catūhi māsehi, kālaṃkiriyaṃ bhavissati;
Ekantakaṭukaṃ ghoraṃ, nirayaṃ papatissahaṃ.

70. “Catukkaṇṇaṃ catudvāraṃ, vibhattaṃ bhāgaso mitaṃ;
Ayopākārapariyantaṃ, ayaṣā paṭikuṃjitaṃ.

71. “Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasataṃ, pharivā tiṭṭhati sabbadā.

72. “Tatthāhaṃ dīghamaddhānaṃ, dukkhaṃ vedissa vedanaṃ;
Phalañca pāpakammassa, tasmā socāmahaṃ bhusa”nti. – gāthāyo abhāsi;

67. Tattha **bhikkhuno caramānassāti** aññatarassa bhinnakilesassa bhikkhuno bhikkhāya carantassa. **Doṇinimajjaninti** vissandamānatelaṃ piññākaṃ. **Ujubhūtassāti** cittaṃjīmhaṅkakuṭṭilabhāvakarānaṃ kilesānaṃ abhāvena ujubhāvappattassa. **Vippasannena cetasāti** kammaphalasaddhāya suṭṭhu pasannena cittaena.

68-69. Dīghamantaranti ma-kāro padasandhikaro, dīghaantaraṃ dīghakālanti attho. **Tañca dāni parittakanti** tañca puññaphalaṃ vipakkavipākattā kammassa idāni parittakaṃ appāvasesaṃ, na cireneva ito cavissāmīti attho. Tenāha “**uddhaṃ catūhi māsehi, kālaṃkiriyaṃ bhavissati**”ti catūhi māsehi uddhaṃ catunnaṃ māsānaṃ upari pañcame māse mama kālaṃkiriyaṃ bhavissatīti dasseti. **Ekantakaṭukanti** ekanteneva aniṭṭhachaphassāyatanikabhāvato ekantadukkanti attho. **Ghoranti** dāruṇaṃ. **Nirayanti** natthi ettha ayo sukhanti katvā “niraya”nti laddhanāmaṃ naraṃ. **Papatissahanti**

papahissāmi ahaṃ.

70. “Niraya”nti cettha avīcimahānirayassa adhippetattā taṃ sarūpato dassetuṃ “**catukkaṇṇa**”ntiādimāha. Tattha **catukkaṇṇanti** catukkoṇaṃ. **Catudvāranti** catūsu disāsu catūhi dvārehi yuttaṃ. **Vibhattanti** suṭṭhu vibhattaṃ.

Bhāgasoti bhāgato. **Mitanti** tulitaṃ. **Ayopākārapariyantanti** ayomayena pākārena parikkhittaṃ. **Ayasā paṭikujjitanti** ayopaḷaleneva upari pihitaṃ.

71-72. **Tejasā yutāti** samantato samuṭṭhitajālena mahatā agginā nirantaraṃ samāyutajālā. **Samantā yojanasatanti** evaṃ pana samantā bahi sabbadisāsu yojanasataṃ yojanānaṃ sataṃ. **Sabbadāti** sabbakālaṃ. **Pharitvā tiṭṭhatī** byāpetvā tiṭṭhati. **Tatthāti** tasmaṃ mahāniraye. **Vedissanti** vedissāmi anubhavissāmi. **Phalañca pāpakammassāti** idaṃ īdisaṃ dukkhānubhavanaṃ mahā evaṃ katassa pāpassa kammaṃ phalanti attho.

Evaṃ tāya attanā katakammaphale āyatiṃ nerayikabhaye ca pakāsīte so upāsako karuṇāsañcoditamānaso “handassāhaṃ patiṭṭhā bhaveyya”nti cintetvā āha – “devate, tvaṃ mayhaṃ ekassa dānavasena sabbakāmasamiddhā uṭṭhārasampattiyuttā jātā, idāni pana imesaṃ upāsakānaṃ dānaṃ datvā satthu ca guṇe anussaritvā nirayūpapattito muccissasi”ti. Sā petī haṭṭhatuṭṭhā “sādhū”ti vatvā te dibbena annapānena santappetvā dibbāni vatthāni nānāvidhāni ratanāni ca adāsi, bhagavantañca uddissa dibbaṃ dussayugaṃ tesāṃ hatthe datvā “aññatarā, bhante, vimānapetī bhagavato pāde sirasā vandatīti sāvattiṃ gantvā satthāraṃ mama vacanena vandathā”ti vandanañca pesesi, tañca nāvaṃ attano iddhānubhāvena tehi icchitapaṭṭanaṃ taṃ divasameva upanesi.

Atha te vāṇijā tato paṭṭanato anukkamena sāvattiṃ patvā jetavanaṃ pavisitvā satthu taṃ dussayugaṃ datvā vandanañca nivedetvā ādito paṭṭhāya taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesuṃ. Satthā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya vitthārena dhammaṃ desesi, sā desanā mahājanassa sātthikā jātā. Te pana upāsakā dutiyadivase buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ datvā tassā dakkhiṇamādisiṃsu. Sā ca tato petalokato cavitvā vividharatanavijjotite tāvatimsabhavane kanakavimāne accharāsahassaparivārā nibbattīti.

Khallāṭiyapetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Nāgapetavatthuvaṇṇanā

Puratova setena paleti hatthināti idaṃ satthari jetavane viharante dve brāhmaṇapete ārambha vuttaṃ. Āyasmā kira saṃkicco sattavassiko khuraggeyeva arahattaṃ patvā sāmaṇerabhūmiyaṃ ṭhito tiṃsamattehi bhikkhūhi saddhiṃ araññāyatane vasanto tesāṃ bhikkhūnaṃ pañcannaṃ corasatānaṃ hatthato āgataṃ maraṇampi bāhitvā te ca core dametvā pabbājetvā satthu santikaṃ agamāsi. Satthā tesāṃ bhikkhūnaṃ dhammaṃ desesi, desanāvasāne te bhikkhū arahattaṃ pāpuṇiṃsu. Athāyasmā saṃkicco paripuṇṇavasso laddhūpasampado tehi pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ bārāṇasiṃ gantvā isipatane vihāsi. Manussā therassa santikaṃ gantvā dhammaṃ sutvā pasannamānasā vīthipaṭipāṭiyā vaggavaggā hutvā āgantukadānaṃ adaṃsu. Tattha aññataro upāsako manusse niccabhatte samādapesi, te yathābalaṃ niccabhattaṃ paṭṭhapesuṃ.

Tena ca samayena bārāṇasiyaṃ aññatarassa micchāditiṭṭhikassa brāhmaṇassa dve puttā ekā ca dhītā ahesuṃ. Tesu jeṭṭhaputto tassa upāsakassa mitto ahoṣi. So taṃ gahetvā āyasmato saṃkiccassa santikaṃ agamāsi. Āyasmā saṃkicco tassa dhammaṃ desesi. So muducitto ahoṣi. Atha naṃ so upāsako āha – “tvaṃ ekassa bhikkhuno niccabhattaṃ dehi”ti. “Anāciṇṇaṃ amhākaṃ brāhmaṇānaṃ samaṇānaṃ sakyaputtiyānaṃ niccabhattadānaṃ, tasmā nāhaṃ dassāmī”ti. “Kiṃ mayhampi bhattaṃ na dassasi”ti? “Kathaṃ na dassāmī”ti āha. “Yadi evaṃ yaṃ mayhaṃ desi, taṃ ekassa bhikkhusa dehi”ti. So

“sādhū”ti paṭissuṇitvā dutiyadivase pātova vihāraṃ gantvā ekaṃ bhikkhuṃ ānetvā bhojesi.

Evam gacchante kāle bhikkhūnaṃ paṭipattiṃ disvā dhammañca suṇitvā tassa kaniṭṭhabhātā ca bhaginī ca sāsane abhippasannā puññakammaratā ca ahesuṃ. Evaṃ te tayo janā yathā vibhavaṃ dānāni dentā samaṇabrāhmaṇe sakkariṃsu garuṃ kariṃsu mānesuṃ pūjesuṃ. Mātāpitaro pana nesam assaddhā appasannā samaṇabrāhmaṇesu agāravā puññakiriya anādarā acchandikā ahesuṃ. Tesam dhītaṃ dārikam mātulaputtassatthāya nātakā vāresuṃ. So ca āyasmato saṃkiccassa santike dhammaṃ sutvā saṃvegajāto pabbajitvā niccam attano mātu-gehaṃ bhuñjitum gacchati. Taṃ mātā attano bhātu-dhītaṃ dārikāya palobheti. Tena so ukkaṇṭhito hutvā upajjhāyaṃ upasaṅgamitvā āha – “uppabbajissāmaṃ, bhante, anujānātha ma”nti. Upajjhāyo tassa upanissayasampattiṃ disvā āha – “sāmaṇera, māsamattaṃ āgamehī”ti. So “sādhū”ti paṭissuṇitvā māse atikkante tatheva ārocesi. Upajjhāyo puna “aḍḍhamāsaṃ āgamehī”ti āha. Aḍḍhamāse atikkante tatheva vutte puna “sattāhaṃ āgamehī”ti āha. So “sādhū”ti paṭissuṇi. Atha tasmiṃ antosattāhe sāmaṇerassa mātulāniyaṃ gehaṃ vinaṭṭhacchadanam jīṇam dubbalakuṭṭam vātavassābhihatam paripati. Tattha brāhmaṇo brāhmaṇī dve puttā ghītā ca gehena ajjhotthaṭā kalamakamsu. Tesu brāhmaṇo brāhmaṇī ca petayoniyaṃ nibbattiṃsu, dve puttā dhītā ca bhummadevesu. Tesu jeṭṭhaputtassa hatthiyānaṃ nibbatti, kaniṭṭhassa assatarīratho, dhītaṃ suvaṇṇasivikā. Brāhmaṇo ca brāhmaṇī ca mahante mahante ayomuggare gahetvā aññaṃaññaṃ ākoṭenti, abhihatattāhānesu mahantā mahantā ghaṭappamāṇā gaṇḍā utṭhahitvā muhutteneva pacitvā paribhedappattā honti. Te aññaṃaññaṃsa gaṇḍe phāletvā kodhābhībhūtā nikkaruṇā pharusavacanehi tajjentā pubbalohitam pivanti, na ca tittim paṭilabhanti.

Atha sāmaṇero ukkaṇṭhābhībhūto upajjhāyaṃ upasaṅkamitvā āha – “bhante, mayā paṭiññādivasā vītivattā, gehaṃ gamissāmi, anujānātha ma”nti. Atha naṃ upajjhāyo “atthaṅgate sūriye kālapakkhacātuddasiyā pavattamānāya ehi”ti vatvā isipatanavihārassa piṭṭhipassena thokam gantvā atṭhāsi. Tena ca samayena te dve devaputtā saddhim bhaginiyā teneva maggena yakkhasamāgamaṃ sambhāvetum gacchanti, tesam pana mātāpitaro muggarahatthā pharusavācā kālarūpā ākulākulalūkhapatitakesabhārā aggidaḍḍhatālakkhandhasadisā vīgālitapubbalohitā valitagattā ativiya jegucchabībhacchadassanā te anubandhanti.

Athāyasmā saṃkicco yathā so sāmaṇero te sabbe gacchante passati, tathārūpaṃ iddhābhisaṅkhāraṃ abhisaṅkharitvā sāmaṇeraṃ āha – “passasi tvam, sāmaṇera, ime gacchante”ti? “Āma, bhante, passāmi”ti. “Tena hi imehi katakammaṃ paṭipucchā”ti. So hatthiyānādīhi gacchante anukkamena paṭipucchi. Te āhaṃsu – “ye pacchato petā āgacchanti, te paṭipucchā”ti. Sāmaṇero te pete gāthāhi ajjhabhāsi –

73. “Puratova setena paleti hatthinā, majjhe pana assatarīrathena;
Pacchā ca kaññā sivikāya nīyati, obhāsayantī dasa sabbaso disā.
74. “Tumhe pana muggarahatthapāṇino, rudaṃmukhā chinnapabhinnagattā;
Manussabhūtā kimakattha pāpaṃ, yenaññaṃaññaṃsa pivātha lohita”nti.

Tattha **puratoti** sabbapaṭhamam. **Setenāti** paṇḍarena. **Paletīti** gacchati. **Majjhe panāti** hatthim āruḷhassa sivikam āruḷhāya ca antare. **Assatarīrathenāti** assatarīyuttena rathena paletīti yojanā. **Nīyatīti** vahīyati. **Obhāsayantī dasa sabbaso disāti** sabbato samantato sabbā dasa disā attano sarīrappabhāhi vatthābharaṇādippabhāhi ca vijjotayamānā. **Muggarahatthapāṇinoti** muggarā hatthasaṅkhātesu pāṇīsu yesam te muggarahatthapāṇino, bhūmisaṅhakarāṇīyādīsu pāṇivohārassa labbhamānattā hatthasaddena pāṇi eva visesito. **Chinnapabhinnagattāti** muggarappahārena tattha tattha chinnapabhinnasarīrā. **Pivāthāti** pivatha.

Evam sāmaṇerena puṭṭhā te petā sabbaṃ tam

Pavattiṃ catūhi gāthāhi paccabhāsiṃsu –

75. “Puratova yo gacchati kuñjarena, setena nāgena catukkamena;
Amhāka putto ahu jeṭṭhako so, dānāni datvāna sukhī pamodati.
76. “Yo yo majjhe assatarīrathena, catubbhi yuttana suvaggitena;
Amhāka putto ahu majjhimo so, amaccharī dānapatī virocāti.
77. “Yā sā ca pacchā sivikāya nīyati, nārī sapaññā migamandalocanā;
Amhāka dhītā ahu sā kaniṭṭhikā, bhāgaḍḍhabhāgena sukhī pamodati.
78. “Ete ca dānāni adamsu pubbe, pasannacittā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Mayaṃ pana maccharīno ahumha, paribhāsakā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Ete ca datvā paricārayanti, mayañca sussāma naḷova chinno”ti.

75. Tattha **puratova yo gacchatī**ti imesaṃ gacchantānaṃ yo purato gacchati. “Yoso purato gacchatī”ti vā pāṭho, tassa yo eso purato gacchatīti attho. **Kuñjarenā**ti kuṃ pathaviṃ jīrayati, kuñjesu vā ramati caratīti “kuñjaro”ti laddhanāmena hatthinā. **Nāgenā**ti, nāssa agamanīyaṃ anabhibhavanīyaṃ atthīti nāgā, tena nāgena. **Catukkamenā**ti catuppadena. **Jeṭṭhakoti**ti pubbajo.

76-77. **Catubbhī**ti catūhi assatarīhi. **Suvaggitenā**ti sundaragamanena cāturagamanena. **Migamandalocanā**ti migī viya mandakkhikā. **Bhāgaḍḍhabhāgenā**ti bhāgassa aḍḍhabhāgena, attanā laddhakoṭṭhāsato aḍḍhabhāgaḍānena hetubhūtena. **Sukhī**ti sukhinī. Liṅgavipallāsena hetuṃ vuttaṃ.

78. **Paribhāsakā**ti akkosakā. **Paricārayantī**ti dibbesu kāmaguṇesu attano indriyāni ito cito ca yathāsukhaṃ cārenti, parijanehi vā attano puññānubhāvanissandena paricariyaṃ kārenti. **Mayañca sussāma naḷova chinnoti**ti mayaṃ pana chinno ātape khitto naḷo viya sussāma, khuppipāsāhi aññamaññaṃ daṇḍābhigātehi ca sukkhā visukkhā bhavāmāti.

Evam attano pāpaṃ sampavedetvā “mayaṃ tuyhaṃ mātulamātulāniyo”ti ācikkhiṃsu. Taṃ sutvā sāmaṇero sañjātasamvego “evarūpanaṃ kibbisakārīnaṃ kathaṃ nu kho bhojanāni sijjhantī”ti pucchanto –

79. “Kiṃ tumhākaṃ bhojanaṃ kiṃ sayānaṃ, kathañca yāpetha supāpadhammino;
Pahūtabhogesu anappakesu, sukhaṃ virādhāya dukkhajja pattā”ti. –

Imaṃ gāthamāha. Tattha **kiṃ tumhākaṃ bhojananti** kīdisaṃ tumhākaṃ bhojanaṃ? **Kiṃ sayānanti** kīdisaṃ sayanaṃ? “Kiṃ sayānā”ti keci paṭhanti, kīdisā sayanā, kīdise sayane sayathāti attho. **Kathañca yāpethāti** kena pakārena yāpetha, “kathaṃ vo yāpethā”tipi pāṭho, kathaṃ tumhe yāpethāti attho. **Supāpadhamminoti**ti suṭṭhu ativiya pāpadhammā. **Pahūtabhogesūti**ti apariyantesu ulāresu bhogesu santesu. **Anappakesūti**ti na appakesu bahūsu. **Sukhaṃ virādhāyāti**ti sukhahetuno puññassa akaraṇena sukhaṃ virajjhivā virādhettvā. “Sukhassa virādhenā”ti keci paṭhanti. **Dukkhajja pattāti**ti ajja idāni idaṃ petayonipariyāpannaṃ dukkhaṃ anuppattāti.

Evam sāmaṇerena puṭṭhā petā tena pucchitamattaṃ vissajjentā –

80. “Aññamaññaṃ vadhitvāna, pivāma pubbalohitaṃ;
Bahūṃ vitvā na dhātā homa, nacchādimhase mayaṃ.
81. “Iccea maccā paridevayanti, adāyakā pecca yamassa ṭhāyino;
Ye te vidicca adhigamma bhoge, na bhuñjare nāpi karonti puññaṃ.

82. “Te khuppipāsūpagatā parattha, pacchā ciram jhāyare ḍayhamānā;
Kammāni katvāna dukhudrāni, anubhonti dukkham kaṭukapphalāni.
83. “Ittarañhi dhanam dhaññam, ittaram idha jīvitam;
Ittaram ittarato ñatvā, dīpam kayirātha paṇḍito.
84. “Ye te evam pajānanti, narā dhammassa kovidā;
Te dāne nappamajjanti, sutvā arahataṃ vaco”ti. –

Pañca gāthā abhāsimsu.

80-81. Tattha **na dhātā homāti** dhātā suhitā tittā na homa. **Nacchādimhaseti** na ruccāma, na ruciṃ uppādema, na taṃ mayam attano ruciya pivissāmāti attho. **Iccevāti** evameva. **Maccā paridevayantīti** mayam viya aññepi manussā katakibbisā paridevanti kandanti. **Adāyakāti** adānasilā maccharino. **Yamassa thāyino** yamalokasaññite yamassa thāne pettivisaye thānasilā. **Ye te vidicca adhigammabhogeti** ye te sampati āyatiñca sukhavisesavidhāyake bhoge vinditvā paṭilabhitvā. **Na bhuñjare nāpi karonti puññanti** amhe viya sayampi na bhuñjanti, paresam dentā dānamayam puññampi na karonti.

82. Te khuppipāsūpagatā paratthāti te sattā parattha paraloke pettivisaye jighacchāpipāsābhīhūtā hutvā. **Ciram jhāyare ḍayhamānāti** khudādihetukena dukkhagginā “akataṃ vata amhehi kusalam, kataṃ pāpa”ntiādina vattamānena vipphaṭṭisāraggina paṭiḍayhamānā jhāyanti, anutthunantīti attho. **Dukhudrāntīti** dukkhavipākāni. **Anubhonti dukkham kaṭukapphalāntīti** aniṭṭhaphalāni pāpakammāni katvā cirakālam dukkham āpāyikadukkham anubhavanti.

83-84. Ittaranti na cirakālaṭṭhāyī, aniccam vipariṇāmadhammam. **Ittaram idha jīvanti** idha manussaloke sattānam jīvitampi ittaram parittam appakam. Tenāha bhagavā – “yo ciram jīvati, so vassasatam appam vā bhiyyo”ti (dī. ni. 2.91; sam. ni. 1.145; a. ni. 7.74). **Ittaram ittarato ñatvāti** dhanadhaññādiupakaraṇam manussānam jīvitañca ittaram parittam khaṇikam na cirassanti paññāya upaparikkhitvā. **Dīpam kayirātha paṇḍitoti** sapañño puriso dīpam attano patiṭṭham paraloke hitasukhādhiṭṭhānam kareyya. **Ye te evam pajānantīti** ye te manussā manussānam bhogānam jīvitassa ca ittarabhāvam yāthāvato jānanti, te dāne sabbakālam nappamajjanti. **Sutvā arahataṃ vacoti** arahataṃ buddhādīnam ariyānam vacanam sutvā, sutattāti attho. Sesam pākāameva.

Evam te petā sāmaṇerena puṭṭhā tamattham ācikkhitvā “mayam tuyham mātulamātulāniyo”ti pavedesum. Tam sutvā sāmaṇero sañjātasamvego ukkaṇṭham paṭivinodetvā upajjhāyassa pādesu sirasā nipatitvā evamāha – “yam, bhante, anukampakena karaṇiyam anukampam upādāya, tam me tumhehi kataṃ, mahatā vatamhi anattapātato rakkhito, na dāni me gharāvāsena attho, abhiramissāmi brahmacariyavāse”ti. Athāyasmā samkicco tassa ajjhāsayanurūpam kammaṭṭhānam ācikkhi. So kammaṭṭhānam anuyūñjanto nacirasseva arahataṃ pāpuṇi. Āyasmā pana samkicco tam pavattim bhagavato ārocesi. Sathā tamattham aṭṭhuppattim katvā sampattaparīsāya vitthārena dhammam desesi, sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Nāgapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Uragapetavattuvaṇṇanā

Uragova tacam jīṇanti idam sathā jetavane viharanto aññataram upāsakam ārabha kathesi. Sāvattiyam kira aññatarassa upāsakassa putto kālamakāsī. So puttamarāheto paridevasokasamāpanno bahi nikkhamitvā kiñci kammaṃ kātuṃ asakkonto geheyeva aṭṭhāsī. Atha sathā paccūsavelāyam mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya buddhacakkhunā lokam volokento tam upāsakam disvā

pubbaṅhasamayam nivāsetvā pattacīvaramādāya tassa geham gantvā dvāre aṭṭhāsi. Upāsako ca satthu āgatabhāvam sutvā sīgham uṭṭhāya gantvā paccuggamanam katvā hatthato pattam gahetvā geham pavesetvā āsanam paññapetvā adāsi. Nisīdi bhagavā paññatte āsane. Upāsakopi bhagavantam vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Tam bhagavā “kiṃ, upāsaka, sokapareto viya dissatī”ti āha. “Āma, bhagavā, piyo me putto kālakato, tenāham socāmi”ti. Athassa bhagavā sokavinodanam karonto uragajātakam (jā. 1.5.19 ādayo) kathesi.

Atīte kira kāsiraṭṭhe bārānasiyam dhammapālam nāma brāhmaṇakulam ahoṣi. Tattha brāhmaṇo brāhmaṇī putto dhītā suṇisā dāsīti ime sabbepi maraṇānussatibhāvanābhiraṭā ahesuṃ. Tesu yo gehato nikkhamati, so sesajane ovaditvā nirapekkhova nikkhamati. Athekadivasam brāhmaṇo puttana saddhim gharato nikkhamitvā khettaṃ gantvā kasati. Putto sukkhatinapaṇṇakaṭṭhāni ālimpeti. Tattheke kaṅhasappo ḍāhabhayena rukkhasusirato nikkhamitvā imaṃ brāhmaṇassa puttaṃ ḍamsi. So visavegena mucchito tattheva paripatitvā kālakato, sakko devarājā hutvā nibbatti. Brāhmaṇo puttaṃ mataṃ disvā kammantasamīpena gacchantam ekam purisam evamāha – “samma, mama gharam gantvā brāhmaṇim evam vadehi ‘nhāyitvā suddhavatthanivatthā ekassa bhattam mālāgandhādīni ca gahetvā turitam āgacchatū”ti”. So tattha gantvā tathā ārocesi, gehajanopi tathā akāsi. Brāhmaṇo nhatvā bhuñjitvā vilimpitvā parijanaparivuto puttassa sarīram citakam āropetvā aggiṃ datvā dārukkhandham ḍahanto viya nissoko nissantāpo aniccasaññaṃ manasi karonto aṭṭhāsi.

Atha brāhmaṇassa putto sakko hutvā nibbatti, so ca amhākam bodhisatto ahoṣi. So attano purimajātīm katapuññaṃ paccavekkhitvā pitaram ṇātake ca anukampamāno brāhmaṇavesena tattha āgantvā ṇātake asocante disvā “ambho, migam jhāpetha, amhākam maṃsam detha, chātomhī”ti āha. “Na migo, manusso brāhmaṇa”ti āha. “Kiṃ tumhākam paccatthiko eso”ti? “Na paccatthiko, ure jāto oraso mahāguṇavanto taruṇaputto”ti āha. “Kimattham tumhe tathārūpe guṇavati taruṇaputte mate na socathā”ti? Tam sutvā brāhmaṇo asocanakāraṇam kathento –

85. “Uragova tacam jīṇṇam, hitvā gacchati sam tanuṃ;
Evam sarīre nibbhoge, pete kālakate sati.
86. “Ḍayhamāno na jānāti, ṇātīnam paridevitam;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gatī”ti. –

Dve gāthā abhāsi.

85-86. Tattha **uragoti** urena gacchatīti urago. Sappassetam adhivacanam. **Tacam jīṇṇanti** jajjarabhāvena jīṇṇam purānam attano tacam nimmokam. **Hitvā gacchati sam tanunti** yathā urago attano jīṇṇatacam rukkantare vā kaṭṭhantare vā mūlantare vā pāsānantare vā kañcukam omuñcanto viya sarīrato omuñcivā pahāya chaḍḍetvā yathākāmaṃ gacchati, evameva saṃsāre paribbhamanto satto porāṇassa kammassa parikkhīṇattā jajjarībhūtam sam tanuṃ attano sarīram hitvā gacchati, yathākammaṃ gacchati, punabbhavavasena upapajjatīti attho. **Evanti** ḍayhamānam puttassa sarīram dassento āha. **Sarīre nibbhogeti** assa viya aññesampi kāye evam bhogavirahite niratthake jāte. **Peteti** āyuusmāviññānato apagate. **Kālakate satīti** mate jāte. **Tasmāti** yasmā ḍayhamāno kāyo apeta viññānattā ḍāhadukkham viya ṇātīnam ruditam paridevitampi na jānāti, tasmā etaṃ mama puttaṃ nimittaṃ katvā na rodāmi. **Gato so tassa yā gatīti** yadi matasattā na ucchijjanti, matassa pana katokāsassa kammassa vasena yā gati pāṭikañkhā, tam cutianantameva gato, so na purimañātīnam ruditam paridevitam vā paccāsīsati, nāpi yebhuyyena purimañātīnam ruditena kāci atthasiddhīti adhippāyo.

Evam brāhmaṇena attano asocanakāraṇe kathite pariyāyamanasikāraṅkosalle pakāsīte brāhmaṇarūpo sakko brāhmaṇim āha – “amma, tuyham so mato kiṃ hotī”ti? “Dasa māse kucchinā pariharitvā thaññaṃ pāyetvā hatthapāde saṅṭhapetvā saṃvaḍḍhito putto me, sāmī”ti. “Yadi evam pitā tāva purisabhāvena mā rodātu, mātu nāma hadayaṃ mudukaṃ, tvam kasmā na rodasi”ti? Tam sutvā sā

arodanakāraṇaṃ kathentī –

87. “Anabbhito tato āgā, nānuññāto ito gato;
Yathāgato tathā gato, tattha kā paridevanā.
88. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gatī”ti. –

Gāthādvayamāha. Tattha **anabbhitoti** anavhāto, “ehi mayhaṃ puttabhāvaṃ upagacchā”ti evaṃ apakkosito. **Tatoti** yattha pubbe ʒhito, tato paralokato. **Āgāti** āgañchi. **Nānuññātoti** ananumato, “gaccha, tāta, paraloka”nti evaṃ amhehi avissattho. **Itoti** idhalokato. **Gatoti** apagato. **Yathāgatoti** yenākārena āgato, amhehi anabbhito eva āgatoti attho. **Tathā gatoti** tenevākārena gato. Yathā sakeneva kammunā āgato, tathā sakeneva kammunā gatoti. Etena kammassakataṃ dasseti. **Tattha kā paridevanāti** evaṃ avasavattike saṃsārapavatte maraṇaṃ paṭicca kā nāma paridevanā, ayuttā sā paññavatā akaraṇīyāti dasseti.

Evaṃ brāhmaṇiyā vacanaṃ sutvā tassa bhaginiṃ pucchi – “amma, tuyhaṃ so kiṃ hotī”ti? “Bhātā me, sāmī”ti. “Amma, bhaginiyo nāma bhātūsu sinehā, tvam kasmā na rodasī”ti? Sāpi arodanakāraṇaṃ kathentī –

89. “Sace rode kissa assaṃ, tattha me kiṃ phalaṃ siyā;
Ñātimittasuhajjānaṃ, bhiyyo no aratī siyā.
90. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gatī”ti. –

Gāthādvayamāha. Tattha **sace rode kisā assanti** yadi ahaṃ rodeyyaṃ, kisā parisukkhasarīrā bhaveyyaṃ. **Tattha me kiṃ phalaṃ siyāti** tasmīṃ mayhaṃ bhātu maraṇanimitte rodane kiṃ nāma phalaṃ, ko ānisamso bhaveyya? Na tena mayhaṃ bhātiko āgaccheyya, nāpi so tena sugatiṃ gaccheyyāti adhippāyo. **Ñātimittasuhajjānaṃ, bhiyyo no aratī siyāti** amhākaṃ ñātīnaṃ mittānaṃ suhadayānañca mama socanena bhātumaraṇadukkhato bhiyyopi aratī dukkhameva siyāti.

Evaṃ bhaginiyā vacanaṃ sutvā tassa bhariyaṃ pucchi – “tuyhaṃ so kiṃ hotī”ti? “Bhattā me, sāmī”ti. “Bhadde, itthiyo nāma bhattari sinehā honti, tasmīñca mate vidhavā anāthā honti, kasmā tvam na rodasī”ti? Sāpi attano arodanakāraṇaṃ kathentī –

91. “Yathāpi dārako candaṃ, gacchantamanurodati;
Evaṃsampadamevetam, yo petamanusocati.
92. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gatī”ti. – gāthādvayamāha;

Tattha **dārakoti** bāladārako. **Candanti** candamaṇḍalaṃ. **Gacchantanti** nabhaṃ abbhussukkamānaṃ. **Anurodatīti** “mayhaṃ rathacakkaṃ gahetvā dehī”ti anurodati. **Evaṃsampadamevetanti** yo petam mataṃ anusocati, tassetam anusocanaṃ evaṃsampadam evarūpaṃ, ākāsena gacchantassa candassa gahetukāmatāsadisam alabbhaneyyavatthusmiṃ icchābhāvatoti adhippāyo.

Evaṃ tassa bhariyāya vacanaṃ sutvā dāsīṃ pucchi – “amma, tuyhaṃ so kiṃ hotī”ti? “Ayyo me, sāmī”ti. “Yadi evaṃ tena tvam pothetvā veyyāvaccam kāritā bhavissasi, tasmā maññe ‘sumuttāhaṃ tenā’ti na rodasī”ti? “Sāmi, mā maṃ evaṃ avaca, na cetam anucchavikaṃ, ativiya khantimettānuddayāsampanno yuttavādī mayhaṃ ayyaputto ure saṃvaḍḍhaputto viya ahosī”ti. Atha

“kasmā na rodasī”’ti? Sāpi attano arodanakāraṇaṃ kathentī –

93. “Yathāpi brahme udakumbho, bhinno appaṭṭisandhiyo;
Evamaṃsampadamevetamaṃ, yo petamanusocati.

94. “Ḍayhamāno na jānāti, nātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gatī”’ti. –

Gāthādvayamāha. Tattha **yathāpi brahme udakubbho, bhinno appaṭṭisandhiyoti** brāhmaṇa seyyathāpi udakaghaṭṭo muggarappahārādīnā bhinno appaṭṭisandhiyo puna pākatico na hoti. Sesamettha vuttanayattā uttānatthameva.

Sakko tesamaṃ kathaṃ sutvā pasannamānaso “sammadeva tumhehi maraṇassati bhāvitā, ito paṭṭhāya na tumhehi kasiādikaraṇakiccaṃ atthī”’ti tesamaṃ gehamaṃ sattaratanabharitaṃ katvā “appamattā dānaṃ detha, sīlamaṃ rakkhatha, uposathakammaṃ karothā”’ti ovaditvā attānañca tesamaṃ nivedetvā sakaṭṭhānameva gato. Tepi brāhmaṇādayo dānādīni puññāni karontā yāvatāyukamaṃ ṭhatvā devaloke uppajjimsu.

Satthā imaṃ jātakamaṃ āharitvā tassa upāsakassa sokasallamaṃ samuddharitvā upari saccāni pakāsesi, saccapariyosāne upāsako sotāpattiphale patiṭṭhahīti.

Uragapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

Iti khuddaka-aṭṭhakathāya petavatthusmiṃ

Dvādasavatthupaṭimaṇḍitassa

Paṭhamassa uragavaggassa atthasamaṃvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Ubbarivaggo

1. Saṃsāramocakapetivatthuvaṇṇanā

Naggā dubbavaṇṇarūpāsīti idaṃ satthari veḷuvane viharante magadharatṭhe iṭṭhakavatīnāmake gāme aññataraṃ petiṃ ārabba vuttaṃ. Magadharatṭhe kira iṭṭhakavatī ca dīgharājī cāti dve gāmakā abesuṃ, tattha bahū saṃsāramocakā micchādiṭṭhikā paṭivasanti. Atīte ca kāle pañcannaṃ vassasātānaṃ matthake aññatarā itthī tattheva iṭṭhakavatiyaṃ aññatarasmiṃ saṃsāramocakakule nibbattitvā micchādiṭṭhivasena bahū kīṭapaṭaṅge jīvitā voropetvā petesu nibbatti.

Sā pañca vassasātāni khuppipāsādidukkhamaṃ anubhavitvā amhākaṃ bhagavati loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakke anukkamena rājagahaṃ upanissāya veḷuvane viharante punapi iṭṭhakavatiyaṃyeva aññatarasmiṃ saṃsāramocakakuleyeva nibbattitvā yadā sattaṭṭhavassuddesikakāle aññāhi dārikāhi saddhiṃ rathikāya kīḷanasamatthā ahoṣi, tadā āyasmā sārīputtatthero tameva gāmaṃ upanissāya aruṇavatīvihāre viharanto ekadivasamaṃ dvādasahi bhikkhūhi saddhiṃ tassa gāmassa dvārasamīpena maggena atikkamati. Tasmīṃ khaṇe bahū gāmadārikā gāmato nikkhamitvā dvārasamīpe kīḷantiyo pasannamānasā mātāpitūnaṃ paṭipattidassanena vegenāgantvā theramaṃ aññe ca bhikkhū pañcapatiṭṭhitena vandiṃsu. Sā panesā assaddhakulassa dhītā cirakālaṃ aparicitakusalatāya sādhujanācāravirahitā anādarā alakkhikā viya aṭṭhāsī. Thero tassā pubbacaritaṃ idāni ca saṃsāramocakakule nibbattanaṃ āyatiñca niraye nibbattanārahataṃ disvā “sacāyamaṃ maṃ vandissati, niraye na uppajjissati, petesu nibbattitvāpi mamaṃyeva nissāya sampattiṃ paṭilabhissati”’ti ñatvā

karuṇāsañcoditamānaso tā dārikāyo āha – “tumhe bhikkhū vandatha, ayaṃ pana dārikā alakkhikā viya t̥hitā”ti. Atha naṃ tā dārikā hatthesu pariggahetvā ākaḍḍhitvā balakkārena therassa pāde vandāpesuṃ.

Sā aparena samayena vayappattā dīgharājjīyaṃ saṃsāramocakakule aññatarassa kumārassa dinnā paripuṇṇagabbhā hutvā kālakatā petesu uppajjitvā naggā dubbaṇṇarūpā khuppiṇāsābhībhūtā ativiya bībhacchadassanā vicarantī rattiyaṃ āyasmato sārīputtattherassa attānaṃ dassetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Taṃ disvā thero –

95. “Naggā dubbaṇṇarūpāsi, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī”ti. –

Gāthāya pucchi. Tattha **dhamanisanthatā**ti nimmaṃsalohitatāya sirājālehi patthatagattā. **Upphāsulike**ti uggataphāsulike. **Kisike**ti kisasarīre. Pubbepi “kisā”ti vatvā puna “kisike”ti vacanaṃ aṭṭhicammaṇhārumattasarīratāya ativiya kisabhāvadassanattaṃ vuttaṃ. Taṃ sutvā petī attānaṃ pavadentī –

96. “Ahaṃ bhadante petīmhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti. – gāthaṃ vatvā puna therena –
97. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Katakammaṃ puṭṭhā “adānasilā maccharinī hutvā petayoniyaṃ nibbattitvā evaṃ mahādukkhaṃ anubhavāmi”ti dassentī tisso gāthā abhāsi –

98. “Anukampakā mayhaṃ nāhesuṃ bhante, pitā ca mātā athavāpi ñātakā;
Ye maṃ niyojeyyūṃ dadāhi dānaṃ, pasannacittā samaṇabrāhmaṇānaṃ.
99. “Ito ahaṃ vassasatāni pañca, yaṃ evarūpā vicarāmi naggā;
Khudāya taṇhāya ca khajjamānā, pāpassa kammaṃ phalaṃ mamedamaṃ.
100. “Vandāmi taṃ ayya pasannacittā, anukampa maṃ vīra mahānubhāva;
Datvā ca me ādisa yañhi kiñci, mochehi maṃ duggatīyā bhadante”ti.

98. Tattha **anukampakā**ti samparāyikena atthena anuggaṇhakā. **Bhanteti** theramaṃ ālapati. **Ye maṃ niyojeyyunti** mātā vā pitā vā atha vā ñātakā edisā pasannacittā hutvā “samaṇabrāhmaṇānaṃ dadāhi dāna”nti ye maṃ niyojeyyūṃ, tādisā anukampakā mayhaṃ nāhesunti yojanā.

99. **Ito ahaṃ vassasatāni pañca, yaṃ evarūpā vicarāmi naggā**ti idamaṃ sā petī ito tatiyāya jātiyā attano petattabhāvaṃ anussaritvā idānīpi tathā pañcavassasatāni vicarāmīti adhippāyenaṃ. Tattha **yanti** yasmā, dānādīnaṃ puññānaṃ akatattā evarūpā naggā petī hutvā ito paṭṭhāya vassasatāni pañca vicarāmīti yojanā. **Taṇhāyāti** pipāsāya. **Khajjamānāti** khādiyamānā, bādhiyamānāti attho.

100. **Vandāmi taṃ ayya pasannacittā**ti ayya, tamahaṃ pasannacittā hutvā vandāmi, ettakameva puññaṃ idāni mayā kātuṃ sakkāti dasseti. **Anukampa** mantaṃ anuggaṇha mamaṃ uddissa anuddayaṃ karohi. **Datvā ca me ādisa yañhi kiñci**ti kiñcīdeva deyyadhammaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ datvā taṃ dakkhiṇaṃ mayhaṃ ādisa, tena me ito petayonito makkho bhavissatīti adhippāyena vadati. Tenevāha “**mochehi maṃ duggatīyā bhadante**”ti.

Evaṃ petiyā vutte yathā so thero paṭipajji, taṃ dassetuṃ saṅgītikārehi tisso gāthā vuttā –

101. “Sādhūti so paṭissutvā, sārīputtonukampako;
Bhikkhūnaṃ ālopaṃ datvā, pāṇimattañca coḷakaṃ;
Thālakassa ca pānīyaṃ, tassā dakkhiṇamādisi.
102. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
103. “Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārīnī;
Vicittavattābharaṇā, sārīputtaṃ upasaṅkamī’ ti.

101-103. Tattha **bhikkhūnanti** bhikkhuno, vacanavipallāsenā hetuṃ vuttaṃ. “Ālopaṃ bhikkhuno datvā” ti keci paṭhanti. **Ālopanti** kabaḷaṃ, ekālopaṃattaṃ bhojananti attho. **Pāṇimattañca coḷakanti** ekahatthappamaṇaṃ coḷakhaṇḍanti attho. **Thālakassa ca pānīyanti** ekathālakapūraṇamattaṃ udakaṃ. Sesama khallāṭiyapetavattusmiṃ vuttanāyameva.

Athāyasmā sārīputto taṃ petiṃ pīṇindriyaṃ parisuddhachavivaṇṇaṃ dibbavattābharaṇālaṅkāraṃ samantato attano pabhāya obhāsentīṃ attano santikaṃ upagantvā ṭhitaṃ disvā paccakkhato kammaphalaṃ tāya vibhāvetukāmo hutvā tisso gāthā abhāsi –

104. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.
105. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
106. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati’ ti.

104. Tattha **abhikkantenāti** atimanāpena, abhirūpenāti attho. **Vaṇṇenāti** chavivaṇṇena. **Obhāsentī disā sabbāti** sabbāpi dasa disā jotenti ekālokaṃ karontī. Yathā kinti āha “**osadhī viya tārakā**” ti. Ussannā pabhā etāya dhīyati, osadhānaṃ vā anubalappadāyikāti katvā “osadhī” ti laddhanāmā tārakā yathā samantato ālokaṃ kurumānā tiṭṭhati, evameva tvaṃ sabbadisā obhāsentīti attho.

105. **Kenāti** kiṃ-saddo pucchāyaṃ. Hetuatthe cetaṃ karaṇavacanaṃ, kena hetunāti attho. **Teti** tava. **Etādisoti** ediso, etarahi yathādissamānoti vuttaṃ hoti. **Kena te idha mijjhatīti** kena puññavisesena idha imasmiṃ ṭhāne idāni tayā labbhamānaṃ sucaritaphalaṃ ijjhati nipphajjati. **Uppajjantīti** nibbattanti. **Bhogāti** paribhuñjitabbaṭṭhena “bhogā” ti laddhanāmā vattābharaṇādivittūpakaraṇavisesā. **Ye kecīti** bhoge anavasesato byāpetvā saṅgaṇhāti. Anavasesabyāpako hi ayaṃ niddeso yathā “ye keci saṅkhārā” ti. **Manaso piyāti** manasā piyāyitabbā, manāpiyāti attho.

106. **Pucchāmīti** pucchaṃ karomi, ñātuṃ icchāmīti attho. **Tanti** tvaṃ. **Devīti** dibbānabhāvasamaṅgitāya, devī. Tenāha “mahānubhāve” ti. **Manussabhūtāti** manussesu jātā manussabhāvaṃ pattā. Idaṃ yebhuyyena sattā manussattabhāve ṭhitā puññāni karontīti katvā vuttaṃ. Ayametāyaṃ gāthānaṃ saṅkhepato attho, vitthārato pana paramatthadīpaniyaṃ vimānavatthuatṭhakathāyaṃ vuttanāyeneva veditabbo.

Evaṃ puna therena puṭṭhā petī tassā sampattiyā laddhakāraṇaṃ pakāsentī sesagāthā abhāsi –

107. “Uppaṇḍukim kisaṃ chātaṃ, naggamaṃ sampatitacchaviṃ;
Muni kāruṇiko loke, taṃ maṃ addakkhi duggataṃ.

108. “Bhikkhūnaṃ ālopaṃ datvā, pāṇimattañca coḷakaṃ;
Thālakassa ca pāṇīyaṃ, mama dakkhiṇamādisi.
109. “Ālopassa phalaṃ passa, bhattaṃ vassasataṃ dasa;
Bhuñjāmi kāmakāminī, anekarasabyañjanaṃ.
110. “Pāṇimattassa coḷassa, vipākaṃ passa yādisaṃ;
Yāvataṃ nandarājassa, vijitasmiṃ paṭicchadā.
111. “Tato bahutarā bhante, vatthānacchādanāni me;
Koseyyakambaliyāni, khomakappāsikāni ca.
112. “Vipulā ca mahagghā ca, tepākāsevalambare;
Sāhaṃ taṃ paridahāmi, yaṃ yañhi manaso piyaṃ.
113. “Thālakassa ca pāṇīyaṃ, vipākaṃ passa yādisaṃ;
Gambhīrā caturassā ca, pokkharañño sunimmitā.
114. “Setodakā suppatitthā, sītā appaṭigandhiyā;
Padumuppalasañchannā, vārikiñjakkhapūritā.
115. “Sāhaṃ ramāmi kīlāmi, modāmi akutobhayā;
Muniṃ kārūnikaṃ loke, bhante vanditumāgatā”ti.

107. Tattha **uppaṇḍukinti** uppaṇḍukajātaṃ. **Chātanti** bubhukkhitaṃ khudāya abhibhūtaṃ. **Sampatitacchavinti** chinnabhinnasārācchaviṃ. **Loketi** idaṃ “kārūnika”ti ettha vuttakarūṇāya visayadassanaṃ. **Taṃ manti** tādisaṃ mamaṃ, vuttanayena ekantato karuṇaṭṭhāniyaṃ maṃ. **Duggatanti** duggatiṃ gataṃ.

108-109. **Bhikkhūnaṃ ālopaṃ datvā**tiādi therena attano karuṇāya katākāradassanaṃ. Tattha **bhattanti** odanaṃ, dibbabhojananti attho. **Vassasataṃ dasā**ti dasa vassasatāni, vassasahassanti vuttaṃ hoti. Accantasamyoge cetāṃ upayogavacanaṃ. **Bhuñjāmi kāmakāminī, anekarasabyañjananti** aññehipi kāmatabbakāmehi samannāgatā anekarasabyañjanaṃ bhattaṃ bhuñjāmīti yojanā.

110. **Coḷassā**ti deyyadhammasīsena tabbisayaṃ dānamayaṃ puññameva dasseti. **Vipākaṃ passa yādisanti** tassa coḷadānassa vipākasañkhātaṃ phalaṃ passa, bhante. Taṃ pana yādisaṃ yathārūpaṃ, kinti ceti āha “**yāvataṃ nandarājassā**”tiādi.

Tattha koyaṃ **nandarājā** nāma? Atīte kira dasavassasahassāyukesu manussesu bārāṇasivāsī eko kuṭumbiko araññe jañghāvihāraṃ vicaranta araññaṭṭhāne aññataraṃ paccekabuddhaṃ addasa. So paccekabuddho tattha cīvarakammaṃ karonto anuvāte appahonte saṃharitvāva ṭhapetuṃ āraddho. So kuṭumbiko taṃ disvā, “bhante, kiṃ karoṭhā”ti vatvā tena appicchatāya kiñci avuttepi “cīvaradussaṃ nappahotī”ti ñatvā attano uttarāsaṅgaṃ paccekabuddhassa pādāmūle ṭhapetvā agamāsi. Paccekabuddho taṃ gahetvā anuvātaṃ āropento cīvaraṃ katvā pārupi. So kuṭumbikā jīvitapariyosāne kālaṃ katvā tāvatimsabhavane nibbattitvā tattha yāvataṃyukaṃ dibbasampattiṃ anubhavitvā tato cavitvā bārāṇasito yojanamatte ṭhāne aññatarasmimṃ gāme amaccakule nibbatti.

Tassa vayappattakāle tasmimṃ gāme nakkhattaṃ saṅghuṭṭhaṃ ahosi. So mātaraṃ āha – “amma, sātakaṃ me dehi, nakkhattaṃ kīlissāmi”ti. Sā sudhotavatthaṃ nīharitvā adāsi. “Amma, thūlaṃ ida”nti. Aññaṃ nīharitvā adāsi, tampi paṭikkhipi. Atha naṃ mātā āha – “tāta, yādise gehe mayaṃ jātā, natthi no ito sukhumatarassa vatthassa paṭilābhāya puñña”nti. “Labhanaṭṭhānaṃ gacchāmi, ammā”ti. “Gaccha,

putta, ahaṃ ajjeva tuyhaṃ bārāṇasinagare rajjapaṭilābhaṃ icchāmi”ti. So “sādhu, amma”ti mātarāṃ vanditvā padakkhiṇaṃ katvā āha – “gacchāmi, amma”ti. “Gaccha, tātā”ti. Evaṃ kirassā cittaṃ ahoṣi – “kahaṃ gamissati, idha vā ettha vā gehe nisīdissati”ti. So pana puññaniyāmena codiyamāno gāmato nikkhamitvā bārāṇasiṃ gantvā maṅgalasilāpaṭṭe sasīsaṃ pārupitvā nipajji. So ca bārāṇasirañño kālakatassa sattamo divaso hoti.

Amaccā ca purohito ca rañño sarīrakiccaṃ katvā rājaṅgaṇe nisīditvā mantayimṣu – “rañño ekā dhītā atthi, putto natthi, arājakaṃ rajjaṃ na tiṭṭhati, phussarathaṃ vissajjemā”ti. Te kumudavaṇṇe cattāro sindhave yojetvā setacchattappamukhaṃ pañcavidhaṃ rājakakudhabhaṇḍaṃ rathasmiṃyeva ṭhapetvā rathaṃ vissajjetvā pacchato tūriyāni paggaṇhāpesuṃ. Ratho pācīnadvārena nikkhamitvā uyyānābhimukkho ahoṣi. “Paricayena uyyānābhimukkho gacchati, nivattemā”ti keci āhaṃsu. Purohito “mā nivattayitthā”ti āha. Ratho kumāraṃ padakkhiṇaṃ katvā ārohanasajjo hutvā atṭhāsi, purohito pārupanakaṇṇaṃ apanetvā pādatalāni olovento “tiṭṭhatu ayaṃ dīpo, dvisahassadīparivāresu catūsu mahādīpesu ekarajjaṃ kāretuṃ yutto”ti vatvā “tūriyāni paggaṇhatha, punapi paggaṇhathā”ti tikkhattuṃ tūriyāni paggaṇhāpesi.

Atha kumāro mukhaṃ vivaritvā oloketvā “kena kammena āgatattha, tātā”ti āha. “Deva, tumhākaṃ rajjaṃ pāpuṇāti”ti. “Tumhākaṃ rājā kaha”nti? “Divāṅgato, sāmī”ti. “Kati divasā atikkantā”ti? “Ajja sattamo divaso”ti. “Putto vā dhītā vā natthī”ti? “Dhītā atthi, deva, putto natthī”ti. “Tena hi karissāmi rajja”nti. Te tāvadeva abhisekamaṇḍapaṃ katvā rājadhītaraṃ sabbalāṅkārehi alāṅkaritvā uyyānaṃ ānetvā kumārassa abhisekaṃ akaṃsu.

Athassa katābhisekassa satasahassagghanaṃ vatthaṃ upanesuṃ. So “kimidaṃ, tātā”ti āha. “Nivāsanavattaṃ, devā”ti. “Nanu, tātā, thūla”nti? “Manussānaṃ paribhogavattesu ito sukhumataraṃ natthi, devā”ti. “Tumhākaṃ rājā evarūpaṃ nivāsesī”ti? “Āma, devā”ti. “Na maññe puññavā tumhākaṃ rājā (a. ni. atṭha. 1.1.191) suvaṇṇabhīṅkāraṃ āharatha, labhissāmi vattha”nti. Suvaṇṇabhīṅkāraṃ āharimṣu. So utṭhāya hatthe dhovitvā mukhaṃ vikkhāletvā hatthena udakaṃ ādāya puratthimadisāyaṃ abbhukkiri. Tadā ghanapathaviṃ bhinditvā atṭha kapparukkhā utṭhahimṣu. Puna udakaṃ gahetvā dakkhiṇāya pacchimāya uttarāyāti evaṃ catūsu disāsu abbhukkiri. Sabbadisāsu atṭha atṭha katvā dvattiṃsa kapparukkhā utṭhahimṣu. Ekekāya disāya soḷasa soḷasa katvā catusaṭṭhi kammarukkhāti keci vadanti. So ekaṃ dibbadussaṃ nivāsetvā ekaṃ pārupitvā “nandarañño vijite suttakantikā itthiyo mā suttam kantiṃsūti bheriṃ carāpethā”ti vatvā chatthaṃ ussāpetvā alāṅkatapaṭiyatto hatthikkhandhavaragato nagaraṃ pavisitvā pāsādaṃ āruya mahāsampattiṃ anubhavi.

Evaṃ gacchante kāle ekadivasaṃ devī rañño sampattiṃ disvā “aho tapassī”ti kāruññākāraṃ dassesi. “Kimidaṃ, devī”ti ca puṭṭhā “atimahaṭi te, deva, sampatti. Atīte addhani kalyāṇaṃ akattha, idāni anāgatassa atthāya kusalaṃ na karoṭhā”ti āha. “Kassa dema? Sīlavanto natthī”ti. “Asuñño, deva, jambudīpo arahantehi, tumhe dānameva sajjetha, ahaṃ arahante lacchāmi”ti āha. Punadivase rājā mahārahaṃ dānaṃ sajjāpesi. Devī “sace imissāya disāya arahanto atthi, idhāgantvā amhākaṃ bhikkhaṃ gaṇhantū”ti adhiṭṭhahitvā uttaradisābhimukhā urena nipajji. Nipannamattāya eva deviyā himavante vasantānaṃ padumavatiyā puttānaṃ pañcasatānaṃ paccekabuddhānaṃ jeṭṭhako mahāpadumapaccekabuddho bhātike āmantesi – “mārisā nandarājā tumhe nimanteti, adhivāsetha tassā”ti. Te adhivāsetvā tāvadeva ākāsenāgantvā uttaradvāre otarimṣu. Manussā “pañcasatā, deva, paccekabuddhā āgatā”ti rañño ārocesuṃ. Rājā saddhiṃ deviyā āgantvā vanditvā pattaṃ gahetvā paccekabuddhe pāsādaṃ āropetvā tattha tesu dānaṃ datvā bhattakiccāvasāne rājā saṅghattherassa, devī saṅghanavakassa pādāmūle nipajjitvā “ayyā, paccayehi na kilamissanti, mayaṃ puññena na hāyissāma, amhākaṃ idha nivāsāya paṭiññaṃ dethā”ti paṭiññaṃ kāretvā uyyāne nivāsaṭṭhānāni kāretvā yāvajjivaṃ paccekabuddhe upaṭṭhahitvā tesu parinibbutesu sādhuḷītaṃ kāretvā gandhadāruādīhi sarīrakiccaṃ kāretvā dhātuyo gahetvā cetiyaṃ patiṭṭhāpetvā “evarūpānampi nāma mahānubhāvānaṃ mahesīnaṃ maraṇaṃ bhavissati, kimaṅgaṃ pana mādisāna”nti saṃvegajāto jeṭṭhaputtaṃ rajje patiṭṭhāpetvā sayam tāpasapabbajjaṃ pabbajji. Devīpi “raññe pabbajite ahaṃ kiṃ karissāmi”ti pabbajji. Dvepi uyyāne

vasantā jhānāni nibbattetvā jhānasukhena vītināmetvā āyupariyosāne brahmaloke nibbattiṃsu. So kira nandarājā amhākaṃ satthu mahāsāvako mahākassapatthero ahoṣī, tassa aggamaheṣī bhaddā kāpilānī nāma.

Ayaṃ pana nandarājā dasa vassasahassāni sayamaṃ dibbavatthāni paridahanto sabbameva attano vijitaṃ uttarakurusadisamaṃ karonto āgatāgatānaṃ manussānaṃ dibbadussāni adāsi. Tayidaṃ dibbavatthasamiddhiṃ sandhāya sā petī āha “**yāvataṃ nandarājassa, vijitasmim paṭicchadā**”ti. Tattha **vijitasminti** raṭṭhe. **Paṭicchadāti** vatthāni. Tāni hi paṭicchadenti etehīti “paṭicchadā”ti vuccanti.

111. Idāni sā petī “nandarājasamiddhitopi etarahi mayhaṃ samiddhi vipulatarā”ti dassentī “**tato bahutarā, bhante, vatthānacchādanāni me**”tiādīmāha. Tattha **tatoti** nandarājassa pariggahabhūtavatthatopi bahutarāni mayhaṃ vatthacchādanānīti attho. **Vatthānacchādanānīti** nivāsanavatthāni ceva pārūpanavatthāni ca. **Koseyyakambaliyānīti** koseyyāni ceva kambalāni ca. **Khomakappāsikānīti** khomavatthāni ceva kappāsamayavatthāni ca.

112. **Vipulāti** āyāmato ca vitthārato ca vipulā. **Mahagghāti** mahagghavasena mahantā mahārahā. **Ākāsevalambareti** ākāseyeva olambamānā tiṭṭhanti. **Yaṃ yañhi manaso piyanti** yaṃ yaṃ mayhaṃ manaso piyaṃ, taṃ taṃ gahetvā paridahāmi pārūpāmi cāti yojanā.

113. **Thālakassa ca pānīyaṃ, vipākaṃ passa yādisanti** thālakapūraṇamattaṃ pānīyaṃ dinnamaṃ anumoditaṃ, tassa pana vipākaṃ yādisamaṃ yāva mahantaṃ passāti dassentī “**gambhīrā caturassā cā**”tiādīmāha. Tattha **gambhīrāti** agādhā. **Caturassāti** caturassasaṅghānā. **Pokkharāññoti** pokkharāṇiyo. **Sunimmitāti** kammānubhāveneva suṭṭhu nimmitā.

114. **Setodakāti** setaudakā setavālukasamparikiṇṇā. **Suppatitthāti** sundaratitthā. **Sītāti** sītalodakā. **Appaṭigandhiyāti** paṭikūlagandharahitā surabhighandhā. **Vārikiñjakkhapūritāti** kamalakuvalayādīnaṃ kesarasāñchannena vārinā paripuṇṇā.

115. **Sāhanti** sā ahaṃ. **Ramāmīti** ratiṃ vindāmi. **Kiḷāmīti** indriyāni paricāremi. **Modāmīti** bhogasampattiyā pamuditā homi. **Akutobhayāti** kutocipi asaṅjātabhayā, serī sukhavihārinī homi. **Bhante, vanditumāgatāti**, bhante, imissā dibbasampattiyā paṭilābhassa kāraṇabhūtaṃ tvaṃ vanditum āgatā upagatāti attho. Yaṃ panettha atthato avibhattaṃ, taṃ tattha tattha vuttameva.

Evaṃ tāya petiyā vutte āyasmā sārīputto iṭṭhakavatiyaṃ dīgharājiyanti gāmadvayavāsikesu attano santikaṃ upagatesu manussesu imamatthaṃ vitthārato kathento saṃvejetvā saṃsāramocanapāpakammato mocetvā upāsakabhāve paṭiṭṭhāpesi. Sā pavatti bhikkhūsu pākāṭā jātā. Taṃ bhikkhū bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi, sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Saṃsāramocakapetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Sārīputtattheramātupetivatthuvaṇṇanā

Naggā dubbaṇṇarūpāsīti idamaṃ satthari veḷuvane viharante āyasmato sārīputtattherassa ito pañcamāya jātiyā mātubhūtaṃ petiṃ ārabha vuttaṃ. Ekadivasamaṃ āyasmā ca sārīputto āyasmā ca mahāmoggallāno āyasmā ca anuruddho āyasmā ca kappino rājagahassa avidūre aññatarasmim araṇṇāyatane viharanti. Tena ca samayena bārāṇasiyaṃ aññataro brāhmaṇo aḍḍho mahaddhano mahābhogo samaṇabrāhmaṇakapaṇaddhikavanibbakayācakānaṃ opānabhūto annapānavatthasayanādīni deti. Dento ca āgatāgatānaṃ yathākālaṃ yathārahaṅca pādodakapādabbhañjanādīdānānupubbakaṃ sabbābhideyyamaṃ paṭipanno hoti, purebhattaṃ bhikkhū annapānādīnā sakkaccaṃ parivisati. So desantamaṃ gacchanto bhariyamaṃ āha – “bhoti, yathāpaññaṃ imaṃ dānavidhiṃ aparihāpentī

sakkaccaṃ anupatiṭṭhāhī”ti. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā tasmim pakkante eva tāva bhikkhūnaṃ paññattaṃ dānavidhiṃ pacchindi, addhikānaṃ pana nivāsattāya upagatānaṃ gehapitṭhito chaḍḍitaṃ jarasālaṃ dassesi “ettha vasathā”ti. Annapānādīnaṃ atthāya tattha addhikesu āgatesu “gūthaṃ khādatha, muttaṃ pivatha, lohitaṃ pivatha, tumhākaṃ mātu matthaluṅgaṃ khādatha”ti yaṃ yaṃ asuci jegucchaṃ, tassa tassa nāmaṃ gahetvā niṭṭhuraṃ vadati.

Sā aparena samayena kālaṃ katvā kammānubhāvukkhattā petayoniyaṃ nibbattitvā attano vacīduccaritānurūpaṃ dukkhaṃ anubhavanti purimajātisambandhaṃ anussaritvā āyasmato sārīputtassa santikaṃ upasaṅkamitukāmā tassa vihāradvāraṃ sampāpuṇi, tassa vihāradvāradevatāyo vihārapavesanaṃ nivāresuṃ. Sā kira ito pañcamāya jātiyā therassa mātubhūtapubbā, tasmā evamāha – “ahaṃ ayyassa sārīputtattherassa ito pañcamāya jātiyā mātā, detha me dvārapavesanaṃ theram daṭṭhu”nti. Taṃ sutvā devatā tassā pavesanaṃ anujānimsu. Sā pavisitvā caṅkamanakoṭiyaṃ ṭhatvā therassa attānaṃ dassesi. Thero taṃ disvā karuṇāya saṅcoditamānaso hutvā –

116. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī”ti. –

Gāthāya pucchi. Sā therena puṭṭhā paṭivacanaṃ denti –

117. “Ahaṃ te sakiyā mātā, pubbe aññāsu jātisu;
Upapannā pettivisayaṃ, khuppiṇāsasamappitā.

118. “Chaḍḍitaṃ khipitaṃ kheḷaṃ, siṅghāṇikaṃ silesumaṃ;
Vasaṅca ḍayhamānānaṃ, vijātānaṅca lohitaṃ.

119. “Vaṇikānaṅca yaṃ ghāna-sīsacchinnāna lohitaṃ;
Khudāparetā bhujjāmi, icchipurisanissitaṃ.

120. “Pubbalohitaṃ bhakkhāmi, pasūnaṃ mānusāna ca;
Aleṇā anagārā ca, nīlamaṅcaparāyaṇā.

121. “Dehi puttaka me dānaṃ, datvā anvādisāhi me;
Appeva nāma mucceyyaṃ, pubbalohitabhojanā”ti. – pañcagāthā abhāsi;

117. Tattha **ahaṃ te sakiyā mātā**ti ahaṃ tuyhaṃ janani bhāvato sakiyā mātā. **Pubbe aññāsu jātīsūti** mātā hontūpi na imissaṃ jātiyaṃ, atha kho pubbe aññāsu jātisu, ito pañcamiyanti daṭṭhabbaṃ. **Upapannā pettivisayanti** paṭisandhivasena petalokaṃ upagatā. **Khuppiṇāsasamappitā**ti khudāya ca pipāsāya ca abhibhūtā, niran taraṃ jighacchāpipāsāhi abhibhuyyamaṇāti attho.

118-119. **Chaḍḍitanti** ucchiṭṭhakaṃ, vantanti attho. **Khipitanti** khipitena saddhiṃ mukhato nikkhantamaḷaṃ. **Kheḷanti** niṭṭhubhaṃ. **Siṅghāṇikanti** matthaluṅgato vissanditvā nāsikāya nikkhantamaḷaṃ. **Silesumanti** semhaṃ. **Vasaṅca ḍayhamānānanti** citakasmim ḍayhamānānaṃ kaḷavarānaṃ vasātelaṅca. **Vijātānaṅca lohitaṃ** pasūtānaṃ itthīnaṃ lohitaṃ, gabbhamaḷaṃ ca-saddena saṅgaṇhāti. **Vaṇikānanti** saṅjātavaṇānaṃ. **Yanti** yaṃ lohitaṃ sambandho. **Ghānasīsacchinnānanti** ghānacchinnānaṃ sīsacchinnānaṅca yaṃ lohitaṃ, taṃ bhujjāmi yojanā. Desanāsīsametaṃ “ghānasīsacchinnāna”nti, yasmā hatthapādādicchinnānampi lohitaṃ bhujjāmiyeva. Tathā “vaṇikāna”nti iminā tesampi lohitaṃ saṅgahitanti daṭṭhabbaṃ. **Khudāparetā**ti jighacchābhibhūtā hutvā. **Itthipurisanissitanti** itthipurisasarānissitaṃ yathāvuttaṃ aññānaṃ cammamamaṃsanhārupubbādikaṃ paribhujjāmiṭi dasseti.

120-121. **Pasūnanti** ajagomahiṃsādīnaṃ. **Aleṇāti** asaraṇā. **Anagārāti** anāvāsā.

Nīlamañcaparāyaṇāti susāne chaḍḍitamalamañcasayanā. Atha vā **nīlā**ti chārikaṅgārabahulā susānabhūmi adhippetā, taṃyeva mañcaṃ viya adhisayanāti attho. **Anvādisāhi meti** yathā dinnam dakkhiṇaṃ mayhaṃ upakappati, tathā uddisa pattidānaṃ dehi. **Appeva nāma mucceyyaṃ, pubbalohitabhojanā**ti tava uddisanena etasmā pubbalohitabhojanā petajīvikā api nāma mucceyyaṃ.

Taṃ sutvā āyasmā sārīputtatthero dutiyadivase mahāmoggallānattherādike tayo there āmantetvā tehi saddhiṃ rājagahe piṇḍāya caranto rañño bimbisārassa nivesanaṃ agamāsi. Rājā there disvā vanditvā “kiṃ, bhante, āgatathā”ti āgamanakāraṇaṃ pucchi. Āyasmā mahāmoggallāno taṃ pavattiṃ rañño ārocesi. Rājā “aññātaṃ, bhante”ti vatvā there vissajjetvā sabbakammikaṃ amaccaṃ pakkosāpetvā āṇāpesi “nagaraṃ avidūre vivitte chāyūdakasampanne ṭhāne catasso kuṭiyo kārehī”ti. Antepure ca pahonakavisesavasena tidhā vibhajitvā catasso kuṭiyo paṭicchāpesi, sayañca tattha gantvā kātābbayuttakaṃ akāsi. Niṭṭhitāsu kuṭikāsu sabbam balikaraṇaṃ sajjāpetvā annapānavatthādīni buddhappamukhassa cātuddisassa bhikkhusaṅghassa anucchavike sabbaparikkhāre ca upaṭṭhāpetvā āyasmato sārīputtattherassa taṃ sabbam niyyādesi. Atha thero taṃ petiṃ uddissa taṃ sabbam buddhappamukhassa cātuddisassa bhikkhusaṅghassa adāsi. Sā petī taṃ anumoditvā devaloke nibbattitvā sabbakāmasamiddhā ca hutvā aparadivase āyasmato mahāmoggallānattherassa santikaṃ upagantvā vanditvā aṭṭhāsi. Taṃ thero paṭipucchi, sā attano petūpapattiṃ puna devūpapattiṃca vitthārato kathesi. Tena vuttaṃ –

122. “Mātuyā vacanaṃ sutvā, upatissanukampako;
Āmantayi moggallānaṃ, anuruddhañca kappinaṃ.

123. “Catasso kuṭiyo katvā, saṅghe cātuddise adā;
Kuṭiyo annapānañca, mātu dakkhiṇamādisī.

124. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanaṃ pānīyaṃ vatthaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.

125. “Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārinī;
Vicittavatthābharaṇā, kolikaṃ upasaṅkamī”ti.

123. Tattha **saṅghe cātuddise adā**ti cātuddisassa saṅghassa adāsi, niyyādesīti attho. Sesam vuttatthameva.

Athāyasmā mahāmoggallāno taṃ petiṃ –

126. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.

127. “Kena tetādiso vaṇṇo, tena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.

128. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā,
Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti. – pucchi;

129-133. Atha sā “**sārīputtassāhaṃ mātā**”tiādīnā vissajjesi. Sesam vuttatthameva. Athāyasmā mahāmoggallāno taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi, sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Sārīputtattheramātupetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Mattāpetivatthuvaṇṇanā

Naggā dubbaṇṇarūpāsīti idam sathari jetavane viharante mattam nāma petim ārabha vuttam. Sāvattiyam kira aññataro kuṭumbiko saddho pasanno ahosi. Tassa bhariyā assaddhā appasannā kodhanā vañjhā ca ahosi nāmena mattā nāma. Atha so kuṭumbiko kulavaṃsūpacchedanabhayena sadisakulato tissam nāma aññam kaññam ānesi. Sā ahosi saddhā pasannā sāmīno ca piyā manāpā, sā nacirasseva gabbhinī hutvā dasamāsaccayena puttam vijāyi, “bhūto” tissa nāmam ahosi. Sā gehassāminī hutvā cattāro bhikkhū sakkaccam upaṭṭhahi, vañjhā pana tam usūyati.

Tā ubhopi ekasmiṃ divase sīsam nhatvā allakesā aṭṭhaṃsu, kuṭumbiko guṇavasena tissāya ābaddhasineho manuñña hadayena tāya saddhiṃ bahum sallapanto aṭṭhāsi. Tam asahamānā mattā issāpakatā gehe sammajjitvā ṭhapitam saṅkāram tissāya matthake okiri. Sā aparena samayena kālam katvā petayoniyam nibbattivā attano kammabalena pañcavidham dukkham anubhavati. Tam pana dukkham pālito eva viññāyati. Athekadivasam sā petī sañjhāya vītivattāya gehassa piṭṭhipasse nhāyantiyā tissāya attānam dassesi. Tam disvā tissā –

134. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī” ti. –

Gāthāya paṭipucchi. Itarā –

135. “Aham mattā tuvaṃ tissā, sapattī te pure ahuṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā” ti. –

Gāthāya paṭivacanam adāsi. Tattha **aham mattā tuvaṃ tissāti** aham mattā nāma, tuvaṃ tissā nāma. **Pureti** purimattabhāve. **Teti** tuyham sapattī ahuṃ, ahosinti attho. Puna tissā –

136. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭam kataṃ;
Kissakammavipākena, petalokaṃ ito gatā” ti. –

Gāthāya katakammaṃ pucchi. Puna itarā –

137. “Caṇḍī ca pharusā cāsīṃ, issukī maccharī saṭhā;
Tāham duruttam vatvāna, petalokaṃ ito gatā” ti. –

Gāthāya attanā katakammaṃ ācikkhi. Tattha **caṇḍīti** kodhanā. **Pharusāti** pharusavacanā. **Āsinti** ahosiṃ. **Tāhanti** tam aham. **Duruttanti** dubbhāsitam niratthakavacanam. Ito parampi tāsam vacanapaṭivacanavaseneva gāthā pavattā –

138. “Sabbam ahampi jānāmi, yathā tvaṃ caṇḍikā ahu;
Aññañca kho tam pucchāmi, kenāsi paṃsukunthitā.

139. “Sīsamnhātā tuvaṃ āsi, sucivatthā alaṅkatā;
Ahañca kho adhimattam, samalaṅkatatarā tayā.

140. “Tassā me pekkhamānāya, sāmikena samantayi;
Tato me issā vipulā, kodho me samajāyatha.

141. “Tato paṃsum gahetvāna, paṃsunā tañhi okiriṃ;
Tassakammavipākena, tenamhi paṃsukunthitā.

142. “Sabbam ahampi jānāmi, paṃsunā maṃ tvamokiri;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kena khajjasi kacchuyā.
143. “Bhesajjahārī ubhayo, vanantaṃ agamimhase;
Tvañca bhesajjamāhari, ahañca kapikacchuno.
144. “Tassā tyājānamānāya, seyyaṃ tyāhaṃ samokiriṃ;
Tassakammavipākena, tena khajjāmi kacchuyā.
145. “Sabbam ahampi jānāmi, seyyaṃ me tvaṃ samokiri;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi naggiyā tuvaṃ.
146. “Sahāyānaṃ samayo āsi, ñātīnaṃ samitī ahu;
Tvañca āmantitā āsi, sasāminī no ca khohaṃ.
147. “Tassā tyājānamānāya, dussaṃ tyāhaṃ apānudiṃ;
Tassakammavipākena, tenamhi naggiyā ahaṃ.
148. “Sabbam ahampi jānāmi, dussaṃ me tvaṃ apānudi;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi gūthagandhinī.
149. “Tava gandhañca mālañca, paccagghañca vilepanaṃ;
Gūthakūpe atāresim, taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā;
Tassakammavipākena, tenamhi gūthagandhinī.
150. “Sabbam ahampi jānāmi, taṃ pāpaṃ pakataṃ tayā;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi duggatā tuvaṃ.
151. “Ubhinnaṃ samakaṃ āsi, yaṃ gehe vijjate dhanam;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimmattano;
Tassakammavipākena, tenamhi duggatā ahaṃ.
152. “Tadeva maṃ tvaṃ avaca, pāpakammaṃ nisevasi;
Na hi pāpehi kammehi, sulabhā hoti suggatī.
153. “Vāmato maṃ tvaṃ paccesi, athopi maṃ usūyasi;
Passa pāpānaṃ kammānaṃ, vipāko hoti yādiso.
154. “Te gharā tā ca dāsiyo, tānevābharaṇānime;
Te aññe paricārenti, na bhogā honti sassatā.
155. “Idāni bhūtassa pitā, āpaṇā gehamehiti;
Appeva te dade kiñci, mā su tāva ito agā.
156. “Naggā dubbaṇṇarūpāmhi, kisā dhamanisanthatā;
Kopīnametaṃ itthīnaṃ, mā maṃ bhūtapitāddasa.
157. “Handa kiṃ vā tyāhaṃ dammi, kiṃ vā teca karomahaṃ;
Yena tvaṃ sukhitā assa, sabbakāmasamidhinī.
158. “Cattāro bhikkhū saṅghato, cattāro pana puggale;
Aṭṭha bhikkhū bhojayitvā, mama dakkhiṇamādisa;

Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī.

159. “Sādhūti sā paṭissutvā, bhojayitvāṭṭha bhikkhavo;
Vattheacchādayitvāna, tassā dakkhiṇamādisī.
160. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
161. “Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārinī;
Vicittavathābharaṇā, sapattim upasaṅkami.
162. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
163. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
164. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsī puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati.
165. “Ahaṃ mattā tvaṃ tissā, sapattī te pure ahaṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
166. “Tava dinnena dānena, modāmi akutobhayā;
Ciraṃ jīvāhi bhagini, saha sabbehi nātibhi;
Asokaṃ virajaṃ ṭhānaṃ, āvāsaṃ vasavattinaṃ.
167. “Idha dhammaṃ caritvāna, dānaṃ datvāna sobhane;
Vineyya maccheramalaṃ samūlaṃ, aninditā saggamupehi ṭhāna’nti.

138. Tattha **sabbaṃ ahampi jānāmi, yathā tvaṃ caṇḍikā ahūti** “caṇḍī ca pharusā cāsi’nti yaṃ tayā vuttaṃ, taṃ sabbaṃ ahampi jānāmi, yathā tvaṃ caṇḍikā kodhanā pharusavacanā issukī maccharī saṭhā ca ahoṣi. **Aññaṅca kho taṃ pucchāmi** aññaṃ puna taṃ idāni pucchāmi. **Kenāsi paṃsukunthitā** kena kammena saṅkārapaṃsūti oguṇṭhitā sabbaso okiṇṇasarīrā ahūti attho.

139-40. **Sisaṃnhātā**ti sasīsaṃ nhātā. **Adhimattanti** adhikataṃ. **Samalaṅkatatarā**ti sammā atisayena alaṅkatā. “Adhimattā’nti vā pāṭho, ativiya mattā mānamadamattā, mānanissitāti attho. **Tayāti** bhotiyā. **Sāmikena samantayī**ti sāmikena saddhiṃ allopasallāpavasena kathesi.

142-144. **Khajjasi kacchuyāti** kacchurogena khādīyasi, bādhiyasi attho. **Bhesajjahārī**ti bhesajjahāriniyo osadhahārikāyo. **Ubhayoti** duve, tvaṅca ahaṅcāti attho. **Vanantanti** vanaṃ. **Tvaṅca bhesajjamāharī**ti tvaṃ vejjeḥi vuttaṃ attano upakārāvahaṃ bhesajjaṃ āhari. **Ahaṅca kapikacchunoti** ahaṃ pana kapikacchupalāni dūphassaphalāni āharim. **Kapikacchūti** vā sayambhūtā vuccati, tasmā sayambhūtāya pattaphalāni āharinti attho. **Seyyaṃ tyāhaṃ samokirinti** tava seyyaṃ ahaṃ kapikacchupalapattehi samantato avakirim.

146-147. **Sahāyānanti** mittānaṃ. **Samayoti** samāgamo. **Ñātīnanti** bandhūnaṃ. **Samitīti** sannipāto. **Āmantitā**ti maṅgalakiriyāvasena nimantitā. **Sasāminī**ti sabhattikā, saha bhattunāti attho. **No ca khohanti** no ca kho ahaṃ āmantitā āsinti yojanā. **Dussaṃ tyāhanti** dussaṃ te ahaṃ. **Apānudinti** corikāya avaharim aggaḥosiṃ.

149. Paccagghanti abhinavaṃ, mahagghaṃ vā. **Atāresinti** khipiṃ. **Gūthagandhinīti** gūthagandhagandhinī karīsavāyini.

151. Yaṃ gehe vijjate dhananti yaṃ gehe dhanaṃ upalabbhati, taṃ tuyhaṃ mayhañcāti amhākaṃ ubhinna samakaṃ tulyameva āsi. **Santesūti** vijjamānesu. **Dīpanti** patiṭṭhaṃ, puññakammaṃ sandhāya vadati.

152. Evaṃ sā petī tissāya pucchitamattaṃ katthetvā puna pubbe tassā vacanaṃ akatvā attanā kataṃ aparādhaṃ pakāsentī **“tadeva maṃ tva”**ntiādimāha. Tattha **tadevāti** tadā eva, mayhaṃ manussattabhāve ʒhitakāleyeva. Tathevāti vā pāṭho, yathā etarahi jātaṃ, taṃ tathā evāti attho. **Manti** attānaṃ niddisati, **tvanti** tissaṃ. **Avacāti** abhaṇi. Yathā pana avaca, taṃ dassetuṃ **“pāpakamma”**ntiādi vuttaṃ. **“Pāpakammāni”**ti pāḷi. **“Tvam pāpakammāniyeva karosi, pāpehi pana kammehi sugati sulabhā na hoti, atha kho duggati eva sulabhā”**ti yathā maṃ tvam pubbe avaca ovadi, taṃ tathevāti vadati.

153. Taṃ sutvā tissā **“vāmato maṃ tvam pacesī”**tiādinā tisso gāthā āha. Tattha **vāmato maṃ tvam pacesīti** vilomato maṃ tvam adhigacchasi, tuyhaṃ hitesimpi vipaccanīkakāriṇiṃ katvā maṃ gaṇhāsi. **Maṃ usūyasīti** mayhaṃ usūyasi, mayi issaṃ karosi. **Passa pāpānaṃ kammānaṃ, vipāko hoti yādisoti** pāpakānaṃ nāma kammānaṃ vipāko yādiso yathā ghorataro, taṃ paccakkhato passāti vadati.

154. Te aññe paricārentīti te ghare dāsiyo ābharaṇāni ca imāni tayā pubbe pariggahitāni idāni aññe paricārenti paribhuñjanti. **“Ime”**ti hi līngavipallāsena vuttaṃ. **Na bhogā honti sassatāti** bhogā nāmete na sassatā anavaṭṭhitā tāvakālikā mahāyagamanīyā, tasmā tadatthaṃ issāmacchariyādīni na kattabbānīti adhippāyo.

155. Idāni bhūtassa pitāti idāneva bhūtassa mayhaṃ puttassa pitā kuṭumbiko. **Āpaṇāti** āpaṇato imaṃ **gehaṃ ehiti** āgamissati. **Appeva te dade kiñcīti** gehaṃ āgato kuṭumbiko tuyhaṃ dātābbayuttakaṃ kiñci deyyadhammaṃ api nāma dadeyya. **Mā su tāva ito agāti** ito gehassa pacchā vatthuto mā tāva agamāsīti taṃ anukampamānā āha.

156. Taṃ sutvā petī attano ajjhāsayaṃ pakāsentī **“naggā dubbaṇṇarūpāmhi”**ti gāthamāha. Tattha **kopīnametaṃ itthīnanti** etaṃ naggadubbaṇṇatādikaṃ paṭicchadetabbatāya itthīnaṃ kopīnaṃ rundhaniyaṃ. **Mā maṃ bhūtapitāddasāti** tasmā bhūtassa pitā kuṭumbiko maṃ mā addakkhīti lajjamānā vadati.

157. Taṃ sutvā tissā sañjātanuddayā **“handā kiṃ vā tyāhaṃ dammī”**ti gāthamāha. Tattha **handāti** codanatthe nipāto. **Kiṃ vā tyāhaṃ dammīti** kiṃ te ahaṃ dammi, kiṃ vatthaṃ dassāmi, udāhu bhattanti. **Kiṃ vā tedha karomahanti** kiṃ vā aññaṃ te idha imasmiṃ kāle upakāraṃ karissāmi.

158. Taṃ sutvā petī **“cattāro bhikkhū saṅghato”**ti gāthamāha. Tattha **cattāro bhikkhū saṅghato, cattāro pana puggaleti** bhikkhusaṅghato saṅghavasena cattāro bhikkhū, puggalavasena cattāro bhikkhūti evaṃ aṭṭha bhikkhū yathāruciṃ bhojetvā taṃ dakkhiṇaṃ mama ādisa, mayhaṃ pattidānaṃ dehi. **Tadāhaṃ sukhitā hessanti** yadā tvam dakkhiṇaṃ mama uddisissasi, tadā ahaṃ sukhitā sukhappattā sabbakāmasamiddhinī bhavissāmīti attho.

159-161. Taṃ sutvā tissā tamatthaṃ attano sāmikassa ārocetvā dutiyadivase aṭṭha bhikkhū bhojetvā tassā dakkhiṇamādisi, sā tāvadeva paṭiladdhadibbasampattikā puna tissāya santikaṃ upasaṅkami. Tamatthaṃ dassetuṃ saṅgītikārehi **“sādhūti sā paṭissutvā”**tiādikā tisso gāthā ʒhapitā.

162-167. Upasaṅkamitvā ʒhitaṃ pana naṃ tissā **“abhikkantena vaṇṇenā”**tiādīhi tīhi gāthāhi

paṭipucchi. Itarā “**ahaṃ mattā**”ti gāthāya attānaṃ ācikkhitvā “**ciraṃ jīvāhī**”ti gāthāya tassā anumodanaṃ datvā “**idha dhammaṃ caritvānā**”ti gāthāya ovādaṃ adāsī. Tattha **tava dinnenā**ti tayā dinnena. **Asokaṃ virajaṃ ṭhānanti** sokābhāvena asokaṃ, sedajallikānaṃ pana abhāvena virajaṃ dibbaṭṭhānaṃ, sabbametaṃ devalokaṃ sandhāya vadati. **Āvāsanti ṭhānaṃ. Vasavattinanti** dibbena ādhipateyyena attano vasaṃ vattentānaṃ. **Samūlanti** salobhadosaṃ. Lobhadosā hi macchariyassa mūlaṃ nāma. **Aninditā**ti agarahitā pāsamsā, **saggamupehi ṭhānanti** rūpādīhi visayehi suṭṭhu aggattā “sagga”nti laddhanāmaṃ dibbaṭṭhānaṃ upehi, sugatiparāyaṇā hohīti attho. Sesam uttānameva.

Atha tissā taṃ pavattiṃ kuṭumbikassa ārocesi, kuṭumbiko bhikkhūnaṃ ārocesi, bhikkhū bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi, taṃ sutvā mahājano paṭiladdhasaṃvego vineyya maccherādimalaṃ dānasīlādirato sugatiparāyaṇo ahoṣīti.

Mattāpetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Nandāpetivatthuvaṇṇanā

Kāḷī dubbaṇṇarūpāsīti idaṃ satthari jetavane viharante nandaṃ nāma petiṃ ārabba vuttaṃ. Sāvattiyā kira avidūre aññatarasmiṃ gāmake nandisenā nāma upāsako ahoṣi saddho pasanno. Bhariyā panassa nandā nāma assaddhā appasannā maccharinī caṇḍī pharusavacanā sāmike agāravā aggatissā sassaṃ corivādena akkosati paribhāsati. Sā aparena samayena kālaṃ katvā petayoniyam nibbattitvā tasseva gāmassa avidūre vicarantī ekadivasaṃ nandisenassa upāsakassa gāmato nikkhamantassa avidūre attānaṃ dassesi. So taṃ disvā –

168. “Kāḷī dubbaṇṇarūpāsī, pharusā bhīrudassanā;
Piṅgalāsī kaḷārāsī, na taṃ maññāmi mānusi”nti. –

Gāthāya ajjhabhāsī. Tattha **kāḷī**ti kāḷavaṇṇā, jhāmaṅgārasadiso hissā vaṇṇo ahoṣi. **Pharusāti** kharagattā. **Bhīrudassanāti** bhayānakadassanā sappaṭibhayākārā. “Bhīrudassanā”ti vā pāṭho, bhāriyadassanā, dubbaṇṇatādīnā duddasikāti attho. **Piṅgalāti** piṅgalalocanā. **Kaḷārāti** kaḷāradantā. **Na taṃ maññāmi mānusi**nti ahaṃ taṃ mānusiṃti na maññāmi, petimeva ca taṃ maññāmiṃti adhippāyo. Taṃ sutvā peti attānaṃ pakāsentī –

169. “Ahaṃ nandā nandisenā, bhariyā te pure ahaṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **ahaṃ nandā nandisenāti** sāmi nandisenā ahaṃ nandā nāma. **Bhariyā te pure ahunti** purimajātiyaṃ tuyhaṃ bhariyā ahoṣiṃ. Ito paraṃ –

170. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Tassa upāsakassa pucchā. Athassa sā –

171. “Caṇḍī ca pharusā cāsīṃ, tayi cāpi agāravā;
Tāhaṃ duruttaṃ vatvāna, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Vissajjesi. Puna so –

172. “Handuttarīyaṃ dadāmi te, imaṃ dussaṃ nivāsaya;
Imaṃ dussaṃ nivāsetvā, ehi nessāmi taṃ gharaṃ.

173. “Vatthañca annapānañca, lacchasi tvam gharam gatā;
Putte ca te passissasi, suñisāyo ca dakkhasī”’ti. – athassa sā –
174. “Hatthena hatthe te dinnaṃ, na mayhaṃ upakappati;
Bhikkhū ca sīlasampanne, vītarāge bahussute.
175. “Tappehi annapānena, mama dakkhiṇamādisa;
Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”’ti. –

Dve gāthā abhāsi. Tato –

176. “Sādhūti so paṭissutvā, dānaṃ vipulamākiri;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca;
Chattaṃ gandhañca mālañca, vividhā ca upāhanā.
177. “Bhikkhū ca sīlasampanne, vītarāge bahussute;
Tappetvā annapānena, tassā dakkhiṇamādisī.
178. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
179. “Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārinī;
Vicittavatthābharaṇā, sāmikaṃ upasaṅkamī”’ti. –

Catasso gāthā saṅgītikārehi vuttā. Tato paraṃ –

180. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvam tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.
181. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
182. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.
183. “Ahaṃ nandā nandisena, bhariyā te pure ahuṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
184. “Tava dinnena dānena, modāmi akutobhayā;
Ciraṃ jīva gahapati, saha sabbehi ñātibhi;
Asokaṃ virajaṃ khemaṃ, āvāsaṃ vasavattinaṃ.
185. “Idha dhammaṃ caritvāna, dānaṃ datvā gahapati;
Vineyya maccheramalaṃ samūlaṃ, anindīto saggamupehi ṭhāna”’nti. –

Upāsakassa ca petiyā ca vacanapaṭivacanagāthā.

176. Tattha **dānaṃ vipulamākiri**ti ukkhiṇeyyakhetto deyyadhammabījaṃ vipakiranto viya mahādānaṃ pavattesi. Sesam anantaravatthusadisameva.

Evam sã attano dibbasampattiṃ tassã ca kãraṇaṃ nandisenassa vibhãvetvã attano vasanaṭṭhãnameva gatã. Upãsako taṃ pavattiṃ bhikkhũnaṃ ãrocesi, bhikkhũ bhagavato ãrocesuṃ. Bhagavã tamatthaṃ aṭṭhupattiṃ katvã sampattaparisiyã dhammaṃ desesi. Sã desanã mahãjanassa sãtthikã ahosĩti.

Nandãpetivatthuvaṇṇanã niṭṭhitã.

5. Maṭṭhakuṇḍalĩpetavatthuvaṇṇanã

Alaṅkato maṭṭhakuṇḍalĩti idaṃ satthari jetavane viharante maṭṭhakuṇḍalĩdevaputtaṃ ãrabbha vuttaṃ. Tattha yaṃ vattabbaṃ, taṃ paramatthadĩpaniyaṃ vimãnavatthuvaṇṇanãyaṃ maṭṭhakuṇḍalĩvimãnavatthuvaṇṇanãya (vi. va. aṭṭha. 1206 maṭṭhakuṇḍalĩvimãnavatthuvaṇṇanã) vuttameva, tasmã tattha vuttanayeneva veditabbaṃ.

Ettha ca maṭṭhakuṇḍalĩdevaputtassa vimãnadevatãbhãvato tassa vatthu yadipi vimãnavatthupãliyaṃ saṅghaṃ ãropitaṃ, yasmã pana so devaputto adinnapubbakabrãhmaṇassa puttasokena susãnaṃ gantvã ãlãhanaṃ anupariyãyivã rodantassa sokaharaṇatthaṃ attano devarũpaṃ paṭisaṃharitvã haricandanussado bãhã paggayha kandanto dukkhãbhikhũtãkãrena peto viya attãnaṃ dassesi. Manussatãbhãvato apetattã petapariyãyopi labbhati evãti tassa vatthu petavatthupãliyaṃ saṅghaṃ ãropitanti daṭṭhabbaṃ.

Maṭṭhakuṇḍalĩpetavatthuvaṇṇanã niṭṭhitã.

6. Kaṇhapetavatthuvaṇṇanã

Uṭṭhehi kaṇha kiṃ sesĩti idaṃ satthã jetavane viharanto aññataraṃ mataputtaṃ upãsakaṃ ãrabbha kãthesi. Sãvatthiyaṃ kira aññatarassa upãsakassa putto kãlamakãsi. So tena sokasallasamappito na nhãyati, na bhuñjati, na kammante vicãreti, na buddhupaṭṭhãnaṃ gacchati, kevalaṃ, “tãta piyaputtaka, maṃ ohãya kahaṃ paṭhamataraṃ gatosi”tiãdĩni vadanto vippalapati. Satthã paccũsasamaye lokaṃ olokeno tassa sotãpattiphalũpanissayaṃ disvã punadivase bhikkhusaṅghaparivuto sãvatthiyaṃ piṇḍãya caritvã katabhattakicco bhikkhũ uyyojetvã ãnandattherena pacchãsamaṇena tassa gharadvãraṃ agamãsi. Satthu ãgatabhãvaṃ upãsakassa ãrocesuṃ. Athassa gehajano gehadvãre ãsanaṃ paññãpetvã satthãraṃ nisĩdãpetvã upãsakam pariggahetvã satthu santikaṃ upanesi. Ekamantaṃ nisinnaṃ taṃ disvã “kiṃ, upãsaka, socasi”ti vatvã “ãma, bhante”ti vutte, “upãsaka, porãṇakapaṇḍitã paṇḍitãnaṃ kathaṃ sutvã mataputtaṃ nãnucosĩsũ”ti vatvã tena yãcito atĩtaṃ ãhari.

Atĩte dvãravatĩnagare dasa bhãtikarãjãno ahesuṃ – vãsudevo baladevo candadevã sũriyadevo aggidevo varuṇadevo ajjuno pajjuno ghaṭapaṇḍito ãnkuro cãti. Tesu vãsudevamahãrãjassa piyaputto kãlamakãsi. Tena rãjã sokapareto sabbakiccãni pahãya mañcassa aṭaniṃ pariggahetvã vippalapanto nipajji. Tasmĩṃ kãle ghaṭapaṇḍito cintesi – “ṭhapetvã maṃ añño koci mama bhãtu sokaṃ pariharituṃ samattho nãma natthi, upãyenassa sokaṃ harissãmi”ti. So ummattakavesaṃ gahetvã “sasam me detha, sasam me dethã”ti ãkãsaṃ olokeno sakalanagaraṃ vicari. “Ghaṭapaṇḍito ummattako jãto”ti sakalanagaraṃ saṅkhubhi.

Tasmĩṃ kãle rohiṇeyyo nãma amacco vãsudevãrañño santikaṃ gantvã tena saddhiṃ kathaṃ samuṭṭhãpentõ –

207. “Uṭṭhehi kaṇha kiṃ sesi, ko attho supanena te;
Yo ca tuyhaṃ sako bhãtã, hadayaṃ cakkhu ca dakkhiṇaṃ;
Tassa vãtã balĩyanti, sasam jappati kesavã”ti. – imaṃ gãthamãha;

207. Tattha **kaṇhāti** vāsudevaṃ gottenālapati. **Ko attho supanena** teti supanena tuyhaṃ kā nāma vaḍḍhi. **Sako bhātāti** sodariyo bhātā. **Hadayaṃ cakkhu ca dakkhiṇanti** hadayena ceva dakkhiṇacakkhunā ca sadisoti attho. **Tassa vātā baliyantīti** tassa aparāparaṃ uppajjamānā ummādavātā balavanto hontī vaḍḍhanti abhibhavanti. **Sasaṃ jappatīti** “sasaṃ me dethā”ti vippalapati. **Kesavāti** so kira kesānaṃ sobhanānaṃ atthitāya “kesavo”ti voharīyati. Tena naṃ nāmena ālapati.

Tassa vacanaṃ sutvā sayanato uṭṭhitabhāvaṃ dīpento satthā abhisambuddho hutvā –

208. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, rohiṇeyyassa kesavo;
Taramānarūpo vuṭṭhāsī, bhātu sokena aṭṭito”ti. – imaṃ gāthamāha;

Rājā uṭṭhāya sīghaṃ pāsādā otarivā ghaṭapaṇḍitassa santikaṃ gantvā ubhosu hatthesu naṃ daḷhaṃ gahetvā tena saddhiṃ sallapanto –

209. “Kiṃ nu ummattarūpova, kevalaṃ dvāraṃ imaṃ;
Saso sasoti lapasi, kīdisaṃ sasamicchasi.

210. “Sovaṇṇamayaṃ maṇimayaṃ, lohamayaṃ atha rūpiyamayaṃ;
Saṅkhasilāpavālamayaṃ, kārayissāmi te sasaṃ.

211. “Santi aññepi sasakā, araññavanagocarā;
Tepi te ānayissāmi, kīdisaṃ sasamicchasi”ti. –

Tisso gāthāyo abhāsi.

209-211. Tattha ummattarūpovāti ummattako viya. **Kevalanti** sakalaṃ. **Dvārakanti** dvāravatīnagaraṃ vicaranto. **Saso sasoti lapasīti** saso sasoti vilapasi. **Sovaṇṇamayanti** suvaṇṇamayaṃ. **Lohamayanti** tambalohamayaṃ. **Rūpiyamayanti** rajatamayaṃ. Yaṃ icchasi taṃ vadehi, atha kena socasi. Aññepi araññe vanagocarā sasakā atthi, te te ānayissāmi, vada, bhadrāmukha, kīdisaṃ sasamicchasiṭi ghaṭapaṇḍitaṃ “sasena atthiko”ti adhippāyena sasena nimantesi. Taṃ sutvā ghaṭapaṇḍito –

212. “Nāhamete sase icche, ye sasā pathavissitā;
Candato sasamicchāmi, taṃ me ohara kesavā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **oharāti** ohārehi. Taṃ sutvā rājā “nissamsayaṃ me bhātā ummattako jāto”ti domanassapatto –

213. “So nūna madhuraṃ ñāti, jīvitam vijahissasi;
Apatthiyam patthayasi, candato sasamicchasi”ti. –

Gāthamāha. Tattha **ñāti**ti kaniṭṭhaṃ ālapati. Ayamettha attho – mayhaṃ piyañāti yaṃ atimadhuraṃ attano **jīvitam**, taṃ **vijahissasi** maññe, yo apatthayitabbaṃ patthesīti.

Ghaṭapaṇḍito rañño vacanaṃ sutvā niccalova ṭhatvā “bhātika, tvaṃ candato sasaṃ patthentassa taṃ alabhitvā jīvitakkhaya bhavissatīti jānanto kasmā matam puttam alabhitvā anusocasī”ti imamattham dīpento –

214. “Evaṃ ce kaṇha jānāsī, yathaññamanusāsasi;
Kasmā pure matam puttam, ajjāpi manusocasī”ti. –

Gāthamāha. Tattha **evaṃ ce, kaṇha, jānāsīti**, bhātika, kaṇhanāmaka mahārāja, “alabbhaneyyavatthu nāma na patthetabba”nti yadi evaṃ jānāsi. **Yathaññanti** evaṃ jānantova yathā aññaṃ anusāsasi, tathā akatvā. **Kasmā pure matam puttanti** atha kasmā ito catumāsamatthake matam puttam ajjāpi anusocasīti.

Evaṃ so antaravīthiyaṃ t̥hitakova “ahaṃ tāva evaṃ paññāyamānaṃ patthemi, tvaṃ pana apaññāyamānassatthāya socasī”ti vatvā tassa dhammaṃ desento –

215. “Na yaṃ labbhā manussena, amanussena vā pana;
Jāto me mā mari putto, kuto labbhā alabbhiyaṃ.

216. “Na mantā mūlabhesajjā, osadhehi dhanena vā;
Sakkā ānayituṃ kaṇha, yaṃ petamanusocasī”ti. – gāthādvayamāha;

215. Tattha **yanti**, bhātika, yaṃ “evaṃ **jāto me putto mā marī**”ti **manussena** vā devena **vā pana na labbhā** na sakkā laddhuṃ, taṃ tvaṃ patthesi, taṃ panetaṃ **kuto labbhā**, kena kāraṇena laddhuṃ sakkā. Yasmā **alabbhiyaṃ** alabbhaneyyavatthu nāmetanti attho.

216. **Mantāti** mantappayogena. **Mūlabhesajjāti** mūlabhesajjena. **Osadhehīti** nānāvidhehi osadhehi. **Dhanena vāti** koṭisatasankhena dhanena vāpi. Idaṃ vuttam hoti – yaṃ petamanusocasi, taṃ etehi mantappayogādīhipi ānetuṃ na sakkāti.

Puna ghaṭapaṇḍito “bhātika, idaṃ maraṇaṃ nāma dhanena vā jātiyā vā vijjāya vā sīlena vā bhāvanāya vā na sakkā paṭibāhīti”nti dassento –

217. “Mahaddhanā mahābhogā, raṭṭhavantopi khattiyā;
Pahūtadhanadhaññāse, tepi no ajarāmarā.

218. “Khattiyā brāhmaṇā vessā, suddā caṇḍālapukkussā;
Ete caññe ca jātiyā, tepi no ajarāmarā.

219. “Ye mantam parivattenti, chaḷaṅgaṃ brahmacintitaṃ;
Ete caññe ca vijjāya, tepi no ajarāmarā.

220. “Isayo vāpi ye santā, saññatattā tapassino;
Sarīraṃ tepi kālena, vijahanti tapassino.

221. “Bhāvitattā arahanto, katakiccā anāsavā;
Nikkhipanti imaṃ dehaṃ, puññapāparikkhayā”ti. –

Pañcahi gāthāhi rañño dhammaṃ desesi.

217. Tattha **mahaddhanāti** nidhānagatasseva mahato dhanassa atthitāya bahudhanā. **Mahābhogāti** devabhogasadisāya mahatiyā bhogasampattiyā samannāgatā. **Raṭṭhavantoti** sakalaraṭṭhavanto. **Pahūtadhanadhaññāseti** tiṇṇaṃ catunnaṃ vā saṃvaccharānaṃ atthāya nidahitvā t̥hapetabbassa nīccaparibbayabhūtassa dhanadhaññassa vasena aperiyaṇṭadhaññā. **Tepi no ajarāmarāti** tepi evaṃ mahāvibhavā mandhātumahāsudassanādayo khattiyā ajarāmarā nāhesuṃ, aññadatthu maraṇamukhameva anupaviṭṭhāti attho.

218. **Eteti** yathāvuttakhattiyādayo. **Aññeti** aññatarā evaṃbhūtā ambaṭṭhādayo. **Jātiyāti** attano jātinimittaṃ ajarāmarā nāhesunti attho.

219. Mantanti vedaṃ. **Parivattenti** sajjhāyanti vācenti ca. Atha vā **parivattenti** vedaṃ anuparivattentā homaṃ karontā japanti. **Chalaṅganti** sikkhākappaniruttibyākaraṇajotisatthachandovicītisaṅkhātehi chahi aṅgehi yuttaṃ. **Brahmacintitanti** brāhmaṇānamatthāya brahmaṇā cintitaṃ kathitaṃ. **Vijjāyāti** brahmasadisavijjāya samannāgatā, tepi no ajarāmarāti attho.

220-221. Isayoti yamaniyamādīnaṃ paṭikūlasaññādīnaṃca esanaṭṭhena isayo. **Santāti** kāyavācāhi santasabhāvā. **Saññatattāti** rāgādīnaṃ saṃyamena saṃyatacittā. Kāyatapanasaṅkhāto tapo etesaṃ atthīti **tapassino**. Puna **tapassinoti** saṃvarakā. Tena evaṃ tapanissitakā hutvā sarīrena ca vimokkhaṃ pattukāmāpi saṃvarakā sarīraṃ vijahanti evāti dasseti. Atha vā **isayoti** adhisīlasikkhādīnaṃ esanaṭṭhena isayo, tadatthaṃ tappaṭipakkhānaṃ pāpadhammānaṃ vūpasamena santā, ekārammaṇe cittassa saṃyamena saññatattā, sammappadhānayogato vīriyatāpena tapassino, sappayogā rāgādīnaṃ santapanena tapassinoti yojetabbaṃ. **Bhāvitattāti** catusaccakammaṭṭhānabhāvanāya bhāvitacittā.

Evaṃ ghaṭapaṇḍitena dhamme kathite taṃ sutvā rājā apagatasokasallo pasannamānaso ghaṭapaṇḍitaṃ pasaṃsanto –

222. “Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghaṭasittaṃva pāvakaṃ;
Vārinā viya osiṅcaṃ, sabbaṃ nibbāpaye daraṃ.

223. “Abbaḥi vata me sallaṃ, sokaṃ hadayanissitaṃ;
Yo me sokaparetassa, puttasokaṃ apānudi.

224. “Svāhaṃ abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna bhātika.

225. “Evaṃ karonti sappaññā, ye honti anukampakā;
Nivattayanti sokamhā, ghaṭo jeṭṭhaṃva bhātaraṃ.

226. “Yassa etādisā honti, amaccā paricārakā;
Subhāsitena anventi, ghaṭo jeṭṭhaṃva bhātara’nti. – sesagāthā abhāsi;

225. Tattha **ghaṭo jeṭṭhaṃva bhātaraṃ** yathā ghaṭapaṇḍito attano jeṭṭhabhātaraṃ mataputtasokābhibhūtaṃ attano upāyakosallena ceva dhammakathāya ca tato puttasokato vinivattayi, evaṃ aññepi sappaññā ye honti anukampakā, te ñātīnaṃ upakāraṃ karontīti attho.

226. Yassa etādisā hontīti ayaṃ abhisambuddhagāthā. Tassattho – yathā yena kāraṇena puttasokaparetam rājānaṃ vāsudevaṃ ghaṭapaṇḍito sokaharaṇatthāya subhāsitena anvesi anuesi, **yassa** aññassāpi **etādisā** paṇḍitā **amaccā** paṭiladdhā assu, tassa kuto sokoti! Sesagāthā heṭṭhā vuttatthā evāti.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “evaṃ, upāsaka, porāṇakapaṇḍitā paṇḍitānaṃ kathaṃ sutvā puttasokaṃ hariṃsū”ti vatvā saccāni pakāsetvā jātaṃ samodhānesi. Saccapariyosāne upāsako sotāpattiphale patiṭṭhahīti.

Kaṇhapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Dhanapālasetṭhipetavattuvaṇṇanā

Naggo dubbannaṃ rūposīti idaṃ satthari jetavane viharante dhanapālapetaṃ ārabha vuttaṃ. Anuppanne kira buddhe paṇṇaraṭṭhe erakacchanagare dhanapālako nāma setṭhi ahosi assaddho appasanno kadariyo natthikadiṭṭhiko. Tassa kiriyā pālito eva viññāyati. So kālaṃ katvā marukantāre peto

hutvā nibbatti. Tassa tālakkhandhappamāṇo kāyo ahosi, samuṭṭhitacchavi pharuso, virūpakeso, bhayānako, dubbaṇṇo ativiya virūpo bībhacchadassano. So pañcapanṇāsa vassāni bhattasitthaṃ vā udakabinduṃ vā alabhanto visukkhakaṇṭhoṭṭhajivho jighacchāpipāsābhībhūto ito cito ca paribbhamati.

Atha amhākaṃ bhagavati loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakke anukkamena sāvattthiyaṃ viharante sāvattthivāsino vāñijā pañcamattāni sakaṭasatāni bhaṇḍassa pūretvā uttarāpathaṃ gantvā bhaṇḍaṃ vikkiṇitvā paṭiladdhabhaṇḍaṃ sakaṭesu āropetvā paṭinivattamānā sāyanhasamaye aññataraṃ sukkhanadiṃ pāpuṇitvā tattha yānaṃ muñcitvā rattiyaṃ vāsaṃ kappesaṃ. Atha so peto pipāsābhībhūto pānīyassatthāya āgantvā tattha bindumattampi pānīyaṃ alabhivā vīgatāso chinnaṃūlo viya tālo chinnaṃpādo pati. Taṃ disvā vāñijā –

227. “Naggo dubbaṇṇarūposi, kiso dhamanisanthato;
Upphāsuliko kisiko, ko nu tvamasi mārisā”ti. –

Imāya gāthāya pucchimsu. Tato peto –

228. “Ahaṃ bhadante petomhi, duggato yamalokiko;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gato”ti. –

Attānaṃ āvikatvā puna tehi –

229. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, petalokaṃ ito gato”ti. –

Katakammaṃ pucchito pubbe nibbattaṭṭhānato paṭṭhāya atītaṃ paccuppannaṃ anāgatañca attano pavattiṃ dassento tesaṃca ovādaṃ dento –

230. “Nagaraṃ atthi paṇṇānaṃ, erakacchanti vissutaṃ;
Tattha seṭṭhi pure āsiṃ, dhanapālotaṃ maṃ vidū.

231. “Asīti sakaṭavāhānaṃ, hiraññassa ahosi me;
Pahūtaṃ me jātarūpaṃ, muttā veḷuriyā bahū.

232. “Tāva mahaddhanassāpi, na me dātuṃ piyaṃ ahu;
Pidahitvā dvāraṃ bhuñjiṃ, mā maṃ yācanakāddasaṃ.

233. “Assaddho maccharī cāsiṃ, kadariyo paribhāsako;
Dadantānaṃ karontānaṃ, vārayissaṃ bahū jane.

234. “Vipāko natthi dānassa, saṃyamassa kuto phalaṃ;
Pokkharaññodapānāni, ārāmāni ca ropite;
Papāyo ca vināsesiṃ, dugge saṅkamanāni ca.

235. “Svāhaṃ akatakalyāṇo, katapāpo tato cuto;
Upapanno pettivisaṃ, khuppiṃpāsasamappito.

236. “Pañcapanṇāsa vassāni, yato kālaṅkato ahaṃ;
Nābhijānāmi bhuttaṃ vā, pītaṃ vā pana pānīyaṃ.

237. “Yo saṃyamo so vināso, yo vināso so saṃyamo;
Petā hi kira jānanti, yo saṃyamo so vināso.

238. “Ahaṃ pure saṃyamissaṃ, nādāsiṃ bahuke dhane;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimattano;
Svāhaṃ pacchānutappāmi, attakammaphalūpago.
239. “Uddhaṃ catūhi māsehi, kālakiriyā bhavissati;
Ekantakaṭukaṃ ghoraṃ, nirayaṃ papatissahaṃ.
240. “Catukkaṇṇaṃ catudvāraṃ, vibhattaṃ bhāgaso mitaṃ;
Ayopākārapariyantāṃ, ayasā paṭikujjitaṃ.
241. “Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasataṃ, pharivā tiṭṭhati sabbadā.
242. “Tatthāhaṃ dīghamaddhānaṃ, dukkhaṃ vedissa vedanaṃ;
Phalaṃ pāpassa kammaṃ, tasmā socāmaṃ bhusaṃ.
243. “Taṃ vā vadāmi bhaddaṃ vo, yāvattettha samāgatā;
Mākattha pāpakaṃ kammaṃ, āvi vā yadi vā raho.
244. “Sace taṃ pāpakaṃ kammaṃ, karissatha karotha vā;
Na vo dukkhā pamutyatthi, uppaccāpi palāyataṃ.
245. “Matteyyā hotha petteyyā, kule jeṭṭhāpacāyikā;
Sāmaññā hotha brahmaññā, evaṃ saggamaṃ gamissathā”ti. –

Imā gāthā abhāsi.

230-231. Tattha **paṇṇānanti** paṇṇānāmaratṭhassa evaṃnāmakānaṃ rājūnaṃ. **Erakacchanti** tassa nagarassa nāmaṃ. **Tatthāti** tasmiṃ nagare. **Pureti** pubbe atītattabhāve. **Dhanapāloti maṃ vidūti** “dhanapālaseṭṭhī”ti maṃ jānanti. Tayidaṃ nāmaṃ tadā mayhaṃ atthānugatamevāti dassento “**asīti**”ti gāthamāha. Tattha **asīti sakaṭavāhānanti** vīsatikhāriko vāho, yo sakaṭanti vuccati. Tesāṃ sakaṭavāhānaṃ asīti hiraññassa tathā kahāpaṇassa ca me ahosīti yojanā. **Pahūtaṃ me jātarūpanti** suvaṇṇampi pahūtaṃ anekabhāraparimāṇaṃ ahosīti sambandho.

232-233. **Na me dātuṃ piyaṃ ahūti** dānaṃ dātuṃ mayhaṃ piyaṃ nāhosi. **Mā maṃ yācanakāddasunti** “yācakā mā maṃ passimsū”ti pidahitvā gehadvāraṃ bhuñjāmi. **Kadariyoti** thaddhamaccharī. **Paribhāsakoti** dānaṃ dente disvā bhayena santajjako. **Dadantānaṃ karontānanti** upayogatthe sāmivacanaṃ, dānāni dadante puññāni karonte. **Bahū janeti** bahū satte. Dadantānaṃ vā karontānaṃ vā samudāyabhūtaṃ bahuṃ janaṃ puññakammato **vārayissaṃ** nivāresim.

234-236. **Vipāko natthi dānassāti**adi dānādīnaṃ nivāraṇe kāraṇadassanaṃ. Tattha **vipāko natthi dānassāti** dānakammaṃ phalaṃ nāma natthi, kevalaṃ puññaṃ puññanti dhanavināso evāti dīpeti. **Saṃyamassāti** sīlasaṃyamassa. **Kuto phalanti** kuto nāma phalaṃ labbhati, niratthakameva sīlarakkhaṇanti adhippāyo. **Ārāmānīti** ārāmūpavanānīti attho. **Papāyoti** pānīyasālā. **Duggeti** udakacikkhallānaṃ vasena duggamaṭṭhānāni. **Saṅkamanānīti** setuyo. **Tato cutoti** tato manussalokato cuto. **Pañcapanṇāsāti** pañcapanṇāsa. **Yato kālakato ahanti** yadā kālakatā ahaṃ, tato paṭṭhāya. **Nābhijānāmīti** ettakaṃ kālaṃ bhuttaṃ vā pītaṃ vā kiñci na jānāmi.

237-38. **Yo saṃyamo so vināsoti** lobhādivasena yaṃ saṃyamaṇaṃ kassaci adānaṃ, so imesaṃ sattānaṃ vināso nāma petayoniyāṃ nibbattapetaṇaṃ mahābyasanassa hetubhāvato. “Yo vināso so saṃyamo”ti iminā yathāvuttassa atthassa ekantikabhāvaṃ vadati. **Petā hi kira jānantīti** ettha hi-saddo

avadhāraṇe, kira-saddo arucisūcane. “Saṃyamo deyyadhammassa apariccāgo vināsahetū”ti imamatthaṃ petā eva kira jānanti paccakkhato anubhuyyamanāntā, na manussāti. Nayidaṃ yuttaṃ manussānampi petānaṃ viya khuppiṃpāsādīhi abhibhuyyamanānaṃ dissamanāntā. Petā pana purimattabhāve katakammassa pākaṭabhāvato tamatthaṃ suṭṭhutarāṃ jānanti. Tenāha – “**ahaṃ pure saṃyamissa**”ntiādi. Tattha **saṃyamissanti** sayampi dānādipuññakiriyato saṃyamaṇaṃ saṅkocaṃ akāsiṃ. **Bahuke dhaneti** mahante dhane vijjamāne.

243. Tanti tasmā. Voti tumhe. Bhaddaṃ voti bhaddaṃ kalyāṇaṃ sundaraṃ tumhākaṃ hotūti vacanaseso. **Yāvattettha samāgatā**ti yāvanto yāvatakā ettha samāgatā, te sabbe mama vacanaṃ suṇāthāti adhippāyo. **Āvīti** pakāsaṇaṃ paresaṃ pākaṭavasena. **Rahoti** paṭicchannaṃ apākaṭavasena. **Āvi vā** pāṇātipātādīmusāvādādīkāyavacīpayogavasena, **yadi vā raho** abhijjhādivasena **pāpakaṃ** lāmaṃ akusalakammaṃ **mākattha** mā karittha.

244. Sace taṃ pāpakaṃ kammanti atha pana taṃ pāpakammaṃ āyatīṃ **karissatha**, etarahi **vā karotha**, nirayādīsu catūsu apāyesu manussesu ca appāyukatādivasena tassa phalabhūtā dukkhato **pamutti** pamokkho nāma **natthi**. **Uppaccāpi palāyanti** uppativā ākāsaṇa gacchantānampi mokkho natthiyevāti attho. “**Upeccā**”tipi pāḷi, ito vā etto vā palāyante tumhe anubandhissatīti adhippāyena upecca sañcicca palāyantānampi tumhākaṃ tato mokkho natthi, gatikālādīpaccayantarasaṃvāyē pana sati vipaccatiyevāti attho. Ayañca attho –

“Na antalikkhe na samuddamajjhe, na pabbatānaṃ vivaraṃ pavissa;
Na vijjatī so jagatippadeso, yatthaṭṭhito mucceyya pāpakammā”ti. (dha. pa. 127; mi. pa. 4.2.4)

Imāya gāthāya dīpetabbo.

245. Matteyyāti mātuhiṭā. **Hothāti** tesāṃ upaṭṭhānādīni karotha. Tathā **petteyyāti** veditabbā. **Kule jetṭhāpacāyikāti** kule jetṭhakānaṃ apacāyanakarā. **Sāmaññāti** samaṇapūjakā. Tathā **brahmaññāti** bāhitapāpāpūjakāti attho. **Evamaṃ saggamaṃ gamissathāti** iminā mayā vuttanayena puññāni katvā devalokaṃ upapajjissathāti attho. Yaṃ panettha atthato na vibhattaṃ, taṃ heṭṭhā khallāṭiyapetavattuādīsu vuttanayeneva veditabbāṃ.

Te vāṇijā tassa vacanaṃ sutvā saṃvegajātā taṃ anukampamānā bhājanehi pāṇiyāṃ gahetvā taṃ sayāpetvā mukhe āsiñcīṃsu. Tato mahājanena bahuvelaṃ āsittaṃ udakaṃ tassa petassa pāpabalena adhogaḷaṃ na otiṇṇaṃ, kuto pipāsaṃ paṭivinessati. Te taṃ pucchīṃsu – “api te kāci assāsamattā laddhā”ti. So āha – “yadi me ettakehi janehi ettakaṃ velaṃ āsiñcamānaṃ udakaṃ ekabindumattampi paragaḷaṃ pavitṭhaṃ, ito petayonito mokkho mā hotū”ti. Atha te vāṇijā taṃ sutvā ativiya saṃvegajātā “atthi pana koci upāyo pipāsāvūpasamāyā”ti āhaṃsu. So āha – “imasmiṃ pāpakamme khīṇe tathāgatassa vā tathāgatasāvākānaṃ vā dāne dinne mama dānamuddisissati, ahaṃ ito petattato muccissāmi”ti. Taṃ sutvā vāṇijā sāvattīṃ gantvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā taṃ pavattīṃ ārocetvā saraṇāni sīlāni ca gahetvā buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa sattāhaṃ dānaṃ datvā tassa petassa dakkhiṇaṃ ādisīṃsu. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattīṃ katvā catunnaṃ parisānaṃ dhammaṃ desesi. Mahājano ca lobhādīmaccheramaḷaṃ pahāya dānādīpuññābhīrato ahoṣīti.

Dhanapālasaṭṭhipetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Cūlaseṭṭhipetavattuvaṇṇanā

Naggo kiso pabbajitosi, bhanteti idaṃ satthari veḷuvane viharante cūlaseṭṭhipetaṃ ārabba vuttaṃ. Bārāṇasiyaṃ kira eko gahapati assaddho appasanno maccharī kadariyo puññakiriyāya anādaro cūlaseṭṭhi nāma ahoṣi. So kālaṃ katvā petesu nibbatti, tassa kāyo apagatamaṃsalohito

at̥ṭhinhārucammamatto muṇḍo apetavattho ahoṣi. Dhītā panassa anulā andhakavinde sāmikassa gehe vasantī pītaṃ uddissa brāhmaṇe bhojetukāmā taṇḍulādīni dānūpakaraṇāni sajjesi. Taṃ ñatvā peto āsāya ākāseṇa tattha gacchanto rājagahaṃ sampāpuṇi. Tena ca samayena rājā ajātasattu devadattena uyyojito pītaṃ jīvītā voropetvā tena vip̥paṭṭisāreṇa dussupinena ca niddaṃ anupagacchanto uparipāsādaragato caṅkamanto taṃ petaṃ ākāseṇa gacchantaṃ disvā imāya gāthāya puṇḍu –

246. “Naggo kiso pabbajitosi bhante, rattim̐ kuhiṃ gacchasi kissahetu;
Ācikkha me taṃ api sakkuṇemu, sabbena vittaṃ paṭipādaye tuva’nti.

Tattha **pabbajitoti** samaṇo. Rājā kira taṃ naggatā muṇḍattā ca “naggo samaṇo aya’nti saññāya “naggo kiso pabbajitosi’nti adīmaṇa. **Kissahetūti** kinnimittaṃ. **Sabbena vittaṃ paṭipādaye** tuvanti vittiyā upakaraṇabhūtaṃ vittaṃ sabbena bhogena tuyhaṃ ajjhāsayanurūpaṃ, sabbena vā ussāheṇa paṭipādeyyaṃ sampādeyyaṃ. Tathā kātuṃ mayhaṃ appeva nāma sakkuṇeyyāma, tasmā **ācikkha me taṃ**, etaṃ tava āgamanakāraṇaṃ mayhaṃ kathehīti attho.

Evam̐ raññā puṭṭho peto attano pavattim̐ kathento tisso gāthā abhāsi –

247. “Bārāṇasī nagaraṃ dūraghuṭṭhaṃ, tatthāhaṃ gahapati aḍḍhako ahu dīno;
Adātā gedhitamaṇo āmisasmim̐, dussilyena yamavisayamhi patto.

248. “So sūcīkāya kilamito tehi,
Teneva ñātīsu yāmi āmisakiñcikkahetu;
Adānasīlā na ca saddahanti,
‘Dānaphalaṃ hoti paramhi loke’.

249. “Dhītā ca mayhaṃ lapate abhikkhaṇaṃ, dassāmi dānaṃ pitūnaṃ pitāmahānaṃ;
Tamupakkhaṭaṃ parivisyanti brāhmaṇā, yāmi ahaṃ andhakavindaṃ bhuttu’nti.

247. Tattha **dūraghuṭṭhanti** dūrato eva guṇakittanavasena ghoṣitaṃ, sabbattha vissutaṃ pākaṭanti attho. **Aḍḍhakoti** aḍḍho mahāvibhavo. **Dīnoti** nihīnacitto adānajjhāsayo. Tenāha **“adātā”**ti. **Gedhitamaṇo āmisasminti** kāmāmise laggacitto gedhaṃ āpanno. **Dussilyena yamavisayamhi** pattoti attanā katena dussīlakammaṇā yamavisayaṃ petalokaṃ patto amhi.

248. **So sūcīkāya kilamitoti** so ahaṃ vijjhanat̥ṭhena sūcisadisatāya “sūcīkā”ti laddhanāmāya jighacchāya kilamito nirantaraṃ vijjhamāno. “Kilamatho”ti icceva vā pāṭho. **Tehīti** “dīno”ti adīnaṃ vuttehi pāpakammehi kāraṇabhūtehi. Tassa hi petassa tāni pāpakammāni anussarantassa ativiya domanassaṃ uppajji, tasmā evamaṇa. **Tenevāti** teneva jighacchādukkhena. **Ñātīsu yāmīti** ñātīnaṃ samīpaṃ yāmi gacchāmi. **Āmisakiñcikkahetūti** āmisassa kiñcikkhanimittaṃ, kiñci āmisaṃ patthentoti attho. **Adānasīlā na ca saddahanti**, ‘dānaphalaṃ hoti paramhi loke’ti yathā ahaṃ, tathā evam̐ aññepi manussā adānasīlā “dānassa phalaṃ ekaṃseṇa paraloke hoti”ti na ca saddahanti. Yato ahaṃ viya tepi petā hutvā mahādukkhaṃ paccanubhavantīti adhippāyo.

249. **Lapateti** katheti. **Abhikkhaṇanti** abhiṇhaṃ bahuso. Kinti lapatīti āha **“dassāmi dānaṃ pitūnaṃ pitāmahāna”**nti. Tattha **pitūnanti** mātāpitūnaṃ, cūlapitumahāpitūnaṃ vā. **Pitāmahānanti** ayyakapayyakānaṃ. **Upakkhaṭanti** sajjitaṃ. **Parivisyanti** bhojayanti. **Andhakavindanti** evam̐nāmakam̐ nagaraṃ. **Bhuttunti** bhuñjituṃ. Tato parā saṅgītikārahehi vuttā –

250. “Tamavoca rājā ‘anubhaviyāna tampi,
Eyyāsi khippaṃ ahamapi kassaṃ pūjaṃ;
Ācikkha me taṃ yadī atthi hetu,
Saddhāyitaṃ hetuvaco suṇoma’.

251. “Tathāti vatvā agamāsi tattha, bhuñjimsu bhattaṃ na ca dakkhiṇārahā; Paccāgami rājagahaṃ punāparaṃ, pāturahosi purato janādhipassa.
252. “Disvāna petaṃ punadeva āgataṃ, rājā avoca ‘ahamapi kiṃ dadāmi; Ācikkha me taṃ yadi atthi hetu, yena tuvaṃ cirataraṃ pīṇito siyā’.
253. “Buddhañca saṅghaṃ parivisiyāna rāja, annena pānena ca cīvarena; Taṃ dakkhiṇaṃ ādisa me hitāya, evaṃ ahaṃ cirataraṃ pīṇito siyā.
254. “Tato ca rājā nipatitvā tāvade, dānaṃ sahatthā atulaṃ daditvā saṅhe; Ārocesi pakataṃ tathāgatassa, tassa ca petassa dakkhiṇaṃ ādisittha.
255. “So pūjito ativiya sobhamāno, pāturahosi purato janādhipassa; Yakkhohamasmi paramiddhipatto, na mayhamatthi samā sadisā mānūsā.
256. “Passānubhāvaṃ aparimitaṃ mamayidaṃ, tayānudiṭṭhaṃ atulaṃ datvā saṅhe; Santappito satataṃ sadā bahūhi, yāmi ahaṃ sukhito manussadevā”’ti.

250. Tattha **tamavoca rājāti** taṃ petaṃ tathā vatvā ṭhitaṃ rājā ajātasattu avoca. **Anubhaviyāna tampīti** taṃ tava dhītuyā upakkhaṭaṃ dānampi anubhavitvā. **Eyyāsīti** āgaccheyyāsi. **Kassanti** karissāmi. **Ācikkha me taṃ yadi atthi hetūti** sace kiñci kāraṇaṃ atthi, taṃ kāraṇaṃ mayhaṃ ācikkha kathehi. **Saddhāyitanti** saddhāyitabbaṃ. **Hetuvacoti** hetuyuttavacanaṃ, “amukasmim ṭhāne asukena pakārena dāne kate mayhaṃ upakappatī”’ti sakāraṇaṃ vacanaṃ vadāti attho.

251. **Tathāti vatvāti** sādhiṭi vatvā. **Tatthāti** tasmim andhakavinde parivesanaṭṭhāne. **Bhuñjimsu bhattaṃ na ca dakkhiṇārahāti** bhattaṃ bhuñjimsu dussīlabrahmaṇā, na ca pana dakkhiṇārahā sīlavanto bhuñjimsūti attho. **Punāparanti** puna aparaṃ vāraṃ rājagahaṃ paccāgami.

252. **Kiṃ dadāmīti** “kīdisaṃ te dānaṃ dassāmī”’ti rājā petaṃ pucchi. **Yena tuvanti** yena kāraṇena tvaṃ. **Cirataraṃ** cirakālaṃ. **Pīṇitoti** titto siyā, taṃ kathehīti attho.

253. **Parivisiyānāti** bhojetvā. **Rājāti** ajātasattaṃ ālapati. **Me hitāyāti** mayhaṃ hitatthāya petattabhāvato parimuttiyā.

254. **Tatoti** tasmā tena vacanena, tato vā pāsādato. **Nipatitvāti** nikkhamitvā. **Tāvadeti** tadā eva aruṇuggamanavelāya. Yamhi peto paccāgantvā rañño attānaṃ dassesi, tasmim purebhatte eva dānaṃ adāsī. **Sahatthāti** sahatthēna. **Atulanti** appamānaṃ uḷāraṃ paṇītaṃ. **Datvā saṅgheti** saṅghassa datvā. **Ārocesi pakataṃ tathāgatassāti** “idaṃ, bhante, dānaṃ aññataraṃ petaṃ sandhāya pakata”’nti taṃ pavattim bhagavato ārocesi. Ārocetvā ca yathā taṃ dānaṃ tassa upakappati, evaṃ tassa ca petassa dakkhiṇaṃ ādisittha ādisi.

255. **Soti** so peto. **Pūjītoti** dakkhiṇāya diyyamānāya pūjito. **Ativiya sobhamānoti** dibbānubhāvena ativiya virocāmāno. **Pāturahosīti** pātubhavi, rañño purato attānaṃ dassesi. **Yakkhohamasmiti** petattabhāvato mutto yakkho ahaṃ jāto devabhāvaṃ pattosmi. **Na mayhamatthi samā sadisā mānūsāti** mayhaṃ ānubhāvasampattiyā samā vā bhogasampattiyā sadisā vā manussā na santi.

256. **Passānubhāvaṃ aparimitaṃ mamayidanti** “mama idaṃ aparimānaṃ dibbānubhāvaṃ passā”’ti attano sampattim paccakkhato rañño dassento vadati. **Tayānudiṭṭhaṃ atulaṃ datvā saṅgheti** ariyasaṅghassa atulaṃ uḷāraṃ dānaṃ datvā mayhaṃ anukampāya tayā anudiṭṭhaṃ. **Santappito satataṃ sadā bahūhīti** annapānavatthādīhi bahūhi deyyadhammehi ariyasaṅghaṃ santappentena tayā sadā sabbakālaṃ yāvajīvaṃ tatthāpi satataṃ nirantaraṃ ahaṃ santappito pīṇito. **Yāmi ahaṃ sukhito**

manussadevāti “tasmā ahaṃ idāni sukhito manussadeva mahārāja yathicchitaṭṭhānaṃ yāmi” ti rājānaṃ āpucchi.

Evam pete āpucchitvā gate rājā ajātasattu tamatthaṃ bhikkhūnaṃ ārocesi, bhikkhū bhagavato santikaṃ upasaṅkamitvā ārocesuṃ. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisāya dhammaṃ desesi. Taṃ sutvā mahājano maccheramalaṃ pahāya dānādipuññābhirato ahoṣīti.

Cūḷāseṭṭhipetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Aṅkurapetavatthuvaṇṇanā

Yassa atthāya gacchāmāti idaṃ satthā sāvattiyaṃ viharanto aṅkurapetaṃ ārabha kathesi. Kāmañcetha aṅkuro peto na hoti, tassa pana caritaṃ yasmā petasambandhaṃ, tasmā taṃ “aṅkurapetavattū” ti vuttaṃ.

Tatrāyaṃ saṅkhepakathā – ye te uttaramadhurādhipatino rañño mahāsāgarassa puttaṃ upasāgaram paṭicca uttarāpathe kaṃsabhoge asitañjananagare mahākamsassa dhītuyā devagabbhāya kucchiyaṃ uppannā añjanadevī vāsudevo baladevo candadevo sūriyadevo aggidevo varuṇadevo ajjuno pajjuno ghaṭapaṇḍito aṅkuro cāti vāsudevādayo dasa bhātikāti ekādasa khattiyā ahesuṃ, tesu vāsudevādayo bhātaro asitañjananagaraṃ ādiṃ katvā dvāravatīpariyosānesu sakalajambudīpe tesaṭṭhiyā nagarasahassee sabbe rājāno cakkena jīvitakkhayaṃ pāpetvā dvāravatiyaṃ vasamānā rajjaṃ dasa koṭṭhāse katvā vibhajiṃsu. Bhaginiṃ pana añjanadeviṃ na sarimṃsu. Puna saritvā “ekādasa koṭṭhāse karomā” ti vutte tesaṃ sabbakaniṭṭho aṅkuro “mama koṭṭhāsaṃ tassā detha, ahaṃ vohāraṃ katvā jīvissāmi, tumhe attano attano janapadesu suṅkaṃ mayhaṃ vissajjethā” ti āha. Te “sādhū” ti sampaṭicchitvā tassa koṭṭhāyaṃ bhaginiyā datvā nava rājāno dvāravatiyaṃ vasiṃsu.

Aṅkuro pana vaṇijjaṃ karonto niccakālaṃ mahādānaṃ deti. Tassa paneko dāso bhaṇḍāgāriko atthakāmo ahoṣi. Aṅkuro pasannamānaso tassa ekaṃ kuladhītaraṃ gahetvā adāsi. So putte gabbhagateyeva kālamakāsi. Aṅkuro tasmim jāte tassa pituno dinnam bhattavetanaṃ tassa adāsi. Atha tasmim dārake vayappatte “dāso na dāso” ti rājakule vinicchayo uppajji. Taṃ sutvā añjanadevī dhenūpamaṃ vatvā “mātu bhujissāya puttopi bhujisso evā” ti dāsabyato mocesi.

Dārako pana lajjāya tattha vasituṃ avisahanto roruvanagaraṃ gantvā tattha aññatarassa tunnavāyassa dhītaraṃ gahetvā tunnavāyasippena jīvikaṃ kappesi. Tena samayena roruvanagare asayhamahāseṭṭhi nāma ahoṣi. So samaṇabrāhmaṇakapaṇaddhikavanibbakayācakānaṃ mahādānaṃ deti. So tunnavāyo seṭṭhino gharaṃ ajānantānaṃ pītisomanassajāto hutvā asayhaseṭṭhino nivesanaṃ dakkhiṇabāhuṃ pasāretvā dassesi “ettha gantvā laddhabbaṃ labhantū” ti. Tassa kammaṃ pāliyaṃyeva āgataṃ.

So aparena samayena kālaṃ katvā marubhūmiyaṃ aññatarasmim nigrodharukkhe bhummadevatā hutvā nibbatti, tassa dakkhiṇahattho sabbakāmadado ahoṣi. Tasmimyeva ca roruve aññataro puriso asayhaseṭṭhino dāne byāvaṭo assaddho appasanno micchādīṭṭhiko puññakiriyāya anādaro kālaṃ katvā tassa devaputtassa vasanaṭṭhānassa avidūre peto hutvā nibbatti. Tena ca katakammaṃ pāliyaṃyeva āgataṃ. Asayhamahāseṭṭhi pana kālaṃ katvā tāvatiṃsabhavane sakkassa devarañño sahabyataṃ upagato.

Atha aparena samayena aṅkuro pañcahi sakaṭasatehi, aññataro ca brāhmaṇo pañcahi sakaṭasatehīti dvepi janā sakaṭasahasena bhaṇḍaṃ adāya marukantāramaggaṃ paṭipannā maggamūḷhā hutvā bahum divasaṃ tattheva vicarantā parikkhīṇatiṇodakāhārā ahesuṃ. Aṅkuro assadūtehi catūsu disāsu pāniyaṃ maggāpesi. Atha so kāmadaḍahattho yakkho taṃ tesaṃ byasanappattiṃ disvā aṅkurena pubbe attano kataṃ upakāraṃ cintetvā “handā dāni imassa mayā avassayena bhavitabba” nti attano

vasanavaṭarukkhaṃ dassesi. So kira vaṭarukkho sākḥāviṭapasampanno ghanapālāso sandacchāyo anekasahassapāroho āyāmena vitthārena ubbedhena ca yojanaparimāṇo ahosi. Taṃ disvā aṅkuro haṭṭhatuṭṭho tassa heṭṭhā khandhāvāraṃ bandhāpesi. Yakkho attano dakkhiṇahatthaṃ pasāretvā paṭhamaṃ tāva pānīyena sabbamaṃ janaṃ santappesi. Tato yo yo yaṃ yaṃ icchatī, tassa tassa taṃ taṃ adāsi.

Evamaṃ tasmaṃ mahājane nānāvīdhena annapānādīnā yathākāmaṃ santappite pacchā vūpasante maggaparissame so brāhmaṇavāṇijo ayoniso manasikaronto evamaṃ cintesi – “dhanalābhāya ito kambojaṃ gantvā mayamaṃ kiṃ karissāma, imameva pana yakkhaṃ yena kenaci upāyena gahetvā yānaṃ āropetvā amhākaṃ nagarameva gamissāma”ti. Evamaṃ cintetvā tamatthaṃ aṅkurassa kathento –

257. “Yassa atthāya gacchāma, kambojaṃ dhanahārakā;
Ayaṃ kāmadaḍo yakkho, imaṃ yakkhaṃ nayāmasa.

258. “Imaṃ yakkhaṃ gahetvāna, sādhukena pasayha vā;
Yānaṃ āropayitvāna, khippamaṃ gacchāma dvāraka”nti. –

Gāthādvayamāha. Tattha **yassa atthāyāti** yassa kāraṇā. **Kambojanti** kambojaraṭṭhaṃ. **Dhanahārakāti** bhaṇḍavikkayena laddhadhanahārino. **Kāmadaḍoti** icchiticchitadāyako. **Yakkhoti** devaputto. **Nayāmaseti** nayissāma. **Sādhukenāti** yācanena. **Pasayhāti** abhibhavitvā balakkārena, **yānanti** sukhayānaṃ. **Dvārakanti** dvāravatīnagaraṃ. Ayaṃ hetthādhippāyo – yadatthaṃ mayamaṃ ito kambojaṃ gantukāmā, tena gamanena sādhetabbo attho idheva sijjhati. Ayañhi yakkho kāmadaḍo, tasmā imaṃ yakkhaṃ yācitvā tassa anumatiyā vā, sace saññattimā na gacchati, balakkārena vā yānaṃ āropetvā yāne pacchābāhaṃ bandhitvā taṃ gahetvā itoyeva khippamaṃ dvāravatīnagaraṃ gacchāmāti.

Evamaṃ pana brāhmaṇena vutto aṅkuro sappurisadhamme ṭhatvā tassa vacanaṃ paṭikkhipanto –

259. “Yassa rukkhasa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Na tassa sākhaṃ bhañjeyya, mittadubbho hi pāpako”ti. –

Gāthamāha. Tattha **na bhañjeyyāti** na chindeyya. **Mittadubbhoti** mittesu dubbhanaṃ tesamaṃ anathuppādanaṃ. **Pāpakoti** abhaddako mittadubbho. Yo hi sītacchāyo rukkho ghammābhittassa purisassa parissamavinodako, tassāpi nāma pāpakaṃ na cintetabbaṃ, kimaṅkaṃ pana sattabhūtesu. Ayaṃ devaputto sappuriso pubbakārī amhākaṃ dukkhanūḍako bahūpakāro, na tassa kiñci anathamaṃ cintetabbaṃ, aññadatthu so pūjetabbo evāti dasseti.

Taṃ sutvā brāhmaṇā “atthassa mūlaṃ nīkativinayo”ti nītimaggaṃ nissāya aṅkurassa paṭilomapakke ṭhatvā –

260. “Yassa rukkhasa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Khandhampi tassa chindeyya, attho ce tādiso siyā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **attho ce tādiso siyāti** tādisena dabbasambhārena sace attho bhavyeyya, tassa rukkhasa khandhampi chindeyya, kimaṅkaṃ pana sākḥādayoti adhippāyo.

Evamaṃ brāhmaṇena vutte aṅkuro sappurisadhammaṃyeva paggaṇhanto –

261. “Yassa rukkhasa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Na tassa pattamaṃ bhindeyya, mittadubbho hi pāpako”ti. –

Imamaṃ gāthamāha. Tattha **na tassa pattamaṃ bhindeyyāti** tassa rukkhasa ekapaṇṇamattampi na pāteyya,

pageva sākḥādiketi adhippāyo.

Punapi brāhmaṇo attano vādaṃ paggaṇhanto –

262. “Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Samūlampi taṃ abbuhe, attho ce tādiso siyā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **samūlampi taṃ abbuheti** taṃ tattha samūlampi saha mūlenapi abbuheyya, uddhareyyāti attho.

Evam brāhmaṇena vutte puna aṅkuro taṃ nītiṃ niratthakaṃ kātukāmo –

263. “Yassekarattimpi ghare vaseyya, yatthannapānaṃ puriso labhetha;
Na tassa pāpaṃ manasāpi cintaye, kataññutā sappurisehi vaṇṇitā.

264. “Yassekarattimpi ghare vaseyya, annena pānena upaṭṭhito siyā;
Na tassa pāpaṃ manasāpi cintaye, adubbhapāṇī dahate mittadubbhiṃ.

265. “Yo pubbe katakalyāṇo, pacchā pāpena hiṃsati;
Allapāṇihato poso, na so bhadrāni passatī”ti. –

Imā tisso gāthā abhāsi.

263. Tattha **yassāti** yassa puggalassa. **Ekarattimpīti** ekarattimattampi kevalaṃ gehe vaseyya. **Yatthannapānaṃ puriso labhethāti** yassa santike koci puriso annapānaṃ vā yaṃkiñci bhojanaṃ vā labheyya. **Na tassa pāpaṃ manasāpi cintayeti** tassa puggalassa abhaddakaṃ anattaṃ manasāpi na cinteyya na piheyya, pageva kāyavācāhi. Kasmāti ce? **Kataññutā sappurisehi vaṇṇitāti** kataññutā nāma buddhādīhi uttamaपुरisehi pasamsitā.

264. **Upaṭṭhitoti** payirupāsito “idaṃ gaṇha idaṃ bhuñjā”ti annapānādinā upaṭṭhito. **Adubbhapāṇīti** ahiṃsakahattho hatthasamyato. **Dahate mittadubbhinti** taṃ mittadubbhiṃ puggalaṃ dahati vināseti, appaduṭṭhe hitajjhāsayasampanne puggale parena kato aparādho avisesena tasseva anattāhavo, appaduṭṭho puggalo atthato taṃ dahati nāma. Tenāha bhagavā –

“Yo appaduṭṭhassa narassa dussati, suddhassa posassa anaṅgaṇassa;
Tameva bālaṃ pacceti pāpaṃ, sukhumo rajo paṭivātaṃva khitto”ti. (dha. pa. 125; jā. 1.5.94; saṃ. ni. 1.22);

265. **Yo pubbe katakalyāṇoti** yo puggalo kenaci sādhanā katabhaddako katūpakāro. **Pacchā pāpena hiṃsatīti** taṃ pubbakāriṇaṃ aparabhāge pāpena abhaddakena anattakena bādhati. **Allapāṇihato posoti** allapāṇinā upakārikiriyāya allapāṇinā dhotahatthena pubbakāriṇā heṭṭhā vuttanayena hato bādhitō, tassa vā pubbakāriṇo bādhanena hato allapāṇihato nāma, akataññupuggalo. **Na so bhadrāni passatīti** so yathāvuttapuggalo idhaloke ca paraloke ca iṭṭhāni na passati, na vindati, na labhatīti attho.

Evam sappurisadhammaṃ paggaṇhantena aṅkurena abhibhavivā vutto so brāhmaṇo niruttaro tuṅhī ahoṣi. Yakkho pana tesam dvinnaṃ vacanapaṭivacanāni sutvā brāhmaṇassa kujjhitvāpi “hotu imassa duṭṭhabrāhmaṇassa kattabbaṃ pacchā jānissāmī”ti attano kenaci anabhibhavanīyatameva tāva dassento

266. “Nāhaṃ devena vā manussena vā, issariyena vā haṃ suppasayho;

Yakkhohamasmi paramiddhipatto, dūraṅgamo vaṇṇabalūpapanno’’ti. –

Gāthamāha. Tattha **devena vāti** yena kenaci devena vā. **Manussena vāti** etthāpi eseva nayo. **Issariyena vāti** devissariyena vā manussissariyena vā. Tattha devissariyaṃ nāma catumahārājikasakkasuyāmādīnaṃ deviddhi, manussissariyaṃ nāma cakkavattiādīnaṃ puññiddhi. Tasmā issariyaggahaṇena mahānubhāve devamanusse saṅgaṇhāti. Mahānubhāvāpi hi devā attano puññaphalūpatthambhite manussepi asati payogavipattiyam abhibhavituṃ na sakkonti, pageva itare. **Hanti** asahane nipāto. **Na suppasayhoti** appadhamāsiyo. **Yakkhohamasmi paramiddhipattoti** attano puññaphalena ahaṃ yakkhattaṃ upagato asmi, yakkhova samāno na yo vā so vā, atha kho paramiddhipatto paramāya uttamāya yakkhiddhiyā samannāgato. **Dūraṅgamoti** khaṇeneva dūrampi thānaṃ gantuṃ samattho. **Vaṇṇabalūpapannoti** rūpasampattiyā sarīrabalena ca upapanno samannāgatoti tīhipi padehi mantappayogādīhi attano anabhibhavanīyatamyeva dasseti. Rūpasampanno hi paresaṃ bahumānito hoti, rūpasampadaṃ nissāya visabhāgavatthunāpi anākaḍḍhaniyovāti vaṇṇasampadā anabhibhavanīyakāraṇanti vuttā.

Ito paraṃ aṅkurassa ca devaputtassa ca vacanapaṭivacanakathā hoti –

267. ‘‘Pāṇi te sabbasovaṇṇo, pañcadhāro madhussavo;
Nānārasā paggharanti, maññehaṃ taṃ purindadaṃ.
268. ‘‘Nāmhi devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
Petaṃ maṃ aṅkura jānāhi, roruvamhā idhāgataṃ.
269. ‘‘Kiṃsīlo kiṃsamācāro, roruvasmim pure tuvaṃ;
Kena te brahmacariyena, puññaṃ pāṇimhi ijjhati.
270. ‘‘Tunnavāyo pure āsim, roruvasmim tadā ahaṃ;
Sukicchavutti kapaṇo, na me vijjati dātave.
271. ‘‘Nivesanañca me āsi, asayhassa upantike;
Saddhassa dānapatino, katapuññaṃ lajjino.
272. ‘‘Tattha yācanakāyanti, nānāgottā vanibbakā;
Te ca maṃ tattha pucchanti, asayhassa nivesanaṃ.
273. ‘‘Kattha gacchāma bhaddaṃ vo, kattha dānaṃ padīyati;
Tesāhaṃ puṭṭho akkhāmi, asayhassa nivesanaṃ.
274. ‘‘Paggayha dakkhiṇaṃ bāhuṃ, ettha gacchatha bhaddaṃ vo;
Ettha dānaṃ padīyati, asayhassa nivesane.
275. ‘‘Tena pāṇi kāmadaḍḍo, tena pāṇi madhussavo;
Tena me brahmacariyena, puññaṃ pāṇimhi ijjhati.
276. ‘‘Na kira tvaṃ adā dānaṃ, sakapāṇīhi kassaci;
Parassa dānaṃ anumodamāno, pāṇiṃ paggayha pāvadi.
277. ‘‘Tena pāṇi kāmadaḍḍo, tena pāṇi madhussavo;
Tena te brahmacariyena, puññaṃ pāṇimhi ijjhati.
278. ‘‘Yo so dānamadā bhante, pasanno sakapāṇibhi;

So hitvā mānusam deham, kiṃ nu so disataṃ gato.

279. “Nāhaṃ pajānāmi asayhasāhino, aṅgīrasassa gatim āgatim vā;
Sutañca me vessavaṇassa santike, sakkassa sahabyataṃ gato asayho.
280. “Alameva kātuṃ kalyāṇaṃ, dānaṃ dātuṃ yathārahaṃ;
Pāṇim kāmadadaṃ disvā, ko puññaṃ na karissati.
281. “So hi nūna ito gantvā, anuppatvāna dvārakaṃ;
Dānaṃ paṭṭhapayissāmi, yaṃ mamassa sukhāvahaṃ.
282. “Dassāmanñañca pānañca, vatthasenāsanāni ca;
Papañca udapānañca, dugge saṅkamanāni cā”ti. –

Pannarasa vacanapaṭivacanagāthā honti.

267. Tattha **pāṇi** teti tava dakkhiṇahattho. **Sabbasovaṇṇoti** sabbaso suvaṇṇavaṇṇo. **Pañcadhāroti** pañcahi aṅgulīhi parehi kāmītavatthūnaṃ dhārā etassa santīti pañcadhāro. **Madhussavoti** madhurarasavissandako. Tenāha “**nānārasā paggharantī**”ti, madhurakaṭukakasāvādibhedā nānāvīdhā rasā vissandantīti attho. Yakkhassa hi kāmadade madhurādirasasampannāni vivīdhāni khādanīyabhojanīyāni hatthe vissajjante madhurādirasā paggharantīti vuttaṃ. **Maññehaṃ taṃ purindadanti** maññe ahaṃ taṃ purindadaṃ sakkam, “evaṃmahānubhāvo sakko devarājā”ti taṃ ahaṃ maññamīti attho.

268. **Nāmi devoti** vessavaṇādiko pākaṭadevo na homi. **Na gandhabboti** gandhabbakāyikadevopi na homi. **Nāpi sakko purindadoti** purimattabhāve pure dānassa paṭṭhapitattā “purindado”ti laddhanāmo sakko devarājāpi na homi. Kataro pana ahoṣīti āha “**petam maṃ aṅkura jānāhi**”tiādi. Aṅkurapetūpapattikaṃ maṃ jānāhi, “aṅṅataro petamahiddhiko”ti maṃ upadhārehi. **Roruvamhā idhāgatanti** roruvanagarato cavitvā marukantāre idha imasmim nirodharukkhe upapajjanavasena āgataṃ, ettha nibbattanti attho.

269. **Kiṃsīlo kiṃsamācāro, roruvasmim pure** tuvanti pubbe purimattabhāve roruvanagare vasanto tvaṃ kiṃsīlo kiṃsamācāro ahoṣi, pāpato nivattanalakkhaṇaṃ kīdisaṃ sīlaṃ samādāya saṃvattitapuññaṅkiriyālakkaṇena samācārena kiṃsamācāro, dānādīsu kusalasamācāresu kīdiso samācāro ahoṣīti attho. **Kena te brahmacariyena, puññaṃ pāṇimhi ijjhatīti** kīdisena seṭṭhacariyena idaṃ evarūpaṃ tava hatthesu puññaphalaṃ idāni samijjhati nipphajjati, taṃ kathehīti attho. Puññaphalañhi idha uttarapadalopena “puñña”nti adhippetam. Tatthā hi taṃ “kusalānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ samādānāhetu evamidam puññaṃ pavaḍḍhati”tiādīsu (dī. ni. 3.80) puññanti vuttaṃ.

270. **Tunnavāyoti** tunnakāro. **Sukicchavuttīti** suṭṭhu kicchaputtiko ativiya dukkhajīviko. **Kapaṇoti** varāko, dīnoti attho. **Na me vijjati dātaveti** addhikānaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ dātuṃ kiñci dātābayuttakaṃ mayham natthi, cittaṃ pana me dānaṃ dinnanti adhippāyo.

271. **Nivesananti** gharaṃ, kammakaraṇasālā vā. **Asayhassa upantiketi** asayhassa mahāseṭṭhino gehassa samīpe. **Saddhassāti** kammaphalasaddhāya samannāgatassa. **Dānapatinoti** dāne nirantarappavattāya pariccāgasampattiyā lobhassa ca abhibhavana patibhūtaṃ. **Katapuññassāti** pubbe katasucaritakammaṃ. **Lajjinoti** pāpajigucchanaṃ sabhāvassa.

272. **Tatthāti** tasmim mama nivesane. **Yācanakāyanti** yācanakā janā asayhaseṭṭhim kiñci yācītukāmā āgacchanti. **Nānāgottāti** nānāvīdhagottāpadesā. **Vanibbakāti** vaṇṇadīpakā, ye dāyakaṃsa puññaphalādiñca guṇakittānādīmukhena attano atthikabhāvaṃ pavedentā vicaranti. **Te ca maṃ tattha**

pucchantīti tatthāti nipātamattam, te yācakādayo maṃ asayhaseṭṭhino nivesanam pucchanti. Akkharacintakā hi idisesu ṭhānesu kammadvayaṃ icchanti.

273. Kattha gacchāma bhaddam vo, kattha dānam padīyatīti tesam pucchanaṅkāraddassanam. Ayaṃ pettha attho – bhaddam tumhākaṃ hotu, mayaṃ “asayhamahāseṭṭhinā dānam padīyatī”ti sutvā āgatā, kattha dānam padīyati, kattha vā mayaṃ gacchāma, kattha gatena dānam sakkā laddhanti. **Tesāham puṭṭho akkhāmi** evaṃ tehi addhikajanehi labhanaṭṭhānam puṭṭho “ahaṃ pubbe akatapuññatāya idāni idīsānam kiñci dātuṃ asamatto jāto, dānaggaṃ pana imesaṃ dassento lābhassa upāyācikkhaṇena pītiṃ uppādetto ettakenapi bahum puññam pasavāmi”ti gāraṃ upādetvā dakkhiṇam bāhum pasāretvā tesam asayhaseṭṭhissa nivesanam akkhāmi. Tenāha “**paggayha dakkhiṇam bāhu**”ntiādi.

274. Tena pāṇi kāmādadoti tena paradānapakāsanena parena katassa dānassa sakkaccaṃ anumodanamattena hetunā idāni mayham hattho kapparukkho viya santānakalatā viya ca kāmāduho icchiticchitadāyī kāmādadoto hoti. Kāmādadoto ca honto **tena pāṇi madhussavo** iṭṭhavatthuvissajjanako jāto.

276. Na kira tvam adā dānanti kirāti anussavanatthe nipāto, tvam kira attano santakam na pariccaji, **sakapāṇi**hi sahatthehi yassa kassaci samaṇassa vā brāhmaṇassa vā kiñci dānam na adāsi. **Parassa dānam anumodamānoti** kevalam pana parena katam parassa dānam “aho dānam pavattesi”ti anumodamānoyeva vihāsi.

277. Tena pāṇi kāmādadoti tena tuyham pāṇi evam kāmādadoto, aho acchariyā vata puññānam gatīti adhippāyo.

278. Yo so dānamadā, bhante, pasanno sakapāṇibhīti devaputtam gāravena ālapati. Bhante, parena katassa dānānumodakassa tāva tuyham idisam phalam evarūpo ānubhāvo, yo pana so asayhamahāseṭṭhi mahādānam adāsi, pasannacitto hutvā sahatthehi tadā mahādānam pavattesi. **So hitvā mānusam dehanti** so idha manussatthabhāvam pahāya. **Kinti** kataram. **Nu soti nūti** nipātamattam. **Disatam gatoti** disam ṭhānam gato, kīdisī tassa gato nipphattīti asayhaseṭṭhino abhisamparāyam pucchi.

279. Asayhasāhinoti aññehi maccharīhi lobhābhībhūtehi sahitum vahitum asakkuṇeyyassa pariccāgādivibhāgassa sappurisadhurassa sahanato asayhasāhino. **Āngīrasassāti** āngato nikkhamanakajuttissa. Rasoti hi jutiya adhivacanam. Tassa kira yācake āgacchante disvā ulāram pītisomanassam uppajjati, mukhavaṇṇo vippasīdati, tam attano paccakkham katvā evamāha. **Gatim āgatim vāti** tassa “asukam nāma gatim, ito gato”ti gatim vā “tato vā pana asukasmim kāle idhāgamissati”ti āgatim vā nāham jānāmi, avisayo esa mayham. **Sutañca me vessavaṇassa santiketī** apica kho upaṭṭhānam gatena vessavaṇassa mahārājassa santike sutametam mayā. **Sakkassa sahabyatam gato asayhoti** asayhaseṭṭhi sakkassa devānamindassa sahabyatam gato ahosi, tāvatimsabhavane nibbattoti attho.

280. Alameva kātum kalyāṇanti yaṃkiñci kalyāṇam kusalam puññam kātum yuttameva patirūpameva. Tattha pana yaṃ sabbasādhāraṇam sukatataram, tam dassetum “**dānam dātuṃ yathāraha**”nti vuttam, attano vibhavabalānurūpam dānam dātuṃ alameva. Tattha kāraṇamāha “**pāṇim kāmādadam disvā**”ti. Yatra hi nāma parakatapuññānumodanapubbakena dānapatinivesanamaggācikkhaṇamattena ayaṃ hattho kāmādadoto diṭṭho, imaṃ disvā. **Ko puññam na karissatīti** mādiso ko nāma attano patiṭṭhānabhūtam puññam na karissatīti.

281. Evaṃ aniyamavasena puññakiriyāya ādaram dassetvā idāni attani tam niyametvā dassento “**so hi nūnā**”tiādigāthadvayamāha. Tattha **soti** so aham. **Hīti** avadhāraṇe nipāto, **nūnāti** parivittakke. **Ito gantvāti** ito marubhūmito apagantvā. **Anuppatvāna dvārakanti** dvāravatīnagaram anupāpuṇitvā.

Paṭṭhapayissāmīti pavattayissāmi.

Evam ānkurena “dānaṃ dassāmī”ti paṭiññāya katāya yakkho tuṭṭhamānaso “mārisa, tvaṃ vissattho dānaṃ dehi, ahaṃ pana te sahāyakiccaṃ karissāmi, yena te deyyadhammo na parikkhayaṃ gamissati, tena pakārena karissāmī”ti taṃ dānakiriyāya samuttejetvā “brāhmaṇa vāṇija, tvaṃ kira mādise balakkārena netukāmo attano pamāṇaṃ na jānāsī”ti tassa bhaṇḍamantaradhāpetvā taṃ yakkhavibhiṃsakāya bhiṃsāpento santajjesi. Atha naṃ ānkuro nānappakāraṃ yācitvā brāhmaṇena khamāpento pasādetvā sabbabhaṇḍaṃ pākātikaṃ kārāpetvā rattiyā upagatāya yakkhaṃ vissajjetvā gacchanto tassa avidūre aññataraṃ ativiya bībhacchadassanaṃ petaṃ disvā tena katakammaṃ pucchanto –

283. “Kena te aṅgulī kuṇā, mukhañca kuṇalīkataṃ;
Akkhīni ca paggharanti, kiṃ pāpaṃ pakataṃ tayā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **kuṇā**ti kuṇikā paṭikuṇikā anujubhūtā. **Kuṇalīkatanti** mukhavikārena vikuṇitaṃ saṃkuṇitaṃ. **Paggharantīti** asuciṃ vissandanti.

Athassa peto –

284. “Aṅgīrasassa gahapatino, saddhassa gharamesino;
Tassāhaṃ dānavissagge, dāne adhikato ahuṃ.

285. “Tattha yācanake disvā, āgate bhojanatthike;
Ekamantaṃ apakkamma, akāsiṃ kuṇaliṃ mukhaṃ.

286. “Tena me aṅgulī kuṇā, mukhañca kuṇalīkataṃ;
Akkhīni me paggharanti, taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā”ti. –

Tisso gāthā abhāsi.

284. Tattha “**aṅgīrasassā**”tiādinā asayhasēṭṭhiṃ kitteti. **Gharamesinoti** gharamāvasantassa gahaṭṭhassa. **Dānavissaggeti** dānagge pariccāgaṭṭhāne. **Dāne adhikato ahunti** deyyadhammassa pariccajane dānādhikāre adhikato ṭhapito ahoṣiṃ.

285. Ekamantaṃ apakkammāti yācanake bhojanatthike āgate disvā dānabyāvaṭena dānaggato anapakkamma yathāṭṭhāneyeva ṭhatvā sañjātapītīsomanassena vipasannamukhavaṇṇena sahatthena dānaṃ dātabbaṃ, parehi vā patirūpehi dāpetabbaṃ, ahaṃ pana tathā akatvā yācanake āgacchante dūrato va disvā attānaṃ adassento ekamantaṃ apakkamma apakkamitvā. **Akāsiṃ kuṇaliṃ mukhanti** vikuṇitaṃ saṅkucitaṃ mukhaṃ akāsiṃ.

286. Tenāti yasmā tadāhaṃ sāmīnā dānādhikāre niyutto samāno dānakāle upaṭṭhite macchariyāpakato dānaggato apakkamanto pādehi saṅkocaṃ āpajjiṃ, sahatthehi dātabbe tathā akatvā hatthasaṅkocaṃ āpajjiṃ, pasannamukhena bhavitabbe mukhasaṅkocaṃ āpajjiṃ, piyacakkhūhi oloketabbe cakkhukālusiyāṃ uppādesiṃ, tasmā hatthaṅguliyo ca pādaṅguliyo ca kuṇitā jātā, mukhañca kuṇalīkataṃ virūparūpaṃ saṅkucitaṃ, akkhīni asucīduggandhajegucchāni assūni paggharantīti attho. Tena vuttaṃ –

“Tena me aṅgulī kuṇā, mukhañca kuṇalīkataṃ;
Akkhīni me paggharanti, taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā”ti.

Taṃ sutvā ānkuro petaṃ garahanto –

287. “Dhammena te kāpurisa, mukhañca kuṇalīkatam;
Akkhīni ca paggharanti, yaṃ taṃ parassa dānassa;
Akāsi kuṇalim mukha’’nti. –

Gāthamāha. Tattha **dhammenā**ti yutteneva kāraṇena. **Teti** tava. **Kāpurisā**ti lāmakapurisa. **Yanti** yasmā. **Parassa dānassā**ti parassa dānasmim. Ayameva vā pāṭho.

Puna aṅkuro taṃ dānapatiṃ seṭṭhiṃ garahanto –

288. “Kathañhi dānam dadamāno, kareyya parapattiyam;
Annapanam khādanīyam, vatthasenāsanāni cā’’ti. –

Gāthamāha. Tassattho – **dānam** dadanto puriso **kathañhi** nāma taṃ **parapattiyam** parena pāpetabbam sādhetabbam **kareyya**, attapaccakkhameva katvā sahattheneva dadeyya, sayam vā tattha byāvaṭo bhaveyya, aññathā attano deyyadhammo aṭṭhāne viddhamsiyetha, dakkhiṇeyyā ca dānena parihāyeyyunti.

Evam taṃ garahitvā idāni attanā paṭipajjitabbavidhiṃ dassento –

289. “So hi nūna ito gantvā, anuppatvāna dvārakam;
Dānam paṭṭhapayissāmi, yaṃ mamassa sukhāvaham.
290. “Dassāmanñañca pānañca, vatthasenāsanāni ca;
Papañca udapānañca, dugge saṅkamanāni cā’’ti. –

Gāthādvayamāha, taṃ vuttatthameva.

291. “Tato hi so nivattitvā, anuppatvāna dvārakam;
Dānam paṭṭhapayi aṅkuro, yaṃtumassa sukhāvaham.
292. “Adā annañca pānañca, vatthasenāsanāni ca;
Papañca udapānañca, vipasannena cetasā.
293. “Ko chāto ko ca tasito, ko vattham paridahissati;
Kassa santāni yoggāni, ito yojentu vāhanam.
294. “Ko chaticchati gandhañca, ko mālam ko upāhanam;
Itissu tattha ghosenti, kappakā sūdamāgadhā;
Sadā sāyañca pāto ca, aṅgurassa nivesane’’ti. –

Catasso gāthā aṅgurassa paṭipattiṃ dassetuṃ saṅgītikārehi ṭhapitā.

291. Tattha **tatoti** marukantārato. **Nivattitvā**ti paṭinivattitvā. **Anuppatvāna dvārakanti** dvāravatīnagaram anupāpunitvā. **Dānam paṭṭhapayi aṅguro**ti yakkhena paripūritasakalakoṭṭhāgāro sabbapātheyyakam mahādānam so aṅguro paṭṭhapesi. **Yaṃtumassa sukhāvahanti** yaṃ attano sampati āyatiñca sukhanibbattakam.

293. **Ko chātoti** ko jighacchito, so āgantvā yathārucci bhuñjatūti adhippāyo. Eseva nayo sesesupi. **Tasitoti** pipāsito. **Paridahissatī**ti nivāsessati pārupissati cāti attho. **Santānī**ti parissamappattāni. **Yoggānī**ti rathavāhanāni. **Ito yojentu vāhananti** ito yoggasamūhato yathārucitam gahetvā vāhanam yojentu.

294. Ko chaticchatīti ko kilañjachattādibhedam chattam icchati, so gaṇhātūti adhippāyo. Sesesupi eseve nayo. **Gandhanti** catujjātiyagandhādikaṃ gandham. **Mālanti** ganthitāganthitabhedam puppham. **Upāhananti** khallabaddhādibhedam upāhanam. **Itissūti** ettha **sūti** nipātamattam, iti evam “ko chāto, ko tasito” tiādīnāti attho. **Kappakāti** nhāpitakā. **Sūdāti** bhattakārakā. **Māgadhāti** gandhino. **Sadāti** sabbakālam divase divase sāyañca pāto ca tattha aṅgurassa nivesane ghosenti ugghosentīti yojanā.

Evam mahādānam pavattentassa gacchante kāle tittibhāvato atthikajanehi pavivittam viralam dānaggaṃ ahoṣi. Tam disvā aṅkuro dāne uḷārajjhāsayaṭāya atuṭṭhamānaso hutvā attano dāne niyuttam sindhakam nāma māṇavam āmantetvā –

295. “Sukham supati aṅkuro, iti jānāti maṃ jano;
Dukkham supāmi sindhaka, yaṃ na passāmi yācake.

296. “Sukham supati aṅkuro, iti jānāti maṃ jano;
Dukkham supāmi sindhaka, appake su vanibbake” ti. –

Gāthadvayamāha. Tattha **sukham supati aṅkuro, iti jānāti maṃ janoti** “aṅkuro rājā yasabhogasamappito dānapati attano bhogasampattiyā dānasampattiyā ca sukham supati, sukheneva niddam upagacchati, sukham paṭibujjhatī” ti evam maṃ jano sambhāveti. **Dukkham supāmi sindhakāti** aham pana sindhaka dukkhameva supāmi. Kasmā? **Yaṃ na passāmi yācaketī**, yasmā mama ajjhāsayaṇurūpaṃ deyyadhammapaṭiggāhake bahū yācake na passāmi, tasmāti attho. **Appake su vanibbaketī** vanibbakajane appake katipaye jāte dukkham supāmīti yojanā. **Sūti** ca nipātamattam, appake vanibbakajane satīti attho.

Tam sutvā sindhako tassa uḷāram dānādhimuttim pākaṭataram kātukāmo –

297. “Sakko ce te varam dajjā, tāvatimsānamissaro;
Kissa sabbassa lokassa, varamāno varam vare” ti. –

Gāthamāha. Tassattho – **tāvatimsānam** devānam **sabbassa** ca **lokassa issaro sakko** “varam varassu, aṅkura, yaṃkiñci manasicchita” nti tuyham varam **dajjā** dadeyya **ce, varamāno** pathayamāno **kissa** kīdisam **varam** vareyyāsīti attho.

Atha aṅkuro attano ajjhāsayaṃ yāthāvato pavedento –

298. “Sakko ce me varam dajjā, tāvatimsānamissaro;
Kāluṭṭhitassa me sato, sūriyuggamanam pati;
Dibbā bhakkhā pātubhaveyyuṃ, sīlavanto ca yācakā.

299. “Dadato me na khīyetha, datvā nānutapeyyaham;
Dadam cittaṃ pasādeyyam, etaṃ sakkam varam vare” ti. – dve gāthā abhāsi;

298. Tattha **kāluṭṭhitassa me satoti** kāle pāto vuṭṭhitassa atthikānam dakkhiṇeyyānam apacāyanapāricariyādivasena uṭṭhānavīriyasampannassa me samānassa. **Sūriyuggamanam patī** sūriyuggamanavelāyam. **Dibbā bhakkhā pātubhaveyyunti** devalokapariyāpannā āhārā uppajjeyyūṃ. **Sīlavanto ca yācakāti** yācakā ca sīlavanto kalyāṇadhammā bhaveyyūṃ.

299. **Dadato me na khīyethāti** āgatāgatānam dānam dadato ca me deyyadhammo na khīyetha, na parikkhayaṃ gaccheyya. **Datvā nānutapeyyahanti** tañca dānam datvā kiñciveva appasādakam disvā tena aham pacchā nānutapeyyam. **Dadam cittaṃ pasādeyyanti** dadamāno cittaṃ pasādeyyam, pasannacittoyeva hutvā dadeyyam. **Etaṃ sakkam varam vareti** sakkam devānamindam

ārogyasampadā, deyyadhammasampadā, dakkhiṇeyyasampadā, deyyadhammassa aparimitasampadā, dāyakasampadāti etaṃ pañcavidhaṃ varaṃ vareyyaṃ. Ettha ca “kāluṭṭhitassa me sato”ti etena ārogyasampadā, “dibbā bhakkhā pātubhaveyyu”nti etena deyyadhammasampadā, “sīlavanto ca yācakā”ti etena dakkhiṇeyyasampadā, “dadato me na khīyethā”ti etena deyyadhammassa aparimitasampadā, “datvā nānutapeyyahaṃ, dadaṃ cittaṃ pasādeyya”nti etehi dāyakasampadāti ime pañca atthā varabhāvena icchitā. Te ca kho dānamayapuññassa yāvadeva ulārabhāvāyāti veditabbā.

Evaṃ aṅkurena attano ajjhāsaye pavedite tattha nisinno nītisatthe kataparicayo sonako nāma eko puriso taṃ atidānato vicchinditukāmo –

300. “Na sabbavittāni pare pavecche, dadeyya dānañca dhanañca rakkhe;
Tasmā hi dānā dhanameva seyyo, atippadānena kulā na honti.

301. “Adānamatidānañca nappasaṃsanti paṇḍitā,
Tasmā hi dānā dhanameva seyyo,
Samena vatteyya sa dhīradhammo”ti. –

Dve gāthā abhāsi. Sindhako evaṃ punapi vīmaṃsitukāmo “**na sabbavittānī**”tiādimāhāti apare.

300. Tattha **sabbavittānī**ti saviññākaaviññānakappabhedāni sabbāni vittūpakaraṇāni, dhanānīti attho. **Pareti** paramhi, parassāti attho. **Na pavecchēti** na dadeyya, “dakkhiṇeyyā laddhā”ti katvā kiñci asesetvā sabbasāpateyyapariccāgo na kātabboti attho. **Dadeyya dānañcāti** sabbena sabbam dānadhammo na kātabbo, atha kho attano āyañca vayañca jānitvā vibhavānurūpaṃ dānañca dadeyya. **Dhanañca rakkhetī** aladdhalābhaladdhaparirakkhaṇarakkhitasambandhavasena dhanam paripāleyya.

“Ekena bhoge bhuñjeyya, dvīhi kammaṃ payojaye;
Catutthañca nidhāpeyya, āpadāsu bhavissatī”ti. (dī. ni. 3.265) –

Vuttavidhinā vā dhanam rakkheyya tammūlakattā dānassa. Tayopi maggā aññamaññavisodhanena paṭisevitabbāti hi nīticintakā. **Tasmā hīti** yasmā dhanāñca rakkhanto dānañca karonto ubhayalokahitāya paṭipanno hoti dhanamūlakañca dānam, tasmā dānato dhanameva seyyo sundarataroti atidānam na kātabbanti adhippāyo. Tenāha “**atippadānena kulā na hontī**”ti, dhanassa pamāṇam ajānitvā dānassa taṃ nissāya atippadānapasaṅgena kulāni na honti nappavattanti, ucchijjantīti attho.

301. Idāni viññūnam pasamsitamevatthaṃ patiṭṭhapento “**adānamatidānañcā**”ti gāthamāha. Tattha **adānamatidānañcāti** sabbena sabbam kaṭacchubhikkhāyapi taṇḍulamuttīhiyāpi adānam, pamāṇam atikkamitvā pariccāgasāṅkhātaṃ atidānañca **paṇḍitā** buddhimanto sapaññajātikā **nappasaṃsanti** na vaṇṇayanti. Sabbena sabbam adānena hi samparāyikato atthato paribāhiro hoti. Atidānena diṭṭhadhammikapaveṇī na pavattati. **Samena vatteyyāti** avisamena lokiyasarikkhakena samāhitena majjhimena nāyena pavatteyya. **Sa dhīradhammoti** yā yathāvuttā dānādānappavatti, so dhīrānam dhitisampannānam nītinayakusalānam dhammo, tehi gatamaggoti dīpeti.

Taṃ sutvā aṅkuro tassa adhippāyam parivattento –

302. “Aho vata re ahameva dajjam, santo ca maṃ sappurisā bhajeyyūṃ;
Meghova ninnāni paripūrayanto, santappaye sabbavanibbakānam.

303. “Yassa yācanake disvā, mukhavaṇṇo pasīdati;
Datvā attamano hoti, taṃ gharam vasato sukham.

304. “Yassa yācanake disvā, mukhavaṇṇo pasīdati;

Datvā attamano hoti, esā yaññassa sampadā.

305. “Pubbeva dānā sumano, dadam cittaṃ pasādaye;
Datvā attamano hoti, esā yaññassa sampadā”ti. –

Catūhi gāthāhi attanā paṭipajjitabbavidhiṃ pakāsesi.

302. Tattha **aho vatāti** sādhu vata. **Reti** ālapanam. **Ahameva dajjanti** ahaṃ dajjameva. Ayañhettha saṅkhepattho – māṇava, “dānā dhanameva seyyo”ti yadi ayam nītikusalānaṃ vādo tava hotu, kāmaṃ ahaṃ dajjameva. **Santo ca maṃ sappurisā bhajeyyunti** tasmīṃca dāne santo upasantakāyavacīmanosamācārā sappurisā sādhuvo maṃ bhajeyyūṃ upagaccheyyūṃ. **Meghova ninnāni paripūrayantoti** ahaṃ abhippavassanto mahāmegho viya ninnāni ninnatthānāni sabbesaṃ vanibbakānaṃ adhippāye paripūrayanto aho vata te santappeyyanti.

303. **Yassa yācanake disvāti** yassa puggalassa gharamesino yācanake disvā “paṭhamam tāva upaṭṭhitam vata me puññakkhetta”nti saddhājātassa **mukhavaṇṇo pasīdati**, yathāvibhavam pana tesam dānaṃ datvā **attamano** pītisomanassehi gahitacitto hoti. **Tanti** yadetha yācakānaṃ dassanaṃ, tena ca disvā cittassa pasādanaṃ, yathārahaṃ dānaṃ datvā ca attamanatā.

304. **Esā yaññassa sampadāti** esā yaññassa sampatti pāripūri, nipphattīti attho.

305. **Pubbeva dānā sumanoti** “sampattīnaṃ nidānaṃ anugāmikaṃ nidhānaṃ nidhessāmī”ti muñcanacetanāya pubbe eva dānūpakaraṇassa sampādanato paṭṭhāya sumano somanassajāto bhaveyya. **Dadam cittaṃ pasādayeti** dadanto deyyadhammaṃ dakkhiṇeyyahatthe patiṭṭhāpento “asārato dhanato sārādānaṃ karomī”ti attano cittaṃ pasādeyya. **Datvā attamano hotīti** dakkhiṇeyyānaṃ deyyadhammaṃ pariccajivā “paṇḍitapaññattaṃ nāma mayā anuṭṭhitam, aho sādhu suṭṭhū”ti attamano pamuditamano pītisomanassajāto hoti. **Esā yaññassa sampadāti** yā ayam pubbacetanā muñjacetanā aparacetanāti imesaṃ kammaphalasaddhānugātānaṃ somanassapariggahitānaṃ tissannaṃ cetanānaṃ pāripūri, esā yaññassa sampadā dānassa sampatti, na ito aññathāti adhippāyo.

Evaṃ aṅkuro attano paṭipajjanavidhiṃ pakāsetvā bhīyosomattāya abhivaḍḍhamānadānājjhāsayo divase divase mahādānaṃ pavattesi. Tena tadā sabbarajjāni unnaṅgalāni katvā mahādāne diyyamāne paṭiladdhasabbūpakaraṇā manussā attano attano kammante pahāya yathāsukhaṃ vicariṃsu, tena rājūnaṃ koṭṭhāgārāni parikkhayaṃ agamaṃsu. Tato rājāno aṅkurassa dūtaṃ pāhesuṃ – “bhoto dānaṃ nissāya amhākaṃ āyassa vināso ahosi, koṭṭhāgārāni parikkhayaṃ gatāni, tattha yuttamattaṃ ñātappa”nti.

Taṃ sutvā aṅkuro dakkhiṇāpathaṃ gantvā damiḷavisaye samuddassa avidūratthāne mahatiyo anekadānasālāyo kārāpetvā mahādānāni pavattento yāvatāyukaṃ thatvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā tāvatimsabhavane nibbatti. Tassa dānavibhūtiṃca saggūpapattiṃca dassento saṅgītikārā –

306. “Saṭṭhi vāhasahassāni, aṅkurassa nivesane;
Bhojanaṃ dīyate niccaṃ, puññapekkhassa jantuno.
307. “Tisahassāni sūdā hi, āmuttamaṇikuṇḍalā;
Aṅkuraṃ upajīvanti, dāne yaññassa vāvaṭā.
308. “Saṭṭhi purisahasassāni, āmuttamaṇikuṇḍalā;
Aṅkurassa mahādāne, kaṭṭhaṃ phārenti māṇavā.
309. “Soḷasitthisahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;

Aṅkurassa mahādāne, vidhā piṇḍenti nāriyo.

310. “Soḷasitthisahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;
Aṅkurassa mahādāne, dabbigāhā upaṭṭhitā.
311. “Bahum bahūnaṃ pādāsi, ciraṃ pādāsi khattiyo;
Sakkaccañca sahatthā ca, cittikatvā punappunaṃ.
312. “Bahū māse ca pakkhe ca, utusaṃvaccharāni ca;
Mahādānaṃ pavattesi, aṅkuro dīghamantaraṃ.
313. “Evaṃ datvā yajitvā ca, aṅkuro dīghamantaraṃ;
So hitvā mānusaṃ dehaṃ, tāvatimsūpago ahū”ti. – gāthā āhaṃsu;

306. Tatha **saṭṭhi vāhasahassānī**ti vāhānaṃ saṭṭhisahassāni gandhasālitaṇḍulādīpūritavāhānaṃ saṭṭhisahassāni. **Puñṇapekkhassa** dānañjāsāyassa dānādhimuttassa **aṅkurassa nivesane niccaṃ** divase divase **jantuno** sattakāyassa **bhojanaṃ dīyateti** yojanā.

307-8. **Tisahassāni sūdā hīti** tisahassamattā sūdā bhattakārakā. Te ca kho pana padhānabhūtā adhippetā, tesu ekamekassa pana vacanakarā anekāti veditabbā. “Tisahassāni sūdāna”nti ca paṭhanti. **Āmuttamaṇikuṇḍalāti** nānāmaṇiviccakūṇḍaladhārā. Nidassanamattañcetaṃ, āmuttakaṭakakaṭisuttādiābharaṇāpi te ahesuṃ. **Aṅkuraṃ upajīvantīti** taṃ upanissāya jīvanti, tappaṭibaddhajīvikā hontīti attho. **Dāne yaññassa vāvaṭāti** mahāyāgasaññitassa yaññassa dāne yajane vāvaṭā ussukkaṃ āpannā. **Kaṭṭhaṃ phārenti māṇavāti** nānappakārānaṃ khajjabhojjādiāhāravisesānaṃ pacanāya alaṅkatapaṭiyattā taruṇamanussā kaṭṭhāni phārenti vidārenti.

309. **Vidhāti** vidhātābbāni bhojanayoggāni kaṭukabhaṇḍāni. **Piṇḍentīti** pisanavasena payojenti.

310. **Dabbigāhāti** kaṭacchugāhikā. **Upaṭṭhitāti** parivesanaṭṭhānaṃ upagantvā ṭhitā honti.

311. **Bahunti** mahantaṃ pahūtikaṃ. **Bahūnanti** anekesaṃ. **Pādāsīti** pakārehi adāsi. **Cīranti** cirakālaṃ. Vīsativassasahassāyukesu hi manussesu so uppanno. Bahum bahūnaṃ cirakālañca dento yathā adāsi, taṃ dassetuṃ “**sakkaccañcā**”tiādi vuttaṃ. Tattha **sakkaccanti** sādaraṃ, anapaviddhaṃ anavaññātaṃ katvā. **Sahatthāti** sahatthēna, na āṇāpanamattēna. **Cittikatvāti** gāravabahumānāyogena cittēna karitvā pūjetvā. **Punappunanti** bahuso na ekavāraṃ, katipayavāre vā akatvā anekavāraṃ pādāsīti yojanā.

312. Idāni tameva punappunaṃ karaṇaṃ vibhāvetuṃ “**bahū māse cā**”ti gāthamāhaṃsu. Tattha **bahū māseti** cittamāsādike bahū aneke māse. **Pakkheti** kaṇhasukkabhede bahū pakkhe. **Utusaṃvaccharāni cāti** vasantagimhādike bahū utū ca saṃvaccharāni ca, sabbattha accantasāmyoge upayogavacanaṃ. **Dīghamantaranti** dīghakālamantaraṃ. Ettha ca “**ciraṃ pādāsī**”ti cirakālaṃ dānassa pavattitabhāvaṃ vatvā puna tassa nirantareva pavattitabhāvaṃ dassetuṃ “**bahū māse**”tiādi vuttanti daṭṭhabbaṃ.

313. **Evanti** vuttappakārena. **Datvā yajitvā cāti** atthato ekameva, kesañci dakkhiṇeyyānaṃ ekaccassa deyyadhammassa pariccajanavasena datvā, puna “**bahum bahūnaṃ pādāsī**”ti vuttanayena atthikānaṃ sabbesaṃ yathākāmaṃ dento mahāyāgavasena yajitvā. **So hitvā mānusaṃ dehaṃ, tāvatimsūpago ahūti** so aṅkuro āyupariyosāne manussatthabhāvaṃ pahāya paṭisandhiggahaṇavasena tāvatimsadevanikāyūpago ahosi.

Evaṃ tasmim tāvatimsesu nibbattitvā dibbasampattiṃ anubhavante amhākaṃ bhagavato kāle

indako nāma māṇavo āyasmato anuruddhattherassa piṇḍāya carantassa pasannamānaso kaṭacchubbhikkhaṃ dāpesi. So aparena samayena kālaṃ katvā khettagatassa puññassa ānubhāvena tāvatimsesu mahiddhiko mahānubhāvo devaputto hutvā nibbatta dibbehi rūpādīhi dasahi ṭhānehi aṅkuraṃ devaputtaṃ abhibhavitvā virocāti. Tena vuttaṃ –

314. “Kaṭacchubbhikkhaṃ datvāna, anuruddhassa indako;
So hitvā mānusaṃ dehaṃ, tāvatimsūpago ahu.
315. “Dasahi ṭhānehi aṅkuraṃ, indako atirocati;
Rūpe sadde rase gandhe, phoṭṭhabbe ca manorame.
316. “Āyunā yasasā ceva, vaṇṇena ca sukkena ca;
Ādhipaccena aṅkuraṃ, indako atirocatī”ti.

314-5. Tattha rūpeti rūpahetu, attano rūpasampattinimittanti attho. **Saddeti**ādīsipi eseva nayo. **Āyunāti** jīvitena. Nanu ca devānaṃ jīviṭaṃ paricchinnappamāṇaṃ vuttaṃ. Saccamaṃ vuttaṃ, taṃ pana yebhuyyavasena. Tathā hi ekaccānaṃ devānaṃ yogavipattiādinā antarāmaraṇaṃ hotiyeva. Indako pana tisso vassakoṭṭhiyo saṭṭhi ca vassasahassāni paripūretiyeva. Tena vuttaṃ “āyunā atirocatī”ti. **Yasasāti** mahatiyā parivārasampattiyā. **Vaṇṇenāti** saṅṭhānasampattiyā. Vaṇṇadhātusampadā pana “rūpe”ti iminā vuttāyeva. **Ādhipaccenāti** issariyena.

Evamaṃ aṅkure ca indake ca tāvatimsesu nibbattitvā dibbasampattiṃ anubhavantesu ambhākaṃ bhagavā abhisambodhito sattame saṃvacchare āsāhipuṇṇamāyaṃ sāvatthinagaradvāre kaṇḍambarukkhamūle yamakapāṭihāriyaṃ katvā anukkamena tipadavikkamena tāvatimsabhavanaṃ gantvā pāricchattakamūle paṇḍukambalasilāyaṃ yugandharapabbate bālasūriyo viya virocamaṇo dasahi lokadhātūhi sannipatitāya devabrahmaparisāya jutim attano sarīrappabhāya abhibhavanto abhidhammaṃ desetum nisinna avidūre nisinnaṃ indakaṃ, dvādasayojanantare nisinnaṃ aṅkurañca disvā dakkhiṇeyyasampattivibhāvanatthaṃ –

“Mahādānaṃ tayā dinnamaṃ, aṅkura dīghamantaram;
Atidūre nisinnosi, āgaccha mama santike”ti. –

Gāthamāha. Taṃ sutvā aṅkuro “bhagavā mayā cirakālaṃ bahum deyyadhammaṃ pariccajitvā pavattitampi mahādānaṃ dakkhiṇeyyasampattivirahena akhette vuttabījaṃ viya na uḷāraphalaṃ ahosi, indakassa pana kaṭacchubbhikkhādānampi dakkhiṇeyyasampattiyā sukhette vuttabījaṃ viya ativiya uḷāraphalaṃ jāta”nti āha. Tamatthaṃ dassente saṅgītikārā –

317. “Tāvatimse yadā buddho, silāyaṃ paṇḍukambale;
Pāricchattayamūlamhi, vihāsi purisuttamo.
318. “Dasasu lokadhātūsu, sannipatitvāna devatā;
Payirupāsanti sambuddhaṃ, vasantaṃ nagamuddhani.
319. “Na koci devo vaṇṇena, sambuddhaṃ atirocati;
Sabbe deve atikkamma, sambuddhova virocāti.
320. “Yojanāni dasa dve ca, aṅkuroyaṃ tadā ahu;
Avidūreva buddhassa, indako atirocati.
321. “Oloketvāna sambuddho, aṅkurañcāpi indakaṃ;
Dakkhiṇeyyaṃ sambhāvento, idamaṃ vacanamabravi.

322. “Mahādānaṃ tayā dinnāṃ, añkuraṃ dīghamantaraṃ;
Atidūre nisinnosi, āgaccha mama santike.
323. “Codito bhāvitattena, añkuro idamabravi;
Kiṃ mayhaṃ tena dānena, dakkhiṇeyyena suññataṃ.
324. “Ayaṃ so indako yakkho, dajjā dānaṃ parittakaṃ;
Atirocati amhehi, cando tāragaṇe yathā.
325. “Ujjaṅgale yathā khette, bījaṃ bahumpi ropitaṃ;
Na vipulaṃ phalaṃ hoti, napi toseti kassakaṃ.
326. “Tatheva dānaṃ bahukaṃ, dussīlesu patiṭṭhitaṃ;
Na vipulaṃ phalaṃ hoti, napi toseti dāyakaṃ.
327. “Yathāpi bhaddake khette, bījaṃ appampi ropitaṃ;
Sammā dhāraṃ pavecchante, phalaṃ tosesi kassakaṃ.
328. “Tatheva sīlavantesu, guṇavantesu tādisu;
Appakampi kataṃ kāraṃ, puññaṃ hoti mahapphala’’nti. – gāthāyo avocun;

317. Tattha **tāvatiṃseti** tāvatiṃsabhavane. **Silāyaṃ paṇḍukambaleti** paṇḍukambalanāmake silāsane purisuttamo buddho yadā vihāsīti yojanā.

318. **Dasasu lokadhātūsu, sannipatitvāna devatāti** jātikhettasaññitesu dasasu cakkavālasahassesu kāmāvacaradevatā brahmadevatā ca buddhassa bhagavato payirupāsānāya dhammassavanatthañca ekato sannipatitvā. Tenāha “**payirupāsanti sambuddhaṃ, vasantaṃ nagamuddhanī**’’ti, sinerumuddhanīti attho.

320. **Yojanāni dasa dve ca, añkuroyaṃ tadā ahūti** ayaṃ yathāvuttacarito añkuro tadā satthu sammukhakāle dasa dve yojanāni antaraṃ katvā ahu. Satthu nisinnaṭṭhānato dvādasayojanantare ṭhāne nisino ahosīti attho.

323. **Codito bhāvitattenāti** pāramiparibhāvitāya ariyamaggabhāvanāya bhāvitattena sammāsambuddhena codito. **Kiṃ mayhaṃ tenāti**ādikā satthu paṭivacanasena añkurena vuttagāthā. **Dakkhiṇeyyena suññatanti** yaṃ dakkhiṇeyyena suññataṃ rittakaṃ virahitaṃ tadā mama dānaṃ, tasmā “kiṃ mayhaṃ tenā’’ti attano dānapuññaṃ hīlento vadati.

324. **Yakkhoti** devaputto. **Dajjāti** datvā. **Atirocati amhehīti** attanā mādisehi ativiya virocati. **Hīti** vā nipātamattaṃ, amhe atikkamitvā abhibhavitvā virocatīti attho. Yathā kinti āha “**cando tāragaṇe yathā**’’ti.

325-6. **Ujjaṅgaleti** ativiya thaddhabhūmibhāge. “Ūsare’’ti keci vadanti. **Ropitanti** vuttaṃ, vapitvā vā uddharitvā vā puna ropitaṃ. **Napi tosetīti** na nandayati, appaphalatāya vā tuṭṭhiṃ na janeti. **Tathevāti** yathā ujjaṅgale khette bahumpi bījaṃ ropitaṃ vipulaphalaṃ uḷāraphalaṃ na hoti, tato eva kassakaṃ na toseti, tathā dussīlesu sīlavirahitesu bahukampi dānaṃ patiṭṭhāpitaṃ vipulaphalaṃ mahapphalaṃ na hoti, tato eva dāyakaṃ na tosetīti attho.

327-8. **Yathāpi bhaddaketi** gāthādvayassa vattavipariyāyena atthayojanā veditabbā. Tattha **sammā dhāraṃ pavecchanteti** vuṭṭhidhāraṃ sammadeva pavattente, anvaḍḍhamāsaṃ anudasāhaṃ anupañcāhaṃ deve vassanteti attho. **Guṇavantesūti** jhānādiguṇayuttesu. **Tādisūti** iṭṭhādīsu

tādilakkhaṇappattesu. **Kāraṇti** līṅgavipallāsena vuttam, upakāroti attho. Kīdiso upakāroti āha “**puñña**”nti.

329. “Viceyya dānaṃ dātabbaṃ, yattha dinnam mahapphalaṃ;
Viceyya dānaṃ datvāna, saggam gacchanti dāyakā.

330. “Viceyya dānaṃ sugatappasattham, ye dakkhiṇeyyā idha jīvaloke;
Etesu dinnāni mahapphalāni, bijāni vuttāni yathā sukhette”ti. –

Ayam saṅgītikārehi t̥hapitā gāthā.

329. Tattha **viceyyāti** vicinivā, puññakkhettaṃ paññāya upaparikkhitvā. Sesam sabbattha uttānamevāti.

Tayidaṃ aṅkurapetavattu sathhārā tāvatimsabhavane dasasahassacakkavāḷadevatānaṃ purato dakkhiṇeyyasampattivibhāvanattham “mahādānaṃ tayā dinna”ntiadinā attanā samuṭṭhāpitaṃ, tattha tayo māse abhidhammaṃ desetvā mahāpavāraṇāya devagaṇaparivuto devadevo devalokato saṅkassanagaraṃ otarivā anukkamena sāvatthiṃ patvā jetavane viharanto catuparisamajjhe dakkhiṇeyyasampattivibhāvanatthameva “yassa atthāya gacchāmā”tiadinā vitthārato desetvā catusaccakathāya desanāya kūṭam gaṇhi. Desanāvasāne tesam anekakoṭipāṇasahassānaṃ dhammābhisamaṃ ahoṣīti.

Aṅkurapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Uttaramātupetivattuvaṇṇanā

Divāvihāragataṃ bhikkhūnti idaṃ uttaramātupetivattu. Tatrāyam atthavibhāvanā – sathhari parinibbute paṭhamamahāsaṅgītiyā pavattitāya āyasmā mahākaccāyano dvādasahi bhikkhūhi saddhiṃ kosambiyā avidūre aññatarasmim araññāyatane vihāsi. Tena ca samayena rañño udenassa aññataro amacco kālamakāsi, tena ca pubbe nagare kammantā adhiṭṭhitā ahesuṃ. Atha rājā tassa puttaṃ uttaram nāma māṇavaṃ pakkosāpetvā “tvaṅca pitarā adhiṭṭhite kammante samanūsāsā”ti tena t̥hitat̥hāne t̥hapesi.

So ca sād̥hūti sampaṭicchitvā ekadivasaṃ nagaraṭṭisaṅkharāṇiyānaṃ dārūnaṃ atthāya vaḍḍhakiyo gahetvā araññaṃ gato. Tattha āyasmato mahākaccāyanattherassa vasanaṭṭhānaṃ upagantvā theram tattha paṃsukūlacīvaradharaṃ vivittaṃ nisinnaṃ disvā iriyāpattheyeva pasīditvā kataṭṭisanthāro vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Thero tassa dhammaṃ kathesi. So dhammaṃ sutvā ratanattaye sañjātappasādo saraṇesu paṭiṭṭhāya theram nimantesi – “adhivāsetha me, bhante, svātanāya bhattaṃ saddhiṃ bhikkhūhi anukampaṃ upādāyā”ti. Adhivāsesi thero tuṅhībhāvena. So tato nikkhamitvā nagaraṃ gantvā aññesaṃ upāsakānaṃ ācikkhi – “thero mayā svātanāya nimantito, tumhehipi mama dānaggaṃ āgantabba”nti.

So dutiyadivase kālasseva paṇītaṃ khādanīyaṃ bhojanīyaṃ paṭiyādāpetvā kālam ārocāpetvā saddhiṃ bhikkhūhi āgacchantassa therassa paccuggamaṇaṃ katvā vanditvā purakkhatvā gehaṃ pavesesi. Atha mahārahakappiyapaccattharaṇaathatesu āsanesu there ca bhikkhūsu ca nisinesu gandhapupphadhūpehi pūjaṃ katvā paṇītena annapānena te santappetvā sañjātappasādo katañjalī anumodanaṃ suṇitvā katabhattānumodane there gacchante pattaṃ gahetvā anugacchanto nagarato nikkhamitvā paṭinivattanto “bhante, tumhehi niccaṃ mama gehaṃ pavisitabba”nti yācitvā therassa adhivāsaṇaṃ ñatvā nivatti. Evaṃ so theram upaṭṭhahanto tassa ovāde paṭiṭṭhāya sotāpattiphalaṃ pāpuṇi, vihāraṅca kāresi, sabbe ca attano ñātake sāsane abhippasanne akāsi.

Mātā panassa maccheramalapariyuṭṭhitacittā hutvā evaṃ paribhāsi – “yaṃ tvaṃ mama

anicchantiyā eva samaṇānaṃ annapānaṃ desi, taṃ te paraloke lohitaṃ sampajjatū’’ti. Ekaṃ pana morapiñchakalāpaṃ vihāramahadivase diyyamānaṃ anujāni. Sā kālaṃ katvā petayoniyam uppajji, morapiñchakalāpadānānumodanena panassā kesā nīlā siniddhā vellitagga sukhumā dīghā ca ahesuṃ. Sā yadā gaṅgānadim ‘‘pānīyaṃ pivissāmī’’ti otarati, tadā nadī lohitaṃ pūrā hoti. Sā pañcapanṇāsa vassāni khuppiṇāsaṃbhūṭā vicarivā ekadivasam kaṅkhārevatatttheraṃ gaṅgāya tīre divāvihāraṃ nisinnaṃ disvā attānaṃ attano kesehi paṭicchādetvā upasaṅkamtivā pānīyaṃ yāci. Taṃ sandhāya vuttaṃ –

331. ‘‘Divāvihāragataṃ bhikkhuṃ, gaṅgātīre nisinnakaṃ;
Taṃ petī upasaṅkamma, dubbaṇṇā bhīrudassanā.

332. ‘‘Kesā cassā atidīghā, yāvabhūmāvalambare;
Kesehi sā paṭicchannā, samaṇaṃ etadabravī’’ti. –

Imā dve gāthā saṅgītikārakehi idha ādito ṭhapitā.

Tattha **bhīrudassanā**ti bhayānakadassanā. ‘‘Ruddadassanā’’ti vā pātho, bībhacchabhāriyadassanāti attho. **Yāvabhūmāvalambare**ti yāva bhūmi, tāva olambanti. Pubbe ‘‘bhikkhu’’nti ca pacchā ‘‘samaṇa’’nti ca kaṅkhārevatatttherameva sandhāya vuttaṃ.

Sā pana petī theram upasaṅkamtivā pānīyaṃ yācantī –

333. ‘‘Pañcapanṇāsa vassāni, yato kālakatā ahaṃ;
Nābhijānāmi bhuttaṃ vā, pītaṃ vā pana pānīyaṃ;
Dehi tvaṃ pānīyaṃ bhante, tasitā pānīyāya me’’ti. – imaṃ gāthamāha;

333. Tattha **nābhijānāmi bhuttaṃ vā**ti evaṃ dīghamantare kāle bhojanaṃ bhuttaṃ vā pānīyaṃ pītaṃ vā nābhijānāmi, na bhuttaṃ na pītaṃ attho. **Tasitā**ti pipāsītā. **Pānīyāyā**ti pānīyatthāya āhiṇḍantiyā me pānīyaṃ dehi, bhanteti yojanā.

Ito paraṃ –

334. ‘‘Ayaṃ sītodikā gaṅgā, himavantato sandati;
Piva etto gahetvāna, kiṃ maṃ yācasi pānīyaṃ.

335. ‘‘Sacāhaṃ bhante gaṅgāya, sayam gaṇhāmi pānīyaṃ;
Lohitaṃ me parivattati, tasmā yācāmi pānīyaṃ.

336. ‘‘Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, gaṅgā te hoti lohitaṃ.

337. ‘‘Putto me uttaro nāma, saddho āsi upāsako;
So ca mayhaṃ akāmāya, samaṇānaṃ pavecchati.

338. ‘‘Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṃ;
Tamaṃ paribhāsāmi, maccherena upaddutā.

339. ‘‘Yaṃ tvaṃ mayhaṃ akāmāya, samaṇānaṃ pavecchasi;
Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṃ.

340. ‘‘Etaṃ te paralokasmim, lohitaṃ hotu uttara;
Tassakammavipākena, gaṅgā me hoti lohita’’nti. –

Imā therassa ca petiyā ca vacanapaṭivacanagāthā.

334. Tattha **himavantatoti** mahato himassa atthitāya “himavā”ti laddhanāmato pabbatarājato. **Sandatīti** pavattati. **Ettoti** ito mahāgaṅgāto. **Kinti** kasmā maṃ yācasi pānīyaṃ, gaṅgānadim otarivā yathārucci pivāti dasseti.

335. Lohitaṃ me parivattatīti udakaṃ sandamānaṃ mayhaṃ pāpakammaphalena lohitaṃ hutvā parivattati pariṇamati, tāya gahitamattaṃ udakaṃ lohitaṃ jāyati.

337-40. Mayhaṃ akāmāyāti mama anicchantiyā. **Pavecchatīti** deti. **Paccayanti** gilānapaccayaṃ. **Etanti** yaṃ etaṃ cīvarādikaṃ paccayaajātaṃ samaṇānaṃ pavecchasi desi, etaṃ te paralokasmiṃ lohitaṃ hotu uttarāti abhisapanavasena kataṃ pāpakammaṃ, tassa vipākenāti yojanā.

Athāyasmā revato taṃ petiṃ uddissa bhikkhusaṅghassa pānīyaṃ adāsi, piṇḍāya caritvā bhattaṃ gahetvā bhikkhūnamadāsi, saṅkārakūṭādito paṃsukūlaṃ gahetvā dhovivā bhisiṅca cimilikaṅca katvā bhikkhūnaṃ adāsi, tena cassā petiyā dibbasampattiyo ahesuṃ. Sā therassa santikaṃ gantvā attanā laddhadibbasampattiṃ therassa dassesi. Thero taṃ pavattiṃ attano santikaṃ upagātānaṃ catunnaṃ parisānaṃ pakāsetvā dhammakathaṃ kathesi. Tena mahājano saṅgātasaṃvego vigatamalamacchero hutvā dānasīlādikusaladhammābhīrato ahoṣīti. Idaṃ pana petavatthu dutiyasaṅgītiyaṃ saṅgahaṃ āruḥhanti daṭṭhabbaṃ.

Uttaramātupetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Suttapetavatthuvaṇṇanā

Ahaṃ pure pabbajitassa bhikkhunoti idaṃ suttapetavatthu. Tassa kā uppatti? Sāvattiyā kira avidūre aññatarasmiṃ gāmake amhākaṃ satthari anuppanneyeva sattannaṃ vassasatānaṃ upari aññataro dārako ekaṃ paccekabuddhaṃ upaṭṭhahi. Tassa mātā tasmīṃ vayappatte tassatthāya samānakulato aññataraṃ kuladhītaraṃ ānesi. Vivāhadivaseyeva ca so kumāro sahāyehi saddhiṃ nhāyituṃ gato ahinā daṭṭho kālamakāsi, “yakkhagāhenā”tipi vadanti. So paccekabuddhassa upaṭṭhānena bahuṃ kusalakammaṃ katvā ṭhitopi tassā dārikāya paṭibaddhacittatāya vimānapeto hutvā nibbatti, mahiddhiko pana ahosi mahānubhāvo.

Atha so taṃ dārikaṃ attano vimānaṃ netukāmo “kena nu kho upāyena eṣā diṭṭhadhammavedanīyakammaṃ katvā mayā saddhiṃ idha abhirameyyā”ti tassā dibbabhogasampattiyaṃ anubhavanahetuṃ vīmamsanto paccekabuddhaṃ cīvarakammaṃ karontaṃ disvā manussarūpena gantvā vanditvā “kiṃ, bhante, suttakena attho atthi”ti āha. “Cīvarakammaṃ karomi, upāsakā”ti. “Tena hi, bhante, asukasmiṃ ṭhāne suttabhikkhaṃ carathā”ti tassā dārikāya gehaṃ dassesi. Paccekabuddho tattha gantvā gharadvāre aṭṭhāsi. Atha sā paccekabuddhaṃ tattha ṭhitaṃ disvā pasannamānasā “suttakena me ayyo atthiko”ti ṇatvā ekaṃ suttaguḷaṃ adāsi. Atha so amanusso manussarūpena tassa dārikāya gharaṃ gantvā tassā mātaraṃ yācitvā tāya saddhiṃ katipāhaṃ vasitvā tassā mātuyā anuggahattaṃ tasmīṃ gehe sabbabhājanāni hiraññasuvaṇṇassa pūretvā sabbattha upari nāmaṃ likhi “idaṃ devadattiyaṃ dhanam na kenaci gahetabba”nti, taṅca dārikaṃ gahetvā attano vimānaṃ agamāsi. Tassā mātā pahūtaṃ dhanam labhitvā attano ṇātakānaṃ kapaṇaddhikādīnaṅca datvā attanā ca paribhuñjitvā kālaṃ karonti “mama dhīta āgacchati ce, idaṃ dhanam dassethā”ti ṇātakānaṃ kathetvā kālamakāsi.

Tato sattannaṃ vassasatānaṃ accayena amhākaṃ bhagavati loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakke anukkamena sāvattiyā viharante tassā itthiyā tena amanussena saddhiṃ vasantiyā ukkaṅṭhā uppajji. Sā taṃ “sādhu, ayyaputta, maṃ sakaññeva gehaṃ paṭinehī”ti vadanti –

341. “Ahaṃ pure pabbajitassa bhikkhuno,

Suttaṃ adāsiṃ upasaṅkamma yācitā;
Tassa vipāko vipulaphalūpalabbhati,
Bahukā ca me uppajjare vatthakoṭiyo.

342. “Pupphābhikiṇṇaṃ ramitaṃ vimānaṃ, anekacittaṃ naranārisevitaṃ;
Sāhaṃ bhuñjāmi ca pārupāmi ca, pahūtavittā na ca tāva khīyati.
343. “Tasseva kammaṃ vipākamanvayā, sukhañca sātañca idhūpalabbhati;
Sāhaṃ gantvā punadeva mānusaṃ, kāhāmi puññāni nayayyaputta ma”nti. –

Imā gāthā abhāsi.

341. Tattha “**pabbajitassa bhikkhuno**”ti idaṃ paccekabuddhaṃ saddhāya vuttaṃ. So hi kāmādimalānaṃ attano santānato anavasesato pabbājittā pahīnattā paramatthato “pabbajito”ti, bhinnakilesattā “bhikkhū”ti ca vattabbaṃ arahati. **Suttanti** kappāsiyasuttaṃ. **Upasaṅkammā**ti mayhaṃ gehaṃ upasaṅkamitvā. **Yācitā**ti “uddissa ariyā tiṭṭhanti, esā ariyāna yācana”ti (jā. 1.7.59) evaṃ vuttāya kāyaviññattipayogasaṅkhātāya bhikkhācariyāya yācitā. **Tassā**ti tassa suttadānassa. **Vipāko vipulaphalūpalabbhatī**ti vipulaphalo uḷāraudayo mahāudayo vipāko etarahi upalabbhati paccanubhavīyati. **Bahukā**ti anekā. **Vatthakoṭiyoti**ti vatthānaṃ koṭiyo, anekasatasahassapabhedāni vatthānīti attho.

342. **Anekacittanti** nānāvidhacittakammaṃ, anekehi vā muttāmaṇiādīhi ratanehi vicittarūpaṃ. **Naranārisevanti**ti paricārakabhūtehi narehi nārīhi ca upasevitaṃ. **Sāhaṃ bhuñjāmī**ti sā ahaṃ taṃ vimānaṃ paribhuñjāmi. **Pārupāmī**ti anekāsu vatthakoṭīsu icchitacchitaṃ nivāsemi ceva paridahāmi ca. **Pahūtavittā**ti pahūtavittūpakaraṇā mahaddhanā mahābhogā. **Na ca tāva khīyatī**ti tañca vittaṃ na khīyati, na parikkhayaṃ pariyādānaṃ gacchati.

343. **Tasseva kammaṃ vipākamanvayā**ti tasseva suttadānamayapuññakammaṃ anvayā paccayā hetubhāvena vipākabhūtaṃ **sukhaṃ**, iṭṭhamadhurasāṅkhātaṃ **sātañca idha** imasmiṃ vimāne **upalabbhati**. **Gantvā punadeva mānusaṃ**ti puna eva manussalokaṃ upagantvā. **Kāhāmi puññānī**ti mayhaṃ sukhavisesanipphādakāni puññāni karissāmi, yesaṃ vā mayā ayaṃ sampatti laddhāti adhippāyo. **Nayayyaputta**ti mantī, ayyaputta, maṃ manussalokaṃ naya, nehīti attho.

Taṃ sutvā so amanusso tassā paṭibaddhacittatāya anukampāya gamanaṃ anicchanto –

344. “Satta tuvaṃ vassasatā idhāgatā,
Jiṇṇā ca vuḍḍhā ca tahiṃ bhavissasi;
Sabbeva te kālakatā ca ñātakā,
Kiṃ tattha gantvāna ito karissasi”ti. –

Gāthamāha. Tattha **sattā**ti vibhattilopena niddeso, nissakke vā etaṃ paccattavacanaṃ. **Vassasatā**ti vassasatato, sattahi vassasatehi uddhaṃ tuvaṃ idhāgatā imaṃ vimānaṃ āgatā, idhāgatāya tuyhaṃ satta vassasatāni hontīti attho. **Jiṇṇā ca vuḍḍhā ca tahiṃ bhavissasī**ti idha dibbehi utuāhārehi upathambhitattabhāvā kammānubhāvena ettakaṃ kālaṃ daharākārenea ṭhitā. Ito pana gatā kammaṃ ca parikkhīnattā manussānañca utuāhārasena jarājiṇṇā vayovuḍḍhā ca tahiṃ manussaloke bhavissasi. Kinti? **Sabbeva te kālakatā ca ñātakā**ti dīghassa addhuno gatattā tava ñātayopi sabbe eva matā, tasmā ito devalokato tattha manussalokaṃ gantvā kiṃ karissasi, avasesampi āyuñca idheva khepehi, idha vasāhīti adhippāyo.

Evaṃ tena vuttā sā tassa vacanaṃ asaddahantī punadeva –

345. “Satteva vassāni idhāgatāya me, dibbañca sukhañca samappitāya;
Sāhaṃ gantvā punadeva mānusaṃ, kāhāmi puññāni nayayyaputta ma’’nti. –

Gāthamāha. Tattha **satteva vassāni idhāgatāya meti**, ayyaputta, mayhaṃ idhāgatāya satteva vassāni maññe vītivattāni. Satta vassasatāni dibbasukhasamappitāya bahumpi kālaṃ gataṃ asallakkhenti evamāha.

Evam pana tāya vutto so vimānapeto nānappakāraṃ taṃ anusāsivā “tvaṃ idāni sattāhato uttari tattha na jīvissasi, mātuyā te nikkhittaṃ mayā dinnāṃ dhanāṃ atthi, taṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ datvā idheva uppattiṃ patthehi’’ti vatvā taṃ bāhāyaṃ gahetvā gāmamajjhe ṭhapetvā “idhāgate aññepi jane ‘yathābalaṃ puññāni karothā’’ti ovadeyyāsī’’ti vatvā gato. Tena vuttaṃ –

346. “So taṃ gahetvāna pasayha bāhāyaṃ, paccānayitvāna theriṃ sudubbalaṃ;
Vajjesi ‘aññampi janaṃ idhāgataṃ, karotha puññāni sukhūpalabbhatī’’ti.

Tattha **soti** so vimānapeto. **Tanti** taṃ itthiṃ. **Gahetvāna pasayha bāhāyanti** pasayha netā viya bāhāyaṃ taṃ gahetvā. **Paccānayitvānāti** tassā jātasaṃvuḍḍhagāmaṃ punadeva ānayitvā. **Therinti** thāvariṃ, jiṇṇaṃ vuḍḍhanti attho. **Sudubbalanti** jarājiṇṇatāya eva suṭṭhu dubbalaṃ. Sā kira tato vimānato apagamanasamanantarameva jiṇṇā vuḍḍhā mahallikā addhagatā vayoanuppattā ahoṣi. **Vajjesīti** vadeyyāsī. Vattabbavacanākārañca dassetuṃ “**aññampi jana**’’ntiādi vuttaṃ. Tassattho – bhadda, tvampi puññaṃ kareyyāsī, aññampi janaṃ idha tava dassanattāya āgataṃ “bhadrāmukhā, ādittaṃ sīsaṃ vā celaṃ vā ajjhupekkhitvāpi dānasīlādīni puññāni karothāti, kate ca puññe ekaṃseneva tassa phalabhūtaṃ sukhaṃ upalabbhati, na ettha saṃsayo kātabbo’’ti vadeyyāsī ovadeyyāsīti.

Evañca vatvā tasmim gate sā itthī attano ñātakānaṃ vasanaṭṭhānaṃ gantvā tesam attānaṃ jānāpetvā tehi niyyāditadhaṇaṃ gahetvā samaṇabrāhmaṇānaṃ dānaṃ denti attano santikaṃ āgatāgānaṃ –

347. “Diṭṭhā mayā akatena sādhanā, peṭā vihaññanti tatheva manussā;
Kammañca katvā sukhavedanīyaṃ, devā manussā ca sukhe ṭhitā pajā’’ti. –

Gāthāya ovādamadāsi.

Tattha **akatenāti** anibbattitena attanā anupacitena. **Sādhunāti** kusalakammena, itthambhūtalakkhaṇe karaṇavacanāṃ. **Vihaññantīti** vighātaṃ āpajjanti. **Sukhavedanīyanti** sukhavipākaṃ puññakammaṃ. **Sukhe ṭhitāti** sukhe patiṭṭhitā. “Sukhedhitā’’ti vā pāṭho, sukheṇa abhivuḍḍhā phīṭāti attho. Ayañhettha adhippāyo – yathā peṭā tatheva manussā akatena kusaleṇa, katena ca akusaleṇa vihaññamānā khuppiṇādinā vighātaṃ āpajjantā mahādukkhaṃ anubhavanta diṭṭhā mayā. Sukhavedanīyaṃ pana kammaṃ katvā tena katena kusalakammena, akatena ca akusalakammena devamanussapariyāpannā pajā sukhe ṭhitā diṭṭhā mayā, attapaccakkhametaṃ, tasmā pāpaṃ dūratova parivajjantā puññakiriyāya yuttapayuttā hothāti.

Evam pana ovādaṃ denti samaṇabrāhmaṇādīnaṃ sattāhaṃ mahādānaṃ pavattetvā sattame divase kālaṃ katvā tāvatimsesu nibbatti. Bhikkhū taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisāya dhammaṃ desesi, visesato ca paccekabuddhesu pavattitadānassa mahapphalataṃ mahānisamsatañca pakāsesi. Taṃ sutvā mahājano vigatamalamacchero dānādipuññābhirato ahoṣīti.

Suttapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Kaṇṇamuṇḍapetivatthuvaṇṇanā

Sonṇasopānaphalakāti idaṃ satthari sāvatthiyaṃ viharante kaṇṇamuṇḍapetiṃ ārabha vuttaṃ. Atīte kira kassapabuddhakāle kimilanagare aññataro upāsako sotāpanno pañcahi upāsakasatehi saddhiṃ samānacchando hutvā ārāmaropanasetubandhanacaṅkamanakaraṇādīsu puññakammesu pasuto hutvā viharanto saṅghassa vihāraṃ kāretvā tehi saddhiṃ kālena kālaṃ vihāraṃ gacchati. Tesam bhariyāyopi upāsikā hutvā aññamaññaṃ samaggā mālāgandhavigāṇāpanādihattā kālena kālaṃ vihāraṃ gacchantiyo antarāmagge ārāmasabhādīsu vissamivā gacchanti.

Athekadivasam katipayā dhuttā ekissā sabhāya sannisinnā tāsū tattha vissamivā gatāsu tāsam rūpasampattiṃ disvā paṭibaddhacittā hutvā tāsam silācāraguṇasampannataṃ ñatvā kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “ko etāsu ekissāpi silābhedaṃ kātuṃ samattho”ti. Tattha aññataro “ahaṃ samattho”ti āha. Te tena “sahassena abbhutaṃ karomā”ti abbhutaṃ akāṃsu. So anekehi upāyehi vāyamamāno tāsū sabham āgatāsu sumuñcitaṃ sattatantiṃ madhurassaraṃ vīṇaṃ vādentō madhureneva sarena kāmapaṭisaṃyuttaḡitāni gāyanto gītasaddena tāsū aññataraṃ itthiṃ silābhedaṃ pāpento aticāriṇiṃ katvā te dhutte sahasam parājesi. Te sahasaparājita tassā sāmikassa ārocesuṃ. Sāmiko taṃ pucchi – “kiṃ tvaṃ evarūpā, yathā te purisā avocu”nti. Sā “nāhaṃ idisaṃ jānāmī”ti paṭikkhipitvā tasmim asaddahante samīpe ṭhitaṃ sunakhaṃ dassetvā sapaṭhaṃ akāsi “sace mayā tādisaṃ pāpakammaṃ kataṃ, ayaṃ chinnakaṇṇo kālasunakho tattha tattha bhava jātaṃ maṃ khādatū”ti. Itarāpi pañcasatā itthiyo taṃ itthiṃ aticāriṇiṃ jānantī kiṃ ayaṃ tathārūpaṃ pāpaṃ akāsi, udāhu nākāsi”ti coditā “na mayaṃ evarūpaṃ jānāmā”ti musā vatvā “sace mayaṃ jānāma, bhava bhava etissāyeva dāsiyo bhaveyyāmā”ti sapaṭhaṃ akāṃsu.

Atha sā aticāriṇi itthi teneva vipaṭisaṇeṇa ḡayhamānahadayaṃ sussitvā na cireneva kālaṃ katvā himavati pabbatarāje sattannaṃ mahāsaraṇaṃ aññatarassa kaṇṇamuṇḍadahassa tīre vimānapeti hutvā nibbatti. Vimānasāmantā cassā kammavipākānubhavanayoggā ekā pokkharāṇi nibbatti. Sesā ca pañcasatā itthiyo kālaṃ katvā sapaṭhakammavasena tassāyeva dāsiyo hutvā nibbattiṃsu. Sā tattha pubbe katassa puññakammaṃ phalena divasabhāgaṃ dibbasampattiṃ anubhavitvā aḡḡharatte pāpakammabalasaṇcoditā sayanato uṭṭhahitvā pokkharāṇitīraṃ gacchati. Tattha gataṃ gajapotakappamāno eko kālasunakho bheravarūpo chinnakaṇṇo tikhiṇāyatakathinadāḡho suvipphulitakhadiraṅgarapuñjasadisānāyano nirantarappavattavijjulatāsaṅghātasadisajivho kathinatikhiṇanakho kharāyatadubbaṇḡalomo tato āgantvā taṃ bhūmiyaṃ nipātetvā atisayaḡghacchābhībūto viya pasayha khādato aṭṭhisāṅkhalikamattaṃ katvā dantehi gahetvā pokkharāṇiyaṃ khipitvā antaradhāyati. Sā ca tattha pakkhittasamanantareneva pakatirūpadhāriṇi hutvā vimānaṃ abhiruyha sayane nipajjati. Itarā pana tassā dāsabyameva dukkhaṃ anubhavanti. Evaṃ tāsam tattha vasantīnaṃ pañāsādhikāni pañca vassasatāni vītivattāni.

Atha tāsam purisehi vinā dibbasampattiṃ anubhavantiṇaṃ ukkaṇṭhā ahesuṃ. Tattha ca kaṇṇamuṇḍadahato niggatā pabbatavivareṇa āgantvā gaṅgaṃ nadim anupaviṭṭhā ekā nadī atthi. Tāsāṇca vasanaṭṭhānasamīpe eko dibbaphalehi ambarukkhehi panasalabujādīhi ca upasobhito ārāmasadiso araññappadeso atthi. Tā evaṃ samacintesuṃ – “handa, mayaṃ imāni ambaphalāni imissā nadiyā pakkhipissāma, appeva nāma imaṃ phalaṃ disvā phalalobhena kocideva puriso idhāgaccheyya, tena saddhiṃ ramissāmāti. Tā tathā akāṃsu. Tāhi pana pakkhittāni ambaphalāni kānici tāpasā gaṇhiṃsu, kānici vanacarakā, kānici kākā vilujjiṃsu, kānici tīre laggimṃsu. Ekaṃ pana gaṅgāya sotaṃ patvā anukkamena bārāṇasiṃ sampāpuṇi.

Tena ca samayena bārāṇasirājā lohajālaparikkhite gaṅgājale nhāyati. Atha taṃ phalaṃ nadisotena vuyhamānaṃ anukkamena āgantvā lohajāle laggi. Taṃ vaṇṇagandharasasampannaṃ mahantaṃ dibbaṃ ambaphalaṃ disvā rājapurisā rañño upanesuṃ. Rājā tassa ekadesaṃ gahetvā vimānsanattāya ekassa bandhanāgāre ṭhapitassa vajjhacorassa khāditaṃ adāsi. So taṃ khāditaṃ “deva, mayā evarūpaṃ na khāditaṃ pubbaṃ, dibbamidaṃ maññe ambaphala”nti āha. Rājā punapi tassa ekaṃ khaṇḡaṃ adāsi. So taṃ khāditaṃ vigatavalitapalito ativiya manohararūpo yobbane ṭhito viya ahoṃ. Taṃ disvā rājā acchariyabbhutajāto taṃ ambaphalaṃ paribhuñjitvā sarīre visesaṃ labhitvā manusse pucchi – “kattha

evarūpāni dibbaambaphalāni saṃvijjantī”ti? Manussā evamāhaṃsu – “himavante kira, deva, pabbatarāje”ti. “Sakkā pana tāni ānetu”nti? “Vanacarakā, deva, jānantī”ti.

Rājā vanacarake pakkosāpetvā tesam tamattham ācikkhitvā tehi sammantevā dinnassa ekassa vanacarakassa sahaṃsaṃ datvā taṃ vissajjesi – “gaccha, sīghaṃ taṃ me ambaphalaṃ ānehi”ti. So taṃ kahāpaṇasahaṃsaṃ puttadārassa datvā pātheyyaṃ gahetvā paṭigaṅgaṃ kaṇṇamuṇḍadahaḥbhimukho gantvā manussapathaṃ atikkamitvā kaṇṇamuṇḍadahato oraṃ saṭṭhiyojanappamāṇe padese ekaṃ tāpasam disvā tena ācikkhitamaggena gacchanto puna tiṃsayojanappamāṇe padese ekaṃ tāpasam disvā, tena ācikkhitamaggena gacchanto puna pannarasayojanappamāṇe ṭhāne aññaṃ tāpasam disvā, tassa attano āgamanakāraṇaṃ kathesi. Tāpaso taṃ anusāsi – “ito paṭṭhāya imaṃ mahāgaṅgaṃ pahāya imaṃ khuddakanadiṃ nissāya paṭisotaṃ gacchanto yadā pabbatavivaraṃ passasi, tadā rattiyaṃ ukkaṃ gahetvā paviseyyāsi. Ayañca nadī rattiyaṃ nappavattati, tena te gamanayoggā hoti, katipayayojanātikkamena te ambe passissasi”ti. So tathā katvā udayante sūriye vividharatanaraṃsijālapajjotitabhūmibhāgaṃ phalabhārāvanatasākhāvitānatarugaṇopasobhitam nānāvīdhavihaṅgagaṇūpakūjitam ativiya manoharaṃ ambavanaṃ sampāpuṇi.

Atha naṃ tā amanussitthiyo dūratova āgacchantam disvā “esa mama pariggaho, esa mama pariggaho”ti upadhāviṃsu. So pana tāhi saddhiṃ tattha dibbasampattiṃ anubhavitum yoggassa puññakammassa akatattā tā disvāva bhīto viravanto palāyitvā anukkamena bārāṇasiṃ patvā taṃ pavattiṃ rañño ārocesi. Rājā taṃ sutvā tā itthiyo daṭṭhum ambaphalāni ca paribhuñjitum sañjātābhilāso rajjabhāraṃ amaccesu āropetvā migavāpadesena sannaddhadhanukalāpo khaggaṃ bandhitvā katipayamanussaparivāro teneva vanacarakena dassitamaggena gantvā katipayayojanantare ṭhāne manussepi ṭhapetvā vanacarakameva gahetvā anukkamena gantvā tampi tato nivattāpetvā udayante divākare ambavanaṃ pāvīsi. Atha naṃ tā itthiyo abhinavauppannamiva devaputtaṃ disvā paccuggantvā “rājā”ti ṇatvā sañjātasinehabahumānā sakkaccaṃ nhāpetvā dibbehi vatthālaṅkāramālāgandhavilepanehi sumaṇḍitapasādhitaṃ katvā vimānaṃ āropetvā nānaggarasaṃ dibbabhojanaṃ bhojetvā tassa icchānurūpaṃ payirupāsiṃsu.

Atha diyadḍhavassasate atikkante rājā adḍharattisamaye utthahitvā nisinno taṃ aticāriṇiṃ petiṃ pokkharāṇitīraṃ gacchantiṃ disvā “kiṃ nu kho esā imāya velāya gacchatī”ti vīmaṃsitukāmo anubandhi. Atha naṃ tattha gataṃ sunakhena khajjamānaṃ disvā “kiṃ nu kho ida”nti ajānanto tayo ca divase vīmaṃsitvā “eso etissā paccāmitto bhavissati”ti nisitena usunā vijjhitaṃ jīvitaṃ voropetvā tañca itthiṃ pothetvā pokkharāṇiṃ otāretvā paṭiladdhapurimarūpaṃ disvā –

348. “Soṇṇasopānaphalakā, soṇṇavālukasanthatā;
Tattha sogandhiyā vaggū, sucigandhā manoramā.
349. “Nānārukkhehi sañchannā, nānāgandhasameritā;
Nānāpadumasañchannā, puṇḍarīkasamotatā.
350. “Surabhiṃ sampavāyanti, manuññā māluteritā;
Haṃsakoñcābhirudā ca, cakkavakkābhikūjitā.
351. “Nānādiyaṇākiṇṇā, nānāsaragaṇāyutā;
Nānāphaladharā rukkhā, nānāpupphadharā vanā.
352. “Na manussesu īdisaṃ, nagaraṃ yādisaṃ idaṃ;
Pāsādā bahukā tuyhaṃ, sovaṇṇarūpiyāmayā;
Daddallamānā ābhenti, samantā caturo disā.
353. “Pañca dāsīsatā tuyhaṃ, yā temā paricārikā;

Tā kambukāyūradharā, kañcanāveḷabhūsitā.

354. “Pallaṅkā bahukā tuyhaṃ, sovaṇṇarūpiyamāyā;
Kadalimigasañchannā, sajjā gonakasanthatā.
355. “Yattha tuvaṃ vāsūpagatā, sabbakāmasamiddhinī;
Sampattāyaḍḍharattāya, tato uṭṭhāya gacchasi.
356. “Uyyānabhūmiṃ gantvāna, pokkharāññā samantato;
Tassā tīre tuvaṃ ṭhāsi, harīte saddale subhe.
357. “Tato te kaṇṇamuṇḍo sunakho, aṅgamaṅgāni khādati;
Yadā ca khāyitā āsi, aṭṭhisāṅkhalikā katā;
Ogāhasi pokkharāṇiṃ, hoti kāyo yathā pure.
358. “Tato tvam aṅgapaccaṅgī, sucāru piyadassanā;
Vatthena pārupitvāna, āyāsi mama santikaṃ.
359. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, kaṇṇamuṇḍo sunakho tava;
Aṅgamaṅgāni khādati’ ti. –

Dvādasahi gāthāhi taṃ tassa pavattiṃ paṭipucchi.

348. Tattha **soṇṇasopānaphalakā**ti suvaṇṇamayasoṇṇasopānaphalakā. **Soṇṇavālukasanthatā**ti samantato suvaṇṇamayāhi vālukāhi santhatā. **Tatthā**ti pokkharāṇiyam. **Sogandhiyā**ti sogandhikā. **Vaggū**ti sundarā rucirā. **Sucigandhā**ti manuññagandhā.

349. **Nānāgandhasameritā**ti nānāvidhasurabhigandhavasena gandhavāyūnā samantato eritā. **Nānāpadumasañchannā**ti nānāvidharattapadumasañchāditasalilatalā. **Puṇḍarīkasamotatā**ti setapadumehi ca samokiṇṇā.

350. **Surabhiṃ sampavāyantī**ti sammadeva sugandhaṃ vāyati pokkharāṇīti adhippāyo. **Haṃsakoñcābhirudā**ti haṃsehi ca koñcehi ca abhinādītā.

351. **Nānādiḷḷagaṇākiṇṇā**ti nānādiḷḷagaṇākiṇṇā. **Nānāsaragaṇāyutā**ti nānāvidhavihaṅgamābhirudasadumūhayuttā. **Nānāphaladharā**ti nānāvidhaphaladhārino sabbakālaṃ vividhaphalabhāranamitasākhattā. **Nānāpupphadharā vanā**ti nānāvidhasurabhikusumadāyikāni vanānīti attho. Liṅgavipallāsena hi “vanā”ti vuttaṃ.

352. **Na manussesu īdisaṃ nagara**nti yādisaṃ tava idaṃ nagaraṃ, īdisaṃ manussesu natthi, manussaloke na upalabbhatīti attho. **Rūpiyamayā**ti rajatamayā. **Daddallamānā**ti ativiya virocāmānā. **Ābhentī**ti sobhayanti. **Samantā caturo disā**ti samantato catassopi disāyo.

353. **Yā temā**ti yā te imā. **Paricārīkā**ti veyyāvaccakāriniyo. **Tāti** tā paricārīkāyo. **Kambukāyūradharā**ti saṅkhalavayakāyūravibhūsitā. **Kañcanāveḷabhūsitā**ti suvaṇṇavaṭṭasakasaṃmalāṅkatakasahattā.

354. **Kadalimigasañchannā**ti kadalimigacammaṃpaccattharaṇatthatā. **Sajjā**ti sajjitā sayituṃ yuttarūpā. **Gonakasanthatā**ti dīghalomakena kojavena santhatā.

355. **Yatthāti** yasmim̐ pallaṅke. **Vāsūpagatāti** vāsaṃ upagatā, sayitāti attho. **Sampattāyaddharattāyāti** addharattiyā upagatāya. **Tatoti** pallaṅkato.

356. **Pokkharāññāti** pokkharāṇiyā. **Hariteti** nīle. **Saddaleti** taruṇatiṇasañchanne. **Subhetei** suddhe. Subhetei vā tassā ālapanam̐. Bhadde, samantato harite saddale tassā pokkharāṇiyā tīre tvam̐ gantvāna ṭhāsi tiṭṭhasīti yojanā.

357. **Kaṇṇamuṇḍoti** khaṇḍitakaṇṇo chinnakaṇṇo. **Khāyitā āsīti** khāditā ahosi. **Aṭṭhisāṅkhalikā katāti** aṭṭhisāṅkhalikamattā katā. **Yathā pureti** sunakhena khādanato pubbe viya.

358. **Tatoti** pokkharāṇim̐ ogāhanato pacchā. **Aṅgapaccaṅgīti** paripuṇṇasabbaṅgapaccaṅgavatī. **Sucārūti** suṭṭhu manoramā. **Piyadassanāti** dassanīyā. **Āyāsīti** āgacchasi.

Evaṃ tena raññā pucchitā sā petī ādito paṭṭhāya attano pavattim̐ tassa kathentī –

360. “Kimilāyaṃ gahapati, saddho āsi upāsako;
Tassāhaṃ bhariyā āsiṃ, dussilā aticārinī.

361. “So maṃ aticaramānāya, sāmiko etadabravi;
‘Netam̐ taṃ channaṃ patirūpaṃ, yaṃ tvam̐ aticarāsi maṃ’.

362. “Sāhaṃ ghorañca sapaṭhaṃ, musāvādañca bhāsisam̐;
‘Nāhaṃ taṃ aticarāmi, kāyena uda cetasā.

363. “‘Sacāhaṃ taṃ aticarāmi, kāyena uda cetasā;
Kaṇṇamuṇḍoyaṃ sunakho, aṅgamaṅgāni khādatu’.

364. “Tassa kammaṃ vipākaṃ, musāvādassa cūbhayaṃ;
Satteva vassasatāni, anubhūtaṃ yato hi me;
Kaṇṇamuṇḍo ca sunakho, aṅgamaṅgāni khādati’ ti. – pañca gāthā āha;

360-1. Tattha **kimilāyanti** evaṃnāmake nagare. **Aticārinīti** bhariyā hi patim̐ atikkamma caraṇato “aticārinī” ti vuccati. Aticaramānāya mayi so sāmiko maṃ etadabravīti yojanā. **Netam̐ channantiādi** vuttākāradassanaṃ. Tattha **netam̐ channanti** na etam̐ yuttaṃ. **Na patirūpanti** tasseeva vevacanaṃ. **Yanti** kiriyāparāmasanaṃ. **Aticarāsīti** aticarasi, ayameva vā pāṭho. Yaṃ maṃ tvam̐ aticarasi, tattha yaṃ aticaraṇam̐, netam̐ channaṃ netam̐ patirūpanti attho.

362-4. **Ghoranti** dāruṇam̐. **Sapaṭhanti** sapaṇam̐. **Bhāsisanti** abhāsiṃ. **Sacāhanti** sace ahaṃ. **Tanti** tvam̐. **Tassa kammassāti** tassa pāpakammaṃ dussilyakammaṃ. **Musāvādassa cāti** “nāhaṃ taṃ aticarāmi” ti vuttamusāvādassa ca. **Ubhayanti** ubhayassa vipākaṃ. **Anubhūtanti** anubhūyamānaṃ mayāti attho. **Yatoti** yato pāpakammato.

Evañca pana vatvā tena attano kataṃ upakāraṃ kittentī –

365. “Tvañca deva bahukāro, atthāya me idhāgato;
Sumuttāhaṃ kaṇṇamuṇḍassa, asokā akutobhayā.

366. “Tāhaṃ deva namassāmi, yācāmi pañjalikatā;
Bhuñja amānuse kāme, rama deva mayā sahā’ ti. –

Dve gāthā āha. Tattha **devāti** rājānaṃ ālapati. **Kaṇṇamuṇḍassāti** kaṇṇamuṇḍato. Nissakke hi idaṃ

sānivacanaṃ. Atha rājā tattha vāsena nibbinnamānaso gamanajjhāsayaṃ pakāsesi. Taṃ sutvā petī rañño paṭibaddhacittā tatthevassa vāsaṃ yācantī “**tāhaṃ, deva, namassāmī**”ti gāthamāha.

Puna rājā ekaṃsena nagaraṃ gantukāmo va hutvā attano ajjhāsayaṃ pavedento –

367. “Bhuttā amānusā kāmā, ramitomi tayā saha;
Tāhaṃ subhage yācāmi, khippaṃ paṭinayāhi ma”nti. –

Osānagāthamāha. Tattha **tāhanti** taṃ ahaṃ. **Subhageti** subhagayutte. **Paṭinayāhi** manti mayhaṃ nagarameva maṃ paṭinehi. Sesāṃ sabbattha pākāṭameva.

Atha sā vimānapetī rañño vacanaṃ sutvā viyogaṃ asahamānā sokāturatāya byākulhadayā vedhamānasarīrā nānāvidhehi upāyehi āyācitvāpi taṃ tattha vāsetuṃ asakkontī bahūhi mahārahehi ratanehi saddhiṃ rājānaṃ nagaraṃ netvā pāsādaṃ āropetvā kanditvā paridevitvā attano vasanaṭṭhānameva gatā. Rājā pana taṃ disvā sañjātasamvego dānādīni puññakammāni katvā saggaparāyaṇo ahoṣi. Atha amhākaṃ bhagavati loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakke anukkamena sāvatthiyaṃ viharante ekadivasaṃ āyasmā mahāmogallāno pabbatacārikaṃ caramāno taṃ itthiṃ saparivāraṃ disvā tāya katakammaṃ pucchi. Sā ādito paṭṭhāya sabbhaṃ therassa kathesi. Thero tāsāṃ dhammaṃ desesi. Taṃ pavattiṃ thero bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisaṃ dhammaṃ desesi. Mahājano paṭiladdhasamvego pāpato oramitvā dānādīni puññakammāni katvā saggaparāyaṇo ahoṣīti.

Kaṇṇamuṇḍapetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

13. Dhubbaripetavatthuvaṇṇanā

Ahu rājā brahmadattoti idaṃ ubbaripetavatthuṃ satthā jetavane viharanto aññatarāṃ upāsikaṃ ārabha kathesi. Sāvattiyaṃ kira aññatarāya upāsikāya sāmiko kālamakāsi. Sā pativiyogadukkhāturaṃ socantī ālāhanaṃ gantvā rodati. Bhagavā tassā sotāpattiṃ phalassa upanissayasampattiṃ disvā karuṇāya sañcoditamānaso hutvā tassā gehaṃ gantvā paññatte āsane nisīdi. Upāsikā satthāraṃ upasaṅkamitvā vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Atha naṃ satthā “kiṃ, upāsike, socasī”ti vatvā “āma, bhagavā, piyavippayogena socāmi”ti vutte tassā sokaṃ apānetukāmo atītaṃ āhari.

Atīte pañcālaratthe kapilānagare cūḷānībrahmadatto nāma rājā ahoṣi. So agatigamaṃ pahāya attano vijite pajāya hitakaraṇanirato dasa rājadharme akopetvā rajjaṃ anusāsamāno kadāci “attano rajje kiṃ vadanti”ti sotukāmo tunnavāyavesaṃ gahetvā eko adutiyo nagarato nikkhamitvā gāmato gāmaṃ janapadato janapadaṃ vicarivā sabbarajjaṃ akaṅṅakaṃ anupapīlaṃ manusse sammodamāne apārutaghare maññe viharante disvā somanassajāto nivattitvā nagarābhimukho āgacchanto aññatarasmiṃ gāme ekissā vidhavāya duggatitthiyā gehaṃ pāvisi. Sā taṃ disvā āha – “ko nu tvam, ayyo, kuto vā āgatosī”ti? “Ahaṃ tunnavāyo, bhaddhe, bhatiyā tunnavāyakammaṃ karonto vicarāmi. Yadi tumhākaṃ tunnavāyakammaṃ atthi, bhattañca vetanañca detha, tumhākaṃ kammaṃ karomī”ti. “Natthamhākaṃ kammaṃ bhattavetaṇaṃ vā, aññesaṃ karohi, ayyā”ti. So tattha katipāhaṃ vasanto dhaññapuññalakkhaṇasampannaṃ tassā dhītaraṃ disvā mātaraṃ āha – “ayaṃ dārikā kiṃ kenaci katapariggahā, udāhu akatapariggahā. Sace pana kenaci akatapariggahā, imaṃ mayhaṃ detha, ahaṃ tumhākaṃ sukhena jīvanūpāyaṃ kātuṃ samattho”ti. “Sādhu, ayyā”ti sā tassa taṃ adāsī.

So tāya saddhiṃ katipāhaṃ vasitvā tassā kahāpaṇasahassaṃ datvā “ahaṃ katipāheneva nivattissāmi. Bhaddhe, tvam mā ukkaṅṅhasī”ti vatvā attano nagaraṃ gantvā, nagarassa ca tassa gāmassa ca antare maggaṃ samaṃ kārapetvā alaṅkārapetvā mahatā rājānubhāvena tattha gantvā taṃ dārikaṃ kahāpaṇarāsīmhi ṭhapetvā suvaṇṇarajatakalasehi nhāpetvā “ubbarī”ti nāmaṃ kārapetvā aggamaheṣiṭṭhāne ṭhapetvā tañca gāmaṃ tassā ñātīnaṃ datvā mahatā rājānubhāvena taṃ nagaraṃ ānetvā

tāya saddhiṃ abhīramamāno yāvajīvaṃ rajjasukhaṃ anubhavitvā āyupariyosāne kālamakāsi. Kālakate ca tasmīṃ, kate ca sarīrakicce ubbarī pativiyogena sokasallasamappitahadayā ālāhanaṃ gantvā bahū divase gandhapupphādīhi pūjetvā rañño guṇe kittetvā ummādappattā viya kandantī paridevantī ālāhanaṃ padakkhiṇaṃ karoti.

Tena ca samayena amhākaṃ bhagavā bodhisattabhūto isipabbajjaṃ pabbajitvā adhigatajjhānābhīṇṇo himavantassa sāmantaṃ aññatarasmiṃ araññāyatane viharanto sokasallasamappitaṃ ubbariṃ dibbena cakkhunā disvā ākāse āgantvā dissamānarūpo ākāse ṭhatvā tattha ṭhite manusse pucchi – “kassidaṃ ālāhanaṃ, kassatthāya cāyaṃ itthī ‘brahmadatta, brahmadattā’ ti kandantī paridevatī” ti. Taṃ sutvā manussā “brahmadatto nāma pañcālānaṃ rājā, so āyupariyosāne kālamakāsi, tassidaṃ ālāhanaṃ, tassa ayaṃ aggamaheṣī ubbarī nāma ‘brahmadatta, brahmadattā’ ti tassa nāmaṃ gahetvā kandantī paridevatī” ti āhaṃsu. Tamatthaṃ dīpentā saṅgītikārā –

368. “Ahu rājā brahmadatto, pañcālānaṃ rathesabho;
Ahorattānamaccayā, rājā kālamakrubbatha.

369. “Tassa ālāhanaṃ gantvā, bhariyā kandati ubbari;
Brahmadattaṃ apassantī, brahmadattāti kandati.

370. “Isi ca tattha āgacchi, sampannacaraṇo muni;
So ca tattha apucchittha, ye tattha su samāgatā.

371. “Kassa idaṃ ālāhanaṃ, nānāgandhasameritaṃ;
Kassāyaṃ kandati bhariyā, ito dūragataṃ patim;
Brahmadattaṃ apassantī, brahmadattāti kandati’.

372. “Te ca tattha viyākamsu, ye tattha su samāgatā;
Brahmadattassa bhaddante, brahmadattassa mārisa.

373. “Tassa idaṃ ālāhanaṃ, nānāgandhasameritaṃ;
Tassāyaṃ kandati bhariyā, ito dūragataṃ patim;
Brahmadattaṃ apassantī, brahmadattāti kandatī” ti. – cha gāthā ṭhapesuṃ;

368-9. Tattha **ahūti** ahosi. **Pañcālānanti** pañcālaraṭṭhavāsīnaṃ, pañcālaraṭṭhasseva vā. Ekopi hi janapado janapadikānaṃ rājakumārānaṃ vasena ruḥhiyā “pañcālāna” nti bahuvacanena niddisīyati. **Rathesabhoti** rathesu usabhasadiso, mahārathoti attho. **Tassa ālāhananti** tassa rañño sarīrassa daḍḍhaṭṭhānaṃ.

370. **Isīti** jhānādīnaṃ guṇānaṃ esanaṭṭhena isi. **Tatthāti** tasmīṃ ubbariyā ṭhitaṭṭhāne, susāneti attho. **Āgacchīti** agamāsi. **Sampannacaraṇoti** sīlasampadā, indriyesu guttadvāratā, bhojane mattaññutā, jāgariyānuyogo, saddhādayo satta saddhammā, cattāri rūpāvacarajhānānīti imehi pannarasahi caraṇasankhātehi guṇehi sampanno samannāgato, caraṇasampannoti attho. **Munīti** attahitañca parahitañca munāti jānātīti muni. **So ca tattha apucchitthāti** so tasmīṃ ṭhāne ṭhite jane paṭipucchi. **Ye tattha su samāgatāti** ye manussā tattha susāne samāgatā. **Sūti** nipātamattaṃ. “Ye tatthāsuṃ samāgatā” ti vā pāṭho. **Āsuntī** ahesuntī attho.

371. **Nānāgandhasameritanti** nānāvidhehi gandhehi samantato eritaṃ upavāsitaṃ. **Itoti** manussalokato. **Dūragatanti** paralokaṃ gatattā vadati. **Brahmadattāti kandatīti** brahmadattāti evaṃ nāmasaṃkittanaṃ katvā paridevanavasena avhāyati.

372-3. **Brahmadattassa bhaddante, brahmadattassa mārisāti** mārisa, nirāmayakāyacitta

mahāmuni brahmadattassa rañño idaṃ ālāhanam, tasseva brahmadattassa rañño ayaṃ bhariyā, bhaddaṃ te tassa ca brahmadattassa bhaddaṃ hotu, tādīsānaṃ mahesīnaṃ hitānucintanena paraloke ʘhitānampi hitasukhaṃ hotiyevāti adhippāyo.

Atha so tāpaso tesam vacanaṃ sutvā anukampaṃ upādāya ubbariyā santikaṃ gantvā tassā sokavinodanattamaṃ –

374. “Chaḷāsītisahassāni, brahmadattassanāmakā;
Imasmim ālāhane daḍḍhā, tesam kamanusocasi”ti. –

Gāthamāha. Tattha **chaḷāsītisahassāni**ti chasahassādhikaasītisahassasaṅkhā. **Brahmadattassanāmakā**ti brahmadattoti evaṃnāmakā. **Tesam kamanusocasi**ti tesam chaḷāsītisahassasaṅkhātānaṃ brahmadattānaṃ katamaṃ brahmadattaṃ tvaṃ anusocasi, katamaṃ paṭicca te soko uppannoti pucchi.

Evaṃ pana tena isinā pucchitā ubbarī attanā adhippetam brahmadattaṃ ācikkhanti –

375. “Yo rājā cūḷanīputto, pañcālānaṃ rathesabho;
Taṃ bhante anusocāmi, bhattāraṃ sabbakāmada”nti. –

Gāthamāha. Tattha **cūḷanīputto**ti evaṃnāmassa rañño putto. **Sabbakāmanti** mayhaṃ sabbassa icchicchitassa dātāraṃ, sabbesaṃ vā sattānaṃ icchitadāyakaṃ.

Evaṃ ubbariyā vutte puna tāpaso –

376. “Sabbevāhesuṃ rājāno, brahmadattassanāmakā;
Sabbeva cūḷanīputtā, pañcālānaṃ rathesabhā.

377. “Sabbesaṃ anupubbena, mahesittamakārayi;
Kasmā purimake hitvā, pacchimaṃ anusocasi”ti. – gāthādvayamāha;

376. Tattha **sabbevāhesunti** sabbeva te chaḷāsītisahassasaṅkhā rājāno brahmadattassa nāmakā cūḷanīputtā pañcālānaṃ rathesabhāva ahesuṃ. Ime rājabhāvādayo visesā tesu ekassāpi nāhesuṃ.

377. Mahesittamakārayīti tvañca tesam sabbesampi anupubbena aggamahesibhāvaṃ akāsi, anuppattāti attho. **Kasmā**ti guṇato ca sāmikabhāvato ca avisiṭṭhesu ettakesu janesu purimake rājāno pahāya pacchimaṃ ekaṃmeva kasmā kena kāraṇena anusocasi pucchi.

Taṃ sutvā ubbarī saṃvegajātā puna tāpasam –

378. “Ātume itthibhūtāya, dīgharattāya mārisa;
Yassā me itthibhūtāya, saṃsāre bahubhāsasi”ti. –

Gāthamāha. Tattha **ātumeti** attani. **Itthibhūtāyā**ti itthibhāvaṃ upagatāya. **Dīgharattāyā**ti dīgharattaṃ. Ayañhettha adhippāyo – itthibhūtāya attani sabbakālaṃ itthīyeva hoti, udāhu purisabhāvampi upagacchatīti. **Yassā me itthibhūtāyā**ti yassā mayhaṃ itthibhūtāya evaṃ tāva bahusaṃsāre mahesibhāvaṃ mahāmuni tvaṃ bhāsasi kathesīti attho. “Āhu me itthibhūtāyā”ti vā pāṭho. Tattha **āti** anussaraṇatthe nipāto. **Āhu meti** sayam anussaritam aññātamidaṃ mayā, itthibhūtāya itthibhāvaṃ upagatāya evaṃ mayhaṃ ettakaṃ kālaṃ aparāparuppatti ahosi. Kasmā? Yasmā yassā me itthibhūtāya sabbesaṃ anupubbena mahesittamakārayi, kiṃ tvaṃ, mahāmuni, saṃsāre bahuṃ bhāsasi yojanā.

Taṃ sutvā tāpaso ayaṃ niyamo saṃsāre natthi “itthī itthīyeva hoti, puriso puriso evā”ti dassento –

379. “Ahu itthī ahu puriso, pasuyonimpi āgamā;
Evametam atītānaṃ, pariyanto na dissatī”ti. –

Gāthamāha. Tattha **ahu itthī ahu purisoti** tvaṃ kadāci itthīpi ahosi, kadāci purisopi ahosi. Na kevalaṃ itthipurisabhāvameva, atha kho pasu yonimpi āgamāsi, kadāci pasubhāvampi āgamāsi, tiracchānayanonimpi upagatā ahosi. **Evametam atītānaṃ, pariyanto na dissatī** evaṃ yathāvuttam etaṃ itthibhāvaṃ purisabhāvaṃ tiracchānādibhāvañca upagātānaṃ atītānaṃ atabhāvānaṃ pariyanto ñāṇacakkhunā mahatā ussāhena passantānampi na dissati. Na kevalaṃ taveva, atha kho sabbesampi saṃsāre paribbhamantānaṃ sattānaṃ atabhāvassa pariyanto na dissateva na paññāyateva. Tenāha bhagavā –

“Anamataggoyaṃ, bhikkhave, saṃsāro, pubbā koṭi na paññāyati avijjānīvaraṇānaṃ
sattānaṃ taṇhāsaṃyojanānaṃ sandhāvataṃ saṃsarata”nti (saṃ. ni. 2.124).

Evaṃ tena tāpasena saṃsārassa apariyantataṃ kammassakatañca vibhāventena desitaṃ dhammaṃ
sutvā saṃsāre saṃviggahadayā dhamme ca pasannamānasā vigatasokasallā hutvā attano pasādaṃ
sokavigamanañca pakāsentī –

380. “Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghasattaṃva pāvakaṃ;
Vārinā viya osiñcaṃ, sabbam nibbāpaye darāṃ.

381. “Abbhāhi vata me sallāṃ, sokaṃ hadayanissitaṃ;
Yo me sokaṃparetāya, patisokaṃ apānudi.

382. “Sāhaṃ abbūḷhasallāsmi, sītibhūtāsmi nibbutā;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvā mahāmunī”ti. –

Tisso gāthā abhāsi. Tāsaṃ attho heṭṭhā vuttoyeva.

Idāni saṃviggahadayāya ubbariyā paṭipattiṃ dassento satthā –

383. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, samaṇassa subhāsitaṃ;
Pattacīvaramādāya, pabbaji anagāriyaṃ.

384. “Sā ca pabbajitā santā, agārasmā anagāriyaṃ;
Mettacittaṃ ābhāvesi, brahmalokūpapattiyā.

385. “Gāmā gāmaṃ vicarantī, nigame rājadhāniyo;
Uruveḷā nāma so gāmo, yattha kālamakrubbatha.

386. “Mettacittaṃ ābhāvetvā, brahmalokūpapattiyā;
Itthiccittaṃ virājetvā, brahmalokūpagā ahū”ti. – catasso gāthā abhāsi;

383-4. Tattha **tassāti** tassa tāpasassa. **Subhāsitaṃ** suṭṭhu bhāsitaṃ, dhammanti attho. **Pabbajitā santāti** pabbajjaṃ upagatā samānā, pabbajitvā vā hutvā santakāyavācā. **Mettacittanti** mettāsahagataṃ cittaṃ. Cittasisena mettajjhānaṃ vadati. **Brahmalokūpapattiyāti** tañca sā mettacittaṃ bhāventī brahmalokūpapattiyā abhāvesi, na vipassanāpādakādiatthaṃ. Anuppanne hi buddhe brahmavihārādi ke bhāventā tāpasaparibbājakā yāvadeva bhavasampattiattameva bhāvesuṃ.

385-6. **Gāmā gāmanti** gāmato aññaṃ gāmaṃ. **Ābhāvetvāti** vaḍḍhetvā brūhetvā. “**Ābhāvetvā**”ti keci paṭhanti, tesam a-kāro nipātamattaṃ. **Itthiccittaṃ virājetvāti** itthibhāve cittaṃ ajjhāsayaṃ

abhiruciṃ virājetvā itthibhāve virattacittā hutvā. **Brahmalokūpagāti** paṭisandhiggahaṇavasena brahmalokaṃ upagamanakā ahoṣi. Sesam heṭṭhā vuttanayatā uttānameva.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā tassā upāsikāya sokaṃ vinodetvā upari catusaccadesanaṃ akāsi. Saccapariyosāne sā upāsikā sotāpattiṃphale paṭiṭṭhahi. Sampattaparīsāya ca desanā sātthikā ahoṣīti.

Ubbaripetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

Iti khuddaka-aṭṭhakathāya petavattuṃmim

Terasavattuḥpaṭimaṇḍitassa

Dutiyassa ubbarivaggassa atthasaṃvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Cūlavaggo

1. Abhijjamānapetavattuvaṇṇanā

Abhijjamāne vārimhīti idaṃ satthari veḷuvane viharante aññataraṃ luddapetaṃ ārabba vuttaṃ. Bārānasiyaṃ kira aparadisābhāge pāragaṅgāya vāsabhaḡamaṃ atikkamitvā cundaṭṭhilaṇāmake gāme eko luddako ahoṣi. So araṅṅe mige vadhitvā varamaṃsaṃ aṅgāre pacitvā khādītva avasesaṃ paṇṇapuṭe bandhitvā kājena gahetvā gāmaṃ āgacchati. Taṃ bāladārakā gāmadvāre disvā “maṃsaṃ me dehi, maṃsaṃ me dehi”’ti hatthe pasāretvā upadhāvanti. So tesam thokaṃ thokaṃ maṃsaṃ deti. Athekadivasaṃ maṃsaṃ alabhitvā uddālakapupphaṃ piḷandhitvā bahuṅca hatthena gahetvā gāmaṃ gacchantam taṃ dārakā gāmadvāre disvā “maṃsaṃ me dehi, maṃsaṃ me dehi”’ti hatthe pasāretvā upadhāvimsu. So tesam ekekaṃ pupphamaṅjarim adāsi.

Atha aparena samayena kālaṃ katvā petesu nibbatta naggo virūparūpo bhayānakadassano supinepi annapānaṃ ajānanto sīse ābandhitauddālakakusumamālākālāpo “cundaṭṭhilāyaṃ ṇātakānaṃ santike kiṅci labhissāmī”’ti gaṅgāya uduke abhijjamāne paṭisotaṃ padasā gacchati. Tena ca samayena koliyo nāma raṅṅo bimbisārassa mahāmatto kupitaṃ paccantaṃ vūpasametaṃ paṭinivattento hatthiassādiparivārabalaṃ thalapathena pesetvā sayam gaṅgāya nadiyā anusotaṃ nāvāya āgacchantaṃ taṃ petam tathā gacchantam disvā pucchantaṃ –

387. “Abhijjamāne vārimhi, gaṅgāya idha gacchasi;
Naggo pubbaddhapetova, māladhārī alaṅkato;
Kuhim gamissasi peta, kattha vāso bhavissatī”’ti. –

Gāthamāha. Tattha **abhijjamāneti** padanikkhepena abhijjamāne saṅghāte, **vārimhi gaṅgāyāti** gaṅgāya nadiyā uduke. **Idhāti** imasmim ṭhāne. **Pubbaddhapetovāti** kāyassa purimaddhena apeto viya apetaṃ devaputto viya. Kathaṃ? **Māladhārī alaṅkatoti**, mālāhi piḷandhitvā alaṅkatasīsaggoti attho. **Kattha vāso bhavissatīti** katarasmim gāme dese vā tuyham nivāso bhavissati, taṃ kathehīti attho.

Idāni yaṃ tadā tena petena koliyena ca vuttaṃ, taṃ dassetaṃ saṅgītikārā –

388. “Cundaṭṭhilaṃ gamissāmi, peto so iti bhāsati;
Antare vāsabhaḡamaṃ, bārānasiṅca santike.

389. “Taṅca disvā mahāmatto, koliyo iti vissuto;
Sattum bhattaṅca petassa, pītakaṅca yugaṃ adā.

390. “Nāvāya tiṭṭhamānāya, kappakassa adāpayi;
Kappakassa padinnamhi, ṭhāne petassa dissatha.

391. “Tato suvatthavasano, māladhārī alaṅkato;
Ṭhāne ṭhitassa petassa, dakkhiṇā upakappatha;
Tasmā dajjetha petānaṃ, anukampāya punappuna’’nti. – gāthāyo avocum;

388. Tattha **cundaṭṭhilanti** evaṃnāmakam gāmaṃ. **Antare vāsabhaḡamaṃ, bārāṇasiṅca santiketī** vāsabhaḡamassa ca bārāṇasiyā ca vemajjhe. Antarā-saddayogena hetam sāmyatthe upayogavacanam. Bārāṇasiyā santike hi so gāmotī. Ayañhettha attho – antare vāsabhaḡamassa ca bārāṇasiyā ca yo cundaṭṭhilaṅamako gāmo bārāṇasiyā avidūre, tam gāmaṃ gamissāmīti.

389. **Koliyo iti vissutoti** kolyoti evaṃpakāsitanāmo. **Sattum bhattañcāti** sattuñceva bhattañca. **Pītakañca yugam adāti** pītakaṃ suvaṇṇavaṇṇam ekaṃ vatthayugañca adāsi.

390. Kadā adāsīti ce āha **nāvāya tiṭṭhamānāya. Kappakassa adāpayīti** gacchantim nāvaṃ ṭhapetvā tattha ekassa nhāpitassa upāsakassa dāpesi, dinnamhi vatthayugetī yojanā. **Ṭhāneti** ṭhānaso taṅkhaṇaṅñeva. **Petassa dissathāti** petassa sarīre paññāyittha, tassa nivāsanapārupanavattham sampajji. Tenāha “**tato suvatthavasano, māladhārī alaṅkato**’’ti, suvatthavasano mālābharaṇehi sumaṇḍitapasādhito. **Ṭhāne ṭhitassa petassa, dakkhiṇā upakappathāti** dakkhiṇeyyatthāne ṭhitā panesā dakkhiṇā tassa petassa yasmā upakappati, viniyogaṃ agamāsi. **Tasmā dajjetha petānaṃ, anukampāya punappunanti** petānaṃ anukampāya pete uddissa punappunaṃ dakkhiṇaṃ dadeyyāti attho.

Atha so kolyamahāmatto tam petam anukampamāno dānavidhim sampādetvā anusotam āgantvā sūriye uggacchante bārāṇasiṃ sampāpuṇi. Bhagavā ca tesam anuggahattham ākāsenā āgantvā gaṅgātīre aṭṭhāsi. Kolyamahāmattopi nāvāto otarivā haṭṭhapahaṭṭho bhagavantaṃ nimantesi – “adhivāsetha me, bhante, bhagavā ajjatanāya bhattam anukampaṃ upādāyā’’ti. Adhivāsesi bhagavā tuṅhībhāvena. So bhagavato adhivāsanam viditvā tāvadeva ramaṇīye bhūmibhāge mahantaṃ sākhaṃaṇḍapaṃ upari catūsu ca passesu nānavirāgavaṇṇavicittavividhavasanasamalāṅkataṃ kāretvā tattha bhagavato āsanam paññāpetvā adāsi. Nisīdi bhagavā paññatte āsane.

Atha so mahāmatto bhagavantaṃ upasaṅkamitvā gandhapupphādīhi pūjetvā vanditvā ekamantaṃ nisinna heṭṭhā attano vuttavacanaṃ petassa ca paṭivacanaṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā “bhikkhusaṅgho āgacchatū’’ti cintesi. Cintitasamanantaramēva buddhānubhāvasaṅcodito suvaṇṇahaṃsagaṇo viya dhataratṭhahaṃsarājam bhikkhusaṅgho dhammarājam samparivāresi. Tāvadeva mahājano sannipati “uḷārā dhammadesanā bhavissatī’’ti. Tam disvā pasannaṃānaso mahāmatto buddhappamukkaṃ bhikkhusaṅgham paṇītena khādanīyena bhojanīyena santappesi. Bhagavā katabhattakicco mahājanassa anukampāya “bārāṇasisamīpagāmaṃvāsino sannipatantū’’ti adhiṭṭhāsi. Sabbe ca te iddhibalena mahājanā sannipatiṃsu, uḷāre cassa pete pākāte akāsi. Tesu keci chinnabhinnapilotikakhaṇḍadharā, keci attano keseheva paṭicchādītakopinā, keci naggā yathājātarūpā khuppiṃpāsābhībūtā tacapariyonaddhā aṭṭhimattasarīrā ito cito ca paribbhamantā mahājanassa paccakkhato paññāyīṃsu.

Atha bhagavā tathārūpaṃ iddhābhisāṅkhāraṃ abhisāṅkhāsi, yathā te ekajjham sannipatitvā attanā kataṃ pāpakammaṃ mahājanassa pavedesum. Tamattham dīpentā saṅgītikārā –

392. “Sātunnavasanaṃ eke, aññe kesaniṃvāsanaṃ;
Petā bhattāya gacchanti, pakkamanti disodisaṃ.

393. “Dūre eke padhāvitvā, aladdhāva nivattare;
Chātā pamucchitā bhantā, bhūmiyaṃ paṭisumbhitā.

394. “Keci tattha papatitvā, bhūmiyaṃ paṭisumbhitā;
Pubbe akatakalyāṇā, aggidaḍḍhāva ātape.
395. “Mayaṃ pubbe pāpadhammā, gharaṇī kulamātarō;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.
396. “Pahūtaṃ annapānampi, apissu avakirīyati;
Sammaggate pabbajite, na ca kiñci adamhase.
397. “Akammakāmā alasā, sādūkāmā mahagghasā;
Ālopapiṇḍadātāro, paṭiggahe paribhāsīmhasse.
398. “Te gharā tā ca dāsiyo, tānevābharaṇāni no;
Te aññe paricārenti, mayaṃ dukkhassa bhāgino.
399. “Veṇī vā avaññā honti, rathakārī ca dubbhikā;
Caṇḍālī kapaṇā honti, kappakā ca punappunaṃ.
400. “Yāni yāni nihīnāni, kulāni kapaṇāni ca;
Tesu tesveva jāyanti, esā maccharino gati.
401. “Pubbe ca katakalyāṇā, dāyakā vītamaccharā;
Saggaṃ te paripūrenti, obhāsenti ca nandaṃ.
402. “Vejayante ca pāsāde, ramitvā kāmakāmīno;
Uccākulesu jāyanti, sabhogesu tato cutā.
403. “Kūṭāgāre ca pāsāde, pallaṅke ponakatthate;
Bījitaṅgā morahatthehi, kule jātā yasassino.
404. “Aṅkato aṅkaṃ gacchanti, māladhārī alaṅkatā;
Dhātiyo upatiṭṭhanti, sāyaṃ pātaṃ sukhesino.
405. “Nayidaṃ akatapuññānaṃ, katapuññānamevidaṃ;
Asokaṃ nandaṃ rammaṃ, tidasānaṃ mahāvanaṃ.
406. “Sukhaṃ akatapuññānaṃ, idha natthi parattha ca;
Sukhañca katapuññānaṃ, idha ceva parattha ca.
407. “Tesaṃ saḥabyakāmānaṃ, kattabbaṃ kusalaṃ bahuṃ;
Katapuññā hi modanti, sagge bhogasamaṅgino”’ti. – gāthāyo avocaṃ;

392. Tattha **sātunnavaśanā**ti chinnabhinnapilotikakhaṇḍanivāśanā. **Eketi** ekacce. **Kesaniśanā**ti keseheva paṭicchādītakopinā. **Bhattāya gacchantī**ti “appeva nāma ito gatā yattha vā tattha vā kiñci ucchiṭṭhabhattaṃ vā vamiṭṭhabhattaṃ vā gabbhamalādīkaṃ vā labheyyāma”’ti katthacideva aṭṭhatvā ghāsatthāya gacchanti. **Pakkamanti disodisanti** disato disaṃ anekayojanantarikaṃ ṭhānaṃ pakkamanti.

393. **Dūreti** dūreva ṭhāne. **Eketi** ekacce petā. **Padhāvitvā**ti ghāsatthāya upadhāvitvā. **Aladdhāva nivattareti** kiñci ghāsaṃ vā pānīyaṃ vā alabhitvā eva nivattanti. **Pamucchitā**ti khuppiśādīdukkhena sañjātamucchā. **Bhantā**ti paribbhamaṅtā. **Bhūmiyaṃ paṭisumbhitā**ti tāya eva mucchāya uppattiyā ṭhatvā avakkhittamattikāpiṇḍā viya vissussitvā pathaviyaṃ patitā.

394. Tatthāti gataṭṭhāne. Bhūmiyaṃ paṭisumbhitāti papāte patitā viya jighacchādīdukkhena thātumaṃ asamatthabhāvena bhūmiyaṃ patitā, tattha vā gataṭṭhāne ghāsādīnaṃ alābhena chinnāsā hutvā kenaci paṭimukhaṃ sumbhitaṃ pothitā viya bhūmiyaṃ patitā hontīti attho. **Pubbe akatakalyāṇāti** purimabhāve akatakusalā. **Aggidaḍḍhāva ātapeti** nidāghakāle ātapaṭṭhāne agginā daḍḍhā viya, khuppiṭṭhāgginā ḍayhamānā mahādukkhaṃ anubhavanti attho.

395. Pubbeti atītabhave. **Pāpadhammāti** issukīmaccharīdībhāvena lāmakasabhāvā. **Gharaṇīti** gharasāminiyo. **Kulamātaroti** kuladārakānaṃ mātaro, kulapurisānaṃ vā mātaro. **Dīpanti** patiṭṭhaṃ, puññanti attho. Tañhi sattānaṃ sugatīsu patiṭṭhābhāvato “patiṭṭhā”ti vuccati. **Nākamhāti** na karimha.

396. Pahūtanti bahumaṃ. **Annapānampīti** annaṅca pānaṅca. **Apissu avakiriyatīti sūti** nipātamattaṃ, api avakiriyati chaṭṭiyati. **Sammaggeti** sammā gate sammā paṭipanne sammā paṭipannāya. **Pabbajitēti** pabbajitāya. Sampadāne hi idaṃ bhummavacanaṃ. Sammaggate vā pabbajite sati labbhamāneti attho. **Na ca kiñci adamhaseti** “kiñcimattampi deyyadhammaṃ nādamhā”ti vipaṭṭisārābhībhūtā vadanti.

397. Akammakāmāti sādhuṭi akattabbaṃ kammaṃ akusalaṃ kāmēntīti akammakāmā, sādhuhi vā kattabbaṃ kusalaṃ kāmēntīti kammakāmā, na kammakāmāti akammakāmā, kusaladhammesu acchandikāti attho. **Alasāti** kusitā kusalakammakaraṇe nibbīriyā. **Sādukāmāti** sātamadhuravatthupiyā. **Mahagghasāti** mahābhojanā, ubhayenāpi sundaraṅca madhuraṅca bhojanaṃ labhivā atthikānaṃ kiñci adatvā sayameva bhujjītaroti dasseti. **Ālopapiṇḍadātāroti** ālopamattassapi bhojanapiṇḍassa dāyakaṃ. **Paṭiggaheti** tassa paṭiggahaṅhanake. **Paribhāsimhaseti** paribhavaṃ karontā bhāsimha, avamaññimha uppaṇḍimhā cāti attho.

398. Te gharāti yattha mayaṃ pubbe “amhākaṃ ghara”nti mamattaṃ akarimhā, tāni gharāni yathāṭṭhitāni, idāni no na kiñci upakappaṭīti adhippāyo. **Tā ca dāsiyo tānevābharaṇāni notī** etthāpi eseva nayo. Tattha **notī** amhākaṃ. **Teti** te gharādike. **Aññe paricārenti**, paribhogādivasena viniyogaṃ karontīti attho. **Mayaṃ dukkhassa bhāginoti** mayaṃ pana pubbe kevalaṃ kīlanappasutā hutvā sāpateyyaṃ pahāya gamanīyaṃ anugāmikaṃ kātumaṃ ajānantā idāni khuppiṭṭhāgginā dukkhassa bhāgino bhavāmāti attānaṃ garahantā vadanti.

399. Idāni yasmā petayonito cavitvā manussesu uppajjantāpi sattā yebhuyyena tasseva kammaṃ vipākāvasesena hīnajātikā kapaṇavuttinova hontī, tasmā tamattaṃ dassetaṃ “**veṇivā**”tiadinā dve gāthā vuttā. Tattha **veṇivāti** venajātikā, vilīvakārā naḷakārā hontīti attho. **Vā-saddo** aniyamattho. **Avaññāti** avaññeyyā, avajānitabbāti vuttaṃ hoti. “Vambhanā”ti vā pāṭho, parehi bādhanīyāti attho. **Rathakārīti** cammakārino. **Dubbhikāti** mittadubbhikā mittānaṃ bādhiḷkā. **Caṇḍālīti** caṇḍālaḷātikā. **Kapaṇāti** vanibbakā ativiya kāruññappattā. **Kappakāti** kappakajātikā, sabbattha “hontī punappuna”nti yojanā, aparāparaṃpi imesu nihīnakulesu uppajjantīti vuttaṃ hoti.

400. Tesu tesveva jāyantīti yāni yāni aññānīpi nesādapukkusakulādīni kapaṇāni ativiya vambhanīyāni paramaduggatāni ca, tesu tesu eva nihīnakulesu macchariyamalena petesu nibbattivā tato cutā nibbattanti. Tenāha “**esā maccharino gati**”ti.

401. Evaṃ akatapuññānaṃ sattānaṃ gatiṃ dassetvā idāni katapuññānaṃ gatiṃ dassetaṃ “**pubbe ca katakalyāṇā**”ti satta gāthā vuttā. Tattha **saggaṃ te paripūrentīti** ye pubbe purimajātiyaṃ katakalyāṇā dāyakaṃ dānapuññābhīratā vigatamalamaccherā, te attano rūpasampattiyā ceva parivārasampattiyā ca saggaṃ devalokaṃ paripūrenti paripuññaṃ karontī. **Obhāsentī ca nandananti** na kevalaṃ paripūrentīyeva, atha kho kapparukkhādīnaṃ pabhāhi sabhāveneva obhāsāmanāmpi nandanavanaṃ attano vatthābharaṇajutīhi sarīrappabhāya ca abhībhavitvā ceva obhāsetvā ca jotenti.

402. Kāmākāminoti yathicchitesu kāmagaṇesu yathākāmaṃ paribhogavanto. **Uccākulesūti** uccesu khattiyakulādīsu kulesu. **Sabhogesūti** mahāvibhavesu. **Tato cutāti** tato devalokato cutā.

403. Kūṭāgāre ca pāsādeti kūṭāgāre ca pāsāde ca. **Bījitaṅgāti** bījiyamānadehā. **Morahatthehīti** morapiñchapaṭimaṇḍitabījanīhatthehi. **Yasassinoti** parivāravanto ramantīti adhippāyo.

404. Aṅkato aṅkaṃ gacchantīti dārakakālepi ñātīnaṃ dhātīnañca aṅkaṭṭhānato aṅkaṭṭhānameva gacchanti, na bhūmitalanti adhippāyo. **Upaṭiṭṭhantīti** upaṭṭhānaṃ karonti. **Sukhesinoti** sukhamicchantā, “mā sītaṃ vā uṇhaṃ vā”ti appakampi dukkhaṃ pariharantā upaṭiṭṭhantīti adhippāyo.

405. Nayidaṃ akatapuññānanti idaṃ sokavatthuabhāvato asokaṃ rammaṃ ramaṇīyaṃ tidasānaṃ tāvatimsadevānaṃ **mahāvanaṃ** mahāupavanabhūtaṃ **nandaṇaṃ** nandanavanaṃ akatapuññānaṃ na hoti, tehi laddhuṃ na sakkāti attho.

406. Idhāti imasmiṃ manussaloke visesato puññaṃ karīyati, taṃ sandhāyāha. **Idhāti** vā diṭṭhadhamme. **Paratthāti** samparāye.

407. Tesanti tehi yathāvuttehi devehi. **Sahabyakāmānanti** sahabhāvaṃ icchantehi. **Bhogasamaṅginoti** bhogehi samannāgatā, dibbehi pañcakāmaguṇehi samappitā modantīti attho. Sesam uttānatthameva.

Evam tehi petehi sādharmaṇato attanā katakammassa ca gatiyā puññakammassa ca gatiyā paveditāya saṃviggamanassa kolīyāmaccapamukhassa tattha sannipatitassa mahājanassa ajjhāsayanurūpaṃ bhagavā vitthārena dhammaṃ desesi. Desanāpariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Abhijjamānapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Sāṇavāsiththerapetavatthuvaṇṇanā

Kuṇḍināgariyo theroti idaṃ sathhari veḷuvane viharante āyasmato sāṇavāsiththerassa ñātipete ārabba vuttaṃ. Atīte kira bārāṇasiyaṃ kitavassa nāma rañño putto uyyānakīlaṃ kīlītvā nivattanto sunettaṃ nāma paccekabuddhaṃ piṇḍāya caritvā nagarato nikkhamantaṃ disvā issariyamadamatto hutvā “kathañhi nāma mayhaṃ aṅjalim akatvā ayaṃ muṇḍako gacchatī”ti paduṭṭhacitto hatthikkhandhato otarivā “kacci te piṇḍapāto laddho”ti ālapanto hatthato pattaṃ gahetvā pathaviyaṃ pātetvā bhindi. Atha naṃ sabbattha tādi bhāvappattiyā nibbikāraṃ karuṇāvipphārasomanassanipātapasannacittameva olokentaṃ aṭṭhānāghātena dūsitacitto “kiṃ maṃ kitavassa rañño puttaṃ na jānāsi, tvam olokayanto mayhaṃ kiṃ karissasī”ti vatvā avahasanto pakkāmi. Pakkantamattasseva cassa narakaggidāhapaṭibhāgo balavasariṇadāho uppajji. So tena mahāsantāpenābhībhūtakāyo atibālhaṃ dukkhavedanābhībhūtaṃ kālaṃ katvā avīcīmahāniraye nibbatti.

So tattha dakkhiṇapassena vāmapassena uttāno avakujjoti bahūhi pakārehi parivattitvā caturāsīti vassasahassāni paccitvā tato cuto petesu apirimitakālaṃ khuppipāsādidukkhāṃ anubhavitvā tato cuto imasmiṃ buddhuppāde kuṇḍinagarassa samīpe kevaṭṭagāme nibbatti. Tassa jātissaraññaṃ uppajji, tena so pubbe attanā anubhūtapubbaṃ dukkhāṃ anussaranto vayappattopi pāpabhayena ñātakehipi saddhiṃ macchabandhanatthaṃ na gacchati. Tesu gacchantesu macche ghātetuṃ anicchanto nilīyati, gato ca jālaṃ bhindati, jīvante vā macche gahetvā udake vissajjeti, tassa taṃ kiriyaṃ arocantā ñātakā gehato taṃ nīharimṣu. Eko panassa bhātā sinehabaddhadaya ahoṣi.

Tena ca samayena āyasmā ānando kuṇḍinagaraṃ upanissāya sāṇapabbate viharati. Atha so kevaṭṭaputto ñātakehi pariccatto hutvā ito cito ca paribbhamanto taṃ padesaṃ patto bhojanavelāya therassa santikaṃ upasaṅkami. Thero taṃ pucchitvā bhojanena atthikabhāvaṃ ñātvā tassa bhattaṃ datvā katabhattakicco sabbam taṃ pavattim ñātvā dhammakathāya pasannamānaṃ ñātvā “pabbajissasi, āvuso”ti? “Āma, bhante, pabbajissāmi”ti. Thero taṃ pabbajetvā tena saddhiṃ bhagavato santikaṃ

agamāsi. Atha naṃ satthā āha – “ānanda, imaṃ sāmaṇeraṃ anukampeyyāsī”ti. So ca akatakusalattā appalābho ahoṣi. Atha naṃ satthā anuggaṇhanto bhikkhūnaṃ paribhogatthāya pānīyaghaṭānaṃ paripūraṇe niyojesi. Taṃ disvā upāsakā tassa bahūni niccabhattāni paṭṭhapesuṃ.

So aparena samayena laddhūpasampado arahattaṃ patvā thero hutvā dvādasahi bhikkhūhi saddhiṃ sāṇapabbate vasi. Tassa pana ñātakā pañcasatamattā anupacitakusalakammā upacitamaccherādīpāpadhammā kālaṃ katvā petesu nibbattiṃsu. Tassa pana mātāpitaro “esa amhehi pubbe gehato nikkadḍhito”ti sārājjamānā taṃ anupasaṅkamitvā tasmim baddhasinehaṃ bhātikaṃ pesesuṃ. So therassa gāmaṃ piṇḍāya pavitṭhasamaye dakkhiṇajāṇumaṇḍalaṃ pathaviyaṃ patiṭṭhāpetvā katañjalī attānaṃ dassetvā “**mātā pitā ca te, bhante**”tiādigāthā avoca. **Kuṇḍināgariyo theroti**ādayo pana ādito pañca gāthā tasmaṃ sambandhadassanattaṃ dhammasaṅgāhakehi ṭhapitā.

408. “Kuṇḍināgariyo thero, sāṇavāsīnivāsiko;
Potṭhapādoti nāmena, samaṇo bhāvitindriyo.
409. “Tassa mātā pitā bhātā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
410. “Te duggatā sūcikaṭṭā, kilantā naggino kisā;
Uttasantā mahattāsā, na dassenti kurūrino.
411. “Tassa bhātā vitaritvā, naggo ekapathekako;
Catukuṇḍiko bhavitvāna, therassa dassayītumaṃ.
412. “Thero cāmanasikatvā, tuṇḥībhūto atikkami;
So ca viññāpayī theram, ‘bhātā petagato aham’.
413. “Mātā pitā ca te bhante, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
414. “Tena duggatā sūcikaṭṭā, kilantā naggino kisā;
Uttasantā mahattāsā, na dassenti kurūrino.
415. “Anukampassu kāruṇiko, datvā anvādisāhi no;
Tava dinnena dānena, yāpessanti kurūrino”ti.

408-9. Tattha **kuṇḍināgariyo theroti** evaṃnāmake nagare jātasaṃvaḍḍhatthero, “kuṇḍikanagaro thero”tipi pāṭho, so evattho. **Sāṇavāsīnivāsīkoti** sāṇapabbatavāsī. **Potṭhapādoti nāmenāti** nāmena potṭhapādo nāma. **Samaṇoti** samitapāpo. **Bhāvitindriyoti** ariyamaggabhāvanāya bhāvitasaddhādiindriyo, arahāti attho. **Tassāti** tassa sāṇavāsītherassa. **Duggatāti** duggatigatā.

410. **Sūcikaṭṭāti** pūtinā lūkhagattā aṭṭakā, sūcīkāti laddhanāmāya khuppipāsāya aṭṭā pīlītā. “Sūcikaṇṭhā”ti keci paṭṭanti, sūcīchiddasadisamukhadvārāti attho. **Kilantāti** kilantakāyacittā. **Naggīnoti** naggārūpā niccolā. **Kisāti** aṭṭhittacamattasarīratāya kisadehā. **Uttasantāti** “ayaṃ samaṇo amhākaṃ putto”ti ottappena utrāsaṃ āpajjantā. **Mahattāsāti** attanā pubbe katakammaṃ paṭicca sañjātamahābhayā. **Na dassentīti** attānaṃ na dassenti, sammukhībhāvaṃ na gacchanti. **Kurūrīnoti** dāruṇakammantā.

411. **Tassa bhātāti** sāṇavāsītherassa bhātā. **Vitaritvāti** vitinno hutvā, ottappasantāsabhayāti attho. Vitaritvāti vā pāṭho, turito hutvā, taramānarūpo hutvāti vuttaṃ hoti. **Ekapatheti** ekapadikamagge. **Ekakoti** ekiko adutiyo. **Catukuṇḍiko bhavitvānāti** catūhi āngehi kuṇḍeti attabhāvaṃ pavattetīti

catukuṇḍiko, dvīhi jāṇūhi dvīhi hatthehi gacchanto tiṭṭhanto ca, evaṃbhūto hutvāti attho. So hi evaṃ purato kopīnapaṭicchādanā hotīti tathā akāsi. **Therassa dassayītumanti** therassa attānaṃ uddisayi dassesi.

412. Amanasikatvāti “ayaṃ nāma eso”ti evaṃ manasi akaritvā anāvajjetvā. **So cāti** so peto. **Bhātā petagato ahanti** “ahaṃ atītattabhāve bhātā, idāni petabhūto idhāgato”ti vatvā viññāpayi theranti yojanā.

413-5. Yathā pana viññāpayi, taṃ dassetuṃ “**mātā pitā cā**”tiādinā tisso gāthā vuttā. Tattha **mātā pitā ca teti** tava mātā ca pitā ca. **Anukampassūti** anuggaṇha anudayaṃ karohi. **Anvādisāhīti** ādisa. **Noti** amhākaṃ. **Tava dinnenāti** tayā dinnena.

Taṃ sutvā therō yathā paṭipajji, taṃ dassetuṃ –

- 416.** “Therō caritvā piṇḍāya, bhikkhū aññe ca dvādasa;
Ekajjhaṃ sannipatiṃsu, bhattavissaggakāraṇā.
- 417.** “Therō sabbeva te āha, yathāladdhaṃ dadātha me;
Saṅghabhattaṃ karissāmi, anukampāya ñātinaṃ.
- 418.** “Niyvādayiṃsu therassa, therō saṅghaṃ nimantayi;
Datvā anvādisi therō, mātu pitu ca bhātuno;
‘Idaṃ me ñātinaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’.
- 419.** “Samanantarānuddiṭṭhe, bhojanaṃ udapajjatha;
Suciṃ paṇītaṃ sampannaṃ, anekarasabyañjanaṃ.
- 420.** “Tato uddassayī bhātā, vaṇṇavā balavā sukhī;
Pahūtaṃ bhojanaṃ bhante, passa naggāmhase mayaṃ;
Tathā bhante parakkama, yathā vatthaṃ labhāmase.
- 421.** “Therō saṅkarakūṭamhā, uccinitvāna nantake;
Pilotikaṃ paṭaṃ katvā, saṅghe cātuddise adā.
- 422.** “Datvā anvādisi therō, mātu pitu ca bhātuno;
‘Idaṃ me ñātinaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’.
- 423.** “Samanantarānuddiṭṭhe, vatthāni udapajjisuṃ;
Tato suvatthavasano, therassa dassayītumaṃ.
- 424.** “Yāvataṃ nandarājassa, vijitasmiṃ paṭicchadā;
Tato bahutarā bhante, vatthānacchādanāni no.
- 425.** “Koseyyakambalīyāni, khomakappāsikāni ca;
Vipulā ca mahagghā ca, tepākāsevalambare.
- 426.** “Te mayaṃ paridahāma, yaṃ yañhi manaso piyaṃ;
Tathā bhante parakkama, yathā geḥaṃ labhāmase.
- 427.** “Therō paṇṇakuṭiṃ katvā, saṅghe cātuddise adā;
Datvā ca anvādisi therō, mātu pitu ca bhātuno;

‘Idaṃ me ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’.

428. “Samanantarānuddiṭṭhe, gharāni udapajjisum;
Kūṭāgāranivesanā, vibhattā bhāgasō mitā.
429. “Na manussesu īdisā, yādisā no gharā idha;
Api dibbesu yādisā, tādisā no gharā idha.
430. “Daddallamānā ābhenti, samantā caturo disā;
Tathā bhante parakkama, yathā pānīyaṃ labhāmase.
431. “Thero karaṇaṃ pūretvā, saṅghe cātuddise adā;
Datvā anvādisī thero, mātu pitu ca bhātuno;
‘Idaṃ me ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’.
432. “Samanantarānuddiṭṭhe, pānīyaṃ udapajjatha;
Gambhīrā caturassā ca, pokkharañño sunimmitā.
433. “Sītodikā suppatitthā, sītā appaṭigandhiyā;
Padumuppalasañchannā, vārikiñjakkhapūritā.
434. “Tattha nhatvā pivitvā ca, therassa paṭidassayum;
Pahūtaṃ pānīyaṃ bhante, pādā dukkhā phalanti no.
435. “Āhiṇḍamānā khañjāma, sakkhare kusakaṇṭake;
Tathā bhante parakkama, yathā yānaṃ labhāmase.
436. “Thero sipātikaṃ laddhā, saṅghe cātuddise adā;
Datvā anvādisī thero, mātu pitu ca bhātuno;
‘Idaṃ me ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’.
437. “Samanantarānuddiṭṭhe, petā rathena māgamum;
Anukampitamha bhadante, bhattenacchādanena ca.
438. “Gharena pānīyadānena, yānadānena cūbhayaṃ;
Muniṃ kāruṇikaṃ loke, bhante vanditumāgatā”ti. – gāthāyo āhaṃsu;

416-7. Tattha **thero caritvā piṇḍāyāti** thero piṇḍāpātacārikāya caritvā. **Bhikkhū aññe ca dvādasāti** therena saha vasantā aññe ca dvādasā bhikkhū **ekajjhaṃ** ekato **sannipatiṃsu**. Kasmāti ce? **Bhattavissaggakāraṇāti** bhattakiccakāraṇā bhuñjananimittaṃ. **Teti** te bhikkhū. **Yathā laddhanti** yaṃ yaṃ laddhaṃ. **Dadāthāti** detha.

418. **Niyyādayiṃsūti** adāṃsu. **Saṅghaṃ nimantayīti** te eva dvādasā bhikkhū saṅghuddesavasena taṃ bhattaṃ dātuṃ nimantesi. **Anvādisīti** ādisi. Tattha yesaṃ anvādisi, te dassetuṃ “**mātu pitu ca bhātuno, idaṃ me ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo**”ti vuttaṃ.

419. **Samanantarānuddiṭṭheti** uddiṭṭhasamanantameva. **Bhojanaṃ udapajjathāti** tesāṃ petānaṃ bhojanaṃ uppajji. Kīdisanti āha “**suci**”ntiādi. Tattha **anekarasabyañjananti** nānārasehi byañjanehi yuttaṃ, atha vā anekarasāṃ anekabyañjanañca. **Tatoti** bhojanalābhato pacchā.

420. **Uddassayī bhātāti** bhātikabhūto peto therassa attānaṃ dassesi. **Vaṇṇavā balavā sukhīti** tena

bhojanalābhena tāvadeva rūpasampanno balasampanno sukhitova hutvā. **Pahūtaṃ bhojanaṃ, bhanteti**, bhante, tava dānānubhāvena pahūtaṃ anappakaṃ bhojanaṃ amhehi laddhaṃ. **Passa naggāṃhasseti** olokehi, naggikā pana amha, tasmā tathā, bhante, **parakkama** payogaṃ karohi. **Yathā vatthaṃ labhāṃhasseti** yena pakārena yādisena payogena sabbeva mayaṃ vatthāni labheyyāma, tathā vāyamathāti attho.

421. Saṅkārakūṭamhāti tattha tattha saṅkāraṭṭhānato. **Uccinitvānāti** gavesanavasena gahetvā. **Nantaketi** chinnapariyante chaḍḍitadussakhaṇḍe. Te pana yasmā khaṇḍabhūtā pilotikā nāma honti, tāhi ca thero cīvaraṃ katvā saṅghassa adāsi, tasmā āha “**pilotikaṃ paṭaṃ katvā, saṅghe cātuddise adā**”ti. Tattha **saṅghe cātuddise adāti** catūhipi disāhi āgatabhikkhusaṅghassa adāsi. Sampadānatthe hi idaṃ bhummavacanaṃ.

423-4. Suvatthavasanoti sundaravatthavasano. **Therassa dassayītumanti** therassa attānaṃ dassayi dassesi, pākaṭo ahoṣi. Paṭicchādayati etthāti **paṭicchadā**.

428-9. Kūṭāgāranivesanāti kūṭāgārabhūtā tadaññānivesanasankhātā ca gharā. Liṅgavipallāsavasena hettaṃ vuttaṃ. **Vibhattāti** samacaturassaāyavaṭṭasaṅghānādivasena vibhattā. **Bhāgasō mitāti** bhāgena paricchinnā. **Noti** amhākaṃ. **Idhāti** imasmimṃ petaloke. **Api dibbesūti apīti** nipātamattaṃ, devalokesūti attho.

431. Karaṇanti dhamakaraṇaṃ. **Pūretvāti** udakassa pūretvā. **Vārikiṅjakkhapūritāti** tattha tattha vārimatthake padumuppalādīnaṃ kesarabhārehi saṅghāditavasena pūritā. **Phalantīti** pupphanti, paṇhikapariyantādīsu vidālentīti attho.

435-6. Āhiṇḍamānāti vicaramānā. **Khañjāmāti** khañjanavasena gacchāma. **Sakkhare kusakaṇṭaketi** sakkharavati kusakaṇṭakavati ca bhūmibhāge, sakkhare kusakaṇṭake ca akkamantāti attho. **Yānanti** rathavayhādikaṃ yaṃkiñci yānaṃ. **Sipāṭikanti** ekapaṭalaupāhanaṃ.

437-8. Rathena māgamunti makāro padasandhikaro, rathena āgamaṃsu. **Ubhayanti** ubhayena dānena, yānadānena ceva bhattādicatupaccayadānena ca. Pānīyadānena hettha bhesajjadānampi saṅgahitaṃ. Sesam heṭṭhā vuttanayattā uttānamevāti.

Thero taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā “yathā ime etarahi, evaṃ tvampi ito anantarātīte attabhāve peto hutvā mahādukkhaṃ anubhavī”ti vatvā therena yācīto suttapetavatthum kathetvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi. Taṃ sutvā mahājano saṅghātasamvego dānasīlādipuññakammanirato ahoṣīti.

Sāṇavāsiththerapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Rathakārapetivatthuvaṇṇanā

Veḷuriyathambhaṃ ruciraṃ pabhassaranti idaṃ sathhari sāvattiyaṃ viharante aññataraṃ petiṃ ārabha vuttaṃ. Atīte kira kassapassa bhagavato kāle aññatarā itthi sīlācārasampannā kalyāṇamittasannissayena sāsane abhippasannā suvibhattavicitrabhittihambhasopānabhūmitalaṃ ativiya dassanīyaṃ ekaṃ āvāsaṃ katvā tattha bhikkhū nisīdāpetvā paṇītena āhārena parivisitvā bhikkhusaṅghassa niyyādesi. Sā aparena samayena kālaṃ katvā aññassa pāpakammaṃ vasena himavati pabbatarāje rathakāradahaṃ nissāya vimānapetī hutvā nibbatti. Tassā saṅghassa āvāsādānapuññānubhāvena sabbaratanamayaṃ uḷāraṃ ativiya samantato pāsādikaṃ manoharaṃ ramaṇīyaṃ pokkharāṇīyaṃ nandanavanasadisam upasobhitaṃ vimānaṃ nibbatti, sayañca suvaṇṇavaṇṇā abhirūpā dassanīyā pāsādikā ahoṣi.

Sā tattha purisehi vināva dibbasampattiṃ anubhavanti viharati. Tassā tattha dīgharattaṃ nippurisāya vasantiyā anabhirati uppannā. Sā ukkaṅṅhitā hutvā “attheso upāyo”ti cintetvā dibbāni ambapakkāni nadiyaṃ pakkhipati. Sabbaṃ kaṅṅamaṇḍapetivatthusmiṃ āgatanayeneva veditabbaṃ. Idha pana bārāṇasivāsī eko māṇavo gaṅgāya tesu ekaṃ ambapahalaṃ disvā tassa pabhavaṃ gavesanto anukkamena taṃ ṭhānaṃ gantvā nadiṃ disvā tadanusārena tassā vasanaṭṭhānaṃ gato. Sā taṃ disvā attano vasanaṭṭhānaṃ netvā paṭisanthāraṃ karontī nisīdī. So tassā vasanaṭṭhānasampattiṃ disvā pucchanto –

439. “Veḷuriyathambaṃ ruciraṃ pabhassaraṃ, vimānamāruyha anekacittaṃ;
Tatthacchasi devi mahānubhāve, pathaddhani pannaraseva cando.
440. “Vaṇṇo ca te kanakassa sannibho, uttattarūpo bhusa dassaneyyo;
Pallaṅkasetṭhe atule nisinnā, ekā tuvaṃ natthi ca tuyha sāmiko.
441. “Imā ca te pokkharāṇī samantā, pahūtamalyā bahupuṇḍarīkā;
Suvaṇṇacuṇṇehi samantamotthatā, na tattha paṅko paṅako ca vijjati.
442. “Haṃsā cime dassanīyā manoramā, udakasmimanupariyanti sabbadā;
Samayya vaggūpanadanti sabbe, bindussarā dundubhīnaṃva ghoso.
443. “Daddallamānā yasaṣā yasassinī, nāvāya ca tvaṃ avalamba tiṭṭhasi;
Ālārapamhe hasite piyaṃvade, sabbaṅkalyāṇi bhusaṃ virocasi.
444. “Idaṃ vimānaṃ virajaṃ same ṭhitāṃ, uyyānavantaṃ ratinandivaḍḍhanaṃ;
Icchāmaḥaṃ nāri anomadassane, tayā saha nandane idha moditu”nti. –

Imā gāthā abhāsi.

439. Tattha **tatthā**ti tasmim viṃāne. **Acchasi**ti icchiticchitakāle nisīdasi. **Devī**ti taṃ ālapati. **Mahānubhāveti** mahatā dibbānubhāvena samannāgate. **Pathaddhanī**ti attano pathabhūte addhani, gaganatalamaggeti attho. **Pannaraseva candoti** puṇṇamāsiyaṃ paripuṇṇamaṇḍalo cando viya vijjotamānāti attho.

440. **Vaṇṇo ca te kanakassa sannibhoti** tava vaṇṇo ca uttattasiṅgīsuvāṇṇena sadiso ativiya manoharo. Tenāha “**uttattarūpo bhusa dassaneyyo**”ti. **Atuleti** mahārahe. **Atuleti** vā devatāya ālapanāṃ, asadisarūpeti attho. **Natthi ca tuyha sāmikoti** tuyhaṃ sāmiko ca natthi.

441. **Pahūtamalyāti** kamalakuvalayādibahuvidhakusumavatiyo. **Suvaṇṇacuṇṇehī**ti suvaṇṇavālukāhi. **Samantamotthatāti** samantato okiṇṇā. **Tatthāti** tāsū pokkharāṇīsu. **Paṅko paṅako cāti** kaddamo vā udakapicchillo vā na vijjati.

442. **Haṃsā cime dassanīyā manoramāti** ime haṃsā ca dassanasukhā manoramā ca. **Anupariyantī**ti anuvicaranti. **Sabbadāti** sabbesu utūsū. **Samayyāti**ti saṅgama. **Vaggūti**ti madhuraṃ. **Upanadantī**ti vikūjanti. **Bindussarāti**ti avisaṭṭasarā sampiṇḍitassarā. **Dundubhīnaṃva ghosoti** vaggubindussarabhāvena dundubhīnaṃ viya tava pokkharāṇiyaṃ haṃsānaṃ ghosoti attho.

443. **Daddallamānāti** ativiya abhijalantī. **Yasaṣāti**ti deviddhiyā. **Nāvāyāti**ti doṇiyaṃ. Pokkharāṇiyaṃhi paduminiyaṃ suvaṇṇanāvāya mahārahe pallaṅke nisīditvā udakakīlaṃ kīlantim petim disvā evamāha. **Avalambāti**ti avalambitvā apassenaṃ apassāya. **Tiṭṭhasīti**ti idaṃ ṭhānasaddassa gatinivatti atthattā gatiyā paṭikkhepavacanāṃ. “Nisajjasī”ti vā pāṭho, nisīdasiccevasa attho daṭṭhabbo. **Ālārapamheti**ti vellitadīghanīlapakhume. **Hasīti**ti hasitamahāhasitamukhe. **Piyaṃvadeti**ti piyabhāṇinī.

Sabbaṅgakalyāṇīti sabbehi aṅgehi sundare, sobhanasabbaṅgapaccaṅgīti attho. **Virocasī**ti virājesi.

444. Virajanti vigatarajaṃ niddosaṃ. **Same ʘhitanti** same bhūmibhāge ʘhitam, caturassasobhitatāya vā samabhāge ʘhitam, samantabhaddakanti attho. **Uyyānavantanti** nandanavanasahitam. **Ratinandivaḍḍhananti** ratiṅca nandiṅca vaḍḍhetīti ratinandivaḍḍhanam, sukhasa ca pītiyā ca samvaḍḍhananti attho. **Nārīti** tassā ālapanam. **Anomadassaneti** paripuṇṇaṅgapaccaṅgatāya aninditadassane. **Nandaneti** nandanakare. **Idhāti** nandanavane, vimāne vā. **Moditunti** abhiramitum icchāmīti yojanā.

Evam tena māṇavena vutte sā vimānapetidevatā tassa paṭivacanam dentī –

445. “Karoḥi kammaṃ idha vedanīyaṃ, cittaṅca te idha nihitam bhavatu;
Katvāna kammaṃ idha vedanīyaṃ, evaṃ mamaṃ lacchasi kāmakāmini”nti. –

Gāthamāha. Tattha **karohi kammaṃ idha vedanīyanti** idha imasmiṃ dibbaṭṭhāne vipaccanakam vipākadāyakaṃ kusalakammaṃ karohi pasaveyyāsī. **Idha nihitanti** idhūpanītam, “idha ninna”nti vā pāṭho, imasmiṃ ʘhāne ninnaṃ poṇaṃ pabbhāraṃ tava cittaṃ bhavatu hotu. **Mamanti** maṃ. **Lacchāsīti** labhissasi.

So māṇavo tassā vimānapetiyā vacanam sutvā tato manussapatham gato tattha cittaṃ paṇidhāya tajjaṃ puṇṇakammaṃ katvā nacirasseva kālam katvā tattha nibbatti tassā petiyā saḥabyataṃ. Tamattham pakāsentā saṅgītikārā –

446. “Sādhūti so tassā paṭissuṇitvā,
Akāsi kammaṃ tahiṃ vedanīyaṃ;
Katvāna kammaṃ tahiṃ vedanīyaṃ,
Upapajji so māṇavo tassā saḥabyata”nti. –

Osānagāthamāhaṃsu. Tattha **sādhūti** sampaṭicchane nipāto. **Tassāti** tassā vimānapetiyā. **Paṭissuṇitvāti** tassā vacanam sampaṭicchitvā. **Tahiṃ vedanīyanti** tasmiṃ vimāne tāya saddhiṃ veditabbasukhavipākaṃ kusalakammaṃ. **Saḥabyatanti** saḥabhāvaṃ. So māṇavo tassā saḥabyataṃ upapajjīti yojanā. Sesam uttānameva.

Evam tesu tattha cirakālam dibbasampattiṃ anubhavantesu puriso kammaṃ parikkhayena kālamakāsi, itthī pana attano puṇṇakammassa khettaṅgatabhāvena ekaṃ buddhantaram tattha paripuṇṇam katvā vasi. Atha amhākaṃ bhagavati loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakke anukkamena jetavane viharante āyasmā mahāmoggallāno ekadivasam pabbatacārikaṃ caramāno tam vimānaṅca vimānapetiṅca disvā “veḷuriyathambham ruciram pabhassara”ntiādikāhi gāthāhi pucchi. Sā cassa ādito paṭṭhāya sabbam attano pavattiṃ ārocesi. Tam sutvā thero sāvattiṃ āgantvā bhagavato ārocesi. Bhagavā tamattham aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisāya dhammam desesi. Tam sutvā mahājano dānādipuṇṇadhammanirato ahoṣīti.

Rathakārapetivattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Bhusapetavattuvaṇṇanā

Bhusāni eko sāliṃ punāparoti idam sathari sāvattiyaṃ viharante cattāro pete ārabha vuttam. Sāvattiyaṃ kira avidūre aññatarasmiṃ gāmake eko kūṭavāṇiyo kūṭamānādīhi jīvikaṃ kappesi. So sālipalāpe gahetvā tambamattikāya paribhāvetvā garutare katvā rattasālihi saddhiṃ missetvā vikkiṇi. Tassa putto “gharam āgatānam mama mittasuhajjānam sammānam na karotī”ti kupito yugacammaṃ gahetvā mātusīse pahāramadāsi. Tassa suṇisā sabbesaṃ atthāya ʘapitamamsam corikāya khādītva puna

tehi anuyuññiyamānā “sace mayā taṃ maṃsaṃ khāditaṃ, bhava bhava attano piṭṭhimaṃsaṃ kantivā khādeyya”nti saphathamakāsi. Bhariyā panassa kiñciveva upakaraṇaṃ yācantānaṃ “natthi”ti vatvā tehi nippīliyamānā “sace santaṃ natthīti vadāmi, jātajātaṭṭhāne gūthabhakkhā bhaveyya”nti musāvādena saphathamakāsi.

Te cattāropi janā aparena samayena kālaṃ katvā viñjhāṭaviyaṃ petā hutvā nibbattimsu. Tattha kūṭavāñijo kammaphalena pajjalantaṃ bhusaṃ ubhohi hatthehi gahetvā attano matthake ākiritvā mahādukkhaṃ anubhavati, tassa putto ayomayehi muggarehi sayameva attano sīsaṃ bhinditvā anappakaṃ dukkhaṃ paccanubhoti. Tassa suṇisā kammaphalena sunisitehi ativiya vipulāyatehi nakhehi attano piṭṭhimaṃsāni kantitvā khādanti aparimitaṃ dukkhaṃ anubhavati, tassa bhariyāya sugandhaṃ suvisuddhaṃ apagatakāḷakaṃ sālībhataṃ upanītamattameva nānāvidhakimikulākulaṃ paramaduggandhajegucchaṃ gūthaṃ sampajjati, taṃ sā ubhohi hatthehi pariggahetvā bhuñjanti mahādukkhaṃ paṭisaṃvedeti.

Evam tesu catūsu janesu petesu nibbattitvā mahādukkhaṃ anubhavantesu āyasmā mahāmoggalāno pabbatacārikaṃ caranto ekadivasaṃ taṃ ṭhānaṃ gato. Te pete disvā –

447. “Bhusāni eko sālīṃ punāparo, ayañca nārī sakamaṃsalohitaṃ;
Tuvañca gūthaṃ asuciṃ akantaṃ, paribhuñjasi kissa ayaṃ vipāko”ti. –

Imāya gāthāya tehi katakammaṃ pucchi. Tattha **bhusānīti** palāpāni. **Ekoti** ekako. **Sālīnti** sālino. Sāmiatthe hetam upayogavacanaṃ, sālino palāpāni pajjalantāni attano sīse avakiraṭīti adhippāyo. **Punāparoti** puna aparo. Yo hi so mātusīsaṃ pahari, so ayomuggarehi attano sīsaṃ paharitvā sīsabhedam pāpuṇāti, taṃ sandhāya vadati. **Sakamaṃsalohitanti** attano piṭṭhimaṃsaṃ lohitañca paribhuñjatīti yojanā. **Akantanti** amanāpaṃ jegucchaṃ. **Kissa ayaṃ vipākoti** katamassa pāpakamassa idaṃ phalaṃ, yaṃ idāni tumhehi paccanubhavīyatīti attho.

Evam therena tehi katakamme pucchite kūṭavāñijassa bhariyā sabbehi tehi katakammaṃ ācikkhanti

448. “Ayaṃ pure mātaraṃ hiṃsati, ayaṃ pana kūṭavāñijo;
Ayaṃ maṃsāni khādītvā, musāvādena vañceti.
449. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, agārinī sabbakulassa issarā;
Santesu pariguhāmi, mā ca kiñci ito adaṃ.
450. “Musāvādena chāдеми, natthi etaṃ mama gehe;
Sace santaṃ niguhāmi, gūtho me hotu bhojanaṃ.
451. “Tassa kammaṃ vipākena, musāvādassa cūbhayaṃ;
Sugandhaṃ sālino bhataṃ, gūthaṃ me parivattati.
452. “Avañjhāni ca kammāni, na hi kammaṃ vinassati;
Duggandhaṃ kiminaṃ mīlhaṃ, bhuñjāmi ca pivāmi cā”ti. – gāthā abhāsi;

448. Tattha **ayanti** puttaṃ dassenti vadati. **Hiṃsatīti** thāmena paribādheti, muggarena paharatīti attho. **Kūṭavāñijoti** khalavāñijo, vañcanāya vañjjakāraṇakoti attho. **Maṃsāni khādītvāti** parehi sādharmaṃsaṃ khādītvā “na khādāmi”ti musāvādena te vañceti.

449-50. **Agārinīti** gehasāminī. **Santesūti** vijjamānesveva parehi yācitaupakaraṇesu. **Pariguhāmīti** paṭicchadesiṃ. Kālavipallāsenā hetam vuttaṃ. **Mā ca kiñci ito adanti** ito mama santakato

kiñcimattampi atthikassa parassa na adāsiṃ. **Chādemiti** “natthi etaṃ mama gehe”ti musāvādena chādesiṃ.

451-2. Gūtham me parivattatīti sugandham sālībhattam mayham kammavasena gūthabhāvena parivattati pariṇamati. **Avañjhānīti** amoghāni anipphalāni. **Na hi kammaṃ vinassatīti** yathūpacitaṃ kammaṃ phalaṃ adatvā na hi vinassati. **Kiminanti** kimivantam sañjātakimikulam. **Mīlhanti** gūtham. Sesam heṭṭhā vuttanayattā uttānameva.

Evam thero tassā petiyā vacanam sutvā tam pavattim bhagavato ārocesi. Bhagavā tamattham aṭṭhuppattim katvā sampattaparisāya dhammam desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Bhusapetavattuvannaṇā niṭṭhitā.

5. Kumārapetavattuvannaṇā

Accherarūpaṃ sugatassa ñāṇanti idaṃ kumārapetavattu. Tassa kā uppatti? Sāvattiyam kira bahū upāsakā dhammagāṇā hutvā nagare mahantam maṇḍapam kāretvā tam nānāvannaṇehi vatthehi alaṅkaritvā kālasseva sathhāram bhikkhusaṅghaṇca nimantevā mahārahavarapaccattharaṇatthatesu āsanesu buddhappamukham bhikkhusaṅgham nisīdāpetvā gandhapupphādīhi pūjetvā mahādānam pavattenti. Tam disvā aññataro maccheramalapariyuṭṭhitacitto puriso tam sakkāram asahamāno evamāha – “varametaṃ sabbam saṅkārakūṭe chaḍḍitam, na tveva imesaṃ muṇḍakānam dinna”nti. Tam sutvā upāsakā samviggamānasā “bhāriyam vata iminā purisena pāpam pasutam, yena evam buddhappamukhe bhikkhusaṅghe aparaddha”nti tamattham tassa mātuyā ārocetvā “gaccha, tvam sasāvakaṅgham bhagavantam khamāpehi”ti āhaṃsu. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā puttam santajjentī saññāpetvā bhagavantam bhikkhusaṅghaṇca upasaṅkamitvā puttana kataaccayam desenti khamāpetvā bhagavato bhikkhusaṅghassa ca sathhāram yāgudānena pūjam akāsi. Tassā putto nacirasseva kālam katvā kiliṭṭhakammūpajīvinīyā gaṇikāya kucchiyam nibbatti. Sā ca nam jātamattamyeva “dārako”ti ñatvā susāne chaḍḍāpesi. So tattha attano puññabaleneva gahitārakkho kenaci anupadduto mātu-anke viya sukham supi. Devatā tassa ārakkham gaṇhiṃsūti ca vadanti.

Atha bhagavā paccūsasamaye mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya buddhacakkhunā lokam volokento tam dārakam sivathikāya chaḍḍitam disvā sūriyuggamanavelāya sivathikam agamāsi. “Sathhā idhāgato, kāraṇenettha bhavitabba”nti mahājano sannipati. Bhagavā sannipatitaparisāya “nāyam dārako oññātabbo, yadipi idāni susāne chaḍḍito anātho ṭhito, āyatim pana diṭṭheva dhamme abhisamparāyaṇca uḷārasampattim paṭilabhissati”ti vatvā tehi manussehi “kim nu kho, bhante, iminā purimajātiyam kataṃ kamma”nti puṭṭho –

“Buddhapamukhassa bhikkhusaṅghassa, pūjam akāsi janatā uḷāram;
Tatrasa cittassahu aññathattam, vācam abhāsi pharusam asabbha”nti. –

Ādinā nayena dārakena katakammaṃ āyatim pattabham sampattiṇca pakāsetvā sannipatitāya parisāya ajjhāsayānurūpaṃ dhammam kathetvā upari sāmukkaṃsikaṃ dhammadesanam akāsi. Saccapariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānam dhammābhisaṃmayo ahoṣi, taṇca dārakam asītikoṭivibhavo eko kuṭumbiko bhagavato sammukhāva “mayham putto”ti aggahesi. Bhagavā “ettakena ayam dārako rakkhito, mahājanassa ca anuggaho kato”ti vihāram agamāsi.

So aparena samayena tasmim kuṭumbike kālakate tena niyyāditam dhanam paṭipajjitvā kuṭumbam saṅṭhapento tasmim nagareyeva mahāvibhavo gahapati hutvā dānādinirato ahoṣi. Athekadivasam bhikkhū dhammasabhāyam katham samuṭṭhāpesum – “aho nūna sathhā sattesu anukampako, sopi nāma dārako tadā anātho ṭhito etarahi mahatim sampattim paccanubhavati, uḷārāni ca puññāni karotī”ti. Tam sutvā sathhā “na, bhikkhave, tassa ettakāva sampatti, atha kho āyupariyosāne tāvatimsabhavane sakkassa

devarañño putto hutvā nibbattissati, mahatiṃ dibbasampattiñca paṭilabhissati’ ti byākāsi. Taṃ sutvā bhikkhū ca mahājano ca ‘‘idaṃ kira kāraṇaṃ disvā dīghadassī bhagavā jātamattassevassa āmakasusāne chaḍḍitassa tattha gantvā saṅgahaṃ akāsī’’ ti satthu ñāṇavisesaṃ thometvā tasmīṃ attabhāve tassa pavattiṃ kathesuṃ. Tamatthaṃ dīpentā saṅgītikārā –

453. ‘‘Accherarūpaṃ sugatassa ñāṇaṃ, satthā yathā puggalaṃ byākāsi;
Ussannapuññāpi bhavanti heke, parittapuññāpi bhavanti heke.
454. ‘‘Ayaṃ kumāro sīvathikāya chaḍḍito, aṅguṭṭhasnehena yāpeti rattiṃ;
Na yakkhabhūtā na sarīsapā vā, viheṭṭhayeyyūṃ katapuññaṃ kumāraṃ.
455. ‘‘Sunakhāpimassa palihiṃsu pāde, dhañkā siṅgālā parivattayanti;
Gabbhāsayaṃ pakkhigaṇā haranti, kākā pana akkhimalaṃ haranti.
456. ‘‘Nayimassa rakkhaṃ vidahiṃsu keci, na osadhaṃ sāsapadhūpanaṃ vā;
Nakkhattayogampi na aggahesuṃ, na sabbadhaññāpi ākiriṃsu.
457. ‘‘Etādisaṃ uttamakicchapattaṃ, rattābhattaṃ sīvathikāya chaḍḍitaṃ;
Nonītaṃ pādaṃ va pavedhamānaṃ, sasamsayaṃ jīvitasāvasesaṃ.
458. ‘‘Tamaddasā devamanussapūjito, disvā ca taṃ byākari bhūripaṇṇo;
‘Ayaṃ kumāro nagarassimassa, aggakuliko bhavissati bhogato ca’.
459. ‘‘Kissa vataṃ kiṃ pana brahmacariyaṃ, kissa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Etādisaṃ byasanaṃ pāpuṇitvā, taṃ tādisaṃ paccanubhossatiddhi’’ nti. –

Cha gāthā avocum.

453. Tattha **accherarūpanti** acchariyasabhāvaṃ. **Sugatassa ñāṇanti** aññehi asādhāraṇaṃ sammāsambuddhassa ñāṇaṃ, āsayānusayaññādisabbaññūtaññānameva sandhāya vuttaṃ. Tayidaṃ aññesaṃ avisayaabhūtaṃ kathaṃ ñāṇanti āha ‘‘**satthā yathā puggalaṃ byākāsi**’’ ti. Tena satthu desanāya eva ñāṇassa acchariyabhāvo viññāyatīti dasseti.

Idāni byākaraṇaṃ dassento ‘‘**ussannapuññāpi bhavanti heke, parittapuññāpi bhavanti heke**’’ ti āha. Tassattho – ussannakusaladhammāpi idhekacce puggalā laddhapaccayassa apuññaṃ vasena jātiādinā nihīnā bhavanti, parittapuññāpi appatarapuññadhammāpi eke sattā khettsampattiādinā tassa puññaṃ mahājutikatāya ulārā bhavanti.

454. **Sīvathikāyāti** susāne. **Aṅguṭṭhasnehenāti** aṅguṭṭhato pavattasnehena, devatāya aṅguṭṭhato paggharitakhīrenāti attho. **Na yakkhabhūtā na sarīsapā vāti** pisācabhūtā vā yakkhabhūtā vā sarīsapā vā ye keci sarantā gacchantā vā **na viheṭṭhayeyyūṃ** na bādheyeyyūṃ.

455. **Palihiṃsu pādeti** attano jivhāya pāde lihisuṃ. **Dhañkāti** kākā. **Parivattayanti** ‘‘mā naṃ kumāraṃ keci viheṭṭheyu’’ nti rakkhantā nirogabhāvajānanatthaṃ aparāparaṃ parivattanti. **Gabbhāsayaṃ** gabbhamalaṃ. **Pakkhigaṇāti** giṃjhakulalādayo sakuṇagaṇā. **Haranti** apanenti. **Akkhimalanti** akkhigūthaṃ.

456. **Kecīti** keci manussā, amanussā pana rakkhaṃ saṃvidahiṃsu. **Osadhanti** tadā āyatiñca ārogyāvahaṃ agadaṃ. **Sāsapadhūpanaṃ vāti** yaṃ jātassa dārakassa rakkhaṇatthaṃ sāsapena dhūpanaṃ karonti, tampi tassa karontā nāhesunti dīpenti. **Nakkhattayogampi na aggahesuṃ** nakkhattayuttampi na gaṇhiṃsu. ‘‘Asukamhi nakkhatte tithimhi muhutte ayaṃ jāto’’ ti evaṃ

jātakammampissa na keci akaṃsūti attho. **Na sabbadhaññānīpi ākirīmsūti** maṅgalaṃ karontā agadavasena yaṃ sāsapatelamissitaṃ sālīādiddhaññāṃ ākiranti, tampiṣsa nākaṃsūti attho.

457. Etādisanti evarūpaṃ. **Uttamakicchapattanti** paramakicchaṃ āpannaṃ ativiya dukkhappattaṃ. **Rattābhatanti** rattiyaṃ ābhattaṃ. **Nonītapinḍaṃ viyāti** navanītapinḍasadiṣaṃ, maṃsapesimattatā evaṃ vuttaṃ. **Pavedhamānanti** dubbalabhāvena pakampamānaṃ. **Sasaṃsayanti** “jīvatī nu kho na nu kho jīvatī”ti saṃsayitatāya saṃsayavantaṃ. **Jīvitasāvasesanti** jīvitaṭṭhitiyā hetubhūtānaṃ sādhanānaṃ abhāvena kevalaṃ jīvitamattāvasesakaṃ.

458. Aggakuliko bhavissati bhogato cāti bhoganimittaṃ bhogassa vasena aggakuliko seṭṭhakuliko bhavissatīti attho.

459. “Kissa vata”nti ayaṃ gāthā satthu santike ṭhitehi upāsakehi tena katakammaṣṣa pucchāvasena vuttā. Sā ca kho sivathikāya sannipatitehīti veditabbā. Tattha **kissāti** kiṃ assa. **Vatanti** vatasamādānaṃ. Puna **kissāti** kīdisassa suciṇṇassa vatassa brahmacariyassa cāti vibhattiṃ vipariṇāmetvā yojanā. **Etādisanti** gaṇikāya kucchiyā nibbattanaṃ, susāne chaḍḍananti evarūpaṃ. **Byasananti** anattaṃ. **Tādisanti** tathārūpaṃ, “aṅguṭṭhasnehena yāpeti ratti”ntiādīnā, “ayaṃ kumāro nagarassimassa aggakuliko bhavissatī”tiādīnā ca vuttappakāraṃ attho. **Iddhinti** deviddhiṃ, dibbasampattinti vuttaṃ hoti.

Idāni tehi upāsakehi puṭṭho bhagavā yathā tadā byākāsi, taṃ dassentā saṅgītikārā –

460. “Buddhapamukhassa bhikkhusaṅghassa, pūjaṃ akāsi janatā ulāraṃ;
Tatrasa cittassahu aññathattaṃ, vācaṃ abhāsi pharusaṃ asabbhaṃ.

461. “So taṃ vitakkaṃ pavinodayitvā, pītiṃ pasādaṃ paṭiladdhā pacchā;
Tathāgataṃ jetavane vasantaṃ, yāguyā upaṭṭhāsi sattaṃtaṃ.

462. “Tassa vataṃ taṃ pana brahmacariyaṃ, tassa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Etādisaṃ byasanaṃ pāpuṇitvā, taṃ tādisaṃ paccanubhossatiddhiṃ.

463. “Ṭhatvāna so vassasataṃ idheva, sabbehi kāmehi samaṅgibhūto;
Kāyassa bhedaṃ abhisamparāyaṃ, saḥabyataṃ gacchati vāsavassā”ti. –

Catasso gāthā avocaṃ.

460. Tattha **janatāti** janasamūho, upāsakagaṇoti adhippāyo. **Tatrāti** tassaṃ pūjāyaṃ. **Assāti** tassa dāraḥassa. **Cittassahu aññathattanti** purimabhavasmiṃ cittassa aññathābhāvo anādaro agāraḥavo paccayo ahoṣi. **Asabbhanti** sādhusabhāya sāvetuṃ ayuttaṃ pharusaṃ vācaṃ abhāsi.

461. **Soti** so ayaṃ. **Taṃ vitakkanti** taṃ pāpakaṃ vitakkaṃ. **Pavinodayitvāti** mātaraṃ katāya saññattiyā vūpasametvā. **Pītiṃ pasādaṃ paṭiladdhāti** pītiṃ pasādaṃca paṭilabhitvā uppādetvā. **Yāguyā upaṭṭhāsīti** yāgudānena upaṭṭhahi. **Sattaṃtaṃ** sattaḍḍivaṣaṃ.

462. **Tassa vataṃ taṃ pana brahmacariyanti** taṃ mayā heṭṭhā vuttappakāraṃ attano cittassa pasādanaṃ dānaṃca imassa puggalassa vataṃ taṃ brahmacariyaṃca, aññāṃ kiñci natthīti attho.

463. **Ṭhatvānāti** yāva āyupariyosānā idheva manussaloke ṭhatvā. **Abhisamparāyanti** punabbhave. **Saḥabyataṃ gacchati vāsavassāti** sakkassa devānamindassa puttābhāvena saḥabhāvaṃ gamissati. Anāgatatthe hi idaṃ paccuppannakālavacanaṃ. Sesāṃ sabbattha uttānamevāti.

Kumārapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Seriṇīpetivatthuvaṇṇanā

Naggā dubbaṇṇarūpāsīti idaṃ satthari jetavane viharante seriṇīpetiṃ ārabba vuttaṃ. Kururaṭṭhe kira hatthinipure seriṇī nāma ekā rūpūpajīvinī ahoṣi. Tattha ca uposathakaraṇatthāya tato tato bhikkhū sannipatiṃsu. Puna mahābhikkhusannipāto ahoṣi. Taṃ disvā manussā tilataṇḍulādiṃ sappinavanītamadhuādiṅca bahuṃ dānūpakaraṇaṃ sajjetvā mahādānaṃ pavattesuṃ. Tena ca samayena sā gaṇikā assaddhā appasannā maccheramalapariyuṭṭhitacittā tehi manussehi “ehi tāva idaṃ dānaṃ anumodāhī”ti ussāhitāpi “kiṃ tena muṇḍakānaṃ samaṇānaṃ dinnena”ti appasādameva nesam sampavedesi, kuto appamattakassa pariccāgo.

Sā aparena samayena kālaṃ katvā aññatarassa paccantanagarassa parikhāpiṭṭhe petī hutvā nibbatti. Atha hatthinipuravāsī aññataro upāsako vaṇijjāya taṃ nagaraṃ gantvā rattiyaṃ paccūsasamaye parikhāpiṭṭhaṃ gato tādisena payojanena. Sā tattha taṃ disvā sañjānitvā naggā aṭṭhittacamatāvasesasarīrā ativiya bībhacchadassanā avidūre ṭhatvā attānaṃ dassesi. So taṃ disvā –

464. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī”ti. –

Gāthāya pucchi. Sāpissa –

465. “Ahaṃ bhadante petīmihi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Gāthāya attānaṃ pakāsesi. Puna tena –

466. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Gāthāya katakammaṃ pucchitā –

467. “Anāvaṭesu titthesu, viciniṃ aḍḍhamāsakaṃ;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimattano.

468. “Nadiṃ upemi tasitā, rittakā parivattati;
Chāyaṃ upemi uṇhesu, ātapo parivattati.

469. “Aggivaṇṇo ca me vāto, ḍahanto upavāyati;
Etaṅca bhante arahāmi, aññaṅca pāpakaṃ tato.

470. “Gantvāna hatthinīṃ puraṃ, vajjesi mayha mātaraṃ;
‘Dhītā ca te mayā diṭṭhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā’.

471. “Atthi me ettha nikkhattaṃ, anakkhātaṅca taṃ mayā;
Cattāri satahassāni, pallaṅkassa ca heṭṭhato.

472. “Tato me dānaṃ dadatu, tassā ca hotu jīvikā;
Dānaṃ datvā ca me mātā, dakkhiṇaṃ anudicchatu;
Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”ti. –

Imāhi chahi gāthāhi attanā katakammañceva puna tena attano kātabbaṃ atthañca ācikkhi.

467. Tattha **anāvaṇesu tittesūti** kenaci anivāritesu nadītaḷākādīnaṃ titthapadesesu, yattha manussā nhāyanti, udakakiccaṃ karonti, tādisesu thānesu. **Vicinim aḍḍhamāsakanti** “manussehi thapetvā vissaritaṃ apināmettha kiñci labheyya”nti lobhābhībhūtā aḍḍhamāsakamattampi vicinim gavesim. Atha vā **anāvaṇesu tittesūti** upasaṅkamanena kenaci anivāritesu sattānaṃ payogaśayasuddhiyā kāraṇabhāvena titthabhūtesu samaṇabrāhmaṇesu vijjamānesu. **Vicinim aḍḍhamāsakanti** maccheramalapariyuyūthitacittā kassaci kiñci adenti aḍḍhamāsakampi visesena cinim, na sañcinim puññaṃ. Tenāha “**santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimmattano**”ti.

468. **Tasitāti** pipāsita. **Rittakāti** kākapeyyā sandamānāpi nadī mama pāpakammaena udakena rittā tucchā vālikamattā hutvā parivattati. **Uṇhesūti** uṇhasamayesu. **Ātapo parivattatīti** chāyāṭṭhānaṃ mayi upagatāya ātapo sampajjati.

469-70. **Aggivaṇṇoti** samphassena aggisadiso. Tena vuttaṃ “**ḍahanto upavāyati**”ti. **Etañca, bhante, arahāmīti, bhanteti** taṃ upāsakaṃ garukārena vadati. Bhante, etañca yathāvuttaṃ pipāsādidukkhaṃ, aññañca tato pāpakaṃ dāruṇaṃ dukkhaṃ anubhaviṭṭhaṃ arahāmi tajjassa pāpassa katattāti adhippāyo. **Vajjesīti** vadeyyāsi.

471-72. **Ettha nikkhittaṃ, anakkhātanti** “ettakaṃ ettha nikkhitta”nti anācikkhitaṃ. Idāni tassa parimāṇaṃ thapitaṭṭhānañca dassenti “**cattāri sataśassāni, pallaṅkassa ca heṭṭhato**”ti āha. Tattha **pallaṅkassāti** pubbe attano sayanapallaṅkassa. **Tatoti** nihitadhanato ekadesaṃ gahetvā mamaṃ uddissa dānaṃ detu. **Tassāti** mayhaṃ mātuyā.

Evam tāya petiyā vutte so upāsako tassā vacanaṃ sampaṭicchitvā tattha attano karaṇīyaṃ tūretvā hatthinipuraṃ gantvā tassā mātuyā tamatthaṃ ārocesi. Tamatthaṃ dassetuṃ –

473. Sādhūti so paṭissutvā, gantvāna hatthinim puram;
Avoca tassā mātaram –

“Dhītā ca te mayā diṭṭhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.

474. “Sā maṃ tattha samādapesi, vajjesi mayha mātaram;
‘Dhītā ca te mayā diṭṭhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.

475. “‘Atthi ca me ettha nikkhittaṃ, anakkhātāñca taṃ mayā;
Cattāri sataśassāni, pallaṅkassa ca heṭṭhato.

476. “‘Tato me dānaṃ dadatu, tassā ca hotu jīvikā;
Dānaṃ datvā ca me mātā, dakkhiṇaṃ anudicchatu;
Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī’.

477. “Tato hi sā dānamadā, tassā dakkhiṇamādisi;
Peti ca sukhitā āsi, tassā cāsi sujīvikā”ti. –

Saṅgītikārā āhaṃsu. Tā suviññeyyāva.

Taṃ sutvā tassā mātā bhikkhusaṅghassa dānaṃ datvā tassā ādisi. Tena sā paṭiladdhūpakaraṇasampattiyam thitā mātu attānaṃ dassetvā taṃ kāraṇaṃ ācikkhi, mātā bhikkhūnaṃ

ārocesi, bhikkhū taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisāya dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Seriṇīpetivatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Migaluddakapetavatthuvaṇṇanā

Naranāripurakkhato yuvāti idaṃ bhagavati veḷuvane viharante migaluddakapetaṃ ārabha vuttaṃ. Rājagahe kira aññataro luddako rattindivaṃ mige vadhitvā jīvikaṃ kappesi. Tasseko upāsako mitto ahoṣi, so taṃ sabbakālaṃ pāpato nivattetuṃ asakkonto “ehi, samma, rattiyaṃ pāṇātipātā viraṃāhī” ti rattiyaṃ puññe samādapesi. So rattiyaṃ viramitvā divā eva pāṇātipātaṃ karoti.

So aparena samayena kālaṃ katvā rājagahasamīpe vemānikapeto hutvā nibbato, divasabhāgaṃ mahādukkhaṃ anubhavitvā rattiyaṃ pañcahi kāmaguṇehi samappitā samaṅgībhūto paricāresi. Taṃ divā āyasmā nārado –

478. “Naranāripurakkhato yuvā, rajanīyehi kāmaguṇehi sobhasi;
Divasaṃ anubhosi kāraṇaṃ, kimakāsi purimāya jātiyā” ti. –

Imāya gāthāya paṭipucchi. Tattha **naranāripurakkhatoti** paricārakabhūtehi devaputtehi devadhītāhi ca purakkhato payirupāsito. **Yuvāti** taruṇo. **Rajanīyehīti** kamanīyehi rāgupattihetubhūtehi. **Kāmaguṇehīti** kāmakotṭhāsehi. **Sobhasīti** samaṅgībhāvena virocasi rattiyanti adhippāyo. Tenāha “**divasaṃ anubhosi kāraṇa**” nti, divasabhāge pana nānappakāraṃ kāraṇaṃ ghātaṇaṃ paccanubhavasi. **Rajanīti** vā rattīsu. **Yehīti** nipātamattaṃ. **Kimakāsi purimāya jātiyāti** evaṃ sukhadukkhasaṃvattaniyaṃ kiṃ nāma kammaṃ ito purimāya jātiyā tvam akattha, taṃ kathehīti attho.

Taṃ sutvā peto therassa attanā katakammaṃ ācikkhanto –

479. “Ahaṃ rājagahe ramme, ramaṇīye giribbaje;
Migaluddo pure āsiṃ, lohitaṇṇi dāruṇo.

480. “Avirodhakaresu pāṇisu, puthusattesu paduṭṭhamānaso;
Vicariṃ atidāruṇo sadā, parahiṃsāya rato asaṇṇato.

481. “Tassa me sahāyo suhadayo, saddho āsi upāsako;
Sopi maṃ anukampanto, nivāresi punappunaṃ.

482. “Mākāsi pāpakaṃ kammaṃ, mā tāta duggatiṃ agā;
Sace icchasi pecca sukhaṃ, virama pāṇavadhā asaṃyamā.

483. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, sukhakāmassa hitānukampino;
Nākāsiṃ sakalānusāsaniṃ, cirapāpābhīrato abuddhimā.

484. “So maṃ puna bhūrisumedhaso, anukampāya saṃyame nivesayi;
Sace divā hanasi pāṇino, atha te rattim bhavatu saṃyamo.

485. “Svāhaṃ divā hanitvā pāṇino, virato rattimahosi saṇṇato;
Rattāhaṃ paricāremi, divā khajjāmi duggato.

486. “Tassa kammaṃ kusalassa, anubhomi rattim amānusiṃ;
Divā paṭihatāva kukkurā, upadhāvanti samantā khāditiṃ.

487. “Ye ca te satatānuyogino, dhuvam payuttā sugatassa sāsane;
Maññāmi te amatameva kevalam, adhigacchanti padaṃ asaṅkhata”nti. –

Imā gāthā abhāsi.

479-80. Tattha **luddoti** dāruṇo. **Lohitapāṇīti** abhiñham paṇaghātena lohitamakkhitaṇṇi. **Dāruṇoti** kharo, sattānaṃ hiṃsanakoti attho. **Avirodhakaresūti** kenaci virodham akarontesu migasakuṇḍāsu.

482-83. **Asaṃyamāti** asaṃvarā dussilyā. **Sakalānusāsaniṇti** sabbaṃ anusāsaniṃ, sabbakālaṃ paṇātipātato paṭiviratinti attho. **Cirapāpābhiraṇṇoti** cirakālaṃ pāpe abhirato.

484. **Samyameti** sucariṇe. **Nivesayīhi** nivesesi. **Sace divā hanasi paṇino, atha te rattim bhavatu samyamoti** nivesitākāradassanaṃ. So kira sallapāsasajjanādinā rattiyampi paṇavadham anuyutto ahoṣi.

485. **Divā khajjāmi duggatoti** idāni duggatiṃ gato mahādukkhappatto divasabhāge khādiyāmi. Tassa kira divā sunakhehi migānaṃ khādāpitattā kammaṣarikkhakaṃ phalaṃ hoti, divasabhāge mahantā sunakhā upadhāvitvā aṭṭhisāṅghātamattāvasesaṃ sarīraṃ karonti. Rattiyā pana upagatāya taṃ pākātikameva hoti, dibbasampattiṃ anubhavati. Tena vuttaṃ –

486. “Tassa kammaṣa kusalassa, anubhomi rattim amānuṣiṃ;
Divā paṭihatāva kukkurā, upadhāvanti samantā khāditu”nti.

Tattha **paṭihatāti** paṭihatacittā baddhāghātā viya hutvā. **Samantā khādītunti** mama sarīraṃ samantato khādituṃ upadhāvanti. Idaṅca nesaṃ ativiya attano bhayāvahaṃ upagamanakālaṃ gahetvā vuttaṃ. Te pana upadhāvitvā aṭṭhimattāvasesaṃ sarīraṃ katvā gacchanti.

487. **Ye ca te satatānuyoginoti** osānagāthāya ayaṃ saṅkhepattho – ahampi nāma rattiyaṃ paṇavadhamattato virato evarūpaṃ sampattiṃ anubhavāmi. **Ye** pana **te** purisā **sugatassa** buddhassa bhagavato **sāsane** adhisīlādike **dhuvam payuttā** daḷhaṃ payuttā **satataṃ** sabbakālaṃ anuyogavantā, **te** puññavanto **kevalam** lokiyasukhena asaṃmissaṃ “**asaṅkhataṃ pada**”nti laddhanāmaṃ **amatameva adhigacchanti** maññe, natthi tesāṃ tadadhigame koci vibandhoti.

Evam tena petena vutte thero taṃ pavattiṃ satthu ārocesi. Sathā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisiyā dhammaṃ desesi. Sabbampi vuttanayameva.

Migaluddakapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Dutiyamigaluddakapetavattuvaṇṇanā

Kūṭāgāre ca pāsādeti idaṃ bhagavati veḷuvane viharante aparaṃ migaluddakapetaṃ ārabha vuttaṃ. Rājagahe kira aññataro māgaviko māṇavo vibhavasampannopi samāno bhogasukhaṃ pahāya rattindivaṃ mige hananto vicarati. Tassa sahāyabhūto eko upāsako anuddayaṃ paṭicca – “sādhu, samma, paṇātipātato viramāhi, mā te ahoṣi dīgharattaṃ ahitāya dukkhāyā”ti ovādaṃ adāsi. So taṃ anādiyī. Atha so upāsako aññataraṃ attano manobhāvanīyaṃ khīṇāsavattaraṃ yāci – “sādhu, bhante, asukapurisassa tathā dhammaṃ desetha, yathā so paṇātipātato virameyyā”ti.

Athekadivasaṃ so thero rājagahe piṇḍāya caranto tassa gehadvāre aṭṭhāsi. Taṃ disvā so māgaviko sañjātabahumāno paccuggantvā gehaṃ pavesetvā āsanaṃ paññāpetvā adāsi. Nisīdi thero paññatte āsane, sopi theraṃ upasaṅkamitvā nisīdi. Tassa thero paṇātipāte ādīnavaṃ, tato viratiyā ānisaṃsaṅga pakāsesi. So taṃ sutvāpi tato viramituṃ na icchi. Atha naṃ thero āha – “sace, tvaṃ āvuso, sabbena sabbāṃ viramituṃ na sakkosi, rattimpī tāva viramassū”ti, so “sādhu, bhante, viramāmi ratti”nti tato virami.

Sesam̐ anantaravattthusadisam̐. Gāthāsu pana –

488. “Kūṭāgāre ca pāsāde, pallanke gonakatthate;
Pañcaṅgikena turiyena, ramasi suppavādite.
489. “Tato ratyā vivasāne, sūriyuggamanam̐ pati;
Apaviddho susānasmim̐, bahudukkham̐ nigacchasi.
490. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭam̐ kataṃ;
Kissakammavipākena, idaṃ dukkham̐ nigacchasi”ti. –

Tīhi gāthāhi nāradatthero nam̐ paṭipucchi. Athassa peto –

491. “Aham̐ rājagahe ramme, ramaṇīye giribbaje;
Migaluddo pure āsim̐, luddo cāsimsaññato.
492. “Tassa me sahāyo suhadayo, saddho āsi upāsako;
Tassa kulūpako bhikkhu, āsi gotamasāvako;
Sopi maṃ anukampanto, nivāresi punappunam̐.
493. “Mākāsi pāpakam̐ kammaṃ, mā tāta duggatiṃ agā;
Sace icchasi pecca sukham̐, virama pāṇavadhā asaṃyamā’.
494. “Tassāham̐ vacanam̐ sutvā, sukhakāmassa hitānukampino;
Nākāsim̐ sakalānusāsanim̐, cirapāpābhīrato abuddhimā.
495. “So maṃ puna bhūrisumedhaso, anukampāya saṃyame nivesayi;
‘Sace divā hanasi pāṇino, atha te rattiṃ bhavatu saṃyamo’.
496. “Svāham̐ divā hanitvā pāṇino, virato rattimahosi saññato;
Rattāham̐ paricāremi, divā khajjāmi duggato.
497. “Tassa kammaṃ kusalassa, anubhomi rattiṃ amānusiṃ;
Divā paṭihatāva kukkurā, upadhāvanti samantā khādituṃ.
498. “Ye ca te satatānuyogino, dhuvam̐ payuttā sugatassa sāsane;
Maññāmi te amatameva kevalam̐, adhigacchanti padaṃ asaṅkhata”nti. –

Tamattham̐ ācikkhi. Tāsam̐ attho heṭṭhā vuttanayova.

Dutiyamigaluddakapetavattthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Kūṭavinicchayikapetavattthuvaṇṇanā

Mālī kiriṭṭi kāyūrīti idaṃ satthari veḷuvane viharante kūṭavinicchayikapetaṃ ārabba vuttam̐. Tadā bimbisāro rājā māsassa chasu divasesu uposatham̐ upavasati, tam̐ anuvattantā bahū manussā uposatham̐ upavasanti. Rājā attano santikaṃ āgāṭagate manusse pucchati – “kiṃ tumhehi uposatho upavuttho, udāhu na upavuttho”ti? Tatreko adhikaraṇe niyuttakapuriso piṣuṇavāco nekatiko laṅjagāhako “na upavutthomhī”ti vattuṃ asahanto “upavutthomhi, devā”ti āha. Atha nam̐ rājasamīpato nikkhamam̐ sahāyo āha – “kiṃ, samma, ajja tayā upavuttho”ti? “Bhayenāham̐, samma, rañño sammukhā evaṃ avocaṃ, nāham̐ uposathiko”ti.

Atha naṃ saḥāyo āha – ‘‘yadi evaṃ upaḍḍhuposathopi tāva te ajja hotu, uposathaṅgāni samādiyāhi’’ti. So tassa vacanaṃ ‘‘sādhū’’ti sampatiçchitvā gehaṃ gantvā abhuttvāva mukhaṃ vikkhāletvā uposathaṃ adhiṭṭhāya rattiyaṃ vāsūpagato rittāsayasambhūtena balavavātahetukena sūlena upacchinnāyusaṅkhāro cutianantaraṃ pabbatakucchiyaṃ vemānikapeto hutvā nibbatti. So hi ekarattiṃ uposatharakkhaṇamattena vimānaṃ paṭilabhi dasakaññāsahassaparivāraṃ mahatiṅca dibbasampattiṃ. Kūṭavinicchayikatāya pana pesuṅikatāya ca attano piṭṭhimaṃsāni sayameva okkantitvā khādāti. Taṃ āyasmā nārado gijjakūṭato otaranto disvā –

499. ‘‘Mālī kiriṭī kāyūrī, gattā te candanussadā;
Pasannamukhavaṇṇosi, sūriyavaṇṇova sobhasi.
500. ‘‘Amānusā pārisajjā, ye teme paricārakā;
Dasa kaññāsahassāni, yā temā paricārikā;
Tā kambukāyūradharā, kañcanāveḷabhūsitā.
501. ‘‘Mahānubhāvosi tuvaṃ, lomahaṃsanarūpavā;
Piṭṭhimaṃsāni attano, sāmaṃ ukkacca khādasi.
502. ‘‘Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, piṭṭhimaṃsāni attano;
Sāmaṃ ukkacca khādasīti.
503. ‘‘Attanoḥaṃ anattāya, jīvaloke acārisaṃ;
Pesuññamusāvādena, nikativañcanāya ca.
504. ‘‘Tatthāhaṃ parisāṃ gantvā, saccakāle upaṭṭhite;
Atthaṃ dhammaṃ nirākatvā, adhammanuvattisaṃ.
505. ‘‘Evaṃ so khādatattānaṃ, yo hoti piṭṭhimaṃsiko;
Yathāhaṃ ajja khādāmi, piṭṭhimaṃsāni attano.
506. ‘‘Tayidaṃ tayā nārada sāmaṃ diṭṭhaṃ, anukampakā ye kusalā vadeyyuṃ;
Mā pesuṇaṃ mā ca musā abhāṇi, mā khosi piṭṭhimaṃsiko tuva’’nti. –

Thero catūhi gāthāhi pucchi, sopi tassa catūhi gāthāhi etamatthaṃ vissajjesi.

499. Tattha **mālī**ti māladhārī, dibbapupphehi paṭimaṇḍitoti adhippāyo. **Kiriṭī**ti veḷhitasāso. **Kāyūrī**ti keyūravā, bāhālaṅkārapaṭimaṇḍitoti attho. **Gattā**ti sarīrāvayavā. **Candanussadā**ti candanasārānulittā. **Sūriyavaṇṇova sobhasī**ti bālasūriyasadisavaṇṇo eva hutvā virocasi. ‘‘Araṇavaṇṇī pabhāsasī’’tīpi pāḷi, araṇanti araṇiyehi devehi sadisavaṇṇo ariyāvakaṃsoti attho.

500. **Pārisajjā**ti parisapariyāpannā, upaṭṭhākatī attho. **Tuvanti** tvam. **Lomahaṃsanarūpavā**ti passantānaṃ lomahaṃsajanarūpayutto. Mahānubhāvātāsamaṅgitāya hetam vuttam. **Ukkaccā**ti ukkantitvā, chinditvāti attho.

503. **Acārisanti** acarim paṭipajjim. **Pesuññamusāvādenā**ti pesuññena ceva musāvādena ca. **Nikativañcanāya cā**ti nikatiyā vañcanāya ca patirūpadassanena paresam vikārena vañcanāya ca.

504. **Saccakāle**ti saccam vuttam yuttakāle. **Atthanti** diṭṭhadhammikādibhedam hitam. **Dhammanti** kāraṇam ñāyam. **Nirākatvā**ti chaḍḍetvā pahāya. **Soti** yo pesuññādiṃ ācarati, so satto. Sesam sabbam heṭṭhā vuttanayameva.

Kūṭaviniṇṇicchayikapetavattuvannaṇā niṭṭhitā.

10. Dhātuvaṇṇapetavattuvannaṇā

Antalikkhasmiṃ tiṭṭhantoti idaṃ dhātuvaṇṇapetavattu. Bhagavati kusiṇārāyaṃ upavattane mallānaṃ sālavane yamakasālānamantare parinibbute dhātuvibhāge ca kate rājā ajātasattu attanā laddhadhātubhāgaṃ gahetvā satta vassāni satta ca māse satta ca divase buddhagaṇe anussaranto uḷārapūjaṃ pavattesi. Tattha asaṅkheyyā appameyyā manussā cittaṇi pasādetvā saggūpagā ahesuṃ, chaḷāsītīmatṭāni pana purisasahassāni cirakālabhāvītena assaddhiyena micchādassanena ca vipallatthacittā pasādanīyepi ṭhāne attano cittaṇi padosetvā petesu uppajjimsu. Tasmimīyeva rājagahe aññatarassa vibhavasampannassa kuṭumbikassa bhariyā dhītā suṇisā ca pasannacittā “dhātupūjaṃ karissāmā”ti gandhapupphādīni gahetvā dhātuṭṭhānaṃ gantuṃ āradhā. So kuṭumbiko “kiṃ aṭṭhikānaṃ pūjanenā”ti tā paribhāsetvā dhātupūjaṃ vivaṇṇesi. Tāpi tassa vacanaṃ anādiyitvā tattha gantvā dhātupūjaṃ katvā geḥaṃ āgatā tādisena rogena abhibhūtā nacirasseva kālaṃ katvā devaloke nibbattimsu. So pana kodhena abhibhūto nacirasseva kālaṃ katvā tena pāpakammaṇa petesu nibbatti.

Athekadivasam āyasmā mahākassapo sattesu anukampāya tathārūpaṃ iddhābhisaṅkhāraṃ abhisaṅkhāsi, yathā manussā te pete tā ca devatāyo passanti. Tathā pana katvā cetiyaṅgaṇe ṭhito taṃ dhātuvaṇṇakaṃ petam tīhi gāthāhi pucchi. Tassa so peto byākāsi –

507. “Antalikkhasmiṃ tiṭṭhanto, duggandho pūti vāyasi;
Mukhaṅca te kimayo pūtigandhaṃ, khādanti kiṃ kammamakāsi pubbe.
508. “Tato satthaṃ gahetvāna, okkantanti punappunaṃ;
Khārena parippositvā, okkantanti punappunaṃ.
509. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi”ti.
510. “Ahaṃ rājagahe ramme, ramaṇīye giribbaje;
Issaro dhanadhaññaṇa, supahūtassa mārisa.
511. “Tassāyaṃ me bhariyā ca, dhītā ca suṇisā ca me;
Tā mālaṃ uppalañcāpi, paccagghaṅca vilepanaṃ;
Thūpaṃ harantiyo vāresim, taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā.
512. “Chaḷāsītīisahassāni, mayaṃ paccattavedanā;
Thūpapūjaṃ vivaṇṇetvā, paccāma niraye bhusaṃ.
513. “Ye ca kho thūpapūjāya, vattante arahato mahe;
Ādīnavaṃ pakāsentī, vivecayetha ne tato.
514. “Imā ca passa ayantiyo, māladhārī alaṅkatā;
Mālāvīpākaṃnubhantiyo, samiddhā ca tā yasassiniyo.
515. “Taṅca disvāna accheraṃ, abbhutaṃ lomahaṃsanam;
Namo karonti sappaññā, vandanti taṃ mahāmunim.
516. “Sohaṃ nūna ito gantvā, yonim laddhāna mānusiṃ;
Thūpapūjaṃ karissāmi, appamatto punappuna”nti.

507-8. Tattha **duggandhoti** aniṭṭhagandho, kuṇapagandhagandhīti attho. Tenāha “**pūti vāyasī**”ti. **Tatoti** duggandhavāyanato kimīhi khāyitabbato ca upari. **Sattaṃ gahetvāna, okkantanti punappunanti** kammasañcoditā sattā nisitadhāraṃ satthaṃ gahetvā punappunaṃ taṃ vaṇamukhaṃ avakantanti. **Khārena paripphosivā, okkantanti punappunanti** avakantitaṭṭhāne khārodakena āsiñcitvā punappunampi avakantanti.

510. Issaro dhanadhañña, supahūtassāti ativiya pahūtassa dhanassa dhañña ca issaro sāmī, aḍḍho mahaddhanoti attho.

511. Tassāyaṃ me bhariyā ca, dhītā ca suṇisā cāti tassa mayhaṃ ayaṃ purimattabhāve bhariyā, ayaṃ dhītā, ayaṃ suṇisā. Tā devabhūtā ākāse ʔhitāti dassento vadati. **Paccagghanti** abhinavaṃ. **Thūpaṃ harantiyo vāresinti** thūpaṃ pūjetuṃ upanentiyo dhātuṃ vivaṇṇento paṭikkhipiṃ. **Taṃ pāpaṃ pakataṃ mayāti** taṃ dhātuvivaṇṇanapāpaṃ kataṃ samācaritaṃ mayāti vippaṭisārappatto vadati.

512. Chaḷāsītisahassānīti chasahassādhikā asītisahassamattā. **Mayanti** te pete attanā saddhiṃ saṅgahetvā vadati. **Paccattavedanāti** visuṃ visuṃ anubhuyyamānadukkhavedanā. **Nirayeti** baladukkhatāya pettivisayaṃ nirayasadisamaṃ katvā āha.

513. Ye ca kho thūpapūjāya, vattante arahato maheti arahato sammāsambuddhassa thūpaṃ uddissa pūjāmahe pavattamāne ahaṃ viya ye thūpapūjāya ādīnavaṃ dosaṃ pakāsenti. Te puggale tato puññato vivecayetha vivecāpayetha, paribāhire janayethāti aññāpadesena attano mahājānīyatamaṃ vibhāveti.

514. Āyantiyoti ākāseṇa āgacchantiyo. **Mālāvīpākanti** thūpe katamālāpūjāya vipākaṃ phalaṃ. **Samiddhāti** dibbasampattiyaṃ samiddhā. **Tā yasassiniyoti** tā parivāravantiyo.

515. Tañca disvānāti tassa atiparittassa pūjāpuññaṃ acchariyaṃ abbhutaṃ lomahaṃsanaṃ atīulāraṃ vipākavisesaṃ disvā. **Namo karonti sappaññā, vandanti taṃ mahāmuninti**, bhante kassapa, imā itthiyo taṃ uttamaṃ puññakkhettabhūtaṃ vandanti abhivādenti, namo karonti namakkārañca karontīti attho.

516. Atha so peto saṃviggamānaso saṃvegānurūpaṃ āyatimaṃ attanā kātabbaṃ dassento “**sohaṃ nūnā**”ti gāthamāha. Taṃ uttānatthameva.

Evamaṃ petena vutto mahākassapo taṃ aṭṭhuppattimaṃ katvā sampattaparisaṃ dhammaṃ desesi.

Dhātuvivaṇṇapetavattahuvaṇṇanā niṭṭhitā.

Iti khuddaka-aṭṭhakathāya petavattusmiṃ

Dasavattupaṭimaṇḍitassa

Tatiyassa cūlavaggassa atthasaṃvaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Mahāvaggo

1. Ambasakkarapetavattahuvaṇṇanā

Vesālī nāma nagaratthi vajjīnanti idamaṃ ambasakkarapetavattu. Tassa kā uppatti? Bhagavati

jetavane viharante ambasakkaro nāma licchavirājā micchādīṭṭhiko natthikavādo vesāliyaṃ rajjaṃ kāresi. Tena ca samayena vesālinagare aññatarassa vāñijassa āpaṇasamīpe cikkhallaṃ hoti, tatha bahū janā uppatitvā atikkamantā kilamanti, keci kaddamena limpanti. Taṃ disvā so vāñijo “mā ime manussā kalalaṃ akkamimsū”ti apagataduggandhaṃ saṅkhavaṇṇapaṭibhāgaṃ gosīsaṭṭhiṃ āharāpetvā nikkhipāpesi. Pakatiyā ca sīlavā ahosi akkodhano saṅhavāco, paresaṅca yathābhūtaṃ guṇaṃ kitteti.

So ekasmiṃ divase attano sahāyassa nhāyantassa pamādena anolokentassa nivāsanavatthaṃ kīḷādhippāyena apanidhāya taṃ dukkhāpetvā adāsi. Bhāgineyyo panassa corikāya paragehato bhaṇḍaṃ āharitvā tasseva āpaṇe nikkhipi. Bhaṇḍasāmikā vīmaṃsantā bhaṇḍena saddhiṃ tassa bhāgineyyaṃ taṅca rañño dassetuṃ. Rājā “imassa sīsaṃ chindatha, bhāgineyyaṃ panassa sūle āropethā”ti āṇāpesi. Rājapurisā tathā akamsu. So kālaṃ katvā bhummadevesu uppajji. So gosīsena setuno katattā setavaṇṇaṃ dibbaṃ manojavaṃ assājānīyaṃ paṭilabhi, guṇavantānaṃ vaṇṇakathanena tassa gattato dibbagandho vāyati, sāṭakassa pana apanihitattā naggo ahosi. So attanā pubbe katakammaṃ olokento tadanūsarena attano bhāgineyyaṃ sūle āropitaṃ disvā karuṇāya codiyamāno manojavaṃ assaṃ abhiruhitvā aḍḍharattisamaye tassa sūlā ropitaṭṭhānaṃ gantvā avidūre ṭhito “jīva, bho, jīvitameva seyyo”ti divase divase vadati.

Tena ca samayena ambasakkaro rājā hatthikkhandhavaragato nagaraṃ padakkhiṇaṃ karonto aññatarasmiṃ gehe vātapānaṃ vivaritvā rājavibhūtiṃ passantiṃ ekaṃ itthiṃ disvā paṭibaddhacitto hutvā pacchāsane nisinnassa purisassa “imaṃ gharaṃ imaṅca itthiṃ upadhārehi”ti saññaṃ datvā anukkamena attano rājagehaṃ pavitṭho taṃ purisaṃ pesesi – “gaccha, bhaṇe, tassā itthiyā sasāmikabhāvaṃ vā asāmikabhāvaṃ vā jānāhi”ti. So gantvā tassā sasāmikabhāvaṃ ñatvā rañño ārocesi. Rājā tassā itthiyā pariggahaṇūpāyaṃ cintento tassā sāmikaṃ pakkosāpetvā “ehi, bhaṇe, maṃ upaṭṭhāhi”ti āha. So anicchantopi “rājā attano vacanaṃ akaronte mayi rājadaṇḍaṃ kareyyā”ti bhayena rājupaṭṭhānaṃ sampaṭicchitvā divase divase rājupaṭṭhānaṃ gacchati. Rājāpi tassa bhattavetaṇaṃ dāpetvā katipayadivasātikkamena pātova upaṭṭhānaṃ āgataṃ evamāha – “gaccha, bhaṇe, amumhi ṭhāne ekā pokkharāṇī atthi, tato aruṇavaṇṇamattikaṃ rattuppalāni ca ānehi, sace ajjeva nāgaccheyyāsi, jīvitaṃ te natthi”ti. Tasmiṅca gate dvārapālaṃ āha – “ajja anattaṅgate eva sūriye sabbadvārāni thaketabbāni”ti.

Sā ca pokkharāṇī vesāliyā tiyojanamatthake hoti, tathāpi so puriso maraṇabhayatajjito vātavegena pubbaṇḍheyaṃ taṃ pokkharāṇiṃ sampāpuṇi. “Sā ca pokkharāṇī amanussapariggahitā”ti pageva sutattā bhayena so “atthi nu kho ettha koci pariṣsayo”ti samantato anupariyāyati. Taṃ disvā pokkharāṇipālako amanusso karuṇāyamānarūpo manussarūpena upasaṅkamitvā “kimatthaṃ, bho purisa, idhāgatosi”ti āha. So tassa taṃ pavattiṃ kathesi. So “yadi evaṃ yāvadatthaṃ gaṇhāhi”ti attano dibbarūpaṃ dassetvā antaradhāyi.

So tatha aruṇavaṇṇamattikaṃ rattuppalāni ca gahetvā anattaṅgateyeva sūriye nagaradvāraṃ sampāpuṇi. Taṃ disvā dvārapālo tassa viravantasessa dvāraṃ thakesi. So thakite dvāre pavesanaṃ alabhanto dvārasamīpe sūle āropitaṃ purisaṃ disvā “ete mayi anattaṅgate eva sūriye āgate viravante evaṃ dvāraṃ thakesuṃ. ‘Ahaṃ kāleyeva āgato, mama dāso natthi’ti tayāpi ñātaṃ hotu”ti sakkhimakāsi. Taṃ sutvā so āha “ahaṃ sūle āvuto vajjho maraṇābhimukho, kathaṃ tava sakkhi homi. Eko panettha peto mahiddhiko mama samīpaṃ āgamissati, taṃ sakkhiṃ karohi”ti. “Kathaṃ pana so mayā datṭhabbo”ti? Idheva tvaṃ tiṭṭha, “sayameva dakkhissasi”ti. So tatha ṭhito majjhimayāme taṃ petaṃ āgataṃ disvā sakkhiṃ akāsi. Vibhātāya ca rattiyā rañña “mama āṇā tayā atikkantā, tasmā rājadaṇḍaṃ te karissāmi”ti vutte, deva, mayā tava āṇā nātikkantā, anattaṅgate eva sūriye ahaṃ idhāgatoti. Tattha ko te sakkhīti? So tassa sūlāvutassa purisassa santike āgacchantāṃ naggapetaṃ “sakkhi”ti niddisitvā “kathametaṃ amhehi saddhātabba”nti rañña vutte “ajja rattiyaṃ tumhehi saddhātabbaṃ purisaṃ mayā saddhiṃ pesethā”ti āha. Taṃ sutvā rājā sayameva tena saddhiṃ tatha gantvā ṭhito petena ca tatthāgantvā “jīva, bho, jīvitameva seyyo”ti vutte taṃ **“seyyā nisajjā nayimassa atthi”**tiādinaṃ pañcahi gāthāhi paṭipucchi. Idāni ādito pana **“vesāli nāma nagaratthi vajjina”**nti gāthā tāsāṃ sambandhadassanattaṃ saṅgītikārehi ṭhapitā –

517. “Vesālī nāma nagaratthi vajjīnaṃ, tattha ahu licchavi ambasakkaro;
Disvāna petamaṃ nagarassa bāhiraṃ, tattheva pucchittha taṃ kāraṇatthiko.
518. “Seyyā nisajjā nayimassa atthi, abhikkamo natthi paṭikkamo ca;
Asitaṭṭakāhāyitavatthabhogā, paricāraṇā sāpi imassa natthi.
519. “Ye ñātakā diṭṭhasutā suhajjā, anukampakā yassa ahesuṃ pubbe;
Daṭṭhumpi te dāni na taṃ labhanti, virājitato hi janena tena.
520. “Na oggatattassa bhavanti mittā, jahanti mittā vikalaṃ viditvā;
Atthañca disvā parivārayanti, bahū mittā uggatattassa honti.
521. “Nihīnatto sabbabhogehi kiccho, sammakkhito samparibhinnagatto;
Ussāvabindūva palimpamānā, ajja suve jīvitassūparodho.
522. “Etādisaṃ uttamakicchappattaṃ,
Uttāsitaṃ pucimandassa sūle;
Atha tvaṃ kena vaṇṇena vadesi yakkha,
‘Jīva bho jīvitameva seyyo’”ti.

517. Tattha **tatthāti** tassaṃ vesāliyaṃ. **Nagarassa bāhiranti** nagarassa bahi bhavaṃ, vesālinagarassa bahi eva jātaṃ pavattaṃ sambandhaṃ. **Tatthevāti** yattha taṃ passi, tattheva ṭhāne. **Tanti** taṃ petamaṃ. **Kāraṇatthikoti** “jīva, bho, jīvitameva seyyo”ti vuttaatthassa kāraṇena atthiko hutvā.

518. **Seyyā nisajjā nayimassa atthīti** piṭṭhipasāraṇalakkhaṇā seyyā, pallaṅkābhujanalakkhaṇā nisajjā ca imassa sūle āropitapuggalassa natthi. **Abhikkamo natthi paṭikkamo cāti** abhikkamādilakkhaṇaṃ appamattakampi gamanaṃ imassa natthi. **Paricārikā sāpīti** yā asitaṭṭakāhāyitavattaparibhogādilakkhaṇā indriyānaṃ paricāraṇā, sāpi imassa natthi. “Pariharaṇā sāpi”ti vā pāṭho, asitādiṭṭhāyitavattaparibhogavasena indriyānaṃ pariharaṇā, sāpi imassa natthi vigatajīvitattāti attho. “Paricāraṇā sāpi”ti keci paṭhanti.

519. **Diṭṭhasutā suhajjā, anukampakā yassa ahesuṃ pubbeti** sandiṭṭhasahāyā ceva adiṭṭhasahāyā ca yassa mittā anuddayāvanto ye assa imassa pubbe ahesuṃ. **Daṭṭhumpīti** passitumpi na labhanti, kuto saha vasitunti attho. **Virājitattoti** pariccattasabhāvo. **Janena tenāti** tena ñātiādijanena.

520. **Na oggatattassa bhavanti mittāti** apagataviññāṇassa matassa mittā nāma na honti tassa mittehi kātabbakicassa atikkantattā. **Jahanti mittā vikalaṃ viditvāti** mato tāva tiṭṭhatu, jīvantampi bhogavikalaṃ purisaṃ viditvā “na ito kiñci gayhūpaga”nti mittā pajahanti. **Atthañca disvā parivārayantīti** tassa pana santakaṃ atthaṃ dhaṇaṃ disvā piyavādino mukhullokikā hutvā taṃ parivārenti. **Bahū mittā uggatattassa hontīti** vibhavasampattiyā uggatasabhāvassa samiddhassa bahū anekā mittā honti, ayaṃ lokiyasabhāvoti attho.

521. **Nihīnatto sabbabhogehīti** sabbehi upabhogaparibhogavatthūhi parihīnatto. **Kicchoti** dukkhito. **Sammakkhitoti** ruhirehi sammakkhitasarīro. **Samparibhinnagattoti** sūlena abbhantare vidālitagatto. **Ussāvabindūva palimpamānoti** tiṅge limpamānaussāvabindusadiso. **Ajja suveti** ajja vā suve vā imassa nāma purisassa jīvitassa uparodho nirodho, tato uddhaṃ nappavattatīti attho.

522. **Uttāsītanti** āvutaṃ āropitaṃ. **Pucimandassa sūleti** nimbarukkassa daṇḍena katasūle. **Kena vaṇṇenāti** kena kāraṇena. **Jīva, bho, jīvitameva seyyoti**, bho purisa, jīva. Kasmā? Sūlaṃ āropitassāpi hi te idha jīvitameva ito cutassa jīvitato satabhāgena sahasabhāgena seyyo sundarataroti.

Evam tena raññā pucchito so peto attano adhippāyaṃ pakāsento –

- 523.** “Sālohito esa ahosi mayhaṃ, ahaṃ sarāmi purimāya jātiyā;
Disvā ca me kāruññamahosi rāja, mā pāpadhammo nirayaṃ patāyaṃ.
- 524.** “Itto cuto licchavi esa poso, satthussadaṃ nirayaṃ ghorarūpaṃ;
Upapajjati dukkaṭakammakārī, mahābhitāpaṃ kaṭukaṃ bhayānakaṃ.
- 525.** “Anekabhāgena guṇena seyyo, ayameva sūlo nirayena tena;
Ekantadukkhaṃ kaṭukaṃ bhayānakaṃ, ekantatibbaṃ nirayaṃ patāyaṃ.
- 526.** “Idaṅca sutvā vacanaṃ mameso, dukkhūpanīto vijaheyya pāṇaṃ;
Tasmā ahaṃ santike na bhaṇāmi, mā mekato jīvitassūparodho”ti. –

Catasso gāthā abhāsi.

523. Tattha **sālohito** samānalohito yonisambandhena sambandho, ñātakoti attho. **Purimāya jātiyāti** purimattabhāve. **Mā pāpadhammo nirayaṃ patāyanti** ayaṃ pāpadhammo puriso nirayaṃ mā pati, mā nirayaṃ upapajjīti imaṃ disvā me kāruññaṃ ahoṣīti yojanā.

524. **Sattussadanti** pāpakārīhi sattehi ussannaṃ, atha vā pañcavidhabandhanaṃ, mukhe tattalohasecanaṃ, aṅgārapabbatāropanaṃ, lohakumbhipakkhepanaṃ, asipattavanappavesanaṃ, vettaraṇiyaṃ samotaraṇaṃ, mahāniraye pakkhepoti. Imehi sattahi pañcavidhabandhanādīhi dāruṇakāraṇehi ussannaṃ, uparūpari nicitanti attho. **Mahābhitāpanti** mahādukkhaṃ, mahāaggisantāpaṃ vā. **Kaṭukanti** anīṭhaṃ. **Bhayānakanti** bhayajanakaṃ.

525. **Anekabhāgena guṇenāti** anekakoṭṭhāsena ānisaṃsena. **Ayameva sūlo nirayena tenāti** tato imassa uppattiṭṭhānabhūtato nirayato ayameva sūlo seyyoti. Nissakke hi idaṃ karaṇavacanaṃ. **Ekanta tibbanti** ekanteneva tikhiṇadukkhaṃ, niyatamahādukkhanti attho.

526. **Idaṅca sutvā vacanaṃ mamesoti** “itto cuto”tiādīnā vuttaṃ mama vacanaṃ sutvā eso puriso dukkhūpanīto mama vacanena nirayadukkhaṃ upanīto viya hutvā. **Vijaheyya pāṇanti** attano jīvitaṃ pariccajeyya. **Tasmāti** tena kāraṇena. **Mā mekatoti** “mayā ekato imassa purisassa jīvitassa uparodho mā hotū”ti imassa santike idaṃ vacanaṃ ahaṃ na bhaṇāmi, atha kho “jīva, bho, jīvitameva seyyo”ti idameva bhaṇāmīti adhippāyo.

Evam petena attano adhippāye pakāsīte puna rājā petassa pavattim pucchitum okāsaṃ karonto imaṃ gāthamāha –

- 527.** “Aññāto eso purisassa attho, aññampi icchāmase pucchitum tuvaṃ;
Okāsakammaṃ sace no karosi, pucchāma taṃ no na ca kujjhitabba”nti.
- 528.** “Addhā paṭiññā me tadā ahu, nācikkhaṇā appasannassa hoti;
Akāmā saddheyyavacoti katvā, pucchassu maṃ kāmam yathā visayha”nti. –

Imā rañño petassa ca vacanapaṭivacanagāthā.

527. Tattha **aññātoti** avagato. **Ichchāmaseti** icchāma. **Noti** amhākaṃ. **Na ca kujjhitabbanti** “ime manussā yaṃkiñci pucchantī”ti kodho na kātabbo.

528. **Addhāti** ekamsena. **Paṭiññā meti** ñāṇavasena mayhaṃ “pucchassū”ti paṭiññā, okāsadānanti

attho. **Tadā ahūti** tasmim̄ kāle paṭhamadassane ahosi. **Nācikkhaṇā appasannassa hotīti** akathanā appasannassa hoti. Pasanno eva hi pasannassa kiñci katheti. Tvaṃ pana tadā mayi appasanno, ahañca tayi, tena paṭijānitvā kathetukāmo nāhosi. Idāni panāhaṃ tuyhaṃ **akāmā saddheyyavaco** akāmo eva saddhātabbavacano **iti katvā** iminā kāraṇena. **Pucchassu maṃ kāmaṃ yathā visayhanti** tvaṃ yathā icchasi, tamatthaṃ maṃ pucchassu. Ahaṃ pana yathā visayaṃ yathā mayhaṃ sahituṃ sakkā, tathā attano ñāṇabalānurūpaṃ kathessāmīti adhippāyo.

Evam̄ petena pucchanāya okāse kate rājā –

529. “Yaṃ kiñcahaṃ cakkhunā passisāmi,
Sabbampi tāhaṃ abhisaddaheyyaṃ;
Disvāva taṃ nopi ce saddaheyyaṃ,
Kareyyāsi me yakkha niyassakamma”nti. –

Gāthamāha. Tassattho – ahaṃ yaṃ kiñcideva cakkhunā passissāmi, taṃ sabbampi tatheva ahaṃ abhisaddaheyyaṃ, taṃ pana disvāva taṃ vacanaṃ nopi ce saddaheyyaṃ. Yakkha, mayhaṃ niyassakammaṃ niggaḥakammaṃ kareyyāsīti. Atha vā **yaṃ kiñcahaṃ cakkhunā passissāmīti** ahaṃ yaṃ kiñcideva cakkhunā passissāmi acakkhugocarassa adassanato. **Sabbampi tāhaṃ abhisaddaheyyanti** sabbampi te ahaṃ diṭṭhaṃ sutamaññaṃ vā abhisaddaheyyaṃ. Tādiso hi mayhaṃ tayi abhippasādoti adhippāyo. Pacchimapaḍassa pana yathāvuttova attho.

Taṃ sutvā peto –

- 530.** “Saccappaṭiññā tava mesā hotu, sutvāna dhammaṃ labha suppasādam;
Aññatthiko no ca paduṭṭhacitto, yaṃ te sutamaññaṃ asutañcāpi dhammaṃ;
Sabbampi akkhissaṃ yathā pajāna”nti. – gāthamāha; Ito paraṃ –
- 531.** “Setena assena alaṅkatena, upayāsi sūlavutakassa santike;
Yānaṃ idaṃ abbhutaṃ dassaneyyaṃ, kissetaṃ kammaṃ ayaṃ vipākoti.
- 532.** “Vesāliyā nagarassa majjhe, cikkhallaṃ narakamaññaṃ ahosi;
Gosāmekāhaṃ pasannacitto, setaṃ gahetvā narakasmiṃ nikkhipiṃ.
- 533.** “Etasmiṃ pādāni paṭiṭṭhapetvā, mayañca aññe ca atikkamimhā;
Yānaṃ idaṃ abbhutaṃ dassaneyyaṃ, tasseva kammaṃ ayaṃ vipākoti.
- 534.** “Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati, gandho ca te sabbadisā pavāyati;
Yakkhiddhipattosi mahānubhāvo, naggo cāsi kissa ayaṃ vipākoti.
- 535.** “Akkodhano niccapasannacitto, saṅhāhi vācāhi janaṃ upemi;
Tasseva kammaṃ ayaṃ vipāko, dibbo me vaṇṇo satataṃ pabhāsati.
- 536.** “Yasañca kittiñca dhamme ṭhitānaṃ, disvāna mantemi pasannacitto;
Tasseva kammaṃ ayaṃ vipāko, dibbo me gandho satataṃ pavāyati.
- 537.** “Sahāyānaṃ titthasmiṃ nhāyantānaṃ, thale gahetvā nidahissa dussaṃ;
Khidḍatthiko no ca paduṭṭhacitto, tenamhi naggo kasirā ca vuttīti.
- 538.** “Yo kīlamāno pakaroti pāpaṃ, tassedisaṃ kammavipākamaññaṃ;
Akīlamāno pana yo karoti, kiṃ tassa kammaṃ vipākamaññaṃ.

539. “Ye duṭṭhasaṅkappamanā manussā, kāyena vācāya ca saṅkiliṭṭhā;
Kāyassa bheda abhisamparāyaṃ, asaṃsayam te nirayam upenti.

540. “Apare pana sugatimāsamanā, dāne ratā saṅgahitatabhāvā;
Kāyassa bheda abhisamparāyaṃ, asaṃsayam te sugatim upenti”ti. –

Tesaṃ ubhinnaṃ vacanapaṭivacanagāthā honti.

530. Tattha **saccappaṭiñṇā tava mesā hotūti** “sabbampi tāhaṃ abhisaddaheyya”nti tava esā paṭiñṇā mayhaṃ saccam hotu. **Sutvāna dhammaṃ labha suppasādanti** mayā vuccamānaṃ dhammaṃ sutvā sundaraṃ pasādaṃ labhassu. **Aññatthikoti** ājānanatthiko. **Yathā pajānanti** yathā aññopi pajānanto, “yathāpi ñāta”nti vā mayā yathā ñātanti attho.

531. Kissetaṃ kammaṃ ayaṃ vipākoti kissetaṃ kissa nāma etaṃ, kissa kammaṃ ayaṃ vipāko. **Etanti** vā nipātamattaṃ, kissa kammassāti yojanā. “Kissa te”ti ca keci paṭhanti.

532-33. Cikkhallamaggeti cikkhallavati pathamhi. **Narakanti** āvāṭaṃ. **Ekāhanti** ekaṃ ahaṃ. **Narakasmiṃ nikkhipinti** yathā kaddamo na akkamīyati, evaṃ tasmim cikkhallāvāṭe ṭhapesim. **Tassāti** tassa gosīsenā setukaraṇassa.

536-7. Dhamme ʃhitānanti dhammacārīnaṃ samacārīnaṃ. **Mantemīti** kathemi kittayāmi. **Khiḍḍatthikoti** hasādhippāyo. **No ca paduṭṭhacittoti** dussasāmike na dūsitacitto, na avaharaṇādhippāyo nāpi vināsādhippāyoti attho.

538. Akīlamānoti akhiḍḍādhippāyo, lobhādīhi dūsitacitto. **Kim tassa kammaṃ vipākamāhūti** tassa tathā katassa pāpakammaṃ kīva kaṭukaṃ dukkhavipākaṃ paṇḍitā āhu.

539-40. Duṭṭhasaṅkappamanāti kāmasaṅkappādivasena dūsitamanovittakā, etena manoduccaritamāha. **Kāyena vācāya ca saṅkiliṭṭhāti** paṇātipātādivasena kāyavācāhi malinā. **Āsamānāti** āsīsamānā patthayamānā.

Evaṃ petena saṅkhepeva kammaphalesu vibhajitvā dassitesu taṃ asaddahanto rājā –

541. “Taṃ kinti jāneyyamahaṃ avecca, kalyāṇapāpassa ayaṃ vipāko;
Kim vāhaṃ disvā abhisaddaheyyaṃ, ko vāpi maṃ saddahāpeyya eta”nti. –

Gāthamāha. Tattha **taṃ kinti jāneyyamahaṃ aveccāti** yoyaṃ tayā “ye duṭṭhasaṅkappamanā manussā, kāyena vācāya ca saṅkiliṭṭhā”tiādinā. “Apare pana sugatimāsamanā”tiādinā ca kalyāṇassa pāpassa ca kammaṃ vipāko vibhajitvā vutto, taṃ kinti kena kāraṇena ahaṃ avecca aparapaccayabhāvena saddaheyyaṃ. **Kim vāhaṃ disvā abhisaddaheyyanti** kīdisaṃ vā paṇāhaṃ paccakkhabhūtaṃ nidassanaṃ disvā paṭisaddaheyyaṃ. **Ko vāpi maṃ saddahāpeyya etanti** ko vā viññū puriso paṇḍito etamatthaṃ maṃ saddahāpeyya, taṃ kathehīti attho.

Taṃ sutvā peto kāraṇena tamatthaṃ tassa pakāsento –

542. “Disvā ca sutvā abhisaddahassu, kalyāṇapāpassa ayaṃ vipāko;
Kalyāṇapāpe ubhaye asante, siyā nu sattā sugatā duggatā vā.

543. “No cettha kammāni kareyyuṃ maccā, kalyāṇapāpāni manussaloke;
Nāhesuṃ sattā sugatā duggatā vā, hīnā paṇḍitā ca manussaloke.

544. “Yasmā ca kammāni karonti maccā, kalyāṇapāpāni manussaloke;
Tasmā hi sattā sugatā duggatā vā, hīnā paṇītā ca manussaloke.

545. “Dvayajja kammānaṃ vipākamāhu, sukhasa dukkhasa ca vedanīyaṃ;
Tā devatāyo paricārayanti, paccenti bālā dvayatam apassino”ti. –

Gāthā abhāsi.

542. Tattha **disvā cāti** paccakkhato disvāpi. **Sutvāti** dhammaṃ sutvā tadanusārena nayaṃ nento anuminanto. **Kalyāṇapāpassāti** kusalassa akusalassa ca kammassa ayaṃ sukho ayaṃ dukkho ca vipākoti abhisaddahassu. **Ubhaye asanteti** kalyāṇe pāpe cāti duvidhe kamme avijjamāne. **Siyā nu sattā sugatā duggatā vāti** “ime sattā sugatiṃ gatā duggatiṃ gatā vā, sugatiyaṃ vā aḍḍhā duggatiyaṃ daliddā vā”ti ayamatto kiṃ nu siyā kathaṃ sambhaveyyāti attho.

543-4. Idāni yathāvuttamattham “**no cettha kammāni**”ti ca “**yasmā ca kammāni**”ti ca gāthādvayena byatirekato anvayato ca vibhāveti. Tattha **hīnā paṇītā**ti kularūpārogyaparivārādīhi hīnā uḷārā ca.

545. **Dvayajja kammānaṃ vipākamāhūti** dvayaṃ duvidham aḷḷa idāni kammānaṃ sucaritaduccaritānaṃ vipākaṃ vadanti kathenti. Kiṃ tanti āha “**sukhasa dukkhasa ca vedanīya**”nti, iṭṭhasa ca anīṭṭhasa ca anubhavanayoggaṃ. **Tā devatāyo paricārayanti**ti ye ukkaṃsavasena sukhavedanīyaṃ vipākaṃ paṭilabhanti, te devaloke tā devatā hutvā dibbasukhasamappitā indriyāni paricārenti. **Paccenti bālā dvayatam apassinoti** ye bālā kammañca kammaphalañcāti dvayaṃ apassantā asaddahantā, te pāpappasutā dukkhavedanīyaṃ vipākaṃ anubhavatā nirayādīsu kammunā paccenti dukkham pāpuṇanti.

Evaṃ kammaphalaṃ saddahanto pana tvaṃ kasmā evarūpaṃ dukkham paccanubhavasīti anuyogaṃ sandhāya –

546. “Na matthi kammāni sayamkatāni, datvāpi me natthi yo ādiseyya;
Acchādanaṃ sayanamathannapānaṃ, tenamhi naggo kasirā ca vuttī”ti. –

Gāthamāha. Tattha **na matthi kammāni sayamkatāni**ti yasmā sayam attanā pubbe katāni puññakammāni mama natthi na vijjanti, yehi idāni acchādanādīni labheyyaṃ. **Datvāpi me natthi yo ādiseyyāti** yo samaṇabrāhmaṇānaṃ dānaṃ datvā “asukassa petassa hotū”ti me ādiseyya uddiseyya, so natthi. **Tenamhi naggo kasirā ca vuttīti** tena duvidhenāpi kāraṇena idāni naggo niccoḷo amhi, kasirā dukkhā ca vutti jīvikā hotīti.

Taṃ sutvā rājā tassa acchādanādīlabham ākaṅkhanto –

547. “Siyā nu kho kāraṇaṃ kiñci yakkha, acchādanaṃ yena tvaṃ labhetha;
Ācikkha me tvaṃ yadatthi hetu, saddhāyikaṃ hetuvaco suṇomā”ti. –

Gāthamāha. Tattha **yenāti** yena kāraṇena tvaṃ **acchādanaṃ labhetha** labheyyāsī, **kiñci** taṃ **kāraṇaṃ siyā nu kho** bhaveyya nu khoti attho. **Yadatthīti** yadi atthi.

Athassa peto taṃ kāraṇaṃ ācikkhanto –

548. “Kappitako nāma idhatthi bhikkhu, jhāyī susīlo arahā vimutto;
Guttindriyo saṃvutapātīmokkha, sītibhūto uttamadiṭṭhipatto.

549. “Sakhilo vadaññū suvaco sumukho, svāgamo suppaṭimuttako ca;
Puññassa khettaṃ araṇavihārī, devamanussānañca dakkhiṇeyyo.
550. “Santo vidhūmo anīgho nirāso, mutto visallo amamo avaṅko;
Nirūpadhī sabbapapañcakhīṇo, tisso vijjā anuppatto jutimā.
551. “Appaññāto disvāpi na ca sujāno, munīti naṃ vajjisu voharanti;
Jānanti taṃ yakkhabhūtā anejaṃ, kalyāṇadhammaṃ vicarantaṃ loke.
552. “Tassa tuvaṃ ekayugaṃ duve vā, mamuddisitvāna sace dadetha;
Paṭiggahītāni ca tāni assu, mamañca passetha sannaddhadussa’nti. —

Gāthā abhāsi.

548. Tattha **kappitato nāmāti** jaṭilasahassassa abbhantare āyasmato upālitttherassa upajjhāyaṃ sandhāya vadati. **Idhāti** imissā vesāliyā samīpe. **Jhāyīti** aggaphalajhānena jhāyī. **Sītibhūtoti** sabbakilesadarathapariḷāhavūpasamena sītibhāvappatto. **Uttamadiṭṭhipattoti** uttamaṃ aggaphalaṃ sammādiṭṭhiṃ patto.

549. **Sakhiloti** mudu. **Suvacoti** subbaco. **Svāgamoti** suṭṭhu āgatāgamo. **Suppaṭimuttakoti** suṭṭhu paṭimuttakavāco, muttabhāṇīti attho. **Araṇavihārīti** mettāvihārī.

550. **Santoti** upasantakilesa. **Vidhūmoti** vigatamicchāvitakkadhūmo. **Anīghoti** niddukkho. **Nirāsoti** nittaṇho. **Muttoti** sabbabhavehi vimutto. **Visalloti** vītarāgādisallo. **Amamoti** mamaṅkāravirahito. **Avaṅkoti** kāyavaṅkādivaṅkavirahito. **Nirūpadhīti** kilesābhisankhārādiupadhippahāyī. **Sabbapapañcakhīṇoti** parikkhīṇataṇhādīpapañco. **Jutimāti** anuttarāya ñāṇajutiyā jutimā. **Appaññātoti** paramappicchatāya paṭicchannaguṇatāya ca na pākaṭo.

551. **Disvāpi na ca sujānoti** gambhīrabhāvena disvāpi “evaṃsīlo, evaṃdhammo, evaṃpañño”ti na suviññeyyo. **Jānanti taṃ yakkhabhūtā anejanti** yakkhabhūtā ca anejaṃ nittaṇhaṃ “arahā”ti taṃ jānanti. **Kalyāṇadhammanti** sundarasīlādiguṇaṃ.

552. **Tassāti** tassa kappitakamahātherassa. **Ekayuganti** ekaṃ vatthayugaṃ. **Duve vāti** dve vā vatthayugāni. **Mamuddisitvānāti** mamaṃ uddisitvā. **Paṭiggahītāni ca tāni assūti** tāni vatthayugāni tena paṭiggahītāni ca assu bhaveyyuṃ. **Sannaddhadussanti** dussena katasannāhaṃ, laddhavatthaṃ nivatthapārutadussanti attho.

Tato rājā —

553. “Kasmiṃ padese samaṇaṃ vasantaṃ, gantvāna passemu mayaṃ idāni;
Yo majja kaṅkhaṃ vicikicchitañca, diṭṭhīvisūkāni vinodayeyyā”ti. —

Therassa vasanaṭṭhānaṃ pucchi. Tattha **kasmiṃ padeseti** katarasmiṃ padese. **Yo majjāti** yo ajja, ma-kāro padasandhikaro.

Tato peto —

554. “Eso nisinno kapinaccanāyaṃ, parivārīto devatāhi bahūhi;
Dhammiṃ kathaṃ bhāsati saccaṇāmo, sakasmimācerake appamatto”ti. —

Gāthamāha. Tattha **kapinaccanāyanti** kapīnaṃ vānarānaṃ naccanena “kapinaccanā”ti laddhavohāre

padese. **Saccanāmoti** jhāyī susīlo arahā vimuttotiādīhi guṇanāmehi yāthāvanāmo aviparītanāmo.

Evam petena vutte rājā tāvadeva therassa santikaṃ gantukāmo –

555. “Tathāhaṃ kassāmi gantvā idāni, acchādayissaṃ samaṇaṃ yugena;
Paṭiggahītāni ca tāni assu, tuvañca passemu sannaddhadussa’nti. –

Gāthamāha. Tattha **kassāmīti** karissāmi.

Atha peto “devatānaṃ thero dhammaṃ deseti, tasmā nāyaṃ upasaṅkamanakālo’nti dassento –

556. “Mā akkhaṇe pabbajitaṃ upāgami, sādhu vo licchavi nesa dhammo;
Tato ca kāle upasaṅkamtivā, tattheva passāhi raho nisinna’nti. –

Gāthamāha. Tattha **sādhūti** āyācane nipāto. **Vo licchavi nesa dhammoti**, licchavirāja, tumhākaṃ rājūnaṃ esa dhammo na hoti, yaṃ akāle upasaṅkamaṇaṃ. **Tatthevāti** tasmimpyeva ṭhāne.

Evam petena vutte rājā “sādhū’nti sampaticchitvā attano nivesanameva gantvā puna yuttapattakāle aṭṭha vatthuyugāni gāhāpetvā theram upasaṅkamtivā ekamantaṃ nisinna paṭisanthāraṃ katvā “imāni, bhante, aṭṭha vatthuyugāni paṭiggaṇhā’nti āha. Taṃ sutvā thero kathāsamuṭṭhāpanatthaṃ “mahārāja, pubbe tvaṃ adānasīlo samaṇabrāhmaṇānaṃ viheṭhanajātikova kathaṃ paṇītāni vatthāni dātukāmo jāto’nti āha. Taṃ sutvā rājā tassa kāraṇaṃ ācikkhanto petena samāgamaṃ, tena ca attanā ca kathitaṃ sabbaṃ therassa ārocetvā vatthāni datvā petassa uddisi. Tena peto dibbavatthadharo alaṅkatapaṭiyatto assārulho therassa ca rañño ca purato pātubhavi. Taṃ disvā rājā attamano pamudito pītisomanassajāto “paccakkhato vata mayā kammaphalaṃ diṭṭhaṃ, na dānaṃ pāpaṃ karissāmi, puññaṃeva karissāmi’nti vatvā tena petena sakkhiṃ akāsi. So ca peto “sace, tvaṃ licchavirāja, ito paṭṭhāya adhammaṃ pahāya dhammaṃ carasi, evāhaṃ tava sakkhiṃ karissāmi, santikañca te āgamissāmi, sūlāvutañca purisaṃ sīghaṃ sūlato mocehi, evaṃ so jīvitam labhitvā dhammaṃ caranto dukkhato mucchati, therāñca kālena kālaṃ upasaṅkamtivā dhammaṃ suṇanto puññaṃ karohi’nti vatvā gato.

Atha rājā theram vanditvā nagaraṃ pavisitvā sīghaṃ sīghaṃ licchaviparisam sannipātetvā te anujānāpetvā taṃ purisaṃ sūlato mocetvā “imaṃ arogaṃ karoṭhā’nti tikicchake āṇāpesi. Therāñca upasaṅkamtivā pucchi – “siyā nu kho, bhante, nirayagāmikammaṃ katvā ṭhitassa nirayato mutti’nti. Siyā, mahārāja, sace uḷāraṃ puññaṃ karoti, mucchati vatvā thero rājānaṃ saraṇesu ca sīlesu ca patiṭṭhāpesi. So tattha patiṭṭhito therassa ovāde ṭhatvā sotāpanno ahosi, sūlāvuto pana puriso arogo hutvā saṃvegajāto bhikkhūsu pabbajitvā nacirasseva arahattaṃ pāpuṇi. Tamatthaṃ dassentā saṅgītikārā –

557. “Tathāti vatvā agamāsi tattha, parivārīto dāsagaṇena licchavi;
So taṃ nagaraṃ upasaṅkamtivā, vāsūpagacchittha sake nivesane.

558. “Tato ca kāle gihikcāni katvā,
Nhatvā pivitvā ca khaṇaṃ labhitvā;
Viceyya peḷāto ca yugāni aṭṭha,
Gāhāpayī dāsagaṇena licchavi.

559. “So taṃ padesaṃ upasaṅkamtivā, taṃ addasa samaṇaṃ santacittaṃ;
Paṭikkantaṃ gocarato nivattaṃ, sītībhūtaṃ rukkhamūle nisinnaṃ.

560. “Tamenamavoca upasaṅkamtivā, appābādhaṃ phāsuvihārañca pucchi;
Vesāliyaṃ licchavihaṃ bhadante, jānanti maṃ licchavi ambasakkaro.

561. “Imāni me aṭṭha yugā subhāni, paṭiggaṇha bhante padadāmi tuyhaṃ;
Teneva atthena idhāgatōsmi, yathā ahaṃ attamaṇo bhavēyyanti.
562. “Dūratova samaṇā brāhmaṇā ca, nivesanaṃ te parivajjayanti;
Pattāni bhijjanti ca te nivesane, saṅghāṭiyo cāpi vidālayanti.
563. “Athāpare pādakuṭṭhārikāhi, avamaṃsirā samaṇā pātayanti;
Etādisaṃ pabbajitā vihesaṃ, tayā kataṃ samaṇā pāpuṇanti.
564. “Tiṇena telampi na tvaṃ adāsi, mūlhasa maggampi na pāvadāsi;
Andhassa daṇḍaṃ sayamādiyāsi, etādiso kadariyo asaṃvuto tvaṃ;
Atha tvaṃ kena vaṇṇena kimeva disvā, amhehi saha saṃvibhāgaṃ karosīti.
565. “Paccemi bhante yaṃ tvaṃ vadesi, vihesayiṃ samaṇe brāhmaṇe ca;
Khiḍḍatthiko no ca paduṭṭhacitto, etampi me dukkaṭameva bhante.
566. Khiḍḍāya yakkho pasavitvā pāpaṃ, vedeti dukkhaṃ asamattabhogī;
Daharo yuvā nagganiyassa bhāgī, kiṃ su tato dukkhatarassa hoti.
567. “Taṃ disvā saṃvegamaḷatthaṃ bhante, tappaccayā vāpi dadāmi dānaṃ;
Paṭiggaṇha bhante vatthayugāni aṭṭha, yakkhassimā gacchantu dakkhiṇāyoti.
568. “Addhā hi dānaṃ bahudhā pasatthaṃ, dadato ca te akkhayadhammamatthu;
Paṭigaṇhāmi te vatthayugāni aṭṭha, yakkhassimā gacchantu dakkhiṇāyoti.
569. “Tato hi so ācamayitvā licchavi, therassa datvāna yugāni aṭṭha;
Paṭiggahītāni ca tāni assu, yakkhañca passetha sannaddhadussaṃ.
570. “Tamaddasā candanasāralittaṃ, ājaññamārūlhamuḷāravaṇṇaṃ;
Alaṅkataṃ sādhunivatthadussaṃ, parivāritaṃ yakkhamahiddhipattaṃ.
571. “So taṃ disvā attamaṇo udaggo, pahaṭṭhacitto ca subhaggarūpo;
Kammañca disvāna mahāvīpākaṃ, sandiṭṭhikaṃ cakkhunā sacchikatvā.
572. “Tamenamavoca upasaṅkamtivā, dassāmi dānaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Na cāpi me kiñci adeyyamatthi, tuvañca me yakkha bahūpakāroti.
573. “Tuvañca me licchavi ekadesaṃ, adāsi dānāni amoghametaṃ;
Svāhaṃ karissāmi tayāva sakkhiṃ, amānuso mānusakena saddhinti.
574. “Gaṭī ca bandhū ca parāyaṇaṇca, mitto mamāsi atha devatā me;
Yācāmi taṃ pañjaliko bhavitvā, icchāmi taṃ yakkha punapi daṭṭhunti.
575. “Sace tvaṃ assaddho bhavissasi, kadariyarūpo vippaṭipannacitto;
Tvaṃ neva maṃ lacchasi dassanāya, disvā ca taṃ nopi ca ālapissaṃ.
576. “Sace pana tvaṃ bhavissasi dhammagāravo, dāne rato saṅgahitattabhāvo;
Opānabhūto samaṇabrāhmaṇānaṃ, evaṃ mamaṃ lacchasi dassanāya.
577. “Disvā ca taṃ ālapissaṃ bhadante, imañca sūlato lahuṃ pamañca;
Yatonidānaṃ akarimha sakkhiṃ, maññāmi sūlāvutakassa kāraṇā.

578. “Te aññamaññaṃ akarimha sakkhiṃ, ayañca sūlato lahuṃ pamutto;
Sakkacca dhammāni samācaranto, mucceyya so nirayā ca tamhā;
Kammaṃ siyā aññatra vedanīyaṃ.
579. “Kappitakañca upasaṅkamtivā, teneva saha saṃvibhajitvā kāle;
Sayaṃ mukhenūpanisajja puccha, so te akkhissati etamatthaṃ.
580. “Tameva bhikkhuṃ upasaṅkamtivā, pucchassu aññatthiko no ca paduṭṭhacitto;
So te suttaṃ asutañcāpi dhammaṃ, sabbampi akkhissati yathā pajānanti.
581. “So tattha rahassaṃ samullapitvā, sakkhiṃ karitvāna amānusena;
Pakkāmi so licchaviṇaṃ sakāsaṃ, atha bravi parisāṃ sannisinnaṃ.
582. ““Suṇantu bhonto mama ekavākyāṃ, varaṃ varissaṃ labhissāmi atthaṃ;
Sūlāvuto puriso luddakammo, paṇihitadaṇḍo anusattarūpo.
583. ““Ettāvatā vīsativattimattā, yato āvuto neva jīvati na mato;
Tāhaṃ mocayissāmi dāni, yathāmatitṃ anujānātu saṅgho’ti.
584. ““Etañca aññañca lahuṃ pamuñca, ko taṃ vadetha tathā karontaṃ;
Yathā pajānāsi tathā karohi, yathāmatitṃ anujānāti saṅgho’ti.
585. “So taṃ padesaṃ upasaṅkamtivā, sūlāvutaṃ mocayi khippameva;
Mā bhāyi sammāti ca taṃ avoca, tikicchakānañca upaṭṭhapesi.
586. “Kappitakañca upasaṅkamtivā, teneva saha saṃvibhajitvā kāle;
Sayaṃ mukhenūpanisajja licchavi, tatheva pucchittha naṃ kāraṇatthiko.
587. “Sūlāvuto puriso luddakammo, paṇītadaṇḍo anusattarūpo;
Ettāvatā vīsativattimattā, yato āvuto neva jīvati na mato.
588. “So mocito gantvā mayā idāni, etassa yakkhassa vaco hi bhante;
Siyā nu kho kāraṇaṃ kiñcideva, yena so nirayaṃ no vajeyya.
589. “Ācikkha bhante yadi atthi hetu, saddhāyikaṃ hetuvaco suṇoma;
Na tesāṃ kammānaṃ vināsamatthi, avedayitvā idha byantibhāvoti.
590. “Sace sa dhammāni samācareyya, sakkacca rattindivamappamatto;
Mucceyya so nirayā ca tamhā, kammaṃ siyā aññatra vedanīyanti.
591. “Aññāto eso purisassa attho, mamampi dāni anukampa bhante;
Anusāsa maṃ ovada bhūripañña, yathā ahaṃ no nirayaṃ vajeyyanti.
592. “Ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ upehi, dhammañca saṅghañca pasannacitto;
Tatheva sikkhāya padāni pañca, akhaṇḍaphullāni samādiyassu.
593. “Pāṇātipātā viramassu khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayassu;
Amajjapo mā ca musā abhāñī, sakena dārena ca hoti tuṭṭho;
Imañca ariyaṃ aṭṭhaṅgavarenupetaṃ, samādiyāhi kusalaṃ sukhudrayaṃ.
594. “Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṃ;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca;

Dadāhi ujubhūtesu, vippasannena cetasā.

595. “Bhikkhūpi sīlasampanne, vītarāge bahussute;
Tappehi annapānena, sadā puññaṃ pavaḍḍhati.
596. “Evañca dhammāni samācaranto, sakkacca rattindivamappamatto;
Muñca tuvaṃ nirayā ca tamhā, kammaṃ siyā aññatra vedanīyanti.
597. “Ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ upemi, dhammañca saṅghañca pasannacitto;
Tatheva sikkhāya padāni pañca, akhaṇḍaphullāni samādiyāmi.
598. “Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhañāmi, sakena dārena ca homi tuṭṭho;
Imañca ariyaṃ aṭṭhaṅgavarenupetaṃ, samādiyāmi kusalaṃ sukhudrayaṃ.
599. “Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṇaṃ;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca.
600. “Bhikkhū ca sīlasampanne, vītarāge bahussute;
Dadāmi na vikampāmi, buddhānaṃ sāsane ratoti.
601. “Etādiso licchavi ambasakkaro, vesāliyaṃ aññataro upāsako;
Saddho mudū kārakaro ca bhikkhu, saṅghañca sakkacca tadā upaṭṭhahi.
602. “Sūlāvuto ca arogo hutvā, serī sukhī pabbajjaṃ upāgami;
Bhikkhuñca āgamma kappitakuttamaṃ, ubhopi sāmaññaphalāni ajjhagum.
603. “Etādisā sappurisāna sevanā, mahapphalā hoti sataṃ vijānataṃ;
Sūlāvuto aggaphalaṃ aphassayi, phalaṃ kaniṭṭhaṃ pana ambasakkaro’’ti. –

Gāthāyo avocaṃ.

557-560. Tattha **vāsūpagacchitthā**ti vāsaṃ upagacchi. **Gihikcānī**ti gehaṃ āvasantena kātabbakuṭumbakiccāni. **Viceyyā**ti sundaravatthagahaṇatthaṃ vicinitvā. **Paṭikkanta**ti piṇḍapātato paṭikkantaṃ. Tenāha “**gocarato nivatta**’’nti. **Avocā**ti “vesāliyaṃ licchavihaṃ, bhadante’’tiādikaṃ avoca.

562-3. **Vidālayantī**ti viphālayanti. **Pādakuṭhārikāhī**ti pādasankhātāhi kuṭhārīhi. **Pātayantī**ti paripātayanti.

564. **Tiṇenā**ti tiṇaggenāpi. **Mūlhassa maggampi na pāvadāsī**ti maggamūlhassa maggampi tvaṃ na kathayasi “evāyaṃ purisā ito cito ca paribbhamatū’’ti. Keḷīsīlo hi ayaṃ rājā. **Sayamādiyāsī**ti andhassa hatthato yaṭṭhiṃ sayameva acchinditvā gaṇhasi. **Samvibhāgaṃ karosī**ti attanā paribhuñjitabbavatthuto ekaccāni datvā samvibhajasi.

565. **Paccemi, bhante, yaṃ tvaṃ vadesī**ti “bhante, tvaṃ pattāni bhijjantī’’tiādinā yaṃ vadesi, taṃ paṭijānāmi, sabbamevetaṃ mayā kataṃ kārapitañcāti dasseti. **Etampī**ti etaṃ khiḍḍādhippāyena katampi.

566-7. **Khiḍḍā**ti khiḍḍāya. **Pasavitvā**ti upacinitvā. **Vedetī**ti anubhavati. **Asamattabhogī**ti aparipuñṇabhogo. Tameva aparipuñṇabhogataṃ dassetaṃ “**daharo yuvā**’’tiādi vuttaṃ. **Nagganiyassā**ti

naggabhāvassa. **Kim su tato dukkhatarassa hotīti** kim su nāma tato naggabhāvato dukkhataram assa petassa hoti. **Yakkhassimā gacchantu dakkhiṇāyoti** imā mayā diyyamānavatthadakkhiṇāyoti petassa upakappantu.

568-72. Bahudhā pasatthanti bahūhi pakārehi buddhādīhi vaṇṇitaṃ. **Akkhayadhammatthūti** aparikkhayadhammaṃ hotu. **Ācamayitvāti** hatthapādadhovanapubbakaṃ mukhaṃ vikkhāletvā. **Candanāsāralittanti** sārabhūtacandalalittaṃ. **Uḷāravaṇṇanti** seṭṭharūpaṃ. **Parivāritanti** anukulavuttinā parijanena parivāritaṃ. **Yakkhamahiddhipattanti** mahatiṃ yakkhiddhiṃ, deviddhiṃ patvā ṭhitaṃ. **Tamenamavocāti** tamenam avoca.

573. Ekadesaṃ adāsīti catūsu paccayesu ekadesabhūtaṃ vatthadānaṃ sandhāya vadati. **Sakkhinti** sakkhibhāvaṃ.

574. Mamāsīti me āsi. **Devatā meti** mayhaṃ devatā āsīti yojanā.

575-7. Vippaṭṭipannacittoti micchādīṭṭhiṃ paṭipannamānaso, dhammiyaṃ paṭipadaṃ pahāya adhammiyaṃ paṭipadaṃ paṭipannoti attho. **Yatonidānanti** yannimittaṃ yassa santikaṃ āgamanahetu.

579. Saṃvibhajitvāti dānasaṃvibhāgaṃ katvā. **Sayaṃ mukhenūpanisajja pucchāti** aññe purise apesetvā upinisīditvā sammukheneva puccha.

581-3. Sannisinnanti sannipatitavasena nisinnaṃ. **Labhissāmi atthanti** mayā icchitampi atthaṃ labhissāmi. **Paṇihitadaṇḍoti** ṭhapitasarīradaṇḍo. **Anusattarūpoti** rājini anusattasabhāvo. **Vīsattirattimattāti** vīsattimattā rattiyo ativattāti attho. **Tāhanti** taṃ ahaṃ. **Yathāmatinti** mayhaṃ yathārucci.

584. Etañca aññañcāti etaṃ sūle āvutaṃ purisaṃ aññañca yassa rājāṇā paṇihitā, tañca. **Lahuṃ pamañcāti** sīghaṃ mocehi. **Ko taṃ vadetha tathā karontanti** tathā dhammiyakammaṃ karontaṃ taṃ imasmaṃ vajjiraṭṭhe ko nāma “na pamocehi”ti vadeyya, evaṃ vattuṃ kocipi na labhatīti attho.

585. Tikicchakānañcāti tikicchake ca.

588. Yakkhassa vacoti petassa vacanaṃ, tassa, bhante, petassa vacanena evamakāsinti dasseti.

590. Dhammānīti pubbe kataṃ pāpakammaṃ abhibhavituṃ samatthe puññadhamme. **Kammaṃ siyā aññatra vedanīyanti** yaṃ tasmaṃ pāpakamme upapajjavedanīyaṃ, taṃ ahosikammaṃ nāma hoti. Yaṃ pana aparapariyāyavedanīyaṃ, taṃ aññatra aparapariyāye vedayitabbaphalaṃ hoti sati saṃsārappavattiyanti attho.

593. Imañcāti attanā vuccamānaṃ tāya āsannaṃ paccakkhaṃ vāti katvā vuttaṃ. **Ariyaṃ atṭhaṅgavarenupetanti** parisuddhaṭṭhena ariyaṃ, pāṇātipātāveramaṇiādīhi atṭhahi aṅgehi upetaṃ vuttaṃ uttamaṃ uposathasīlaṃ. **Kusalanti** anavajjaṃ. **Sukhudrayanti** sukhavipākaṃ.

595. Sadā puññaṃ pavaḍḍhatīti sakideva puññaṃ katvā “alamettāvata”ti aparituttḥo hutvā aparāparaṃ sucaritaṃ pūrentassa sabbakālaṃ puññaṃ abhivaḍḍhati, aparāparaṃ vā sucaritaṃ pūrentassa puññasankhātaṃ puññaphalaṃ uparūpari vaḍḍhati paripūretīti attho.

597. Evaṃ therena vutte rājā apāyadukkhato utrastacitto ratanattaye puññadhamme ca abhivaḍḍhamānapasādo tato paṭṭhāya saraṇāni sīlāni ca samādiyanto “**ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ upemi**”tiādīmāha.

601. Tattha **etādisoti** ediso yathāvuttarūpo. **Vesāliyaṃ aññataro upāsakoti** vesāliyaṃ anekasahassesu upāsakesu aññataro upāsako hutvā. **Saddhoti**ādi kalyāṇamittasannissayena tassa purimabhāvato aññādisataṃ dassetuṃ vuttaṃ. Pubbe hi so assaddho kakkhaḷo bhikkhūnaṃ akkosakārako saṅghassa ca anupaṭṭhāko ahoṣi. Idāni pana saddho muduko hutvā bhikkhusaṅghaṇca sakkaccaṃ tadā upaṭṭhahīti. Tatta **kāraḷakoti** upakāraḷakārī.

602. Ubhopīti dvepi sūlavuto rājā ca. **Sāmaññaphalāni ajjhagunti** yathārahaṃ sāmāññaphalāni adhigacchiṃsu. Tayidaṃ yathārahaṃ dassetuṃ “**sūlavuto aggaphalaṃ aphasayī, phalaṃ kaniṭṭhaṃ pana ambasakkaro**”ti vuttaṃ. Tattha **phalaṃ kaniṭṭhanti** sotāpattiphalaṃ sandhāyāha. Yaṃ panettha atthato avibhattaṃ, taṃ suviññeyyameva.

Evam raññā petena attanā ca vuttamatthaṃ āyasmā kappitako satthāraṃ vandituṃ sāvattiṃ gato bhagavato ārocesi. Satthā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparīsāya dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Ambasakkarapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Serīsakapetavattuvaṇṇanā

604-57. Suṇoṭha yakkhassa vāṇijānañcāti idaṃ serīsakapetavattu. Taṃ yasmā serīsakavimānavatthunā nibbisesaṃ, tasmā tattha aṭṭhuppattiyaṃ gāthāsu ca yaṃ vattabbaṃ, taṃ paramatthadīpaniyaṃ vimānavatthuvaṇṇanāyaṃ (vi. va. aṭṭha. 1227 serīsakavimānavatthuvaṇṇanā) vuttameva, tasmā tattha vuttanayena veditabbanti.

Serīsakapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Nandakapetavattuvaṇṇanā

Rājā piṅgalako nāmāti idaṃ nandakapetavattu. Tassa kā uppatti? Satthu parinibbānato vassasatadvayassa accayena suraṭṭhavisaye piṅgalo nāma rājā ahoṣi. Tassa senāpati nandako nāma micchādīṭṭhī viparītadassano “natthi dinna”ntiādinā micchāgāhaṃ paggayha vicari. Tassa dhītā uttarā nāma upāsikā patirūpe kule dinnā ahoṣi. Nandako pana kālaṃ katvā viñjhāṭaviyaṃ mahati nigrodharukkhe vemānikapeto hutvā nibbatti. Tasmīṃ kālakate uttarā sucisītalagandhodakapūritaṃ pānīyaghaṭaṃ kummāsābhisaṅkhatehi vaṇṇagandharasasampannehi pūvehi paripuṇṇasarāvakaṇca aññatarassa khīṇāsavattherassa datvā “ayaṃ dakkhiṇā mayhaṃ pitu upakappatū”ti uddisi, tassa tena dānena dibbapānīyaṃ aparimitā ca pūvā pātubhaviṃsu. Taṃ disvā so evaṃ cintesi – “pāpakaṃ vata mayā kataṃ, yaṃ mahājano ‘natthi dinna’ntiādinā micchāgāhaṃ gāhito. Idāni pana piṅgalo rājā dhammāsokassa rañño ovādaṃ dātuṃ gato, so taṃ tassa datvā āgamissati, handāhaṃ natthikadiṭṭhiṃ vinodessāmī”ti. Na cireneva ca piṅgalo rājā dhammāsokassa rañño ovādaṃ datvā paṭinivattanto maggaṃ paṭipajji.

Atha so peto attano vasanaṭṭhānābhimukhaṃ taṃ maggaṃ nimmini. Rājā ṭhitamajjhanhike samaye tena maggena gacchatī. Tassa gachantassa purato maggo dissati, piṭṭhito panassa antaradhāyati. Sabbapacchato gacchanto puriso maggaṃ antarahitaṃ disvā bhīto vissaraṃ viravanto dhāvītvā rañño ārocesi, taṃ sutvā rājā bhīto saṃviggamānaso hatthikkhandhe ṭhatvā catasso disā olokento petassa vasananigrodharukkhaṃ disvā tadabhimukho āgamāsī saddhiṃ caturāṅginiyā senāya. Athānukkamena raññe taṃ ṭhānaṃ patte peto sabbābharaṇavibhūsito rājānaṃ upasaṅkamitvā paṭisanthāraṃ katvā pūve ca pānīyaṇca dāpesi. Rājā saparijano nhatvā pūve khādītvā pānīyaṃ pivītvā paṭippassaddhamaggakilamatho “**devatā nusi gandhabbo**”tiādinā petaṃ pucchi. Peto ādito paṭṭhāya attano pavattiṃ ācikkhitvā rājānaṃ micchādassanato vimocetvā saraṇesu sīlesu ca patiṭṭhāpesi. Tamatthaṃ dassetuṃ saṅgītikārā –

658. “Rājā piṅgalako nāma, suraṭṭhānaṃ adhipati ahu;
Moriyānaṃ upaṭṭhānaṃ gantvā, suraṭṭhaṃ punarāgamā.
659. “Uṇhe majjhanhike kāle, rājā paṅkaṃ upāgami;
Addasa maggaṃ ramaṇīyaṃ, petānaṃ taṃ vaṇṇupathaṃ.
660. Sārathim āmantayī rājā –
“‘Ayaṃ maggo ramaṇīyo, khemo sovattiko sivo;
Iminā sārathi yāma, suraṭṭhānaṃ santike ito’.
661. “Tena pāyāsi soraṭṭho, senāya caturaṅginīyā;
Ubbiggarūpo puriso, soraṭṭhaṃ etadabravi.
662. “‘Kummaggaṃ paṭipannamhā, bhimsanaṃ lomahaṃsanaṃ;
Purato dissati maggo, pacchato ca na dissati.
663. “‘Kummaggaṃ paṭipannamhā, yamapurisāna santike;
Amānuso vāyati gandho, ghoso suyayati dāruṇo’.
664. “Samviggo rājā soraṭṭho, sārathim etadabravi;
‘Kummaggaṃ paṭipannamhā, bhimsanaṃ lomahaṃsanaṃ;
Purato dissati maggo, pacchato ca na dissati.
665. “‘Kummaggaṃ paṭipannamhā, yamapurisāna santike;
Amānuso vāyati gandho, ghoso suyayati dāruṇo’.
666. “Hatthikkhandhaṃ samāruyha, olokento catuddisā;
Addasa nigrodhaṃ ramaṇīyaṃ, pādapaṃ chāyāsampannaṃ;
Nīlabbhavaṇṇasadisaṃ, meghavaṇṇasirīnibhaṃ.
667. “Sārathim āmantayī rājā, ‘kiṃ eso dissati brahā;
Nīlabbhavaṇṇasadiso, meghavaṇṇasirīnibho’.
668. “Nigrodho so mahārāja, pādapo chāyāsampanno;
Nīlabbhavaṇṇasadiso, meghavaṇṇasirīnibho.
669. “Tena pāyāsi soraṭṭho, yena so dissate brahā;
Nīlabbhavaṇṇasadiso, meghavaṇṇasirīnibho.
670. “Hatthikkhandhato oruyha, rājā rukkaṃ upāgami;
Nisīdi rukkamūlasmiṃ, sāmacco saparijjano;
Pūraṃ pānīyasaṃsaṃ, pūve vitte ca addasa.
671. “Puriso ca devavaṇṇī, sabbābharaṇabhūsito;
Upasaṅkamtivā rājānaṃ, soraṭṭhaṃ etadabravi.
672. “‘Svāgataṃ te mahārāja, atho te adurāgataṃ;
Pivatu devo pānīyaṃ, pūve khāda arindama’.
673. “Pivivā rājā pānīyaṃ, sāmacco saparijjano;
Pūve khādīvā pitvā ca, soraṭṭho etadabravi.

674. “Devatā nusi gandhabbo, adu sakko purindado;
Ajānantā taṃ pucchāma, katham jānemu taṃ mayanti.
675. “Nāmhi devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
Peto ahaṃ mahārāja, suraṭṭhā idha māgatoti.
676. “Kimsīlo kiṃsamācāro, suraṭṭhasmiṃ pure tuvaṃ;
Kena te brahmacariyena, ānubhāvo ayaṃ tavāti.
677. “Taṃ suṇohi mahārāja, arindama raṭṭhavaḍḍhana;
Amaccā pārisajjā ca, brāhmaṇo ca purohito.
678. “Suraṭṭhasmiṃ ahaṃ deva, puriso pāpacetaso;
Micchādīṭṭhi ca dussīlo, kadariyo paribhāsako.
679. “Dadantānaṃ karontānaṃ, vārayissaṃ bahujjanaṃ;
Aññesaṃ dadamānānaṃ, antarāyakaro ahaṃ.
680. “Vipāko natthi dānassa, saṃyamassa kuto phalaṃ;
Natthi ācariyo nāma, adantaṃ ko damessati.
681. “Samatulyāni bhūtāni, kuto jeṭṭhāpacāyiko;
Natthi balaṃ vīriyaṃ vā, kuto uṭṭhānaporisaṃ.
682. “Natthi dānaphalaṃ nāma, na visodheti verinaṃ;
Laddheyyaṃ labhate macco, niyatipariṇāmajaṃ.
683. “Natthi mātā pitā bhātā, loko natthi ito paraṃ;
Natthi dinnaṃ natthi hutam, sunihitam na vijjati.
684. “Yopi haneyya purisaṃ, parassa chindate siram;
Na koci kañci hanati, sattannaṃ vivaramantare.
685. “Acchejjābhejjo hi jīvo, aṭṭhamso guḷaparimaṇḍalo;
Yojanānaṃ sataṃ pañca, ko jīvaṃ chettumarahati.
686. “Yathā suttaguḷe khitte, nibbeṭṭhentaṃ palāyati;
Evameva ca so jīvo, nibbeṭṭhento palāyati.
687. “Yathā gāmato nikkhamma, aññaṃ gāmaṃ pavisati;
Evameva ca so jīvo, aññaṃ bondiṃ pavisati.
688. “Yathā gehato nikkhamma, aññaṃ gehaṃ pavisati;
Evameva ca so jīvo, aññaṃ bondiṃ pavisati.
689. “Cullāsīti mahākappino, satasahassāni hi;
Ye bālā ye ca paṇḍitā, saṃsāraṃ khepayitvāna;
Dukkhasantaṃ karissare.
690. “Mitāni sukhadukkhāni, doṇehi piṭakehi ca;
Jino sabbaṃ pajānāti, sammūlhā itarā pajā.

691. “Evaṃdiṭṭhi pure āsiṃ, sammūḷho mohapāruto;
Micchādiṭṭhi ca dussīlo, kadariyo paribhāsako.
692. “Oraṃ me chahi māsehi, kālakiriyā bhavissati;
Ekantakaṭukaṃ ghoraṃ, nirayaṃ papatissahaṃ.
693. “Catukkaṇṇaṃ catudvāraṃ, vibhattaṃ bhāgaso mitaṃ;
Ayopākārapariyantāṃ, ayasā paṭikujjitaṃ.
694. “Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasataṃ, pharivā tiṭṭhati sabbadā.
695. “Vassāni satasahassāni, ghoso suyyati tāvade;
Lakkho eso mahārāja, satabhāgavassakoṭiyo.
696. “Koṭisatasahassāni, niraye paccare janā;
Micchādiṭṭhi ca dussilā, ye ca ariyūpavādino.
697. “Tatthāhaṃ dīghamaddhānaṃ, dukkhaṃ vedissa vedanaṃ;
Phalaṃ pāpassa kammaṃ, tasmā socāmaṃ bhusaṃ.
698. “Taṃ suṇohi mahārāja, arindama raṭṭhavaḍḍhana;
Dhītā mayhaṃ mahārāja, uttarā bhaddamatthu te.
699. “Karoti bhaddakaṃ kammaṃ, sīlesuposathe ratā;
Saññatā saṃvibhāgī ca, vadaññū vītamaccharā.
700. “Akhaṇḍakārī sikkhāya, suṇhā parakulesu ca;
Upāsikā sakyamunino, sambuddhassa sirīmato.
701. “Bhikkhu ca sīlasampanno, gāmaṃ piṇḍāya pāvīsi;
Okkhittacakkhu satimā, guttadvāro susaṃvuto.
702. “Sapadānaṃ caramāno, agamā taṃ nivesanaṃ;
Tamaddasa mahārāja, uttarā bhaddamatthu te.
703. “Pūraṃ pānīyasaṅgaṃ, pūve vitte ca sā adā;
Pitā me kālakato bhante, tassetāṃ upakappatu.
704. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhuñjāmi kāmakāmīhaṃ, rājā vessavaṇo yathā.
705. “Taṃ suṇohi mahārāja, arindama raṭṭhavaḍḍhana;
Sadevakassa lokassa, buddho aggo pavuccati;
Taṃ buddhaṃ saraṇaṃ gaccha, saputtadāro arindama.
706. “Aṭṭhaṅgikena maggena, phusanti amataṃ padaṃ;
Taṃ dhammaṃ saraṇaṃ gaccha, saputtadāro arindama.
707. “Cattāro ca paṭipannā, cattāro ca phale ṭhitā;
Esa saṅgho ujubhūto, paññāsīlasamāhito;
Taṃ saṅghaṃ saraṇaṃ gaccha, saputtadāro arindama.

708. “Pāṇātipātā viramassu khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayassu;
Amajjapo mā ca musā abhāṇi, sakena dārena ca hohi tuṭṭhoti.
709. “Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate;
Karomi tuyhaṃ vacanaṃ, tvaṃsi ācariyo mama.
710. “Upemi saraṇaṃ buddhaṃ, dhammañcāpi anuttaraṃ;
Saṅghaṇca naradevassa, gacchāmi saraṇaṃ ahaṃ.
711. “Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhaṇāmi, sakena dārena ca homi tuṭṭho.
712. “Ophuṇāmi mahāvāte, nadiyā sīghagāmiyā;
Vamāmi pāpikaṃ diṭṭhiṃ, buddhānaṃ sāsane rato.
713. “Idaṃ vatvāna soraṭṭho, viramitvā pāpadassanā;
Namo bhagavato katvā, pāmokkho rathamāruhi”’ti. – gāthāyo avocaṃ;

658-9. Tattha **rājā piṅgalako nāma, suraṭṭhānaṃ adhipati ahūti** piṅgalacakkhutāya “piṅgalo”’ti pākāṭaṇāmo suraṭṭhadessa issaro rājā ahosi. **Moriyānanti** moriyarājūnaṃ, dhammāsokaṃ sandhāya vadati. **Suraṭṭhaṃ punarāgamāti** suraṭṭhassa visayaṃ uddissa suraṭṭhagāmimaggaṃ paccāgañchi. **Paṅkanti** mudubhūmiṃ. **Vaṇṇupathanti** petena nimmitaṃ marūbhūmimaggaṃ.

660. **Khemoti** nibbhayo. **Sovatthikoti** sotthibhāvāvaho. **Sivoti** anupaddavo. **Suraṭṭhānaṃ santike itoti** iminā maggena gacchantā mayaṃ suraṭṭhavisayassa samīpeyeva.

661-2. **Soraṭṭhoti** suraṭṭhādhipati. **Ubbigarūpoti** utrastrasabhāvo. **Bhiṃsananti** bhayajanaṃ. **Lomaḥsananti** bhiṃsanakabhāvena lomānaṃ haṃsāpanaṃ.

663. **Yamapurisāna santiketi** petānaṃ samīpe vattāma. **Amānuso vāyati gandhoti** petānaṃ sarīragandho vāyati. **Ghoso suyayati dāruṇoti** paccekaniyayesu kāraṇaṃ kāriyamānaṃ sattānaṃ ghorataro saddo suyayati.

666. **Pādapanti** pādasadisehi mūlāvayavehi udakassa pivanato “pādapo”’ti laddhanāmaṃ taruṃ. **Chāyāsampannanti** sampannacchāyaṃ. **Nīlabbhavaṇṇasadisanti** vaṇṇena nīlameghasadiṣaṃ. **Meghavaṇṇasirīnibhanti** meghavaṇṇasaṅghānaṃ hutvā khāyamānaṃ.

670. **Pūraṃ pānīyasarakanti** pānīyena puṇṇaṃ pānīyabhājanaṃ. **Pūveti** khajjake. **Vitteti** vittijanane madhure manuñhe tahiṃ tahiṃ sarāve pūretvā ṭhapitapūve addasa.

672. **Atho te adurāgatanti** ettha **athoti** nipātamattaṃ, avadhāraṇatthe vā, mahārāja, te āgataṃ durāgataṃ na hoti, atha kho svāgatamevāti mayaṃ sampaṭicchāmāti attho. **Arindamāti** arīnaṃ damanasīla.

677. **Amaccā pārisajjāti** amaccā pārisajjā ca vacanaṃ suṇantu, brāhmaṇo ca tuyhaṃ purohito taṃ suṇātūti yojanā.

678. **Suraṭṭhasmiṃ ahanti** suraṭṭhadese ahaṃ. **Devāti** rājānaṃ ālapati. **Micchādiṭṭhīti** natthikadiṭṭhiyā viparītadassano. **Dussiloti** nissīlo. **Kadariyoti** thaddhamaccharī. **Paribhāsakoti** samaṇabrāhmaṇānaṃ akkosako.

679. Vārayissanti vāresim. **Antarāyakaro ahanti** dānaṃ dadantānaṃ upakāraṃ karontānaṃ antarāyakaro hutvā aññesañca paresaṃ dānaṃ dadamānānaṃ dānamayapuññato ahaṃ bahujanāṃ vārayissaṃ vāresinti yojanā.

680. Vipāko natthi dānassātitiādi vāritākāradassanaṃ. Tattha **vipāko natthi dānassāti** dānaṃ dadato tassa vipāko āyatim pattaḃbaphalaṃ natthīti vipākaṃ paṭibāhati. **Samyamassa kuto phalanti** sīlassa pana kuto nāma phalaṃ, sabbena sabbaṃ taṃ natthīti adhippāyo. **Natthi ācariyo nāmāti** ācārasamācārasikkhāpako ācariyo nāma koci natthi. Sabhāvato eva hi sattā dantā vā adantā vā hontīti adhippāyo. Tenāha “**adantaṃ ko damessati**”ti.

681. Samatulyāni bhūtānīti ime sattā sabbepe aññamaññaṃ samasamā, tasmā jeṭṭho eva natthi, kuto jeṭṭhāpacāyiko, jeṭṭhāpacāyanapuññaṃ nāma natthīti attho. **Natthi balanti** yamhi attano bale patiṭṭhitā sattā vīriyaṃ katvā manussasobhagyaṃ ādim katvā yāvaarahattaṃ sampattiyo pāpuṇanti, taṃ vīriyabalaṃ paṭikkhipati. **Vīriyaṃ vā natthi kuto utthānaporisanti** idaṃ no purisavīriyena purisakārena pavattanti evaṃ pavattavādapaṭikkhepavasena vuttaṃ.

682. Natthi dānaphalaṃ nāmāti dānassa phalaṃ nāma kiñci natthi, deyyadhammapariccāgo bhasmanihitaṃ viya nipphalo evāti attho. **Na visodheti verinanti** ettha **verinanti** veravantaṃ verānaṃ vasena pañātipātādīnaṃ vasena ca katapāpaṃ puggalaṃ dānasīlādivatato na visodheti, kadācīpi suddhaṃ na karoti. Pubbe “vipāko natthi dānassa”tiādi dānādito attano paresaṃ nivāritākāradassanaṃ, “natthi dānaphalaṃ nāmā”tiādi pana atthano micchābhinivesadassananti daṭṭhabbaṃ. **Laddheyyanti** laddhabbaṃ. Kathaṃ pana laddhabbanti āha “**niyatipariṇāmaja**”nti. Ayaṃ satto sukhaṃ vā dukkhaṃ vā labhanto niyatipariṇāmaseneva labhati, na kammaṃ katattā, na issarādīnā cāti adhippāyo.

683. Natthi mātā pitā bhātāti mātādīsu sammāpaṭipattimicchāpaṭipattīnaṃ phalābhāvaṃ sandhāya vadati. **Loko natthi ito paranti** ito idhalokato paraloko nāma koci natthi, tattha tattheva sattā ucchijjantīti adhippāyo. **Dinnanti** mahādānaṃ. **Hutanti** pahenakasakkāro, tadubhayampi phalābhāvaṃ sandhāya “natthi”ti paṭikkhipati. **Sunihanti** sutṭhu nihitaṃ. **Na vijjatīti** yaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ dānaṃ nāma “anugāmikanidhī”ti vadanti, taṃ na vijjati. Tesāṃ taṃ vācāvattumattamevāti adhippāyo.

684. Na koci kañci hanatīti yo puriso paraṃ purisaṃ haneyya, parassa purisassa sīsaṃ chindeyya, tattha paramatthato na koci kañci hanati, sattannaṃ kāyānaṃ chiddabhāvato hananto viya hoti. Kathaṃ satthapahāroti āha “**sattannaṃ vivaramantare**”ti. Pathavīādīnaṃ sattannaṃ kāyānaṃ vivarabhūte antare chidde satthaṃ pavisati, tena sattā asiādīhi pahatā viya honti, jīvo viya pana sesakāyāpi nīccasabhāvattā na chijjantīti adhippāyo.

685. Acchejjābhejjo hi jīvoti ayaṃ sattānaṃ jīvo satthādīhi na chinditabbo na bhinditabbo nīccasabhāvattā. **Aṭṭhaṃso guḷaparimaṇḍaloti** so pana jīvo kadāci aṭṭhaṃso hoti kadāci guḷaparimaṇḍalo. **Yojanānaṃ satam pañcāti** kevalībhāvaṃ patto pañcayojanasatubbedho hoti. **Ko jīvaṃ chettumarahatīti** nīccaṃ nibbikāraṃ jīvaṃ ko nāma satthādīhi chinditum arahati, na so kenaci vikopaneyyoti vadati.

686. Suttaḡuḷeti veṭhetvā katasuttaḡuḷe. **Khitteti** nibbeṭhanavasena khitte. **Nibbeṭhentaṃ palāyatīti** pabbate vā rukkhagge vā thatvā nibbeṭhiyamānaṃ khittaṃ suttaḡuḷaṃ nibbeṭhentameva gacchati, sutte khīṇe na gacchati. **Evamevanti** yathā taṃ suttaḡuḷaṃ nibbeṭhiyamānaṃ gacchati, sutte khīṇe na gacchati, evameva so jīvo “cullāsīti mahākappino satahassānī”ti vuttakālemeva attabhāvagūḷaṃ nibbeṭhento palāyati pavattati, tato uddhaṃ na pavattati.

687. Evameva ca so jīvoti yathā koci puriso attano nivāsaḡāmato nikkhamitvā tato aññaṃ ḡāmaṃ pavisati kenacideva karaṇīyena, evameva so jīvo ito sarīrato nikkhamitvā aññaṃ aparaṃ sarīraṃ niyatavasena pavisatīti adhippāyo. **Bondinti** kāyaṃ.

689. Cullāsītiti caturāsīti. **Mahākappinoti** mahākappānaṃ. Tattha “ekamhā mahāsarā anotattādīto vassasate vassasate kusaggena ekekaṃ udakabinduṃ nīharante iminā upakkamena sattakkhattuṃ tamhi sare nirudake jāte eko mahākappo nāma hoti”ti vatvā “evarūpānaṃ mahākappānaṃ caturāsītisatasahassāni saṃsārassa parimāṇa”nti vadanti. **Ye bālā ye ca paṇḍitāti** ye andhabālā, ye ca sappaññā, sabbepe te. **Saṃsāraṃ khepayitvānāti** yathāvuttakālaparicchedaṃ saṃsāraṃ aparāparuppattivāsena khepetvā. **Dukkhassantaṃ karissareti** vaṭṭadukkhassa pariyantaṃ pariyosānaṃ karissanti. Paṇḍitāpi antarā sujjhitaṃ na sakkonti, bālāpi tato uddhaṃ nappavattantīti tassa laddhi.

690. Mitāni sukhadukkhāni, doṇehi piṭakehi cāti sattānaṃ sukhadukkhāni nāma doṇehi piṭakehi mānabhājanehi mitāni viya yathāvuttakālaparicchedeneva parimitattā paccekañca tesāṃ tesāṃ sattānaṃ tāni niyatipariṇāmajāni parimitāni. Tayidaṃ **jino sabbaṃ pajānāti** jinabhūmiyaṃ ṭhito kevalaṃ pajānāti saṃsārassa samatikkantattā. Saṃsāre pana pariḅbhamati sammūlḥayaṃ **itarā pajā**.

691. Evaṃdiṭṭhi pure āsinti yathāvuttanattikadiṭṭhiko pubbeva ahaṃ ahosiṃ. **Sammūlho mohapārutoti** yathāvuttāya diṭṭhiyā hetubhūtena sammohena sammūlho, taṃsahajātena pana mohena pāruto, paṭicchāditakusalabījoti adhippāyo.

692. Evaṃ pubbe yā attano uppannā pāpadiṭṭhi, tassā vasena kataṃ pāpakammaṃ dassetvā idāni attanā āyatim anubhavitabbaṃ tassa phalaṃ dassento “**oraṃ me chahi māsehi**”tiādīmāha.

695-7. Tattha **vassāni satasahassānīti** vassānaṃ satasahassāni, atikkamitvāti vacanaseso. Bhummatthe vā etaṃ paccattavacanaṃ, vassesu satasahassesu vītivattesūti attho. **Ghoso suyayati tāvadeti** yadā ettako kālo atikkanto hoti, tāvadeva tasmim kāle “idha paccantānaṃ vo mārisā vassasatasahassaparimāṇo kālo atīto”ti evaṃ tasmim niraye saddo suyayati. **Lakkho eso, mahārāja, satabhāgavassakoṭiyoti** satabhāgā satakoṭṭhāsā vassakoṭiyō, mahārāja, niraye paccantānaṃ sattānaṃ āyuno eso lakkho eso paricchedoti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti – dasadasakaṃ satāṃ nāma, dasa satāni sahasaṃ nāma, dasadasasahassāni satasahassaṃ nāma, satasatasahassāni koṭi nāma, tāsaṃ koṭīnaṃ vasena satasahassavassakoṭiyō satabhāgā vassakoṭiyō. Sā ca kho nerayikānaṃyeva vassagaṇanāvasena veditabbā, na manussānaṃ, devānaṃ vā. Īdisāni anekāni vassakoṭisatasahassāni nerayikānaṃ āyu. Tenāha “**koṭisatasahassāni, niraye paccare janā**”ti. Yādisena pana pāpena sattā evaṃ nirayesu paccanti, taṃ nigamanavasena dassetuṃ “**micchādiṭṭhī ca dussilā, ye ca ariyūpavādino**”ti vuttaṃ. **Vedissanti** anubhavissaṃ.

698-706. Evaṃ āyatim attanā anubhavitabbaṃ pāpaphalaṃ dassetvā idāni “kena te brahmacariyena, ānubhāvo ayaṃ tavā”ti raññā pucchitamattaṃ ācikkhitvā taṃ saraṇesu ceva sīlesu ca patiṭṭhāpetukāmo “**taṃ suṇohi mahārājā**”tiādīmāha. Tattha **sīlesuposathe ratāti** niccasīlesu ca uposathasīlesu ca abhiratā. **Adāti** adāsi. **Taṃ dhammanti** taṃ aṭṭhaṅgikaṃ maggaṃ amatapadañca.

709-12. Evaṃ petena saraṇesu sīlesu ca samādapito rājā pasannamānaso tena attano kataṃ upakāraṃ tāva kittetvā saraṇādīsu patiṭṭhahanto “**atthakāmo**”tiādikā tisso gāthā vatvā pubbe attanā gahitāya pāpikāya diṭṭhiyā paṭinissaṭṭhabhāvaṃ pakāsento “**ophuṇāmi**”ti gāthamāha.

Tattha **ophuṇāmi mahāvātet** mahante vāte vāyante bhusaṃ viya taṃ pāpakaṃ diṭṭhim, yakkha, tava dhammadesanāvāte ophuṇāmi niddhunāmi. **Nadiyā vā sīghagāmiyāti** sīghasotāya mahānadiyā vā tiṇakatṭhapaṇṇakasaṭaṃ viya pāpikaṃ diṭṭhim pavāhemīti adhippāyo. **Vamāmi pāpikaṃ diṭṭhinti** mama manomukhagataṃ pāpikaṃ diṭṭhim ucchaḍḍayāmi. Tattha kāraṇamāha “**buddhānaṃ sāsane rato**”ti. Yasmā ekaṃsena amatāvahe buddhānaṃ bhagavantaṃ sāsane rato abhirato, tasmā taṃ diṭṭhisāṅkhātaṃ visaṃ vamāmīti yojanā.

713. Ti osānagāthā saṅgītikārehi ṭhapitā. Tattha **pāmokkhotipācīnadisābhimukho** hutvā. **Rathamāruhīti** rājā gamanasajjaṃ attano rājarathaṃ abhiruhi, āruyha yakkhānubhāvena taṃ

divasameva attano nagaram patvā rājabhavanam pāvīsi. So aparena samayena imam pavattim bhikkhūnam ārocesi, bhikkhū tam therānam ārocesum, therā tatiyasangītiyam saṅgaham āropesum.

Nandakapetavattahuṇṇanā niṭṭhitā.

4. Revatīpetavattahuṇṇanā

714-36. Uṭṭhehi, revate, supāpadhammeti idam revatīpetavattu. Tam yasmā revatīvimānavattunā nibbisesam, tasmā yadetha aṭṭhuppattiyam gāthāsu ca vattabham, tam paramatthadīpaniyam vimānavattahuṇṇanāyam (vi. va. aṭṭha. 860 revatīvimānavatṭhanā) vuttanayeneva veditabham. Idañhi nandiyassa devaputtassa vasena vimānavattupāliyam saṅgaham āropitampi revatīpaṭibaddhāya gāthāya vasena “revatīpetavattu”nti petavattupāliyampi saṅgaham āropitanti datṭhabham.

Revatīpetavattahuṇṇanā niṭṭhitā.

5. Uchcupetavattahuṇṇanā

Idam mama ucchuvanam mahantanti idam ucchupetavattu. Tassa kā uppatti? Bhagavati veḷuvane viharante aññataro puriso ucchukalāpaṃ khandhe katvā ekaṃ ucchuṃ khādanto gacchati. Atha aññataro upāsako sīlavā kalyāṇadhammo bāladārakena saddhiṃ tassa piṭṭhito piṭṭhito gacchati. Dārako ucchuṃ passivā “dehī”ti parodati. Upāsako dārakaṃ parodantaṃ disvā tam purisaṃ saṅgaṇhanto tena saddhiṃ sallāpamakāsi. So pana puriso tena saddhiṃ na kiñci ālapi, dārakassa ucchukhaṇḍampi nādāsi. Upāsako tam dārakaṃ dassivā “ayaṃ dārako ativiya rodati, imassa ekaṃ ucchukhaṇḍam dehī”ti āha. Tam sutvā so puriso asahanto paṭihatacittaṃ upaṭṭhapetvā anādaravasena ekaṃ ucchulaṭṭhiṃ piṭṭhito khipi.

So aparena samayena kālam katvā ciraṃ paribhāvitassa lobhassa vasena petesu nibbatti, tassa phalaṃ nāma sakakammasarikkhakaṃ hotīti aṭṭhakarīsamattaṃ ṭhānaṃ avattharantaṃ añjanavaṇṇam musaladaṇḍaparimāṇehi ucchūhi ghanasañchannaṃ mahantaṃ ucchuvanam nibbatti. Tasmim khāditukāmatāya “ucchuṃ gahessāmi”ti upagatamatte tam ucchū abhihananti, so tena pucchito patati.

Athekadivasam āyasmā mahāmogallāno rājagahaṃ piṇḍāya gacchanto antarāmagge tam petam addasa. So theram disvā attanā katakammaṃ pucchi –

737. “Idam mama ucchuvanam mahantaṃ, nibbattati puññaphalam anappakam;
Tam dāni me na paribhogameti, ācikkha bhante kissa ayam vipāko.

738. “Haññāmi khajjāmi ca vāyamāmi, parisakkāmi paribhuñjitum kiñci;
Svāham chinnathāmo kapaṇo lālapāmi, kissa kammaṃ ayam vipāko.

739. “Vighāto cāham paripatāmi chamāyam,
Parivattāmi vāricarova ghamme;
Rudato ca me assukā niggalanti,
Ācikkha bhante kissa ayam vipāko.

740. “Chāto kilanto ca pipāsito ca, santassito sātasukham na vinde;
Pucchāmi tam etamattham bhadante, katham nu ucchuparibhogam labheyya”nti.

741. “Pure tuvaṃ kammamakāsi attanā, manussabhūto purimāya jātiyā;
Ahañca tam etamattham vadāmi, sutvāna tvaṃ etamattham vijāna.

742. “Ucchuṃ tuvaṃ khādamāno payāto, puriso ca te piṭṭhito anvagacchi;
So ca taṃ paccāsanto kathesi, tassa tuvaṃ na kiñci ālapittha.
743. “So ca taṃ abhaṇantaṃ ayāci, dehayya ucchunti ca taṃ avoca;
Tassa tuvaṃ piṭṭhito ucchuṃ adāsi, tassettaṃ kammassa ayaṃ vipāko.
744. “Ingha tvaṃ gantvāna piṭṭhito gaṇheyyāsi, gahetvāna taṃ khādassu yāvadatthaṃ;
Teneva tvaṃ attamano bhavissasi, haṭṭho cudaggo ca pamodito cāti.
745. “Gantvāna so piṭṭhito aggahesi, gahetvāna taṃ khādi yāvadatthaṃ;
Teneva so attamano ahosi, haṭṭho cudaggo ca pamodito cā’ti. –

Vacanapaṭivacanagāthā petena therena ca vuttā.

737-8. Tattha **kissāti** kīdisassa, kammassāti adhippāyo. **Haññāmīti** vihaññāmi vighātaṃ āpajjāmi. **Vihaññāmīti** vā vibādhiyāmi, visesato pīḷiyāmīti attho. **Khajjāmīti** khādiyāmi, asipattasadisehi nisitehi khādantehi viya ucchupattehi kantiyāmīti attho. **Vāyamāmīti** ucchuṃ khādituṃ vāyāmaṃ karomi. **Parisakkāmīti** payogaṃ karomi. **Paribhuñjitunti** ucchurasuṃ paribhuñjituṃ, ucchuṃ khāditunti attho. **Chinnathāmōti** chinnaṃ upacchinnathāmo, parikkhīṇabaloti attho. **Kapaṇoti** dīno. **Lālapāmīti** dukkhena aṭṭito ativiya vilapāmi.

739. **Vighātōti** vighātavā, vihatabalo vā. **Paripatāmi chamāyanti** ṭhātuṃ asakkonto bhūmiyaṃ papatāmi. **Parivattāmīti** paribbhamāmi. **Vāricarovāti** maccho viya. **Ghammeti** ghammasantatte thale.

740-4. **Santassitōti** oṭṭhakaṇṭhatālūnaṃ sosappattiyā suṭṭhu tasito. **Sātasukhanti** sātabhūtaṃ sukhaṃ. **Na vindeti** na labhāmi. **Tanti** tuvaṃ. **Vijānāti** vijānāhi. **Payātōti** gantuṃ āraddho. **Anvagacchīti** anubandhi. **Paccāsantōti** paccāsīsamāno. **Tassettaṃ kammassāti** ettha **etanti** nipātamattaṃ, tassa kammassāti attho. **Piṭṭhito gaṇheyyāsīti** attano piṭṭhipasseneva ucchuṃ gaṇheyyāsi. **Pamoditōti** pamudito.

745. **Gahetvāna taṃ khādi yāvadatthanti** therena āṇattiniyāmena ucchuṃ gahetvā yathārucci khāditvā mahantaṃ ucchukalāpaṃ gahetvā therassa upanesi, thero taṃ anuggaṇhanto teneva taṃ ucchukalāpaṃ gāhāpetvā veḷuvanaṃ gantvā bhagavato adāsi, bhagavā bhikkhusaṅghena saddhiṃ taṃ paribhuñjitvā anumodanaṃ akāsi, peto pasannacitto vanditvā gato, tato paṭṭhāya yathāsukhaṃ ucchuṃ paribhuñji.

So aparena samayena kālaṃ katvā tāvatimsesu uppajji. Sā panesā petassa pavatti manussaloke pākāṭā ahosi. Atha manussā satthāraṃ upasaṅkamitvā taṃ pavattiṃ pucchiṃsu. Satthā tesu tamatthaṃ vitthārato kathetvā dhammaṃ desesi, taṃ sutvā manussā maccheramalato paṭiviratā ahesunti.

Ucchupetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Kumārapetavatthuvaṇṇanā

Sāvatti nāma nagaranti idaṃ satthā jetavane viharanto dve pete ārabha kathesi. Sāvattiyaṃ kira kosalarañño dve puttā pāsādikā paṭhamavaye ṭhitā yobbanamadammattā paradārakammaṃ katvā kālaṃ katvā parikhāpiṭṭhe petā hutvā nibbattiṃsu. Te rattiyaṃ bheravena saddena parideviṃsu. Manussā taṃ sutvā bhītatasiṭā “evaṃ kate idaṃ avamaṅgalaṃ vūpasammatī”ti buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ datvā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā “upāsakā tassa saddassa savanena tumhākaṃ na koci antarāyo”ti vatvā tassa kāraṇaṃ ācikkhitvā tesu dhammaṃ desetuṃ –

746. “Sāvatti nāma nagaraṃ, himavantassa passato;
Tattha āsuṃ dve kumārā, rājaputtāti me sutam.
747. “Sammattā rajanīyesu, kāmassādābhinandino;
Paccuppannasukhe giddhā, na te passimsunāgataṃ.
748. “Te cutā ca manussattā, paralokaṃ ito gatā;
Tedha ghosentyadissantā, pubbe dukkaṭamattano.
749. “Bahūsu vata santesu, deyyadhamme upaṭṭhite;
Nāsakkhimhā ca attānaṃ, parittaṃ kātuṃ sukhāvahaṃ.
750. “Kiṃ tato pāpakaṃ assa, yaṃ no rājakulā cutā;
Upapannā pettivisayaṃ, khuppipāsasamappitā.
751. “Sāmino idha hutvāna, honti asāmino tahiṃ;
Bhamanti khuppipāsāya, manussā unnatonatā.
752. “Etamādīnavaṃ ñatvā, issaramadasambhavaṃ;
Pahāya issaramadaṃ, bhava saggagato naro;
Kāyassa bheda sappañño, saggam so upapajjati”ti – gāthā abhāsi;

746. Tattha **iti me sutanti** na kevalaṃ attano ñāṇena diṭṭhameva, atha kho loke pākaṭabhāvena evaṃ mayā sutanti attho.

747. **Kāmassādābhinandinoti** kāmaguṇesu assādavasena abhinandanasīlā. **Paccuppannasukhe giddhāti** vattamānasukhamatte giddhā gathitā hutvā. **Na te passimsunāgataṃ** duccaritaṃ pahāya sucaritaṃ caritvā anāgataṃ āyatiṃ devamanussesu laddhabbaṃ sukhaṃ te na cintesuṃ.

748. **Tedha ghosentyadissantāti** te pubbe rājaputtabhūtā petā idha sāvattiyā samīpe adissamānarūpā ghosenti kandanti. Kiṃ kandantīti āha “**pubbe dukkaṭamattano**”ti.

749. Idāni tesam kandanassa kāraṇaṃ hetuto ca phalato ca vibhajitvā dassetuṃ “**bahūsu vata santesū**”tiādi vuttaṃ.

Tattha **bahūsu vata santesūti** anekesu dakkhiṇeyyesu vijjamānesu. **Deyyadhamme upaṭṭhiteti** attano santake dātabbadeyyadhammepi samīpe ṭhite, labbhamāneti attho. **Parittaṃ sukhāvahanti** appamattakampi āyatiṃ sukhāvahaṃ puññaṃ katvā attānaṃ sotthiṃ nirupaddavaṃ kātuṃ nāsakkhimhā vatāti yojanā.

750. **Kiṃ tato pāpakaṃ assāti** tato pāpakaṃ lāmakam nāma kiṃ aññaṃ assa siyā. **Yaṃ no rājakulā cutāti** yena pāpakammaṃ mayam rājakulato cutā idha pettivisayaṃ upapannā petesu nibbattā khuppipāsasamappitā vicarāmāti attho.

751. **Sāmino idha hutvānāti** idha imasmim loke yasmimyeva ṭhāne pubbe sāmino hutvā vicaranti, tahiṃ tasmimyeva ṭhāne honti assāmino. **Manussā unnatonatāti** manussakāle sāmino hutvā kālakatā kammavasena onatā bhamanti khuppipāsāya, passa saṃsārapakatinti dasseti.

752. **Etamādīnavaṃ ñatvā, issaramadasambhavanti** etaṃ issariyamadavasena sambhūtaṃ apāyūpapattisaṅkhātaṃ ādīnavaṃ dosaṃ ñatvā pahāya issariyamadaṃ puññaṃ uppasuto hutvā. **Bhave saggagato naroti** saggam devalokaṃ gatoyeva bhaveyya.

Iti sathhā tesam petānaṃ pavattiṃ kathetvā tehi manussehi kataṃ dānaṃ tesam petānaṃ uddisāpetvā sampattaparisāya ajjhāsayanurūpaṃ dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Kumārapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Rājaputtapetavatthuvaṇṇanā

Pubbe katānaṃ kammānanti idaṃ sathhā jetavane viharanto rājaputtapetaṃ ārabba kathesi. Tattha yo so atīte kitavassa nāma rañño putto atīte paccekabuddhe aparajjhivā bahūni vassasahassāni niraye paccitvā tasseva kammaṃ vipākāvasesena petesu uppanno. So idha “rājaputtapeto”ti adhippeto. Tassa vatthu heṭṭhā sānavāsīpetavattumhi vitthārato āgatameva, tasmā tattha vuttanayeneva gahetabbaṃ. Sathhā hi tadā therena attano ñātipetānaṃ pavattiyā kathitāya “na kevalaṃ tava ñātakāyeva, atha kho tvampi ito anantarātīte attabhāve peto hutvā mahādukkhaṃ anubhavi”ti vatvā tena yācito –

753. “Pubbe katānaṃ kammānaṃ, vipāko mathaye maṇaṃ;
Rūpe sadde rase gandhe, phoṭṭhabbe ca manorame.
754. “Iccaṃ gītaṃ ratim khiḍḍaṃ, anubhutvā anappakaṃ;
Uyyāne paricaritvā, pavisanto giribbajaṃ.
755. “Isim sunettamaddakkhi, attadantaṃ samāhitaṃ;
Appicchaṃ hirisampannaṃ, uñche pattagate rataṃ.
756. “Hatthikkhandhato oruyha, laddhā bhanteti cābravi;
Tassa pattaṃ gahetvāna, uccaṃ paggayha khattiyo.
757. “Thaṇḍile pattaṃ bhinditvā, hasamāno apakkami;
Rañño kitavassāhaṃ putto, kiṃ maṃ bhikkhu karissasi.
758. “Tassa kammaṃ pharusassa, vipāko kaṭuko ahu;
Yaṃ rājaputto vedesi, nirayamhi samappito.
759. “Chaḷeva caturāsīti, vassāni nahutāni ca;
Bhusaṃ dukkhaṃ nigacchittho, niraye katakibbisso.
760. “Uttānopi ca paccittha, nikujjo vāmadakkhiṇo;
Uddhampādo ṭhito ceva, ciraṃ bālo apaccatha.
761. “Bahūni vassasahassāni, pūgāni nahutāni ca;
Bhusaṃ dukkhaṃ nigacchittho, niraye katakibbisso.
762. “Etādisaṃ kho kaṭukaṃ, appaduṭṭhappadosinaṃ;
Paccanti pāpakammantā, isimāsajja subbataṃ.
763. “So tattha bahuvassāni, vedayitvā bahuṃ dukhaṃ;
Khuppipāsahato nāma, peto āsi tato cuto.
764. “Etamādīnavaṃ ñatvā, issaramadasambhavaṃ;
Pahāya issaramadaṃ, nivātamanuvattaye.

765. “Diṭṭheva dhamme pāsamsō, yo buddhesu sagāravo;
Kāyassa bheda sappañño, saggam so upapajjati”ti. –

Idam petavatthum kathesi.

753. Tattha **pubbe katānaṃ kammānaṃ, vipāko mathaye mananti** purimāsu jātisu katānaṃ akusalakammānaṃ phalaṃ uḷāraṃ hutvā uppajjamānaṃ andhabālānaṃ cittaṃ mathayeyya abhibhaveyya, paresaṃ anattakaraṇamukhena attano atthaṃ uppādeyyāti adhippāyo.

Idāni taṃ cittamathanaṃ visayena saddhiṃ dassetuṃ “**rūpe sadde**”tiādi vuttaṃ. Tattha **rūpeti** rūpahetu, yathicchitassa manāpiyassa rūpārammaṇassa paṭilābhanimittanti attho. **Saddeti**ādīsupi eseva nayo.

754. Evaṃ sādharmaṇato vuttamatthaṃ asādhāraṇato niyamevā dassento “**naccaṃ gīta**”ntiādimāha. Tattha **ratinti** kāmaratiṃ. **Khiḍḍanti** sahāyakādīhi keḷim. **Giribbajanti** rājagahaṃ.

755. **Isinti** asekkhānaṃ sīlakkhandhādīnaṃ esanaṭṭhena isiṃ. **Sunettanti** evaṃnāmakam paccekabuddhaṃ. **Attadantanti** uttarena damathena damitacittaṃ. **Samāhitanti** arahattaphalasaṃvādinā samāhitaṃ. **Uñche pattagata ratanti** uñchena bhikkhācārena laddhe pattagata pattapariyāpanne āhāre rataṃ santuṭṭhaṃ.

756. **Laddhā, bhanteti cābravīti** “api, bhante, bhikkhā laddhā”ti vissāsajananatthaṃ kathesi. **Uccam paggayhāti** uccataraṃ katvā pattaṃ ukkhipivā.

757. **Thaṇḍile pattaṃ bhindivāti** kharakaṭṭhine bhūmippadese khipanto pattaṃ bhindivā. **Apakkamīti** thokaṃ apasakki. Apasakkanto ca “akāraṇeneva andhabālo mahantaṃ anattaṃ attano akāsi”ti karuṇāyanavasena olokentaṃ paccekabuddhaṃ rājaputto āha “**rañño kitavassāhaṃ putto, kiṃ maṃ bhikkhu karissasi**”ti.

758. **Pharusassāti** dāruṇassa. **Kaṭukoti** aniṭṭho. **Yanti** yaṃ vipākaṃ. **Samappitoti** allīno.

759. **Chaḷeva caturāsīti, vassāni nahutāni cāti** uttāno nipanno caturāsītivassasahassāni, nikujjo, vāmapassena, dakkhiṇapassena, uddhaṃpādo, olambiko, yathāṭṭhito cāti evaṃ cha caturāsītivassasahassāni vassāni honti. Tenāha –

760. “Uttānopi ca paccittha, nikujjo vāmadakkhiṇo;
Uddhaṃpādo ṭhito ceva, ciraṃ bālo apaccathā”ti.

Tāni pana vassāni yasmā anekāni nahutāni honti, tasmā vuttaṃ “**nahutāni**”ti. **Bhusaṃ dukkhaṃ nigacchitthoti** ativiya dukkhaṃ pāpuṇi.

761. **Pūgānīti** vassasamūhe, idha purimagāthāya ca accantasamyoge upayogavacanaṃ daṭṭhabbaṃ.

762. **Etādisanti** evarūpaṃ. **Kaṭukanti** atidukkhaṃ, bhāvanapaṃsakaniddeso yaṃ “ekamantaṃ nisīdi”tiādisu viya. Appaḍuṭṭhappadosinaṃ isiṃ subbataṃ āsajja āsādetvā pāpakammantā puggalā evarūpaṃ kaṭukaṃ ativiya dukkhaṃ paccantīti yojanā.

763. **Soti** so rājaputtapeto. **Tatthāti** niraye. **Vedayitvāti** anubhavivā. **Nāmāti** byattapākaṭabhāvena. **Tato cutoti** nirayato cuto. Sesam vuttanayameva.

Evam bhagavā rājaputtapetakathāya tattha sannipatitaṃ mahājanam samvejetvā upari saccāni pakāsesi. Saccapariyosāne bahū sotāpattiphalādīni sampāpuṇṇisūti.

Rājaputtapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Gūthakhādakapetavattuvaṇṇanā

Gūthakūpato uggantvāti idaṃ satthari jetavane viharante ekaṃ gūthakhādakapetaṃ ārambha vuttaṃ. Sāvattihīyā kira avidūre aññatarasmim gāmake eko kuṭumbiko attano kulūpakaṃ bhikkhuṃ uddissa vihāraṃ kāresi. Tattha nānājanapadato bhikkhū āgantvā paṭivasimsu. Te disvā manussā pasannacittā paṇītena paccayena upaṭṭhahimsu. Kulūpako bhikkhu taṃ asahamāno issāpakato hutvā tesam bhikkhūnaṃ dosaṃ vadanto kuṭumbikaṃ ujjhāpesi. Kuṭumbiko te bhikkhū kulūpakañca paribhavanto paribhāsi. Atha kulūpako kālaṃ katvā tasmimyeva vihāre vaccakuṭiyam peto hutvā nibbatti, kuṭumbiko pana kālaṃ katvā tasseva upari peto hutvā nibbatti. Athāyasmā mahāmoggallāno taṃ disvā pucchanto –

766. “Gūthakūpato uggantvā, ko na dīno patiṭṭhasi;
Nissamsayam pāpakammanto, kiṃ nu saddahase tuva’nti. –

Gāthamāha. Taṃ sutvā peto –

767. “Ahaṃ bhadante petomhi, duggato yamalokiko;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gato’nti. –

Gāthāya attānaṃ ācikkhi. Atha naṃ thero –

768. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭam kataṃ;
Kissakammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi’nti. –

Gāthāya tena katakammaṃ pucchi. So peto –

769. “Ahu āvāsiko mayhaṃ, issukī kulamaccharī;
Ajjhāsito mayhaṃ ghare, kadariyo paribhāsako.

770. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, bhikkhavo paribhāsisaṃ;
Tassakammavipākena, petalokaṃ ito gato’nti. –

Dvīhi gāthāhi attanā katakammaṃ kathesi.

769. Tattha **ahu āvāsiko mayhanti** mayhaṃ āvāse mayā katavihāre eko bhikkhu āvāsiko nibaddhavasanaṃ ahoṣi. **Ajjhāsito mayhaṃ ghareti** kulūpakabhāvena mama gehe taṇhābhinivesavasena abhiniviṭṭho.

770. **Tassāti** tassa kulūpakabhikkhussa. **Bhikkhavoti** bhikkhū. **Paribhāsanti** akkosim. **Petalokaṃ ito gatoti** iminā ākārena petayoniṃ upagato petabhūto.

Taṃ sutvā thero itarassa gatiṃ pucchanto –

771. “Amitto mittavaṇṇena, yo te āsi kulūpako;
Kāyassa bhedaṃ duppañño, kiṃ nu pecca gatiṃ gato’nti. –

Gāthamāha. Tattha **mittavaṇṇenā**ti mittapaṭirūpena mittapaṭirūpatāya.

Puna peto therassa tamatthaṃ ācikkhanto –

772. “Tassevāhaṃ pāpakamma, sīse tiṭṭhāmi matthake;
So ca paravisayaṃ patto, mameva paricārako.

773. “Yaṃ bhadante hadantaññe, etaṃ me hoti bhojanaṃ;
Ahañca kho yaṃ hadāmi, etaṃ so upajīvati”ti. – gāthādvayamāha;

772. Tattha **tassevā**ti tasseva mayhaṃ pubbe kulūpakabhikkhubhūtaṃ petassa. **Pāpakammasā**ti pāpasamācārassa. **Sīse tiṭṭhāmi matthake**ti sīse tiṭṭhāmi, tiṭṭhanto ca matthake eva tiṭṭhāmi, na sīsappamāṇe ākāseti attho. **Paravisayaṃ pattoti** manussalokaṃ upādāya paravisayabhūtaṃ pettivisayaṃ patto. **Mamevā**ti mayhaṃ eva paricārako ahoṣīti vacanaseso.

773. **Yaṃ bhadante hadantaññe**ti bhadante, ayya mahāmoggalāna, tassaṃ vaccakuṭiyaṃ yaṃ aññe uhadanti vaccaṃ ossajanti. **Etaṃ me hoti bhojananti** etaṃ vaccaṃ mayhaṃ divase divase bhojanaṃ hoti. **Yaṃ hadāmi**ti taṃ pana vaccaṃ khādītva yampahaṃ vaccaṃ karomi. **Etaṃ so upajīvati**ti etaṃ mama vaccaṃ so kulūpakapeto divase divase khādanavasena upajīvati, attabhāvaṃ yāpeti attho.

Tesu kuṭumbiko pesale bhikkhū “evaṃ āhāraparibhogato vamaṃ tumhākaṃ gūthakhādana”nti akkosi. Kulūpako pana kuṭumbikampi tathāvacane samādapetvā sayamaṃ tathā akkosi, tenassa tatopi paṭikuṭṭhatarā jīvikā ahoṣi. Āyasmā mahāmoggallāno taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā upavāde ādīnavaṃ dassetvā sampattaparisaṃ dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Gūthakhādakapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Gūthakhādakapetivattuvaṇṇanā

774-81. **Gūthakūpato uggantvā**ti idaṃ sathari jetavane viharante aññataraṃ gūthakhādakapetiṃ ārabha vuttaṃ. Tassā vattu anantaravattusadisamaṃ. Tattha upāsakena vihāro kāritoti upāsakassa vasena āgataṃ, idha pana upāsikāyāti ayameva viseso. Sesamaṃ vattusmiṃ gāthāsu ca apubbaṃ natthi.

Gūthakhādakapetivattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Gaṇapetavattuvaṇṇanā

Naggā dubbaṇṇarūpāthāti idaṃ sathari jetavane viharante sambahule pete ārabha vuttaṃ. Sāvattiyaṃ kira sambahulā manussā gaṇabhūtaṃ assaddhā appasannā maccheramalapariyuṭṭhitacittā dānādisucaritavimukhā hutvā ciraṃ jīvitvā kāyassa bhedaṃ nagarassa samīpe petayoniyaṃ nibbattiṃsu. Athekadivasaṃ āyasmā mahāmoggallāno sāvattiyaṃ piṇḍāya gacchanto antarāmagge pete disvā –

782. “Naggā dubbaṇṇarūpātha, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulikā kisikā, ke nu tumhettha mārisā”ti. –

Gāthāya pucchi. Tattha **dubbaṇṇarūpāthā**ti dubbaṇṇasarirā hotha. **Ke nu tumhetthā**ti tumhe ke nu nāma bhavatha. **Mārisā**ti te attano sārūppavasena ālapati.

Tamaṃ sutvā petā –

783. “Mayaṃ bhadante petamhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Gāthāya attano petabhāvaṃ pakāsetvā puna therena –

784. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissakammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti. –

Gāthāya katakammaṃ pucchitā –

785. “Anāvaṭesu titthesu, vicinimhaddhamāsakaṃ;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.

786. “Nadiṃ upema tasitā, rittakā parivattati;
Chāyaṃ upema uṇhesu, ātaṇṇaṃ parivattati.

787. “Aggivaṇṇo ca no vāto, ḍahanto upavāyati;
Etaṅca bhante arahāma, aññaṅca pāpakaṃ tato.

788. “Api yojanāni gacchāma, chātā āhāraḍḍhino;
Aladdhāva nivattāma, aho no appapuññaṭā.

789. “Chātā pamucchitā bhantā, bhūmiyaṃ paṭisumbhitā;
Uttānā paṭikirāma, avakujjā patāmase.

790. “Te ca tattheva patitā, bhūmiyaṃ paṭisumbhitā;
Uraṃ sīsaṅca ghaṭṭema, aho no appapuññaṭā.

791. “Etaṅca bhante arahāma, aññaṅca pāpakaṃ tato;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.

792. “Te hi nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusiṃ;
Vadaññū sīlasampannā, kāhāma kusalaṃ bahu”nti. –

Attanā katakammaṃ kathesuṃ.

788. Tattha **api yojanāni gacchāmāti** anekānipi yojanāni gacchāma. Kathaṃ? **Chātā āhāraḍḍhinoti**, cirakālaṃ jighacchāya jighacchitā āhāre giddhā abhigijjhantā hutvā, evaṃ gantvāpi kiñci āhāraṃ aladdhāyeva nivattāma. **Appapuññaṭāti** apuññaṭā akatakalyāṇatā.

789. **Uttānā paṭikirāmāti** kadāci uttānā hutvā vikiriyaṃ mānaṅgapaccaṅgā viya vattāma. **Avakujjā patāmaseti** kadāci avakujjā hutvā patāma.

790. **Te cāti** te mayaṃ. **Uraṃ sīsaṅca ghaṭṭemāti** avakujjā hutvā patitā uttātauṃ asakkontā vedhantā vedanāpattā attano attano uraṃ sīsaṅca paṭighaṃsāma. Sesāṃ hetthā vuttanayameva.

Thero taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisāya dhammaṃ desesi. Taṃ sutvā mahājano maccheramalaṃ pahāya dānādisucaritanirato ahoṣīti.

Gaṇapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Pāṭaliputtapetavatthuvaṇṇanā

Diṭṭhā tayā nirayā tiracchānayoṇīti idaṃ satthari jetavane viharante aññatarāṃ vimānapetaṃ ārabha vuttaṃ. Sāvattvivāsino kira pāṭaliputtavāsino ca bahū vāṇijā nāvāya suvaṇṇabhūmiṃ agamiṃsu. Tattheko upāsako ābādhiko mātugāme paṭibaddhacitto kālamakāsi. So katakusalopi devalokaṃ anupapajjitvā itthiyā paṭibaddhacittatāya samuddamajjhe vimānapeto hutvā nibbatti. Yassaṃ pana so paṭibaddhacitto, sā itthī suvaṇṇabhūmigāminiṃ nāvaṃ abhiruyha gacchati. Atha kho so peto taṃ itthiṃ gahetukāmo nāvāya gamanaṃ uparundhi. Atha vāṇijā “kena nu kho kāraṇena ayaṃ nāvā na gacchati”ti vīmaṃsantā kāḷakaṇṇisalākaṃ vicāresuṃ. Amanussiddhiyā yāvattiyāṃ tassā eva itthiyā pāpuṇi, yassaṃ so paṭibaddhacitto. Taṃ disvā vāṇijā veḷukalāpaṃ samudde otāretvā tassa upari taṃ itthiṃ otāresuṃ. Itthiyā otāritamattāya nāvā vegena suvaṇṇabhūmiṃ abhimukhā pāyāsi. Amanusso taṃ itthiṃ attano vimānaṃ āropetvā tāya saddhiṃ abhirami.

Sā ekaṃ saṃvaccharaṃ atikkamitvā nibbinnarūpā taṃ petaṃ yācantī āha – “ahaṃ idha vasantī mayhaṃ samparāyikaṃ atthaṃ kātuṃ na labhāmi, sādhu, mārisa, maṃ pāṭaliputtameva nehī”ti. So tāya yācito –

793. “Diṭṭhā tayā nirayā tiracchānayoṇi, petā asurā athavāpi mānusā devā;
Sayamaddasa kammavipākamattano, nessāmi taṃ pāṭaliputtamakkhataṃ;
Tattha gantvā kusalaṃ karohi kamma”nti. –

Gāthamāha. Tattha **diṭṭhā tayā nirayā**ti ekacce paccekānirayāpi tayā diṭṭhā. **Tiracchānayoṇī** mahānubhāvā nāgasupaṇṇāditiracchānāpi diṭṭhā tayāti yojanā. **Petā**ti khuppiāsādibhedā petā. **Asurā**ti kāḷakaṇṇikādibhedā asurā. **Devā**ti ekacce cātumahārājikā devā. So kira attano ānubhāvena antarantarā taṃ gahetvā paccekānirayādike dassento vicarati, tena evamāha. **Sayamaddasa kammavipākamattano**ti nirayādike visesato gantvā passantī sayameva attanā katakammānaṃ vipākaṃ paccakkhato addasa adakkhi. **Nessāmi taṃ pāṭaliputtamakkhataṃ** idānāhaṃ taṃ akkhataṃ kenaci aparikkhataṃ manussarūpeneva pāṭaliputtaṃ nayissāmi. Tvaṃ pana **tattha gantvā kusalaṃ karohi kammaṃ**, kammavipākassa paccakkhato diṭṭhattā yuttapayuttā puññaniratā hohīti attho.

Atha sā itthī tassa vacanaṃ sutvā attamanā –

794. “Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate;
Karomi tuyhaṃ vacanaṃ, tvaṃsi ācariyo mama.
795. “Diṭṭhā mayā nirayā tiracchānayoṇi, petā asurā athavāpi mānusā devā;
Sayamaddasaṃ kammavipākamattano, kāhāmi puññāni anappakānī”ti. –

Gāthamāha.

Atha so peto taṃ itthiṃ gahetvā ākāseṇa gantvā pāṭaliputtanagarassa majjhe ṭhapetvā pakkāmi. Athassā ñātimittādayo taṃ disvā “mayāṃ pubbe samudde pakkhittā matāti assumha. Sā ayaṃ diṭṭhā vata, bho, sotthinā āgatā”ti abhinandamānā samāgantvā tassā pavattiṃ pucchimṃsu. Sā tesāṃ ādito paṭṭhāya attanā diṭṭhaṃ anubhūtaṃ sabbaṃ kathesi. Sāvattvivāsinopi kho te vāṇijā anukkamena sāvattiṃ upagatakāle satthu santikaṃ upasaṅkamitvā vanditvā ekamantaṃ nisinnā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā catunnaṃ parisānaṃ dhammaṃ desesi. Taṃ sutvā mahājano saṃvegajāto dānādikusaladhammanirato ahoṣīti.

Pāṭaliputtapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Ambavanapetavatthuvaṇṇanā

Ayañca te pokkharāṇī surammāti idam satthari sāvattthiyam viharante ambapetaṃ ārabha vuttam. Sāvattthiyam kira aññataro gahapati parikkhīṇabhogo ahoṣi. Tassa bhariyā kālamakāsi, ekā dhītāyeva hoti. So taṃ attano mittassa gehe ṭhapetvā iṇavasena gahitena kahāpaṇasatena bhaṇḍam gahetvā satthena saddhim vaṇijjāya gato, na cireneva mūlena saha udayabhūtāni pañca kahāpaṇasatāni labhitvā satthena saha paṭinivatti. Antarāmagge corā pariyuṭṭhāya sattham pāpuṇṇimsu, satthikā ito cito ca palāyimsu. So pana gahapati aññatarasmim gacche kahāpaṇe nikkhipitvā avidūre nilīyi. Corā taṃ gahetvā jīvitā voropesum. So dhanalobhena tattheva peto hutvā nibbatti.

Vāñijā sāvattthim gantvā tassa dhītuyā taṃ pavattim ārocesum. Sā pitu maraṇena ājīvikābhayena ca ativiya sañjātadomanassā bālham paridevi. Atha nam so pitu sahāyo kuṭumbiko “yathā nāma kulālabhājanam sabbam bhedanapariyantam, evameva sattānam jīvitam bhedanapariyantam. Maraṇam nāma sabbasādhāraṇam appaṭikārañca, tasmā mā tvam pitari atibālham soci, mā paridevi, aham te pitā, tvam mayham dhītā, aham tava pitu kiccaṃ karomi, tvam pituno gehe viya imasmim gehe avimanā abhīramassū” ti vatvā samassāsesi. Sā tassa vacanena paṭippassaddhasokā pitari viya tasmim sañjātāgarāvabahumānā attano kapaṇabhāvena tassa veyyāvaccakārinī hutvā vattamānā pitaram uddissa matakiccaṃ kātukāmā yāgum pacitvā manosilāvaṇṇāni suparipakkāni madhurāni ambaphalāni kaṃsapātiyam ṭhapetvā yāgum ambaphalāni ca dāsiyā gāhāpetvā vihāram gantvā satthāram vanditvā evamāha – “bhagavā mayham dakkhiṇāya paṭiggahaṇena anuggaham karoṭhā” ti. Satthā mahākaruṇāya sañcoditamānaso tassā manoratham pūrento nisajjākāram dassesi. Sā haṭṭhatuṭṭhā paññattavarabuddhāsane attanā upanītam suvisuddhavattham attharivā adāsi, nisīdi bhagavā paññatte āsane.

Atha sā bhagavato yāgum upanāmesi, paṭiggahesi bhagavā yāgum. Atha saṅgham uddissa bhikkhūnampī yāgum datvā puna dhotahatthā ambaphalāni bhagavato upanāmesi, bhagavā tāni paribhuñji. Sā bhagavantam vanditvā evamāha – “yā me, bhante, paccattharaṇayāguambaphaladānavasena pavattā dakkhiṇā, sā me pitaram pāpuṇātū” ti. Bhagavā “evam hotū” ti vatvā anumodanam akāsi. Sā bhagavantam vanditvā padakkhiṇam katvā pakkāmi. Tāya dakkhiṇāya samuddiṭṭhamattāya so peto ambavanauyyānavimānakapparukkhapokkharāṇiyo mahatiñca dibbasampattim paṭilabhi.

Atha te vāñijā aparena samayena vaṇijjāya gacchantā tameva maggam paṭipannā pubbe vasitattāhāne ekarattim vāsam kappesum. Te disvā so vimānapeto uyyānavimānādīhi saddhim tesam attānam dassesi. Te vāñijā taṃ disvā tena laddhasampattim pucchantā –

796. “Ayañca te pokkharāṇī surammā, samā sutitthā ca mahodakā ca;
Supupphitā bhamaragaṇānukiṇṇā, katham tayā laddhā ayam manuññā.

797. “Idañca te ambavanam surammam, sabbotukam dhārayate phalāni;
Supupphitam bhamaragaṇānukiṇṇam, katham tayā laddhamidam vimāna” nti. –

Imā dve gāthā avocum.

796. Tattha **surammāti** suṭṭhu ramaṇīyā. **Samāti** samatalā. **Sutitthāti** ratanamayasopānatāya sundaratitthā. **Mahodakāti** bahujaḷā.

797. **Sabbotukanti** pupphūpagaphalūpagarukkādīhi sabbesu utūsu sukhāvaham. Tenāha “**dhārayate phalāni**” ti. **Supupphitanti** niccam supupphitam.

Tam sutvā peto pokkharāṇiādīnam paṭilābhakāraṇam ācikkhanto –

798. “Ambapakkam dakam yāgu, sītacchāyā manoramā;

Dhītāya dinnadānena, tena me idha labbhatī’ ti. –

Gāthamāha. Tattha **tena me idha labbhatī** yaṃ taṃ bhagavato bhikkhūnañca ambapakkam udakam yāguñca mamaṃ uddissa dentiyā mayham dhītāya dinnam dānam, tena me dhītāya dinnadānena idha imasmiṃ dibbe ambavane sabbotukam ambapakkam, imissā dibbāya manuññāya pokkharaniyā dibbam udakam, yāgyā attharaṇassa ca dānena uyyānavimānakapparukkhādīsu sītaccāyā manoramā idha labbhati, samijjhatīti attho.

Evañca pana vatvā so peto te vāñje netvā tāni pañca kahāpaṇasatāni dassetvā “ito upaḍḍham tumhe gaṇhatha, upaḍḍham mayā gahitam iṇam sodhetvā sukkena jīvatūti mayham dhītāya dethā” ti āha. Vāñjā anukkamena sāvatthim patvā tassa dhītāya kathetvā tena attano dinnabhāgampi tassā eva adamsu. Sā kahāpaṇasatam dhanikānam datvā itaram attano pitu saḥāyassa tassa kuṭumbikassa datvā sayam veyyāvaccam karonti nivasati. So “idaṃ sabbam tuyhamyeva hotū” ti tassāyeva paṭidatvā tam attano jeṭṭhaputtassa gharasāminim akāsi.

Sā gacchante kāle ekam puttam labhitvā tam upalālentī –

799. “Sandiṭṭhikam kammaṃ evaṃ passatha, dānassa damassa saṃyamassa vipākam;
Dāsī aham ayyakulesu hutvā, suñisā homi agārassa issarā” ti. –

Imam gātham vadati.

Athekadivasam satthā tassā ñāṇaparipākam oloketvā obhāsam pharivā sammukhe ṭhito viya attānam dassetvā –

“Asātam satarūpena, piyarūpena appiyam;
Dukkham sukhasa rūpena, pamattam ativattati” ti. (udā. 18; jā. 1.1.100) –

Imam gāthamāha. Sā gāthāpariyosāne sotāpattiphale patiṭṭhitā. Sā dutiyadivase buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānam datvā tam pavattim bhagavato ārocesi. Bhagavā tamattham aṭṭhuppattim katvā sampattaparisiyā dhammam desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Ambavanapetavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

13. Akkharukkhapetavatthuvaṇṇanā

Yaṃ dadāti na taṃ hotīti idaṃ akkhadāyakapetavatthu. Tassa kā uppatti? Bhagavati sāvatthiyam viharante aññataro sāvatthivāsī upāsako sakaṭehi bhaṇḍassa pūretvā vañijjāya videsam gantvā tattha attano bhaṇḍam vikkīnitvā paṭibhaṇḍam sakaṭesu āropetvā sāvatthim uddissa maggam paṭipajji. Tassa maggam gacchantassa aṭaviyam ekassa sakaṭassa akkho bhijji. Atha aññataro puriso rukkhagahaṇattham kuṭhāripharasuṃ gāhāpetvā attano gāmato nikkhamitvā araññe vicaranta tam ṭhānam patvā tam upāsakam akkhabhañjanena domanassappattam dīsvā “ayaṃ vāñjo akkhabhañjanena aṭaviyam kilamatī” ti anukampaṃ upādāya rukkhadaṇḍam chinditvā daḷham akkham katvā sakaṭe yojetvā adāsi.

So aparena samayena kālam katvā tasmimyeva aṭavipadese bhummadevatā hutvā nibbato. Attano kammaṃ paccavekkhitvā rattiyam tassa upāsakassa geham gantvā gehadvāre ṭhatvā –

800. “Yaṃ dadāti na taṃ hoti, detheva dānam datvā ubhayam tarati;
Ubhayam tena dānena gacchati, jāgaratha mā pamajjathā” ti. –

Gāthamāha. Tattha **yaṃ dadāti na taṃ hotīti** yaṃ deyyadhammam dāyako deti, na tadeva paraloke

tassa dānassa phalabhāvena hoti, atha kho aññaṃ bahuṃ iṭṭhaṃ kantaṃ phalaṃ hotiyeva. Tasmā **detheva dānanti** yathā tathā dānaṃ detha eva. Tattha kāraṇamāha “**datvā ubhayaṃ tarati**”ti, dānaṃ datvā diṭṭhadhammikampi samparāyikampi dukkhaṃ anattaṃ atikkamati. **Ubhayaṃ tena dānena gacchatī**ti diṭṭhadhammikaṃ samparāyikañcāti ubhayampi sukhaṃ tena dānena upagacchati pāpuṇāti, attano paresaṅca hitasukhavasenaṃpi ayamatto yojetabbo. **Jāgaratha mā pamajjathāti** evaṃ ubhayānathanivāraṇaṃ ubhayahitasādhanam dānaṃ sampādetuṃ jāgaratha, dānūpakaraṇāni sajjetvā tattha ca appamattā hothāti attho. Ādaradassanattaṃ cettha āmedītasena vuttaṃ.

Vāṇijo attano kiccaṃ tīretvā paṇivattitvā anukkamena sāvattiṃ patvā dutiyadivase sathhāraṃ upasaṅkamitvā vanditvā ekamantaṃ nisinna taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Sathhā tamattaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisaṃya dhammaṃ desesi. Sā desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Akkharukkhapetavattahuvaṇṇanā niṭṭhitā.

14. Bhogasamharaṇapetivattahuvaṇṇanā

Mayaṃ bhoge samharimhāti idaṃ bhogasamharaṇapetivattu. Tassa kā uppatti? Bhagavati veḷuvane viharante rājagahe kira catasso itthiyo mānakūṭādivasena sappimadhuteladhaññādīhi vohāraṃ katvā ayoniso bhoge samharitvā jīvanti. Tā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā bahinagare parikhāpiṭṭhe petiyo hutvā nibbattiṃsu. Tā rattiyaṃ dukkhābhībhūtā –

801. “Mayaṃ bhoge samharimhā, samena visamena ca;
Te aññe paribhuñjanti, mayaṃ dukkhassa bhāginī”ti. –

Vippalapantiyo bheravena mahāsaddena viraviṃsu. Manussā taṃ sutvā bhīttasitā vibhātāya rattiyaṃ buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ sajjetvā sathhāraṃ bhikkhusaṅghaṅca nimantetvā paṇītena khādanīyena bhojanīyena parivisitvā bhagavantaṃ bhuttāviṃ onītapattapāṇiṃ upanisīditvā taṃ pavattiṃ nivedesuṃ. Bhagavā “upāsakā tena vo saddena koci antarāyo natthi, catasso pana petiyo dukkhābhībhūtā attanā dukkaṭaṃ kammaṃ kathetvā paridevanavasena vissarena viravantiyo –

“Mayaṃ bhoge samharimhā, samena visamena ca;
Te aññe paribhuñjanti, mayaṃ dukkhassa bhāginī”ti. –

Imaṃ gāthamāhaṃsūti avoca.

Tattha **bhogeti** paribhuñjitabbaṭṭhena “bhogā”ti laddhanāme vatthābharaṇādike vittūpakaraṇavisese. **Samharimhāti** maccheramalena pariyaḍinnacittā kassaci kiñci adatvā sañcinimha. **Samena visamena cāti** ñāyena ca aññāyena ca, ñāyapatirūpakena vā aññāyena te bhoge amhehi samharite idāni aññe paribhuñjanti. **Mayaṃ dukkhassa bhāginīti** mayaṃ pana kassacipi sucaritassa akatattā duccharitassa ca katattā etarahi petayonipariyāpannassa mahato dukkhassa bhāginīyo bhavāma, mahādukkhaṃ anubhavāmāti attho.

Evam bhagavā tāhi petīhi vuttaṃ gāthaṃ vatvā tāsāṃ pavattiṃ kathetvā taṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattaparisaṃya dhammaṃ desetvā upari saccāni pakāsesi, saccapariyosāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇiṃsūti.

Bhogasamharaṇapetivattahuvaṇṇanā niṭṭhitā.

15. Seṭṭhiputtapetavattahuvaṇṇanā

Saṭṭhivassasahassānīti idaṃ seṭṭhiputtapetavattu. Tassa kā uppatti? Bhagavā sāvattiyaṃ viharati

jetavane. Tena kho pana samayena rājā pasenadi kosalo alaṅkatappaṭṭiyatto hatthikkhandhavaragato mahatīyā rājiddhiyā mahantena rājānubhāvena nagaraṃ anusañcaranto aññatarasmiṃ gehe uparipāsāde vātapānaṃ vivarivā taṃ rājāvibhūtiṃ oloketiṃ rūpasampattiyā devaccharāpaṭibhāgaṃ ekaṃ itthiṃ dīsvā aditthapubbe ārammaṇe sahasā samuppanna kilesasamudācārena pariyuṭṭhitacitto satipi kularūpācārādiguṇavisesasampanne antepurajane sabhāvalahukassa pana duddamassa cittaṃ vasena tassaṃ itthiyaṃ paṭibaddhamānaso hutvā pacchāsane nisinnassa purisassa “imaṃ pāsādaṃ imaṅca itthiṃ upadhārehi” ti saññaṃ datvā rājagehaṃ pavitṭho. Aññaṃ sabbaṃ ambasakkarapetavatthumhi āgatanayeneva veditabbaṃ.

Ayaṃ pana viseso – idha puriso sūriye anattaṅgateyeva āgantvā nagaradvāre thakite attanā ānītaṃ aruṇavaṇṇamattikaṃ uppālāni ca nagaradvāarakavāṭe laggetvā nipajjitum jetavanaṃ agamāsi. Rājā pana sirisayane vāsūpagato majjhimayāme sa-iti na-iti du-iti so-iti ca imāni cattāri akkharāni mahatā kaṅṭhena uccāritāni viya vissaravasena assosi. Tāni kira atīte kāle sāvattvivāsīhi catūhi seṭṭhiputtehi bhogamadamattehi yobbanakāle pārādārikakammavasena bahum apuññaṃ pasavetvā aparabhāge kālaṃ katvā tasseva nagarassa samīpe lohakumbhiyaṃ nibbattivā paccamānehi lohakumbhiyā mukhavaṭṭiṃ patvā ekekaṃ gāthaṃ vatthukāmehi uccāritānaṃ tāsāṃ gāthānaṃ ādiakkharāni, te paṭhamakkhameva vatvā vedanāppattā hutvā lohakumbhiṃ otarimsu.

Rājā pana taṃ saddaṃ sutvā bhītatasito saṃviggo lomahaṭṭhajāto taṃ rattāvesaṃ dukkhena vītīnāmetvā vibhātāya rattiyā purohitaṃ pakkosāpetvā taṃ pavattiṃ kathesi. Purohito rājānaṃ bhītatasitaṃ ñatvā lābhagiddho “uppanno kho ayaṃ mayhaṃ brāhmaṇānaṅca lābhuppādanupāyo” ti cintetvā “mahārāja, mahā vatāyaṃ upaddavo uppanno, sabbacatukkaṃ yaññaṃ yajāhi” ti āha. Rājā tassa vacanaṃ sutvā amacce āñāpesi “sabbacatukkayaññaṃ upakaraṇāni sajjethā” ti. Taṃ sutvā mallikā devī rājānaṃ evamāha – “kasmā, mahārāja, brāhmaṇassa vacanaṃ sutvā anekapānavadhahiṃsanakakiccaṃ kātukāmosi, nanu sabbattha appaṭihataññācāro bhagavā pucchitabbo? Yathā ca te bhagavā byākarissati, tathā paṭipajjitabba” nti. Rājā tassā vacanaṃ sutvā satthu santikaṃ gantvā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā “na, mahārāja, tatonidānaṃ tuyhaṃ koci antarāyo” ti vatvā ādito paṭṭhāya tesāṃ lohakumbhiniraye nibbattasattānaṃ pavattiṃ kathetvā tehi paccekaṃ uccāretum āradhagāthāyo –

- 802.** “Saṭṭhivassasahassāni, paripuññaṃ sabbaso;
Niraye paccamānaṃ, kadā anto bhavissati.
- 803.** “Natthi anto kuto anto, na anto paṭidissati;
Tathā hi pakataṃ pāpaṃ, tuyhaṃ mayhaṅca mārisā.
- 804.** “Dujjīvitamajīvimha, ye sante na dadamhase;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.
- 805.** “Sohaṃ nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusiṃ;
Vadaññū sīlasampanno, kāhāmi kusalaṃ bahu” nti. –

Paripuññaṃ katvā kathesi.

802. Tattha **saṭṭhivassasahassāni** vassānaṃ saṭṭhisahassāni. Tasmīṃ kira lohakumbhiniraye nibbattasatto adho ogacchanto tiṃsāya vassasahashehi heṭṭhimatalaṃ pāpuṇāti, tato uddhaṃ uggacchantopi tiṃsāya eva vassasahashehi mukhavaṭṭipadesaṃ pāpuṇāti, tāya saññāya so “saṭṭhivassasahassāni, paripuññaṃ sabbaso” ti gāthaṃ vattukāmo sa-iti vatvā adhimattavedanāppatto hutvā adhomukho pati. Bhagavā pana taṃ rañño paripuññaṃ katvā kathesi. Esa nayo sesagāthāsūpi. Tattha **kadā anto bhavissati** ti lohakumbhiniraye paccamānaṃ amhākaṃ kadā nu kho imassa dukkhassa anto pariyoṣānaṃ bhavissati.

803. Tathā hīti yathā tuyhaṃ mayhañca imassa dukkhassa natthi anto, na anto paṭidissati, tathā tena pakārena pāpakam kammaṃ pakataṃ tayā mayā cāti vibhattiṃ vipariṇāmetvā vattabbaṃ.

804. Dujjīvanti viññūhi garahitabbaṃ jīvitam. **Ye santeti** ye mayaṃ sante vijjamāne deyyadhamme. **Na dadamhaseti** na adamha. Vuttamevatthaṃ pākaṭataraṃ kātuṃ “**santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano**”ti vuttaṃ.

805. Sohanti so ahaṃ. **Nūnāti** parivitaṅke nipāto. **Itoti** imasmā lohakumbhinirayā. **Gantvāti** apagantvā. **Yoniṃ laddhāna mānusinti** manussayoniṃ manussattabhāvaṃ labhitvā. **Vadaññūti** pariccāgasīlo, yācakānaṃ vā vacanaññū. **Sīlasampannoti** sīlacārasampanno. **Kāhāmi kusalaṃ bahunti** pubbe viya pamādaṃ anāpajjitvā bahuṃ pahūtaṃ kusalaṃ puññakammaṃ karissāmi, upacinissāmīti attho.

Satthā imā gāthāyo vatvā vitthārena dhammaṃ desesi, desanāpariyosāne mattikārattuppalahārako puriso sotāpattiphale patiṭṭhahi. Rājā sañjātasamvego parapariggāhe abhijjhaṃ pahāya sadārasantuṭṭho ahoṣīti.

Seṭṭhiputtapetavattuvaṇṇanā niṭṭhitā.

16. Saṭṭhikūṭapetavattuvaṇṇanā

Kiṃ nu ummattarūpovāti idaṃ satthari veḷuvane viharante aññataraṃ petam ārabba vuttaṃ. Atīte kira bārāṇasinagare aññataro pīṭhasappī sālittakapayoge kusalo, tahiṃ sakkharakhipanasippe nipphattiṃ gato nagaradvāre nigrodharukkhamūle nisīditvā sakkharapahārehi hatthiassamanussarathakūṭāgārādhajapuñṇaghaṭṭādirūpāni nigrodhapattesu dasseti. Nagaradārakā attano kīḷanattāya māyakaḍḍhamāsakādīni datvā yathārucci tāni sippāni kārapenti.

Athekadivasam bārāṇasirājā nagarato nikkhamitvā taṃ nigrodhamūlaṃ upagato nigrodhapattesu hatthirūpādivasena nānāvidharūpavibhattiyo appitā disvā manusse pucchi – “kena nu kho imesu nigrodhapattesu evaṃ nānāvidharūpavibhattiyo katā”ti? Manussā taṃ pīṭhasappiṃ dassesuṃ “deva, iminā katā”ti. Rājā taṃ pakkosāpetvā evamāha – “sakkā nu kho, bhāṇe, mayā dassitassa ekassa purisassa kathentassa ajānantasseva kucchiyaṃ ajalaṇḍikāhi pūretu”nti? “Sakkā, devā”ti. Rājā taṃ attano rājabhavanaṃ netvā bahubhāṇike purohite nibbinnarūpo purohitaṃ pakkosāpetvā tena saha vivitte okāse sāṇipākāraparikkhitte nisīditvā mantayamāno pīṭhasappiṃ pakkosāpesi. Pīṭhasappī nālīmattā ajalaṇḍikā ādāyāgantvā rañño ākāraṃ ñatvā purohitābhimukho nisinno tena mukhe vivaṭe sāṇipākāravivarena ekekaṃ ajalaṇḍikaṃ tassa galamūle patiṭṭhāpesi. So lajjāya uggilituṃ asakkonto sabbā ajjohari. Atha naṃ rājā ajalaṇḍikāhi pūritodaraṃ vissajji – “gaccha, brāhmaṇa, laddhaṃ tayā bahubhāṇitāya phalaṃ, maddanaphalapiyaṅgutacādīhi abhisankhataṃ pānakaṃ pivitvā ucchaḍḍehi, evaṃ te sotthi bhavissati”ti. Tassa ca pīṭhasappissa tena kammaṃ attamaṃ hutvā cuddasa gāme adāsi. So gāme labhitvā attānaṃ sukhento piṇento pariṇānampi sukhento piṇento samaṇabrāhmaṇādīnaṃ yathārahaṃ kiñci dento diṭṭhadhammikaṃ samparāyikañca atthaṃ ahāpento sukheneva jīvati, attano santikaṃ upagātānaṃ sippaṃ sikkhantānaṃ bhattavetaṇaṃ deti.

Atheko puriso tassa santikaṃ upagantvā evamāha – “sādhu, ācariya, mampi etaṃ sippaṃ sikkhāpehi, mayhaṃ pana alaṃ bhattavetaṇeṇā”ti. So taṃ purisaṃ taṃ sippaṃ sikkhāpesi. So sikkhitasippo sippaṃ vīmaṃsitukāmo gantvā gaṅgātīre nisinnassa sunettassa nāma paccekabuddhassa sakkharābhighātena sīsaṃ bhindi. Paccekabuddho tattheva gaṅgātīre parinibbāyi. Manussā taṃ pavattiṃ sutvā taṃ purisaṃ tattheva leḍḍudaṇḍādīhi paharivā jīvitaṃ voropesuṃ. So kālakato avīcimahāniraye nibbattitvā bahūni vassasahassāni niraye paccitvā tasseva kammaṃ vipākāvasesena imasmiṃ buddhuppāde rājagahanagaraṃ avidūre peto hutvā nibbatti. Tassa kammaṃ sarikkhakena vipākena bhavitabbanti kammavegukkhittāni pubbaṇhasamayaṃ majjhanhikasamayaṃ sāyanhasamayañca saṭṭhi

ayokūṭasahassāni matthake nipatanti. So chinnabhinnasāso adhimattavedanāppatto bhūmiyaṃ nipatati, ayokūṭesu pana apagatamattesu paṭipākatikasiro tiṭṭhati.

Athekadivasam āyasmā mahāmogallāno gijjhakūṭapabbatā otaranto taṃ disvā –

806. “Kiṃ nu ummattarūpova, migo bhantova dhāvasi;
Nissamsayaṃ pāpakammanto, kiṃ nu saddāyase tuva’nti. –

Imāya gāthāya paṭipucchi. Tattha **ummattarūpovā**ti ummattakasabhāvo viya ummādappatto viya. **Migo bhantova dhāvāsī**ti bhantamigo viya ito cito ca dhāvasi. So hi tesu ayokūṭesu nipatantesu parittāṇaṃ apassanto “na siyā nu kho evaṃ pahāro”ti itopi ettopi palāyati. Te pana kammavegukkhittā yattha katthaci ṭhitassa matthakeyeva nipatanti. **Kiṃ nu saddāyase** tuvanti kiṃ nu kho tuvaṃ saddaṃ karosi, ativiya vissaraṃ karonto vicarasi.

Taṃ sutvā peto –

807. “Ahaṃ bhadante petomhi, duggato yamalokiko;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gato.

808. “Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse mayhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’nti. –

Dvīhi gāthāhi paṭivacanam adāsi. Tattha **saṭṭhi kūṭasahassānī**ti saṭṭhimattāni ayokūṭasahassāni. **Paripuṇṇānī**ti anūnāni. **Sabbaso**ti sabbabhāgato. Tassa kira saṭṭhiyā ayokūṭasahassānaṃ patanappahonakaṃ mahantaṃ pabbatakūṭappamaṇaṃ sīsaṃ nibbatti. Taṃ tassa vālaggakoṭinitudanamattampi ṭhānaṃ asesvā tāni kūṭāni patantāni matthakaṃ bhindanti, tena so aṭṭassaraṃ karoti. Tena vuttaṃ “**sabbaso sīse mayhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’nti.**”

Atha naṃ thero katakammaṃ pucchanto –

809. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi.

810. “Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse tuyhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’nti. –

Dve gāthā abhāsi.

Tassa peto attanā katakammaṃ ācikkhanto –

811. “Athaddasāsiṃ sambuddhaṃ, sunettaṃ bhāvitindriyaṃ;
Nisinnaṃ rukkhamūlasmiṃ, jhāyantaṃ akutobhayaṃ.

812. “Sālittakappahārena, bhindissaṃ tassa matthakaṃ;
Tassakammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchisaṃ.

813. “Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse mayhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’nti. –

Tisso gāthāyo abhāsi.

811. Tattha **sambuddhanti** paccekasambuddhaṃ. **Sunettanti** evaṃnāmakam. **Bhāvitindriyanti** ariyamaggabhāvanāya bhāvitasaddhādiindriyaṃ.

812-13. Sālittakappahārenāti sālittakam vuccati dhanukena, aṅgulīhi eva vā sakkharakhipanapayogo. Tathā hi sakkharāya pahārenāti vā pāṭho. **Bhindissanti** bhindim.

Taṃ sutvā thero “attano katakammānurūpameva idāni purāṇakammasa idaṃ phalaṃ paṭilabhatī”ti dassento –

814. “Dhammena te kāpurisa;
Satṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse tuyhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka”nti. –

Osānagāthamāha. Tattha **dhammenāti** anurūpakāraṇena. **Teti** tava, tasmim paccekabuddhe aparajjhantena tayā katassa pāpakammasa anucchavikamevetam phalaṃ tuyhaṃ upanītam. Tasmā kenaci devena vā mārena vā brahmunā vā api sammāsambuddhenapi appaṭibāhanīyametanti dasseti.

Evañca pana vatvā tato nagare piṇḍāya caritvā katabhattakicco sāyanhasamaye satthāraṃ upasaṅkamtivā taṃ pavattiṃ bhagavato ārocesi. Bhagavā tamatthaṃ aṭṭhuppattiṃ katvā sampattapparisāya dhammaṃ desento paccekabuddhānaṃ guṇānubhāvaṃ kammānañca avañjhatam pakāsesi, mahājano saṃvegajāto hutvā pāpaṃ pahāya dānādipuññanirato ahosīti.

Satṭhikūṭapetavattuvannaṇā niṭṭhitā.

Iti khuddaka-aṭṭhakathāya petavattusmim

Soḷasavattupāṭimaṇḍitassa

Catutthassa mahāvaggassa atthasaṃvaṇṇanā niṭṭhitā.

Nigamanakathā

Ettāvatā ca –

Ye te petesu nibbattā, sattā dukkaṭakārino;
Yehi kammehi tesam taṃ, pāpakam kaṭukapphalaṃ.

Paccakkhato vibhāventī, pucchāvissajjanehi ca;
Yā desanāniyāmena, satam saṃvegavaḍḍhanī.

Yaṃ kathāvatthukusalā, supariññātavatthukā;
Petavattūti nāmena, saṅgāyiṃsu mahesayo.

Tassa atthaṃ pakāsetum, porāṇaṭṭhakathānayaṃ;
Nissāya yā samāraddhā, atthasaṃvaṇṇanā mayā.

Yā tattha paramatthānaṃ, tattha tattha yathārahaṃ;
Pakāsanā **paramattha-dīpanī** nāma nāmato.

Sampattā pariniṭṭhānaṃ, anākulavinicchayā;

Sā pannarasamattāya, pāḷiyā bhāṇavārato.

Iti taṃ saṅkharontena, yaṃ taṃ adhigataṃ mayā;
Puññaṃ tassānubhāvena, lokanāthassa sāsanaṃ.

Ogāhetvā visuddhāya, sīlādipaṭṭipattiyā;
Sabbepi dehino hontu, vimuttīrasabhāgino.

Ciraṃ tiṭṭhatu lokasmiṃ, sammāsambuddhasāsanaṃ;
Tasmiṃ sagāravā niccaṃ, hontu sabbepi pāṇino.

Sammā vassatu kālena, devopi jagatīpati;
Saddhammanirato lokaṃ, dhammeneva pasāsātūti.

Iti **badaratitthavīhāravāsīnā** munivarayatinā

Bhadantena **ācariyadhammapālena** katā petavatthuatthasaṃvaṇṇanā niṭṭhitā.

Petavatthu-aṭṭhakathā samattā.